

THƯỜNG ĐÔNG

Em
là ngôi
Sao
nào

Mục lục

- [1. Trừng Phạt](#)
- [2. Tiểu học Muội](#)
- [3. Thang Lầu Gian](#)
- [4. Thực Lãnh](#)
- [5. Bát Quái Weibo](#)
- [6. Hành Động Phái](#)
- [7. Người Đẹp](#)
- [8. Ngoan Một Chút](#)
- [9. Vấn Đề Sát Thủ](#)
- [10. Tụ Hội](#)
- [11. Liên Hệ Phương Thức](#)
- [12. Phân Đến Thanh](#)
- [13. Ta](#)
- [14. Thanh Khống](#)
- [15. Tường Người](#)
- [16. Phô Mai Ô Long](#)
- [17. Thực Thích](#)
- [18. Người Sờ Sờ](#)
- [19. Từ Ta Phụ Trách](#)
- [20. Cùng Cùng](#)
- [21. Biến Hoa](#)
- [22. Tên Của Người](#)
- [23. Ý Đồ Xấu](#)
- [24. Muốn Hay Không](#)
- [25. Xuất Hiện](#)
- [26. Thích Người](#)
- [27. Chạy Cái Gì](#)
- [28. Luyện Ái Sao](#)
- [29. Bạn Trai](#)

[30. Ngọt Hơn Mỗi Tình Đầu](#)

[31. Hôn](#)

[32. Chơi Lưu Manh](#)

[33. Bán Thảm](#)

[34. Áo Ngủ](#)

[35. Tiểu Bằng Hữu](#)

[36. Xoa Xoa](#)

[37. Tiểu Hải Tử](#)

[38. Tình Lữ Trang](#)

[39. Chơi Tình Thú](#)

[40. Thân Một Chút](#)

[41. Lão Phu Lão Thê](#)

[42. Nàng](#)

[43. Bóng Rổ](#)

[44. Có Bệnh](#)

[45. Tiểu Tiên Nữ](#)

[46. Mười Tám Tuổi](#)

[47. Đường Hồ Lô](#)

[48. Biểu Tấu](#)

[49. Canh Hai](#)

[50. Đêm Đẹp](#)

[51. Vượt Năm](#)

[52. Canh Một](#)

[53. Canh Hai](#)

[54. Người Nhà](#)

[55. Video](#)

[56. Tắm Rửa](#)

[57. Người Thơm Quá](#)

[58. Tình Hình Chiến Đấu](#)

[59. Phu Nhân](#)

[60. Rất Nhớ Người](#)

[61. Gả Cho Ta](#)

62. Phiên Ngoại (1).

63. Phiên Ngoại (2).

64. Lục Hành X Phương Đình Dư (3).

65. Lục Hành X Phương Đình Dư (4).

66. Lục Hành X Phương Đình Dư (5).

67. Lục Hành X Phương Đình Dư (6).

68. Lục Hành X Phương Đình Dư (7).

69. Lục Hành X Phương Đình Dư (8).

70. Lục Hành X Phương Đình Dư (9).

71. Lục Hành X Phương Đình Dư (10).

72. Hôn Lễ

73. Cuối Cùng

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

1. Trừng Phạt

Chín tháng sơ mặt trời chói chang vào đầu, trong không khí gắt gao giáo như dung nham cuộn cuộn nhiệt ý, khô ráo cực nóng ước số chìm nổi với nhân thể làn da mặt ngoài, cùng với khô nóng sóng nhiệt đánh úp lại, không khỏi có chút lạnh nhân tâm phiền.

Ninh Nhuế Tinh đi theo mấy cái bạn cùng phòng theo giải tán đám người đi lên sân thể dục cầu thang, giơ tay tháo xuống chính mình trên đầu đỉnh xanh mượt quân huấn mũ, cầm mũ đảm đương tiểu quạt hướng chính mình trên mặt quạt phong

Sau lưng dán ướt đầm hơn phân nửa ngực, truyền đến dính nhớp cảm giác, làm nàng cực kỳ không thoải mái mà nhú nhú mày.

Đám người ồn ào mà chen chúc, Ninh Nhuế Tinh không tay kéo khoảng cách chính mình gần nhất Lai Âm to rộng tay áo, Phương Đình Dư cùng Hứa Giai Văn bào chế đúng cách mà lôi kéo đối phương, đi theo Ninh Nhuế Tinh bài trừ “Ma vai sát chủng” một mảnh lục du đám người.

Ninh Nhuế Tinh cùng các nàng mấy cái vẫn là ở nghỉ hè chuyên nghiệp tân sinh đàn nhận thức.

Bởi vì cộng đồng thích hồng nhật nguyên nhân, thực mau mà liền hợp thành một cái “Hồng nhật liên minh”, lén gõ định rồi bốn người tạo thành ký túc xá đàn, khai giảng cùng ngày vẫn là phí thật lớn kính mới làm đảm đương tiểu đạo học trưởng học tỷ đồng ý đem chìa khóa cho bọn hắn.

Sự thật chứng minh Ninh Nhuế Tinh cũng không lựa chọn sai, các nàng bốn người cơ hồ xem như nhất kiến như cố, so khai giảng báo danh thời gian trước thời gian vài thiên tới trường học, có lẽ là nghỉ hè trò chuyện qua nguyên nhân, hoàn toàn không có xa lạ cảm giác, ngược lại cùng tiến cùng ra như hình với bóng.

Vui sướng ký túc xá sinh hoạt, có thể cho tương lai đại học bốn năm thêm phần không ít.

Chờ từ trong đám người tể ra tới, Ninh Nhuế Tinh mới cảm thấy chung quanh bỗng nhiên mà đến áp lực cảm tan đi không ít, liền hô hấp đều nhẹ nhàng rất nhiều.

Quân huấn giải tán thời điểm đã mau tiếp cận chạng vạng, như hỏa thiêu đốt hoàng hôn ở chậm rãi tiếp cận đường chân trời, trên bầu trời vẫn tàn lưu vừng hoàng ấm quang, không thể so buổi trưa phơi, nhưng rất cuộc cũng là mang theo điểm nhiệt ý.

Đen nghìn nghịt một mảnh hướng nhà ăn dừng đi, Ninh Nhuế Tinh đám người bước chân lại là không đình.

Hôm nay vừa vặn là trường học Kiểm Tra Vệ Sinh thời gian, vừa lúc trừu đến các nàng viện, vài người vội vàng hồi ký túc xá tắm rửa cùng sửa sang lại phòng ngủ.

Ninh Nhuế Tinh vội vã mà lôi kéo Lai Âm hướng ký túc xá đi, mới vừa đi đến sân bóng rổ ra tới đường dốc, lơ đãng mà ngẩng đầu khắp nơi vừa thấy, liền thấy được một đạo đỉnh bạt đẹp bóng dáng.

Ninh Nhuế Tinh đầu tiên là sửng sốt, sau đó tầm mắt hoàn toàn chinh chinh, một phần không tồi mà dừng ở cái kia bóng dáng thượng.

Nam sinh một đầu đơn giản lưu loát màu đen tóc ngắn, ăn mặc đơn giản màu trắng áo thun, màu đen năm phần hũu nhàn quần.

Lộ ra một đoạn cẳng chân không giống Ninh Nhuế Tinh bình thường nhìn đến nam sinh như vậy lông chân tràn đầy, màu da ngăm đen, mà là dị thường trắng nõn, thon dài thon chắc mà lại phát đạt, là đại học nam sinh bình thường trang điểm, sáng khoái mà lại sạch sẽ đơn giản.

Chỉ là ăn mặc khiến cho Ninh Nhuế Tinh cảm thấy thực thoải mái, huống chi không ngừng rời xa bóng dáng vẫn như cũ như bạch dương đỉnh đến thẳng tắp, so sánh với cùng bên cạnh song hành đi tới người, đều lộ ra một cổ không giống người thường xuất sắc khí chất.

Chỉ là một cái bóng dáng, khiến cho người thực tâm động, làm người không tự giác mà liên tưởng nhìn chăm chăm hẳn xem.

Ninh Nhuế Tinh đôi mắt đi theo tấm lưng kia di động, đều mau đã quên cất bước, thẳng đến bên cạnh Lai Âm vỗ vỗ nàng bả vai, “Cùng cùng, người nhìn cái gì đâu?”

Cùng cùng là Ninh Nhuế Tinh nữ danh, sợ bạn cùng phòng mấy cái sẽ cảm thấy nàng tên khó đọc, hơn nữa bản thân nàng tên liền không hảo niệm, kêu lên có rõ ràng xa cách cảm, liền làm các nàng mấy cái đi theo kêu nữ danh.

“Nhìn cái gì đâu, xem đến như vậy nghiêm túc? Dem người hồn đều câu đi rồi.”

Ninh Nhuế Tinh thu hồi tầm mắt, lắc lắc đầu, “Không có gì, chúng ta chạy nhanh hồi ký túc xá đi, đợi lát nữa không phải muốn Kiểm Tra Vệ Sinh?”

Nói đến cũng kỳ lạ, khai giảng quân huấn mấy ngày nay, trường học không biết làm sao vậy, Kiểm Tra Vệ Sinh đặc biệt cần mẫn, đầu tiên là các học viện Học Sinh Hội kiểm tra học viện vệ sinh, sau đó đó là trường học chuyên môn Kiểm Tra Vệ Sinh học sinh tổ chức, ai biết tới rồi cuối cùng

liền giáo Học Sinh Hội đều xuất động, bị cắt cử lại đây kiểm tra các viện ký túc xá vệ sinh.

Rõ ràng có bộ môn không đối khẩu, cũng chính là bị kéo lên cùng nhau kiểm tra tân sinh ký túc xá.

Đối này, tân sinh một mảnh tiếng oán than dậy đất.

Vốn dĩ quân huấn một ngày xuống dưới liền mệt đến không thành bộ dáng, còn muốn ứng phó trường học không chừng khi kiểm tra, không thể nghi ngờ là tăng thêm gánh nặng.

Chờ ký túc xá bốn người đều tắm rửa xong, thật lâu cũng không gặp Kiểm Tra Vệ Sinh lại đây, làm chờ cũng là nhàm chán, Hứa Giai Văn liền đề nghị chơi bài.

Chơi bài cùng Ninh Nhuế Tinh phía trước tiếp xúc quá không giống nhau, cùng loại với chơi trò chơi trừu thê bài, nhiều là dùng để ktv điều tiết không khí, trừu đến “Đại quý” người có thể chỉ định trừu đến “Tiểu quý” người làm bất luận cái gì một việc, mà “Tiểu quý” chỉ có thể tiếp thu, không thể cự tuyệt, trừu đến mặt khác bài còn lại là không có sự tình.

“Nói thật, ta hiện tại vừa nghe đến “Đồng học người hảo, Học Sinh Hội kiểm tra ký túc xá vệ sinh” ta đều phản xạ có điều kiện mà muốn nôn mửa.” Lai Âm dừng một chút, “Cao trung thời điểm ta có thể vì Học Sinh Hội đó chính là thần giống nhau tồn tại, bên trong đều là soái ca mỹ nữ, kết quả đều là gặt người.”

“Nhập học đến bây giờ người có nhìn đến cái nào soái ca sao? Sớm một chút tỉnh tỉnh đi hài tử.” Hứa Giai Văn biên phát ra bài biên nói.

Đại học Bắc Hoa là cả nước số một số hai cao đẳng học phủ, có thể tiến vào kia đều là không sai biệt lắm là “Không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền” loại hình, mà giáo Học Sinh Hội

trước không nói, liền nói các nàng Văn Học Viện Học Sinh Hội, kia có thể coi trọng cũng liền thanh tú thuận mắt trình độ, xa xa không thể nói soái đến cực kỳ bi thảm nông nổi.

“Không nga, nghe nói giáo học sinh liền có cái đại soái ca, vẫn là chúng ta trường học bề mặt, thật nhiều nữ sinh hướng về phía hần cũng muốn thi được chúng ta trường học, chính là tiến vào lâu như vậy, cũng chưa nhìn thấy quá chân nhân.” Phương Đình Dư thanh âm nói không nên lời tiếc nuối tiếc hận.

Vừa dứt lời, liền có lục tục tiếng bước chân đi theo ở ngoài cửa vang lên, hơi có chút ồn ào, ván cửa cách âm hiệu quả không tốt, làm Ninh Nhuế Tĩnh mấy cái nghe được rất là rõ ràng.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

2. Tiểu học Muội

Ninh Nhuế Tinh tìm thanh âm ngơ ngác mà ngẩng đầu, sau đó ánh mắt chớp cũng không nháy mắt mà nhìn chăm chăm trước mắt người xem.

Lý trí nhắc nhở nàng nên thu hồi ánh mắt cùng nhân gia xin lỗi, nhưng tình cảm tiểu nhân cũng đã chiếm thượng thượng phong.

Không phải nàng không cảm thấy như vậy thẳng lẳng lẳng mà nhìn chăm chăm người khác xem thực không lễ phép, thật sự là, người này lớn lên thật sự quá đẹp, làm nàng đôi mắt không chế không được mà liên giáo ở hẳn trên người.

Các nàng chuyên nghiệp vừa lúc cùng phát thanh cùng thuộc một cái viện hệ, phát thanh nam hài tử mỗi người nhan giá trị lấy ra tới cũng là cực kỳ có thể đánh, hưởng chi lại thẳng ở sẽ ăn mặc thượng, nhưng trước mắt vị này, diện mạo thực sự có chút quá mức tinh xảo.

Một khuôn mặt sinh đến thanh tuyển tự phụ, góc cạnh rõ ràng, màu da trắng nõn, mũi cao thẳng, hai tròng mắt hẹp dài thâm thúy, môi mỏng hơi hơi nhấp, phiếm nhạt nhẽo màu sắc, ngũ quan tinh xảo hoàn mỹ đến làm người chọn không ra một tia sai lầm, khí chất ôn hòa trung lại phảng phất mang theo điểm lạnh lẽo, lại không mâu thuẫn.

Bởi vì thân cao nguyên nhân, giờ phút này cúi đầu hơi có chút trên cao nhìn xuống mà nhìn chăm chăm nàng xem, sâu không lường được đáy mắt hơi hơi tràn ra một chút cảm xúc ra tới, không phải chán ghét, cũng không phải kinh ngạc.

Ninh Nhuế Tinh cũng nói không nên lời cặp mắt kia ẩn chứa gió nổi mây phun, như là hăm sâu nào đó tình cảnh trung đặc sệt thối quết, phảng phất đều muốn đem nàng cả người cặp hít vào đi giống nhau.

Nàng mở to hai mắt vừa định phân biệt, trước mắt người lại là sai khai cùng nàng đối diện ánh mắt, triều nàng phía sau không sai biệt lắm cũng đã xơ cứng mặt khác ba người nhìn qua đi, như là căn bản cái gì đều không có phát sinh quá giống nhau, chính mình cũng không có nói qua kia một câu, trên mặt biểu tình bình tĩnh bình thản, “Học Sinh Hội lệ hành Kiểm Tra Vệ Sinh, phương tiện đi vào sao?”

Âm thanh trong trẻo câu chữ rõ ràng, lộ ra hơi hơi ách ý, lại mang lên điểm thanh tuyến bản thân trầm thấp lười biếng, cực phú từ tính, như mềm mại tế gió thổi phất trái tim, nói không nên lời lệnh người mê muội say mê.

“Phương, phương tiện, phương tiện.” Hứa Giai Văn nhanh chóng mà phục hồi tinh thần lại, vội không ngừng mà trả lời, duỗi tay vừa định đem che ở cửa thạch hóa Ninh Nhuế Tinh kéo ra, lại thấy Ninh Nhuế Tinh không biết khi nào đã súc tới rồi phía sau cửa đi, đem chính mình kẹp ở ván cửa cùng màu trắng vách tường trung gian.

Một hồi dùng chính mình cái trán một thấp vừa nhấc mà đi tông cửa bản, một hồi một tay phủng chính mình mặt, trong miệng còn lẩm bẩm, lỏa lồ bên ngoài nãi da trắng da đã hơi hơi mà nổi lên hồng nhạt, gương mặt ửng đỏ, cũng không biết là cảm giác say phía trên vẫn là thẹn thùng, phỏng chừng trên mặt đất nếu là có hố nói, Hứa Giai Văn không chút nghi ngờ Ninh Nhuế Tinh sẽ đem chính mình súc đi vào.

Đổi làm là nàng lời nói, phỏng chừng cũng hảo không đến chạy đi đâu, đùa giỡn như vậy một cái thanh tuyệt trần trần tựa như giống như trích tiên nhân vật, thật sự là có tội, bất quá hẳn là cũng là tập mãi thành thói quen nữ sinh thông báo, bằng không sẽ không như vậy bình tĩnh, Hứa Giai Văn sâu kín mà tưởng.

Giang Dữ đi vào môn trái qua Ninh Nhuế Tinh thời điểm, bước chân dừng một chút, liền hướng bên trong đi đến, nâng một đôi thanh lãnh hai mắt cực nhanh mà nhìn quét chính gian ký túc xá, nghĩ đến cửa đứng người, Giang Dữ thu liễm đáy mắt cảm xúc, chưa nói cái gì, xoay người hướng ngoài cửa đi.

Trái qua cửa thời điểm, chỉ là trong nháy mắt ý tưởng, thân thể sớm một bước với ý thức làm ra động tác.

Giang Dữ giơ tay muốn cầm then cửa tay, tựa hồ là tưởng thế các nàng mang lên môn.

Hắn tầm mắt là thẳng tắp hướng bên ngoài, cũng không biết là cố ý vẫn là vô tình, thon dài mà khớp xương rõ ràng tay tùy tay rơi xuống, đáp ở Ninh Nhuế Tinh khẩu ở ván cửa bên cạnh thượng tay, chỉ là trong nháy mắt đụng vào, Ninh Nhuế Tinh cùng bị năng tới rồi giống nhau nhanh chóng mà rút ra bản thân tay.

Chờ nàng đột nhiên phản ứng lại đây, tức khắc cảm thấy có chút xấu hổ, phục hồi tinh thần lại liền run run rẩy rẩy mà đem chính mình tay lại đáp thượng ván cửa bên cạnh, chỉ là dịch hạ vài phần, tưởng chứng minh chính mình chỉ là tưởng dịch dịch tay, không phải bởi vì hãn nguyên nhân.

An tĩnh vài giây, Ninh Nhuế Tinh ngẩng đầu muốn đi xem người nọ thần sắc, lại thấy hắn thẳng tắp mà triều nàng nhìn lại đây, thần sắc như nhau vừa mới tự nhiên, thanh tuyến bình tĩnh lãnh đạm, “Người tay.”

Hắn nói được rất là lời ít mà ý nhiều, Ninh Nhuế Tinh căn bản nghe không hiểu lắm, có chút nghi hoặc mà a một tiếng, ngơ ngác mà thu hồi chính mình tay, cúi đầu đi xem.

Vừa định mở miệng hỏi làm sao vậy, liền thấy màu xám môn bị người từ bên ngoài cấp mang lên, nháy mắt ngăn cách hành lang mỏng manh ánh đèn, cũng ngăn cách ngoài cửa người khác tò mò ánh mắt.

Chờ đóng cửa lại, Giang Dữ nguyên bản rũ đặt ở bên cạnh người ngón tay không tự giác mà vuốt ve, tựa hồ còn có thể cảm nhận được vừa mới mềm mại xúc cảm.

Giương mắt bất động thanh sắc mà liếc liếc mắt một cái ván cửa thượng tấm hào cùng nhân viên nhân, tối tấm ánh đèn ở sắc mặt của hắn đánh hạ lưu loát bóng ma, cả người hơi thở cũng là đối đối, mắt đồng tại đây một cái chớp mắt có chút ám, dừng đầy đa dạng phức tạp cảm xúc, hết sức đen tối khó hiểu.

Hứa Giai Văn thật cẩn thận mà xuyên thấu qua mắt mèo nhìn một chút hành lang tình huống, xác định người rời đi về sau, lúc này mới kích động mà kêu lên tiếng, hận không thể tại chỗ xoay quanh, “Này này này, trường học thật là có như vậy soái người.....”

Ninh Nhuế Tinh rũ chính mình lỗ tai, mày cơ hồ đều phải nhăn tới rồi cùng nhau, có chút khổ hề hề mà mở miệng, “Làm sao bây giờ đâu, hảo mất mặt a, quá xấu hổ, a a a Ninh Nhuế Tinh người làm người đi.....”

Ninh Nhuế Tinh che lại chính mình đỏ lên mặt, lòng bàn tay vào tay nóng bỏng.

Nàng cúi phúng nước lạnh hướng chính mình sắc mặt bát bát, ngừng đầu liền nhìn đến trong gương chính mình gương mặt đỏ lên, đôi mắt mờ mịt mờ lung hơi nước, sợi tóc bởi vì vừa mới dẫm ngực dậm chân hơi hơi có chút phát loạn.

Này đó đều không phải trọng điểm.

Ninh Nhuế Tinh miễn cưỡng khiếp sợ mà nhìn chăm chăm trong gương chính mình.

Nàng đã quên vừa mới chính mình tương đối bảo thủ áo ngủ không cẩn thận rơi xuống đất, trên người ăn mặc chính là đai đeo váy ngủ, kia

nàng vừa mới chẳng phải là chính là như vậy bại lộ ở người kia mí mắt phía dưới?

Thật là mất mặt ném quá độ, Ninh Nhuế Tinh đem chính mình mặt vùi vào lòng bàn tay.

Thế giới này quả thực đối nàng tràn ngập thật sâu ác ý.

-

Quân huấn trong lúc vừa lúc là học sinh xã đoàn chiêu tân thời gian, Ninh Nhuế Tinh nguyên bản kế hoạch báo danh tham gia giáo Học Sinh Hội, nhưng đã xảy ra như vậy một việc, làm nàng có chút chần chờ.

Người kia ở giáo Học Sinh Hội, nàng đi báo danh tham gia nói, ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy, chẳng phải là càng thêm xấu hổ?

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

3. Thang Lầu Gian

Hành lang ánh đèn mờ, lui tới tiếng người ồn ào, rơi vào Ninh Nhuế Tinh trong tai thanh âm, lại là từng câu từng chữ rõ ràng, thậm chí nàng đều có thể phân biệt ra kia trong lời nói khí băng ghi âm sung sướng cùng lười biếng.

“Không, không phải a.....”

Ninh Nhuế Tinh một khuôn mặt trưởng đến đỏ bừng, yết hầu bởi vì khẩn trương e lệ khô khốc thật sự.

Cũng không biết vì cái gì, lại có lẽ là bởi vì phía trước không nên có đùa giỡn, một đôi thượng hãn, Ninh Nhuế Tinh liền khẩn trương đến một câu đều nói không nên lời, cũng không biết nên như thế nào mở miệng giải thích.

Rõ ràng là bị hãn kêu, đi theo phía sau hãn lại đây, như thế nào liền biến thành chính mình đuổi tới bộ môn tới?

Ninh Nhuế Tinh lớn lên trắng nõn, lại sinh đến ngoan ngoãn, toàn thân từ sợi tóc đến mũi chân đều lộ ra tinh xảo sạch sẽ, không có gương nanh múa vuốt răng nanh, ngược lại là quy quy củ củ hơi hơi có chút co quắp bất an, nhìn khiến cho người rất có mềm mại hảo cảm.

Mấy cái học trưởng học tỷ khéo môi mỉm cười, trên mặt sôi nổi niềm trêu chọc, dùng một bộ “Ta hiểu” biểu tình nhìn Ninh Nhuế Tinh, đặc biệt là nàng trong tay còn nhéo giấy báo danh, không thể nghi ngờ là “Nhân

chứng vật chứng” đều ở, nhiều lời ngược lại có loại bịt tai trộm chuông tái nhợt biện giải.

Ninh Nhuế Tinh cảm thấy chính mình hẳn là muốn giải thích, bằng không cái này hiểu lầm nháo lớn liền không hảo, đem giấy báo danh nhẹ nhàng mà đặt lên bàn, cơ hồ không chút suy nghĩ mà duỗi tay giữ chặt Giang Dữ góc áo, tiếng nói run rẩy, lộ ra rõ ràng bất an khẩn trương, “Học trưởng, ta có thể đơn độc cùng người nói chuyện sao?”

Rốt cuộc kia sự kiện, vẫn là càng ít người biết càng tốt, huống chi một bên còn có chờ xem kịch vui học tử cùng xếp hàng báo danh tân sinh, nếu là trực tiếp cùng hẳn ở chỗ này bệnh loét mũi nói thẳng, không biết sẽ có bao nhiêu người sẽ nhịn không được đi bát quái sự tình tiền căn hậu quả.

Cảm nhận được góc áo phía dưới lực kéo, Giang Dữ hơi hơi mà cúi đầu, nhìn nàng thanh triệt đồng tử chỗ sâu trong đựng đầy khẩn trương, đi xuống nhéo góc áo trắng nõn ngón tay thon dài, hầu kết hơi hơi giật giật, hẹp dài đôi mắt đen nhánh như vẩy mực trung nhiễm mấy mạt không rõ ràng ám sắc.

Giang Dữ buông xuống đôi mắt, thu thu lơ đãng lộ ra ngoài cảm xúc, ánh mắt lại là cực giống một uông thanh tuyến bình tĩnh, xả môi không tiếng động mà cười cười, trong lời nói có chính hẳn đều không trong sáng ý vị, “Người trước báo danh.”

“A?” Ninh Nhuế Tinh không nghĩ tới hẳn sẽ nói những lời này.

Nhưng đây là hẳn nơi bộ môn, nàng sao có thể lại báo danh tham gia?

“Chờ người điền xong giấy báo danh, ta liền nghe người nói.” Giang Dữ đơn giản mà giải thích, thấy Ninh Nhuế Tinh do dự tại chỗ chần chờ, trên mặt biểu tình là có thể thấy được rồi rằm, khuôn mặt nhỏ hơi hơi khổ ba ba mà nhăn, như là bao phủ uế oải.

Giang Dữ ho nhẹ một tiếng, biểu tình vẫn là như nhau bình thường đạm nhiên, Ninh Nhuế Tinh lại là đột nhiên phục hồi tinh thần lại, không lại do dự, cầm lấy một bên bút xoát xoát mà viết xuống chính mình học viện chuyên nghiệp, tên cùng liên hệ phương thức.

Dù sao chỉ là điền cái biểu, đến lúc đó sơ thí bất quá tới cũng không có chuyện.

Chờ nàng buông bút, Giang Dữ giống như không chút để ý mà tùy ý liếc mắt một cái, rồi sau đó đem ánh mắt dừng ở giữa đầu nhìn người của hắn trên người, tiếng nói rất thấp, “Đi thôi.”

Ninh Nhuế Tinh sửng sốt một hai giây, nhìn dần dần rời xa đỉnh bạt bóng dáng, khẽ cắn môi theo đi lên.

-

Ánh đèn tái nhợt thang lầu gian, phía dưới là phô thảm đỏ từng đoạn thang lầu cùng âm ỉ ồn ào đi lại đám người, trên lầu lại là mặt khác một bộ quang cảnh.

Ninh Nhuế Tinh nhìn dựa lưng vào vách tường, trên người hơi thở vô cơ có chút lười biếng người, tranh tối tranh sáng trung, hắn mặt xem đến cũng không rõ ràng mơ hồ, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại có thể ở trong đầu khêu ra giờ phút này hắn mỗi một tắc đường cong đi trạng điều luyện sắc sảo dường như tuần mỹ khuôn mặt, cùng này vài lần gặp mặt thường có lạnh lùng biểu tình.

Như vậy một trương không giống nhân gian nên có khuôn mặt tuần tú, thật sự là làm người nhìn thoáng qua liền khó có thể quên.

Hắn không nói chuyện, ánh mắt cũng không biết ngắm nhìn ở nơi nào, so với đi theo hắn phía sau nghe quy luật tiếng bước chân cùng như có như không bằng phẳng tiếng hít thở, như vậy như là bị thời không đình trệ

giống nhau yên tĩnh, làm Ninh Nhuế Tĩnh trong lòng nói không nên lời khẩn trương.

Khẩn trương rất nhiều lại mang theo điểm hơi hơi có chút xa lạ cảm xúc, trong lồng ngực trái tim nhảy lên tần suất dị thường mà mau, phảng phất đều phải thoát ly bản thân thân thể vật chứa.

“Học, học trường,” Ninh Nhuế Tĩnh thật cẩn thận mà đã mở miệng, thấy chính mình giọng nói nghẹn thanh đến lợi hại, nhìn không được nhẹ giọng khụ khụ, đánh vỡ trong không khí nguyên bản yên lặng, tiếp tục nói, “Kia sự kiện là cái ngoài ý muốn, ta cùng ta bạn cùng phòng ở chơi trò chơi, đó là trò chơi trừng phạt, đối với người nói câu nói kia không phải ta bốn ý, nếu là cho người tạo thành bối rối, ta ở chỗ này cùng người nói một tiếng thực xin lỗi.”

Vừa mới bắt đầu còn có chút lắp bắp, nói năng lộn xộn, sau lại lại là càng nói càng thuận.

Ninh Nhuế Tĩnh cũng là một cỗ não mà đem chính mình trong lòng suy nghĩ nói cấp nói ra, ngẩng đầu muốn nhìn người nọ phản ứng, lại thấy hắn vẫn là vẫn duy trì như điêu khắc tư thế giống nhau vẫn không nhúc nhích, liền nửa phần ánh mắt cũng chưa thưởng cho nàng.

Ninh Nhuế Tĩnh chỉ đương hắn còn không có chú ý, ban đầu tổ chức lời nói không có bất luận cái gì tác dụng, lập tức càng khẩn trương.

Trong đầu trống rỗng, cũng là nghĩ đến cái gì liền nói cái gì, tiếng nói căng chặt trung đều mau nhiễm run ý, “Học trường, ta không phải cố ý nói câu nói kia, thật sự ta thề, ta đối với người không có một tia ý đồ.....”

Giang Dữ rừ đặt ở bên cạnh người tay đang nghe đến nào đó chữ khi hơi hơi giật giật, thành linh mà mở miệng, âm sắc như đàn cello giống nhau cổ tình đè thấp trầm thấp khàn khàn, “Nga?”

Một chữ độc nhất âm tiết giờ lên ngữ điệu phảng phất mang theo chủ nhân nghi hoặc khó hiểu, rồi sau đó lại tiếp tục hỏi, “Nói như vậy, ngày đó vô luận là ai, người đều sẽ nói như vậy một câu?”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

4. Thực Lãnh

Một đường đi tới, Ninh Nhuế Tinh cùng Lai Âm cũng không vội vã hồi ký túc xá, đi dạo trong bóng đêm vườn trường.

Trên đường cấp Phương Đình Dư các nàng gọi điện thoại, lúc này mới dẫn theo bốn ly mật trà nãi cái trở về ký túc xá.

Ký túc xá môn bị người từ bên trong mở ra, một cổ điều hòa khí lạnh ập vào trước mặt, chấn động rớt xuống bên ngoài nhiệt ý, Ninh Nhuế Tinh nhin không được nheo nheo mắt, cảm thán nói, “Hảo mát mẻ thoải mái a.”

Chờ ngồi xuống chính mình trên chỗ ngồi, Ninh Nhuế Tinh gấp không chờ nổi mà uống một ngụm trà sữa, nhập khẩu là tinh khiết và thơm đặc sệt nãi cái, tức khắc liền cảm thấy chính mình cả người tế bào đều ở sáng khoái mà sinh động, phùng trà sữa lại uống một ngụm, duỗi tay liền muốn đi sờ chính mình đặt ở váy trong túi ký túc xá chìa khóa, kết quả một sờ lại là trống rỗng, bên trong cái gì cũng không có.

Ninh Nhuế Tinh phiên phiên cái bàn, lại hồi tưởng chính mình ra cửa trước thật là đem chìa khóa đặt ở trong túi, nhưng trở về thời điểm trong tay chỉ lấy di động cùng trà sữa, nhớ mang máng đi vào tiệm đồ uống thời điểm chính mình hình như là đem chìa khóa cấp lấy ở trên tay, sau lại chờ trà sữa thời điểm ở trong tiệm ngồi trong chốc lát, hẳn là đem chìa khóa dừng ở tiệm trà sữa.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, cảm di động liền đứng lên, đi hướng cửa bày giày giá, chuẩn bị đổi giày ra cửa.

“Cùng cùng người làm gì đâu?”

Lai Âm đi vào tắm rửa, Phương Đình Dư đã nằm ở trên giường, nghe được Hứa Giai Văn nói cũng dò ra đầu tối, lặp lại hỏi, “Người muốn ra cửa?”

“Ta chìa khóa giống như dừng ở tiệm trà sữa, đi lấy một chút, thực mau trở lại.”

-

Nghi thị liên tục toàn bộ ban ngày oi bức, vạn vật bị cao nhiệt độ không khí lặp lại mà nướng nướng, tối rồi buổi tối, lại là đột nhiên ngấm nổi lên vũ.

Ninh Nhuế Tinh ra cửa vội vàng, cũng căn bản sẽ không đoán trước tối rồi trời mưa cục diện, cầm chìa khóa mới từ tiệm trà sữa ra tới, liền thấy trắng sáng sao thưa không trung chậm rãi rơi rụng xuống dưới vài tia giọt mưa, rồi sau đó nhanh chóng chuyển vì tí tách tí tách kẹp gió lạnh mưa phùn, có càng hạ càng đại xu thế.

Không chấp nhận được nửa điểm chần chờ, Ninh Nhuế Tinh nửa chống tay làm dạng xòe ô che đầu đi nhanh chạy vào trong mưa.

Tiệm trà sữa cùng ký túc xá rốt cuộc là có điểm khoảng cách, sôi nổi nhiều giọt mưa nghiêng góc độ, rậm rạp thủy trạng thể tản hương người trên người tạt, cùng với nháy mắt cắt qua màu đen trời cao âm âm âm tiếng sấm, trên đường chậm rãi tích tụ một tầng theo địa thế uốn lượn chảy nước mưa.

Ninh Nhuế Tinh không cần xem cũng biết chính mình tiểu bạch giày khẳng định dơ đến không thành bộ dáng, mắt thấy dừng ở bên tai tiếng mưa rơi càng lúc càng lớn, thật sự không có biện pháp, Ninh Nhuế Tinh chỉ có

thể hướng cách đó không xa siêu thị chạy, tính toán trước tiên ở dưới mái hiên tránh mưa.

Siêu thị đối diện mặt kiến trúc vừa vặn chính là quán viện, kiến công cùng máy tính nam sinh ký túc xá, Giang Dữ gần nhất đã ở tiếp nhận hội trưởng toàn bộ công tác, tổ chức bộ đại bộ phận là hai cái phó bộ ở quán, hẳn cũng chỉ là đi xem đi ngang qua sân khấu.

Chu Hạo ở bên trong cùng mặt khác hai cái nói chuyện, Giang Dữ lại là một người dãi ở ban công.

Ban công không bật đèn đèn nhánh, cùng lầu ngoại thất nội ánh đèn hình thành mãnh liệt tiên minh đối lập.

Giang Dữ dựa nghiêng ban công môn, cả người hơi thở có chút lười nhác, chỉ gian kẹp mình mình diệt diệt ánh đèn, như ẩn như hiện trung hiện lên rõ ràng nicotin hương vị, nếu Ninh Nhuế Tinh hoặc là mặt khác nữ sinh ở đây, nhất định sẽ phát ra vài tiếng cảm thán.

Người nam nhân này, liên thủ chỉ kẹp yên tư thế đều là như vậy đẹp, giống như toàn thân bị cất dấu tự phụ bị người không chút nào thu liễm lộ ra ngoài, giờ tay nhắc chân gian mỗi một động tác đều mang theo một cổ sinh ra đã có sẵn quý khí, giống như bị truyện tranh phục chế ra tới giống nhau cực cụ mỹ cảm cùng mê hoặc tính, làm người không tự giác mà liên tưởng tiếp cận.

Giang Dữ đối với điện thoại thấp thấp ừ một tiếng, tỏ vẻ chính mình nghe được, rồi sau đó giờ tay, không chút để ý mà hút một ngụm yên.

Đại học nam sinh, hiếm thấy sẽ không hút thuốc, Giang Dữ nhưng thật ra không thường hút thuốc, chính là tâm tình bức bối thời điểm mới có thể trừu thượng như vậy một hai căn.

Bên ngoài vũ vẫn là xôn xao rơi xuống, gõ rơi trên mặt đất thanh âm dễ dàng làm người càng thêm phiền.

Giang Dữ buông xuống mắt, ánh mắt dần dần mà nhiệm không kiên nhẫn cùng mệt mỏi, ánh mắt lơ đãng mà liền rơi xuống đứng ở cửa siêu thị nhân thân thượng, động tác chỉ là một đốn, mở miệng tiếng nói tất như bình thường bình tĩnh, “Ta bây giờ còn có điểm sự, đợi lát nữa lại cho người gọi điện thoại.”

“Tiểu đảo.....” Cận lam vừa định nhiều lời một câu, liền thấy nhi tử đã cắt đứt điện thoại.

“Lão tứ, xá trưởng mới từ bên ngoài mua bữa ăn khuya trở về, mau tới đây cùng nhau ăn.” Thấy Giang Dữ đẩy cửa ra đi đến, Lưu Cường biên mở ra đóng gói biên mở miệng.

Giang Dữ tuy là bọn họ ký túc xá tuổi nhỏ nhất, nhưng vô luận là thành tích mới có thể vẫn là xã giao năng lực, đều là nhất đẳng nhất không thể bắt bẻ, một trương khuôn mặt tuần tú cùng treo mặt nạ, tuy nói không có gì dư thừa cảm xúc, nói chuyện xử sự lại là lưu lại đường sống bình đạm ôn hòa.

Hắn ở trường học ngoại có một bộ chính mình phòng ở, chỉ là gần nhất khai giảng vừa lúc gặp phải Học Sinh Hội chính vội, liền không chừng khi ở tại ký túc xá.

“Các người ăn, ta có việc trước đi ra ngoài một chuyến.”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

5. Bát Quái Weibo

Ninh Nhuế Tinh cứng đờ thân thể, liền nhân động tác trung vốn là trối đến lơ lửng ngọn tóc cũng gắt gao mà dán gương mặt.

Cào người ngựa ý từ dán sát chỗ lan tràn đến thể xác và tinh thần, nàng cũng không dám duỗi tay đẩy ra, chỉ có thể dựa vào Giang Dữ ngực, đi theo hẫng vô ý thức mà cất bước.

Xoang mũi trung đều là đến từ hẫng trên người mát lạnh dễ người hương vị, nóng bỏng ngực cùng cực nóng môi tức không hề khe hở mà vây quanh nàng, thân thể ở được đến ấm áp yên ổn đồng thời, nỗi lòng lại là loạn đến càng phiêu càng xa.

Toàn thân tựa hồ đều có chút không rất giống là chính mình, chỉ có kia tiếng tim đập, còn vẫn duy trì cấp tốc kịch liệt nhảy lên.

Chờ đến Giang Dữ thu hồi dù, một bên hết đợt này đến đợt khác giao lưu thanh truyền tới, Ninh Nhuế Tinh mới hồi phục tinh thần lại, thu liễm chính mình cảm xúc, gương mặt nhìn bả vai rõ ràng ướt một nửa người, đáy mắt tràn đầy cảm tạ cùng xin lỗi, “Học trưởng, thật là thật cảm ơn người.”

Ký túc xá ngoại dưới mái hiên vừa lúc đứng mấy cái vừa trở về nữ sinh, xoát tạp mở ra ký túc xá môn thời điểm biên quay đầu lại nhìn Ninh Nhuế Tinh bọn họ vài lần, biên nhỏ giọng đàm luận

Bởi vì phương vị nguyên nhân, Ninh Nhuế Tinh tự nhiên nhìn không tới các nàng trên mặt khiếp sợ.

Giang Dữ không có nói tiếp, rũ mắt nhìn thoáng qua Ninh Nhuế Tinh trên người lúc trước bị vũ xối dẫu vết, thanh âm có chút phát trầm khàn khàn, “Người gặp mưa, trở lại ký túc xá có thể nói phao ly cảm mạo linh.”

Ninh Nhuế Tinh vừa định trả lời nói không cần, nghĩ lại tưởng tượng, chính mình giáp mặt cự tuyệt không khỏi có chút quá không thương đạo, chẳng sợ trong lòng đối với hản quan tâm miệng lưỡi cảm thấy có một tia quái dị, vẫn là cười lên tiếng đã biết.

Ở đối diện thượng cấp kia mỉm cười tinh mắt sáng mắt khi, Giang Dữ bay nhanh mà dời đi chính mình ánh mắt, giương mắt nhìn một chút Ninh Nhuế Tinh phía sau ánh đèn sáng tỏ lầu một hành lang, “Vào đi thôi.”

Giống như được đến đặc xá lệnh, Ninh Nhuế Tinh nhẹ nhàng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, cực kỳ lễ phép ngoan ngoãn mà nói một tiếng học trưởng tái kiến, cầm lấy tròng lên di động xác nội môn tạp vừa định mở cửa, như là nghĩ đến cái gì dường như, đột nhiên quay đầu lại.

Vừa quay đầu lại liền nhìn đến Giang Dữ còn đứng tại chỗ, vẫn duy trì nguyên bản tư thế triều nàng xem ra, lại như là nhìn chăm chú nàng hồi lâu, cho nên nàng quay đầu lại là có thể đối thượng hản ánh mắt, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại là không có nghĩ nhiều, nhấc chân đi rồi hai bước, triều Giang Dữ tiếp cận.

“Còn có việc sao?” Giang Dữ thu thu mắt, che khuất đáy mắt kích động mạch nước ngầm, dùng lại bình thường bất quá tiếng nói hỏi.

“Học trưởng, tuy rằng nói lấy ta thân phận tới cùng người nói có điểm không thích hợp, bất quá ta còn là tưởng cùng người nói một chút,” Ninh Nhuế Tinh chần chờ vài giây mở miệng nói, trên mặt mang theo chút rõ ràng ửng đỏ, thanh âm cũng là so lúc trước yếu đi một lần đi xuống, “Hút thuốc đối thân thể không tốt, nếu có thể nói, tận lực thiếu hút thuốc.”

Vừa mới một đường đi tới khoảng cách thân cận quá, hắt trên người hương vị theo gió đêm phiêu vào nàng xoang mũi, còn kẹp nhàn nhạt mùi thuốc lá, không khó nghe, nhưng như vậy yên vị xuất hiện ở hắt trên người, luôn có loại nói không nên lời quái dị cảm,

Ở Ninh Nhuế Tinh xem ra, như vậy một cái khí chất xuất sắc, lời nói việc làm lễ phép hiểu đúng mực nam hài tử, thật giống như là Thiên Sơn đỉnh tuyết liên, không nên nhiễm phàm trần tục khí, làm người có loại hắt bị làm bắn cảm giác.

Huống chi tuy rằng nàng không quá tương cùng nam hài tử từng có nhiều tiếp xúc, nhưng trước mắt người này, cùng những người khác không giống nhau.

Đối với hắt kịp thời trợ giúp, nàng là lòng mang cảm ơn, cũng muốn làm chút chính mình có thể làm sự tình hồi báo hắt.

Giang Dữ trầm mặc vài giây, thẳng tắp mà nhìn về phía nàng, nguyên bản mân khấn thành một cái thẳng tắp môi mỏng cong cong, không phải thực rõ ràng độ cung, nhưng mặt bộ lạnh lùng hình dáng lại bởi vì cái này động tác vô cớ mà đều nhu hòa một hai phân, đôi mắt cũng đựng đầy nhỏ vụn ý cười, “Ta không thường trêu.”

Ninh Nhuế Tinh nhân hắt giải thích miệng lưỡi sừng sốt, lại là không có nghĩ nhiều, đặt ở váy áo trong túi tay bất động thanh sắc mà néo néo chính mình ngón tay, ở Giang Dữ nặng nề nhìn chăm chú hạ, cầm lấy vừa mới ở siêu thị mua hùng tiến sĩ khẩu nhai đường, đặt ở chính mình lòng bàn tay, đưa tới Giang Dữ trước mặt.

“Ta, ta vừa mới mua kẹo, người nếu là về sau tưởng hút thuốc, có thể ăn một cái cái này.”

Hắt ánh mắt quá trực tiếp, Ninh Nhuế Tinh không dám đi nhìn thẳng hắt đôi mắt, nhìn chăm chăm hắt nổi lên hầu kết nhìn, vừa nói vừa đem

đứng đầy đường tay hướng Giang Dữ phương hướng gần chút nữa một ít.

Giang Dữ hơi hơi cúi đầu nhìn trắng nõn lòng bàn tay nằm, đóng gói giấy gói kẹo sắc thái sắc sỡ kẹo, hắt ánh mắt lại là xoay chuyển, dừng ở kẹo bên đường cong kinh mạch rõ ràng bàn tay thượng, thực bạch, lại mang theo điểm máu chảy xuôi tuần hoàn hiện lên nhàn nhạt màu đỏ, có thể rõ ràng mà nhìn đến phía dưới đi trạng hoa văn mao tế mạch máu.

Ninh Nhuế Tinh thấy hắt hắt kết lẩn lẩn, tiếp theo trầm thấp tiếng nói liền tạp tới rồi nàng bên tai, “Người thích cái này?”

Nàng bị hắt thành linh xảy ra vấn đề khiến cho sửng sốt, vẫn là theo bản năng gật gật đầu, “Ân,” Ninh Nhuế Tinh tuy rằng không hiểu biết nam hài tử loại này sinh vật, nhưng nghe hắt nói không thường hút thuốc thời điểm, đại khái cũng có thể liên tưởng đến là bởi vì tâm tình phiền muộn biểu đạt, sợ Giang Dữ không thích, biên bổ sung nói, “Tâm tình không tốt thời điểm ăn ngọt liền sẽ cảm thấy thực hạnh phúc.”

“Ta đã biết,” Giang Dữ duỗi tay, như là lơ đãng giống nhau, hơi lạnh mang theo điểm ướt át đầu ngón tay lướt qua nàng bàn tay non mịn da thịt, rồi sau đó kia một tiểu điều kẹo liền rơi vào rồi trong tay hắt, Giang Dữ cầm kẹo đặt ở trước mắt đánh giá, xốc xốc mí mắt xem nàng, tiếng nói ôn đạm, “Người vào đi thôi.”

Ninh Nhuế Tinh sờ sờ chính mình bởi vì vừa mới trong lúc vô tình tiếp xúc có chút nóng bỏng nhĩ tiêm, triều Giang Dữ gật gật đầu, không nói thêm nữa cái gì, xoay người mở cửa.

Chờ đến đi lên thang lầu thời điểm, Ninh Nhuế Tinh mới nhớ tới, chính mình tựa hồ còn không biết cái kia học trường tên, ngay sau đó nàng lại tự mình phủ định ý tưởng.

Về sau phỏng chừng cũng sẽ không tái ngộ đến vài lần, trong cuộc đời khách qua đường nhiều như vậy, hắt bắt quá cũng chỉ là trong đó một cái.

Chỉ là trong lòng, lại là tràn ngập một cổ nói không nên lời mất mát
bực bội.

Nàng lắc đầu không lại đi tưởng loại này xa lạ cảm giác, bước nhanh
mà đi hướng chính mình phòng ngủ.

-

Chu Hạo tắm rửa xong từ phòng tắm ra tới, liền nhìn đến không biết
khi nào trở về Giang Dữ ngồi ở ghế trên, cúi đầu nhìn trong tay cầm đồ vật,
cũng không biết suy nghĩ cái gì.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

6. Hành Động Phái

Giang Dữ chính cầm khăn lông xoa ướm dầm dề đầu tóc, liền nghe được phía sau Chu Hạo tiếng kinh hô.

“Lão tứ, trường học Weibo lại thả người bát quái.”

Giang Dữ đối này không có bất luận cái gì phản ứng, thậm chí đều không nghĩ đi qua hỏi, nhưng một bên liền đã có người thể hản hỏi, “Lần này lại là ai thổ lộ?”

“Không phải a,” Chu Hạo đem thân thể chuyển hướng Giang Dữ phương hướng, rất có vài phần đáng khinh mà nở nụ cười, “Ta nói vừa mới người vì cái gì mạo hiểm mưa to ra cửa, nguyên lai là đi đưa ấm áp a.”

“Nhìn một cái này mấy trương ảnh chụp, còn trực tiếp ôm lên, nếu không phải cảm kích, ta đều cho rằng các người thật là nam nữ bằng hữu.” Chu Hạo đáy mắt tràn đầy trêu chọc, “Nhìn không ra a lão tứ, ngày thường gặp người luôn là lạnh một khuôn mặt, kết quả nên ra tay khi liền ra tay, quả thật là hành động phái.”

“A,” Giang Dữ buông xuống trong tay khăn lông, thanh âm có chút đậm, “Người suy nghĩ nhiều.”

“Người bộ dáng này nhưng không giống như là ta suy nghĩ nhiều, vệt chết cái mỏ vẫn còn cứng, phía dưới đã có người đang hỏi Tiểu học muội tin tức, thật sự không cần thể người biểu thị công khai chủ quyền?”

Nghe xong Chu Hạo nói, Giang Dữ ánh mắt không tự giác mà trầm trầm, thịnh một tầng khói mù, sắc mặt lại là không có gì rõ ràng biến hóa.

Thấy Giang Dữ mở ra máy tính, trên màn hình như là số hiệu giống nhau số liệu đôi ở bên nhau, Chu Hạo chỉ cho rằng Giang Dữ là đang làm cái gì mặt khác sự tình, cũng không nhiều đi chú ý, thật khi về phía toàn bộ ký túc xá bá báo Weibo bình luận mới nhất tin tức.

“Ngọa tào,” Chu Hạo kêu một tiếng, tràn đầy khó có thể tin, “Weibo bị người xóa.....” Vừa định mở miệng mắng vài câu, hách mà ngẩng đầu nhìn về phía Giang Dữ, “Lão tứ không phải là người xóa đi?”

“Ân,” Giang Dữ tắt đi máy tính, màu đen màn hình ảnh ngược ra hắt một trường thần sắc lãnh đạm khuôn mặt tuần tú, “Ta không quá thích người khác đàm luận chuyện của ta, truyền bá ta ảnh chụp.”

Một bên ngồi xá trưởng Lâm Châu không thể ngăn chặn mà cười lên tiếng, “Lão tứ người là không biết đi, người một trường ảnh chụp bên ngoài chính là bán ra giá trên trời, lại nói, này không phải chuyện thường sao, như thế nào lần này người còn coi trọng đi lên?”

“Thôi đi,” Chu Hạo còn không hiểu biết Giang Dữ, hết sức vui mừng mà vạch trần hắt mặt nạ, ngay cả âm lượng đều cao hơn không ít, có thể thấy được cảm xúc cất dấu hưng phấn, “Sợ là bởi vì Tiểu học muội bị người chú ý, truy vấn tin tức đi, người nói ta nói rất đúng không đúng?”

Giang Dữ giơ tay xoa xoa ấn đường, hỏi một đấng trả lời một nẻo địa đạo, “Người suy nghĩ nhiều.”

Chu Hạo buông tay lại là không có nói nữa, có phải hay không suy nghĩ nhiều Giang Dữ chính mình trong lòng rõ ràng, hắt không cần thiết phi buộc hắt thừa nhận.

Giang Dữ một thân, đối chính mình muốn đồ vật luôn luôn là có mình xác quy hoạch,

Hắn muốn thiết tình thích một người, kia người kia sẽ không có bất luận cái gì cơ hội từ hắn trong tay chạy thoát.

Giang Dữ sẽ đi bước một mà, chậm rãi tiếp cận, giống như đối đãi cường đại địch nhân giống nhau, làm đối phương buông cảnh giác, sau đó che trời lấp đất mật võng sẽ bao phủ, cuối cùng làm đối phương thói quen với hắn tồn tại.

Khủng bố chính là thói quen, khó nhất từ bỏ, cũng là thói quen.

Tiểu học muội đối đãi khác phái nhất gan thật sự, yêu cầu chính là loại này bất động thanh sắc tiếp cận, hắn tuy rằng trêu chọc Giang Dữ, nhưng cũng là có điểm không quá tin tưởng Giang Dữ thật sự thích loại này loại hình nữ sinh.

Dĩ vãng hướng Giang Dữ thông báo cũng không phải không có như vậy ngoan ngoãn văn tĩnh, không đạo lý thay đổi một người, Giang Dữ liền thay đổi chủ ý.

-

Học Sinh Hội ngày đó buổi tối sơ thí, Ninh Nhuế Tinh vẫn là đi.

Nàng phía trước bồi Lai Âm thời điểm thêm vào nhiều báo một cái bộ môn, ngày đó buổi tối phỏng vấn sau, nguyên bản là tưởng rời đi, nhưng cửa ngời học tử một chút nhận ra nàng, rất là nhiệt tình, không nói hai lời mà liền đem nàng đẩy mạnh đi phỏng vấn.

Ninh Nhuế Tinh phía trước còn lo lắng gặp phải Giang Dữ cấp chính mình phỏng vấn, nhìn chung quanh một chút phòng học, không có nhìn đến người kia, lúc này mới yên tâm xuống dưới trả lời đối diện học tử vấn đề.

Đi ra phòng vấn phòng học, Ninh Nhuế Tinh vừa định từng một hơi, liền nhìn đến cửa một thân áo đen quần đen đứng người.

Giang Dữ nhìn đến nàng nhưng thật ra không có đặc biệt giật mình, tự nhiên mà đi lên trước, thấp giọng hỏi nói, “Phòng vấn cảm giác thế nào?”

Ninh Nhuế Tinh chỉ đương hần là bình thường dò hỏi, không có gì đặc biệt cảm giác, nỗ lực trang thoải mái mà bộ dáng triêu hần cười một chút, chính là có chút có lệ, “Khá tốt.”

Giang Dữ buông xuống mặt mày, nàng đối mặt hần trạng thái rõ ràng có chút không chuyên tâm, ngay cả vừa mới đối thoại, cũng vẫn luôn ở lảng tránh hần đôi mắt.

Lai Âm ở nàng đi vào trước nói tốt là ở cửa chờ nàng, Ninh Nhuế Tinh giương mắt nhìn một chút chung quanh, đen nghìn nghịt một mảnh đầu người, lại là không có nhìn đến Lai Âm, vừa định gọi điện thoại dò hỏi, liền nghe trước mắt người mở miệng nói, “Ở tìm người bạn cùng phòng sao? Các nàng đi trước.”

“Đi rồi?” Ninh Nhuế Tinh kinh ngạc mà ngẩng đầu, vẻ mặt khó có thể tin, liền thanh âm đều có chút phát run.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

7. Người Đẹp

Sân bóng rổ ngoại ánh sáng thực đủ, mùa hạ gió đêm có chút nặng nề, lui tới ồn ào thanh âm không dứt bên tai, rơi vào Ninh Nhuế Tinh trong tai, cũng chỉ có Giang Dữ một câu đơn giản lời nói.

Mũi gian đều là đến từ hắt trên người hương vị, làm nàng đại não hiện ra một mảnh ngăn ngại chỗ trống, ngửa đầu xem hắt khoảng cách quá mức tiếp cận, thậm chí đều có thể phân biệt ra hắt đồng tử nhan sắc, đen nhánh u ám đến kỳ cục, làm nàng cảm thấy một trận miệng khô lưỡi khô.

Đột nhiên phục hồi tinh thần lại, Ninh Nhuế Tinh thật cẩn thận mà từ Giang Dữ trong lòng ngực rời khỏi tới, duỗi tay chỉ chỉ cánh tay hắt, nhẹ giọng mở miệng, “Rất đau sao?”

Hắt nói có việc, ở trải qua trong đầu cân nhắc sau, bị nàng tự động lọc thành đau đớn.

Rốt cuộc, ngạnh sinh sinh mà thế nàng chặn một câu, Ninh Nhuế Tinh ngẫm lại đều có chút đau, như là đồng cảm như bản thân mình cũng bị giống nhau, cong cong mày liễu không tự giác mà đều nhăn tới rồi cùng nhau.

Nhìn đến nàng đáy mắt dày đặc lo lắng cùng tự trách, Giang Dữ nhẹ nhàng cười một chút, rốt cuộc không bỏ được làm người tự trách, âm thanh trong trẻo mang lên điểm ý vị không rõ hương vị, rất thấp, “Giúp người chặn, không đau.”

Giang Dữ tiếng nói cố tình đè thấp, thân mật đến giống như bên tai thân mật nỉ non, tuy là Ninh Nhuế Tinh không có nghĩ nhiều, trắng nõn khuôn mặt vẫn là bởi vì những lời này mà không ngừng thăng ôn, nhiệm một mặt đỏ ửng.

Rõ ràng biết học trường không phải cái kia ý tứ, chính là hấn đỉnh như vậy một khuôn mặt, lại nói như vậy chọc người nghĩa khác nói, phạm quy đến dễ dàng làm người miên man suy nghĩ.

Ninh Nhuế Tinh tuy là cùng Giang Dữ kéo ra điểm khoảng cách, nhưng Giang Dữ tay vẫn là dán nàng eo oa, chỉ cần hấn duỗi ra tay, Ninh Nhuế Tinh liền sẽ không chịu khống chế mà nhào vào hấn trong lòng ngực.

Giang Dữ buông xuống mặt mày, che khuất đáy mắt kích động cảm xúc, nhìn trước mắt người như cây quạt chớp hàng mi dài, cùng giờ phút này nhìn vẻ mặt của hấn, ngoan ngoãn đến làm nhân tâm ngứa, nhẫn nhịn, thu hồi tay mình.

Chờ trở lại nữ sinh ký túc xá, Ninh Nhuế Tinh không có gì bất ngờ xảy ra mà lại bị mặt khác ba người “Nghiêm hình tra tấn”.

Thật vất vả mới ứng phó qua đi, chờ tắm rửa xong, Ninh Nhuế Tinh nằm ở trên giường, nhìn chính mình đen như mực cái màn giường đỉnh, cũng không biết như thế nào, liền nhớ tới cặp kia sâu không lường được mắt đen.

Như vậy thần nhân, cũng không phải là nàng bộ dáng này phạm nhân có thể tiểu tưởng.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, dùng chân bao ở chính mình đầu, bức bách chính mình đừng lại nghĩ nhiều, chạy nhanh đi vào giấc ngủ.

-

Ngày hôm sau lên thời điểm, Ninh Nhuế Tinh chỉ cảm thấy một trận đầu nặng chân nhẹ, cái mũi giống như ngăn chặn, rất là khó chịu.

Lai Âm nhìn đến nàng tái nhợt khuôn mặt nhỏ thương còn treo hai cái đại đại quầng thâm mắt, thiếu chút nữa không hoảng sợ, “Cùng cùng, người không thoải mái sao? Nếu không cùng phụ đạo viên thỉnh cái giả?”

“Không cần,” Ninh Nhuế Tinh chống mặc quần áo, “Quân huấn không phải có học phân, ta thật sự chịu đựng không nổi nói, lại xin bồi huấn là được.”

Cảm mạo thời điểm Ninh Nhuế Tinh vốn là có loại rất nhỏ choáng váng cảm, hơn nữa dưới ánh mặt trời bạo phơi, khoang miệng nóng lên đồng thời, tim đập mau đến có chút không bình thường, Ninh Nhuế Tinh híp mắt, nỗ lực làm chính mình thấy rõ phía trước cái ót, mơ hồ trung sinh ra bóng chông, thậm chí có chút ngực buồn ghê tởm, rốt cuộc là chống đỡ không đi xuống, xin nghỉ ngơi.

Giang Dữ hạ khóa từ sân thể dục trải qua thời điểm, liếc mắt một cái liền nhìn đến ngồi ở chủ tịch đài thang lầu bóng ma chỗ nghỉ ngơi người, cơ hồ không có bất luận cái gì chần chờ, đối với những người khác nói một câu “Các người đi trước”, liền triều sân thể dục đi đến.

Trải qua phía trước Weibo ảnh chụp cho hấp thụ ánh sáng, hơn nữa Học Sinh Hội báo danh sự tình, không quen biết Giang Dữ người cũng phần lớn đã biết hẳn, hướng chi từ sân thể dục cửa xa xa đi tới một cái khí chất tuần lãng, tầm mình dưới ánh mặt trời đỉnh bạt thân ảnh, lập tức liền hấp dẫn một bộ phận tò mò ánh mắt.

Nếu không phải phía trước còn có huấn luyện viên như hổ rình mồi mà nhìn chăm chăm, một đám đều nhịn không được muốn thảo luận đi lên.

Ninh Nhuế Tinh ghé vào thang lầu lan can thượng, nhìn xanh mướt phương trận đội, liền thấy chính mình trước mắt bao phủ một bóng ma,

nàng cũng không để ý, chỉ cho là tổng huấn luyện viên muốn đi lên chủ tịch đài tuyên bố nghỉ ngơi, thẳng đến người nọ ở bên người nàng cầu thang ngồi xuống, trầm thấp tiếng nói tiếp theo ở bên tai vang lên, “Như thế nào đái ở chỗ này, thân thể không thoải mái sao?”

Ninh Nhuế Tinh thu hồi chính mình ánh mắt, quay đầu nhìn về phía bên người ngồi người, phát hiện là Giang Dữ, trên mặt còn nhỏ tiểu mà giật mình một phen, thanh âm lại là trước sau như một mềm mại, “Học trưởng, người như thế nào ở chỗ này?”

Trong tay của hắn còn cầm một quyển chuyên nghiệp thư, hắn là vừa mới tan học.

Nhưng thân thể dục có chuyện gì yêu cầu hắn lại đây sao?

Học Sinh Hội còn không có chính thức nhiệm kỳ mới, tân sinh cũng là từ các chuyên nghiệp mấy cái tiểu đạo phụ trách, căn bản không cần hội trưởng ra mặt, cho nên hắn tới nơi này, là vì cái gì?

Ninh Nhuế Tinh tuy rằng cảm tạ hắn không thêm để ý lúc trước nàng đùa giỡn hắn kia chuyện, làm nàng sẽ không quá xấu hổ, nhưng nhìn đến hắn thời điểm, cả người vẫn là thực không được tự nhiên.

Không biết có phải hay không chính mình cảm giác sai rồi, giống như từ kia sự kiện phát sinh sau, như có như không liền cùng hắn thường xuyên tính mà xa ở bên nhau, nàng thậm chí có chút hoài nghi, chính mình có phải hay không đi cái vài bước lộ cũng có thể gặp được hắn?

Giang Dữ tự nhiên là không biết Ninh Nhuế Tinh trong đầu bách chuyển thiên hồi, có chút không chút để ý mà nhìn nàng một cái, thâm thúy đồng tử tràn đầy nhỏ vụn nhu hòa ý cười, “Vừa lúc nhìn đến người ở, liền tới đây.”

Nhẹ nhàng một câu, phảng phất nháy mắt kéo gần lại Ninh Nhuế Tinh cùng hẳn khoảng cách.

Nàng còn không có từ Giang Dữ trả lời trung phục hồi tinh thần lại, liền nghe hẳn tiếp tục mở miệng nói, “Hiện tại, đối người đến trả lời ta vấn đề, bị cảm nắng vẫn là làm sao vậy?”

Ninh Nhuế Tinh giật giật môi vừa định nói chuyện, một trận mềm gió thổi tới, mũi gian tức khắc liền có chút ngứa, giống như có cái gì muốn ra tới, không kịp cầm lấy trong túi khăn giấy, vội vàng giơ tay che lại cái mũi của mình.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

8. Ngoan Một Chút

“Cùng cùng, người thật sự không ăn sao?”

Trở về ký túc xá, Lai Âm mấy cái thương lượng điểm cơm hộp, Ninh Nhuế Tinh lại là không có gì ăn uống, hơn nữa cái mũi đồ, rất là khó chịu.

Trong không khí nổi lơ lửng nhè nhẹ lạnh lẽo, làm người sáng khoái đồng thời cũng dễ dàng tâm sinh phiền muộn.

“Không cần, các người ăn, ta ăn không vô.”

Ninh Nhuế Tinh trả lời thời điểm cau mày, phảng phất ở tự hỏi một kiện cực kỳ chuyện khó khăn.

Nàng suy nghĩ Giang Dữ lời nói.

Như vậy một câu cùng loại khích lệ nói, cũng không biết là xuất phát từ thiệt tình vẫn là lễ phép tính mà hồi khen.

Càng kỳ quái chính là, nàng luôn là sẽ không tự chủ được mà đi cân nhắc hần đối nàng nói qua mỗi một câu, từ giữa lọt kén kéo tơ, đến ra bản thân suy nghĩ muốn nội dung.

Tỷ như, đem câu nói kia định tính vì đối nàng bên ngoài khích lệ.

Như vậy trạng thái rất nguy hiểm, Ninh Nhuế Tinh biết, nhưng nàng đối này giống như không thể nào chống đỡ, hoặc là nói, là không nghĩ đi phòng bị chống đỡ.

Nàng từ nhỏ liền không tốt cùng nam sinh ở chung, mà Giang Dữ, là duy nhất một cái làm nàng ở chung khi bắt đầu sinh thoải mái cảm nam sinh.

Giang Dữ làm người xử thế cùng tu dưỡng, không thể bắt bẻ, nàng từ trước đến nay thường thức, đó là như vậy thành thạo nam sinh, hiểu được nắm chắc đúng mực, tiến thoái thoải đáng, ở trong đó lại trộn lẫn tạp như vậy điểm mơ hồ không rõ tình cảm.

Nàng đang muốn hướng tâm phân tích chính mình hiện giờ trạng thái, vang lên di động tiếng chuông liền đánh gãy nàng suy nghĩ.

Sáng lên màn hình là xa lạ con số, biểu hiện lại là bản địa dãy số.

Ninh Nhuế Tinh chần chờ vài giây, mới trượt tiếp nghe, trầm thấp khàn khàn nam âm ở bên tai vang lên, xuyên thấu qua thân máy, phảng phất ở gần nàng lỗ tai nỉ non, kích khởi một cổ từ thân đến tâm tê dại cảm, mềm đến có chút kỳ cục.

“Xuống dưới, ta ở dưới lầu.”

“Cái gì?” Kia đầu người ta nói đến lời ít mà ý nhiều, Ninh Nhuế Tinh nhất thời phản ứng không kịp.

Điện thoại trầm mặc một hai giây.

Trong nháy mắt đột nhiên nhanh trí, làm Ninh Nhuế Tinh run rẩy thanh âm hỏi ra khẩu, “Giang Dữ học trưởng sao?”

Lời vừa ra khỏi miệng, giống như cả người bị điện giật, run rẩy cảm truyền khắp toàn thân.

Nàng cũng không đi phân biệt, này xưng hô sau nàng sở ẩn chứa cảm xúc, ngoài ý muốn, kinh hỉ.....

Trăm mỗi cảm xúc ngổn ngang tất cả đều là bởi vì hân.

Ninh Nhuế Tinh cũng không đi ngoài ý muốn Giang Dữ biết nàng dây số, lúc trước giấy báo danh mặt sau đều phải điền dây số, Giang Dữ biết nàng dây số chẳng có gì lạ.

Kia đầu truyền đến cực thấp cười khê thanh, “Này xưng hô từ người tới kêu, còn khá tốt.”

Hân ngữ điệu mang lên điểm lười biếng, “Ta hiện tại liền ở dưới lầu, người xuống dưới một chuyến.”

“Cùng cùng, người làm gì đâu?”

Thấy Ninh Nhuế Tinh đứng lên, vài người còn không có để ý, chính là đổi giày thời điểm, lại lần nữa khiến cho ba người cùng chú ý.

“Ta đi xuống một chuyến.”

Nàng cũng không biết, chính mình nói chuyện khi, nguyên bản luôn luôn vẫn tĩnh đuôi lông mày đè nặng đường hoàng ý cười, khóe môi độ cung thậm chí đều có chút tàng không được.

Thế cho nên ở nàng ra cửa trước, đối với toàn thân kính sửa sang lại chính mình dung nhan dáng vẻ, Ninh Nhuế Tinh đều không cảm thấy có một tia quái dị.

Nhưng thật ra đem mặt khác ba người xem ngây người.

Ở Ninh Nhuế Tinh mang lên phía sau cửa, Lai Âm trước đã mở miệng, “Ta đánh đổ, khẳng định là đi xuống thấy người nào đó, ta vừa mới tựa hồ đều nghe được nàng kia thông điện thoại kêu tên ai.”

“Đem tựa hồ xóa, nhất định chính là hảo sao, ta liền không gặp nàng cùng cái nào nam sinh đi được như vậy gần quá.”

“Duyên phận.....”

-

Nữ sinh ký túc xá cửa đối diện mặt, vừa lúc xây một phen ghế đá.

Ninh Nhuế Tinh xoát tạp ra cửa, ngẩng đầu liền nhìn đến Giang Dữ ngồi ở ghế trên.

Phía sau là tầng lớn nhân công gieo trồng cây xanh, mà hăn ăn mặc sạch sẽ đơn giản bạch t, ở ánh nắng tắm gội hạ, loá mắt vạn phần.

Lui tới đi ngang qua nữ sinh không tự giác mà liền đem ánh mắt dừng lại ở Giang Dữ trên người, rồi sau đó nhỏ giọng mà đàm luận.

Giang Dữ xuất hiện ở nữ sinh ký túc xá hạ, ngẫm lại liền có chút không thể tưởng tượng.

Lại liền tưởng đến trước một đoạn thời gian vườn trường Weibo sự tình, còn có gương mặt là có thể nhìn đến đứng ở cách đó không xa ăn mặc quân huấn phục nữ sinh, xem ra thật đúng là như đồn đãi theo như lời, Giang Dữ cùng năm nhất Tiểu học muội ở bên nhau.

Này Tiểu học muội cũng không biết đi rồi cái gì vận, làm Giang Dữ nhìn vừa mắt.

Ngoại lệ không xuất hiện thời điểm, ai đều khả năng đảm đương cái kia bất đồng ngoại lệ, mà khi người kia thật sự xuất hiện, những người khác không khỏi đều có chút hâm mộ cùng ghen ghét.

Hâm mộ người khác được đến chính mình đoạt được không đến, ghen ghét người kia không phải chính mình.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu bình phục chính mình hô hấp, mới chậm rãi hướng Giang Dữ đi đến.

Nàng mới không cần cho hắn biết, nàng vừa mới chạy vội xuống dưới.

Có vẻ chính mình trong lòng quá cấp.

Làm như có chút phát hiện, Giang Dữ ngẩng đầu triều Ninh Nhuế Tinh nhìn lại đây.

Ở hắn nặng nề nhìn chăm chú hạ, Ninh Nhuế Tinh chậm rãi đi tới Giang Dữ trước mặt.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

9. Vấn Đề Sát Thủ

Tối rồi buổi tối phỏng vấn thời điểm, nhìn đến ở giữa ngòi Giang Dữ, Ninh Nhuế Tinh trong lòng theo bản năng mà liền khẩn trương.

Học Sinh Hội còn không có nhiệm kỳ mới, Giang Dữ vẫn là Ngoại Liên Bộ bộ trưởng, từ hăn tới tọa trấn phỏng vấn thực bình thường, nhưng tưởng tượng đến muốn ở trước mặt hăn diễn thuyết, nàng liền nói không ra biệt nữa.

Nói đến cũng là kỳ quái, nàng lúc trước bồi Lai Âm thời điểm cũng báo một cái khác bộ môn, vừa lúc trực hệ học tỷ ở, miệng nói cho nàng thông qua đợt thứ hai phỏng vấn, nhưng lại không có cho nàng phát vòng thứ ba phỏng vấn thông tri tin nhắn.

Vừa mới vừa vào cửa Ninh Nhuế Tinh liền từ rút thăm trúng thưởng rương rút ra bản thân muốn diễn thuyết đề mục, tờ giấy nhỏ thượng viết hai câu lời nói, “Tất cả toàn hạ phẩm, duy có đọc sách cao” cùng “Trăm không một dùng là thư sinh”, vừa lúc hình thành một cái biện luận luận đề, khảo nghiệm tài ăn nói cùng ứng biến năng lực, mà Ninh Nhuế Tinh bọn họ yêu cầu tổng kết ra chính mình cái nhìn.

Vào cửa thời điểm vừa lúc đến phiên một cái kinh tế học viện nam sinh ở diễn thuyết, Ninh Nhuế Tinh chạy nhanh tìm một vị trí ngòi xuống, tự hỏi chính mình luận đề thời điểm, nhin không được hướng Giang Dữ nhìn qua đi.

Trên đỉnh đầu đèn dây tóc quang minh lắc lắc mà đánh vào hăn trên mặt, quanh thân khí chất cùng người khác ngăn cách, không chỉ là nhỏ tí

tạo khoảng cách, hơi hơi mà buông xuống, mân khấn môi, đốt ngón tay rõ ràng ngón tay lật xem trên bàn sách phóng tư liệu.

Rõ ràng là có chút nghiêm túc trường hợp, lắng là làm Ninh Nhuế Tinh nhìn ra điểm hần động tác gian không chút để ý.

Nhìn hần ngẩng đầu, Ninh Nhuế Tinh mới phản ứng lại đây, vội vàng dời đi chính mình ánh mắt.

Giang Dữ thanh âm không tính cao, thậm chí chỉ là bình thường âm điệu, nhưng hần chính là có một loại mặc danh khí tràng, có thể làm thanh âm truyền lại đến toàn bộ phòng học mọi người bên tai, làm người muốn buông trong tay sự tình đi cẩn thận nghe hần theo như lời nói.

Phông vẫn không chỉ có yêu cầu diễn thuyết, còn cần ở Giang Dữ cường đại khí tràng nhìn chăm chú hạ bảo trì trấn định, loại này trải qua thể nghiệm, thật là ai thượng ai biết.

“Ngoại Liên Bộ yêu cầu đại biểu trường học trực tiếp cùng bên ngoài xí nghiệp giao tiếp, nếu hiện tại ta yêu cầu người kéo đến mỗi hạng tài trợ, nhưng được đến cự tuyệt, người nhiều nhất sẽ đi mời vài lần, vì cái gì”

“Đối ngoại liên bộ người có cái gì hiểu biết, so với người khác, người có cái gì ta cần thiết mượn người người ưu thế?”

“Người diễn thuyết đề mục là ‘ đại học vườn trường trật tự duy trì ’ yêu cầu ‘ hần luật ’ vẫn là ‘ tự hạn chế ’, chính là vừa mới thông thiên người giảng tất cả đều là tự hạn chế, không phải tự mâu thuẫn sao? Còn có, nhằm vào người lên tiếng, ta đưa ra một vấn đề, nếu Ngoại Liên Bộ vừa lúc gặp phải sự tình yêu cầu người tới làm, mà người vừa lúc ở đi học, lão sư điểm danh quan hệ đến học phân, người sẽ như thế nào làm?”

Dựa theo vào cửa trình tự bài tự diễn thuyết, mỗi một cái đi lên diễn thuyết, Ninh Nhuế Tinh trong lòng liền càng thêm mà khấn trương.

Đề mục ở nàng xem ra không tính quá khó, chính là Giang Dữ phản ứng thực sự có chút quá nhanh, người khác hơi có làm lỗi, hẳn là có thể bắt lấy cái kia điểm vô cơ phóng đại, làm người á khẩu không trả lời được, thậm chí hẳn phía sau ngời mấy cái học trưởng học tỷ giống như bài trí giống nhau, đưa ra mấy cái không quan hệ đau khổ vấn đề, dư lại, tất cả đều là Giang Dữ đưa ra hơi có chút xảo quyết vấn đề.

Không thể không nói, đối đãi phỏng vấn chuyện này, thật đúng là có trong truyền thuyết nghiêm cẩn thái độ, làm người khó có thể chống đỡ.

Mắt thấy liền phải đến phiên Ninh Nhuế Tinh, nàng thật sâu mà hít một hơi, lúc này mới ở bảng đen thượng viết xuống tên của mình, xoay người đi đến phòng học trung ương đối mặt phỏng vấn học trưởng học tỷ.

Thấy mấy cái học trưởng học tỷ khỏe môi mang cười, làm Ninh Nhuế Tinh thả lỏng không ít, vừa định đi xem Giang Dữ, liền thấy người nọ không biết khi nào cúi đầu, cầm bút, phảng phất ở đăng ký thứ gì.

Hắn không thấy nàng, làm nàng nhẹ nhàng không ít.

Giang Dữ cúi đầu, hàng mi dài che khuất sở hữu kích động cảm xúc, nghe được nàng thanh âm sừng sờ gian, trong tay bút đã không chịu khống chế mà trên giấy viết xuống nàng tên.

Vũ trụ sáng lên vật thể trung nhất lóe sáng ngôi sao.

Loá mắt không tự biết, vận mệnh chú định lại hấp dẫn người khác không tự giác mà muốn tới gần.

Giang Dữ được cũng thật là dùng tốt, một ngày xuống dưới, Ninh Nhuế Tinh yết hầu cùng thanh âm đã khôi phục đến không sai biệt lắm, cả người cũng không có như vậy khó chịu.

Nàng là văn học sinh, đối với loại này lý luận biện luận luôn luôn là sở trường, tại như vậy nhiều người trước mặt diễn thuyết, rốt cuộc có chút khẩn trương, bất quá lại là rơi vào cảnh đẹp, từ lúc bắt đầu gặp ghềnh đến sau lại lưu loát thông thuận.

“Ta luận đề là....., theo ý ta tới có phiến diện tính, cổ nhân có vân, thư trung tự hữu hoàng kim ốc, thư trung tự hữu nhan như ngọc, cuộc Duy Tân trăm ngày xe bus thượng thư chính là thư sinh..... Nhưng nếu đặt ở chiến tranh niên đại đi lên giảng, thư sinh đích xác không bằng tướng sĩ.....”

Chần chờ hai ba giây, Ninh Nhuế Tinh mới nói ra bản thân kết thúc lời nói, “Vừa mới ta từ hai phương diện tới trình bày ta quan điểm, nhưng ta càng muốn nói, nếu thật sự trăm không một dùng là thư sinh, kia đang ngồi các vị lại tính cái gì?”

Nàng này một câu, không thể nghi ngờ là đem đầu mâu nhắm ngay học trưởng học tỷ, còn có chung quanh mặt khác phỏng vấn giả.

Học sinh học sinh, không phải cũng là thư sinh một loại.

Phòng học bởi vì Ninh Nhuế Tinh nói lạc, trong nháy mắt yên tĩnh.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

10. Tụ Hội

Ngày hôm sau buổi sáng, Ninh Nhuế Tinh ở trong ký túc xá nhận được Giang Dữ phát tới mười người tin nhắn, chúc mừng nàng gia nhập giáo Học Sinh Hội cái này đại gia đình.

Lần trước Giang Dữ cho nàng gọi điện thoại thời điểm nàng liền ghi chú cái này dãy số, giờ phút này nhìn trên màn hình “Giang Dữ học trưởng”, đáy lòng mặc danh mà tràn ra một tia vị ngọt.

Cùng hẳn nhận thức quá trình tuy có chút không nở nhìn thẳng, nhưng ở trường học có thể nói truyền kỳ người, hiện giờ tồn tại với nàng trò chuyện danh sách, nghĩ đến vẫn là có chút tiêu kích động.

Nàng nhận thức Giang Dữ đâu.

Ninh Nhuế Tinh nhận được tin nhắn thời điểm, Lai Âm mấy cái cũng không sai biệt lắm thời gian nhận được mười người thông tri, một cái ký túc xá bốn người đều bị giáo Học Sinh Hội mười người.

Vừa lúc quân huấn mới vừa kết thúc, vừa lúc gặp thứ sáu, liền nghĩ buổi tối đi ra ngoài khao chính mình một bữa, ai biết liền nhận được học tỷ buổi tối tổ chức bộ tụ hội thông tri.

“Sa đọa phố” quán bar nhiều như vậy, vừa tới trường học còn không có một tháng, Ninh Nhuế Tinh tự nhiên không biết tụ hội địa điểm địa chỉ ở nơi nào, học tỷ chỉ làm nàng ở nữ sinh ký túc xá hạ bữa chờ là được, sẽ có người tới đón nàng.

Đàn liêu hần là chiêu tân tân kiến, nàng tìm một vòng, lẳng là không có nhìn đến Giang Dữ.

Đối với liên hoan, Ninh Nhuế Tinh vẫn là có chút chờ mong, rốt cuộc liền phải cùng cùng bộ môn can sự nhóm gặp mặt, đại học vườn trường nhiều nhận thức điểm người vẫn là tốt.

Thật vất vả chờ đến buổi tối, Ninh Nhuế Tinh mới vừa thối xong đầu, liền nhìn đến đàn liêu học tử làm nàng đi xuống bưu cục, đã có người đang đợi nàng.

Nhưng vừa ra ký túc xá đại môn, nàng xa xa mà liền nhìn đến đứng ở bưu cục bên quen thuộc thân ảnh.

Như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ là Giang Dữ lại đây tiếp nàng.

Ninh Nhuế Tinh bước nhanh đi qua đi, hơi hơi mà thở phì phò, ở Giang Dữ trước mặt đứng yên, ngửa đầu xem hần, đáy mắt là tàng cũng tàng không được kinh ngạc cùng vui sướng, “Học..... Giang Dữ học trưởng, như thế nào là người tới đón ta?”

Nàng nguyên bản đều kêu thói quen học trưởng, chỉ cần gặp phải hiểu biết thống nhất đều xưng hô học trưởng, buột miệng thốt ra thời điểm mới nhớ tới Giang Dữ không thích, hần cũng không nên cùng những người khác giống nhau, lập tức sửa lại khẩu.

Bởi vì là bộ môn lần đầu tiên gặp mặt, Ninh Nhuế Tinh liền hóa cái trang điểm nhẹ, nàng làn da vốn là trắng nõn đến vô cùng mịn màng, hai cong mày liễu cũng bị người hơi làm tân trang, ở trang dung làm nền hạ, ngũ quan càng thêm mà lập thể tinh xảo, không giảm tú mỹ, càng giống tú kính mỹ lệ búp bê Tây Dương, đẹp đến kỳ cục.

Giang Dữ rũ mắt nhìn nàng, thẳng đến nàng khuôn mặt ở hần nhìn chăm chú hạ chậm rãi đỏ lên, mới sâu kín mà thu hồi chính mình ánh mắt,

“Ta tới đón người, không hảo sao?”

Đối với Giang Dữ nói, nàng không biết nên như thế nào tiếp, nhưng vẫn là thuận theo chính mình nội tâm hỏi ra chính mình nghi hoặc, “Nhưng người không phải rất vội sao? Như thế nào sẽ có rảnh?”

“Ta còn là Ngoại Liên Bộ bộ trưởng, loại này bộ môn tự hội tự nhiên là muốn tham gia, lại nói,” hần dừng một chút, “Không phải ai đều có thể để cho ta tới tiếp.”

Hần ngữ khí trước sau như một vân đạm phong khinh, như là đang nói lại bình thường bất quá sự tình, Ninh Nhuế Tinh nghe xong, tâm đột nhiên nhảy dựng, chỉ cảm thấy chung quanh không khí đều nhiệt không ít.

Sớm biết rằng nàng liền không mặc cao bồi quần dài, quái nhiệt.

Giang Dữ thanh khụ một tiếng, đánh võ có chút khô nóng không khí, “Đi thôi, bọn họ đang chờ.”

-

Vừa ra cổng trường, não nhiệt hơi thở liền ập vào trước mặt.

Tân sinh ban ngày quân huấn, buổi tối đó là bị cưỡng chế yêu cầu tham gia các loại tọa đàm, này đây gần hai ba cái tuần, Ninh Nhuế Tinh còn không có cùng bạn cùng phòng đặt chân quá “Sa đọa phổ”.

Lui tới nhiều là tình lữ, dắt tay đùa giỡn, toàn bộ phổ nhìn lại, đều là học sinh, Ninh Nhuế Tinh đi theo Giang Dữ mặt sau, không khỏi có chút tò mò mà nhìn chung quanh chung quanh.

Cao trung hiếm thấy ban đêm não nhiệt, nhiều là ngủ đông ở phòng học chuẩn bị chiến tranh thi đại học, cũng sẽ không có này đó muôn hình muôn vẻ tiêu khiển.

Nhìn đi ở phía trước bất quá ba bước khoảng cách cao lớn bóng dáng, Ninh Nhuế Tinh mặt danh có chút hốc mắt nóng lên.

Chung quanh náo nhiệt hoàn cảnh, lui tới tình lữ ở một khắc cho nàng nào đó xa lạ mãnh liệt ảnh hưởng, cực nóng cảm xúc ở trong nháy mắt xâm nhập nàng ngũ cảm, trong cơ thể ẩn ẩn mà bốc lên khởi một cỗ xúc động.

Tưởng tiến lên giữ chặt hân tay, cùng người chung quanh giống nhau.

Nhưng nàng lại không có có thể làm như vậy lý do, Ninh Nhuế Tinh thực mau mà bình tĩnh lại.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

11. Liên Hệ Phương Thức

“Thành niên sao, tiểu bằng hữu không thể uống rượu.”

Giang Dữ thể diện hướng nàng, thanh âm là cổ tình đề thấp, chỉ hai người nghe thấy âm điệu, lại vẫn duy trì khoảng cách nhất định, nhưng như có như không ấm áp môi tức không hề che lấp mà phun ở nàng vành tai, kích khởi một trận khó có thể ức chế tê dại.

Nàng thậm chí cũng không dám động, duy trì thân thể cứng đờ đi phía trước khuynh tư thế.

Giang Dữ tùy tay cầm lấy trên bàn một lọ sữa bò, cầm hảo ống hút, dường như không có việc gì mà đưa cho Ninh Nhuế Tinh, quay đầu tiếp tục cùng trực hệ học đệ nói chuyện.

Giống như trong lúc này căn bản không có phát sinh sự tình gì.

Ninh Nhuế Tinh hơi hơi mà ngẩng đầu nhìn thoáng qua chung quanh, thấy tất cả mọi người đều ở ai chơi theo ý người nấy.

Không có người chú ý này một khối góc chỗ phát sinh sự tình, cũng không ai biết nàng cùng Giang Dữ lên tiến hành động tác, nhưng nàng mặc danh có chút chột dạ.

Có loại lâm vào “Yêu đương vụng trộm” cảm giác tình cảm trạng thái.

Yêu đương vụng trộm, Ninh Nhuế Tinh bị chính mình trong đầu toát ra tới hình dung hoảng sợ.

Nàng cùng Giang Dữ, sao có thể đâu?

Giang Dữ đem ống hút đóng gói đặt ở trên bàn, Ninh Nhuế Tinh chỉ nghe được một câu có điện thoại đi ra ngoài một chút, còn không có phản ứng lại đây, liền thấy Giang Dữ đứng lên, hướng cửa đi ra ngoài.

Ghế lò ánh đèn có chút tối tăm, Ninh Nhuế Tinh giương mắt liền nhìn đến Giang Dữ cao lớn mơ hồ bóng dáng, trải qua bên kia cái bàn khi bị mấy cái học trưởng học tỷ cấp gọi lại.

Chờ đến Giang Dữ đi ra ngoài thời điểm, nguyên bản bị người từ bên ngoài mang lên môn, lần thứ hai từ bên trong mở ra.

Có người đi theo Giang Dữ mặt sau đi ra ngoài, ánh đèn mờ mờ, nàng thấy không rõ người nọ đại thể hình dáng, chỉ có thể phán đoán là cái nữ sinh.

Ninh Nhuế Tinh thu hồi chính mình đi theo Giang Dữ ánh mắt, cắn sữa bò thưởng ống hút, ngơ ngẩn mà nhìn chăm chăm trước bàn đồ ăn vặt.

Bên cạnh nữ sinh chạm chạm Ninh Nhuế Tinh cánh tay, dè dặt đầu để sát vào nàng, tràn đầy tò mò.

“Người cùng Giang Dữ học trưởng cái gì quan hệ a? Các người thật sự ở kết giao sao?”

Ninh Nhuế Tinh bị vấn đề này khiến cho sửng sốt, phản ứng lại đây sau lập tức lắc lắc đầu, “Không có a.”

Nữ sinh cười cười, “Ta còn tưởng rằng các người ở bên nhau đâu, chúng ta vừa mới còn tại đàm luận nói, cái kia học tỷ đi theo Giang Dữ học trưởng mặt sau có phải hay không đi ra ngoài thổ lộ, người cũng không biết, vừa mới học tỷ vẫn luôn hướng chúng ta bên này xem.....”

Cùng bộ môn nữ sinh nói những lời khác Ninh Nhuế Tinh không có lại nghe đi vào, nàng đột nhiên nhớ tới cao trung tốt nghiệp tụ hội khi, lớp nữ sinh đi theo một cái nam sinh mặt sau đi ra ngoài phát sinh sự tình.

Nữ hài tử kia đối với nam sinh thông báo, nghe nói mặt sau còn ở bên nhau.

Đi ra ngoài thời điểm sẽ không véo đến như vậy vừa khéo.

Cho nên, thật là đi ra ngoài thông báo sao?

Thấy Ninh Nhuế Tinh ngơ ngẩn bộ dáng, nữ sinh tiếp tục nói, “Cũng không biết Giang Dữ học trưởng thích cái dạng gì nữ sinh, cùng hẳn thông báo quá học tử nhiều như vậy, cứ nhiên độc thân hai năm.....”

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu nhìn thoáng qua di động thời gian, đã qua đi mau năm sáu phút, nhưng Giang Dữ còn không có trở về, nàng buông xuống mắt, buông trong tay uống lên nửa quang sữa bò, đứng dậy đi ra ngoài.

Bốn phía không khí nặng nề, ngực đồ đồ khó chịu.

Cách đó không xa có thanh âm truyền đến, nàng bất quá mới vừa đi phía trước đi rồi ba bốn bước, liền nhìn đến chỗ rẽ khẩu bóng ma chỗ, đưa lưng về phía nàng đứng lại quen thuộc bất quá bóng dáng.

Giang Dữ, còn có cái kia đi theo hẳn đi ra ngoài học tử.

Không khí tựa hồ có chút trầm mặc yên tĩnh, liền nàng tâm đều có chút nhắc tới cổ họng thượng.

Cái kia nữ sinh hoàn toàn bị Giang Dữ che đậy, Ninh Nhuế Tinh nhìn không tới nàng diện mạo cùng sắc mặt, nhưng nàng giây tiếp theo mở

miệng là rõ ràng âm rung, “Giang Dữ, đây là ta cuối cùng một lần hỏi người, người thật sự không thích.....”

Nơi này hoàn cảnh quá mức an tĩnh, làm thanh âm vô cớ phóng đại một tắc, cũng làm Ninh Nhuế Tinh nghe được rõ ràng.

“Xin lỗi.”

Giang Dữ thanh âm rất là ôn hòa, lại mang lên điểm mạc danh lạnh lẽo, trực tiếp đánh gãy nữ sinh nói, rõ ràng là không muốn nghe nàng nói tiếp, nửa chuyển thân thể liền muốn rời đi.

Nữ sinh giơ tay đột nhiên muốn bắt lấy cánh tay hắn, lại là bị Giang Dữ trốn rồi qua đi.

Ninh Nhuế Tinh theo bản năng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm thấy cả trái tim cảnh tựa hồ đều đi theo nháy mắt rộng rãi lên.

Bởi vì Giang Dữ nửa xoay người nguyên nhân, ánh mắt của nàng lướt qua Giang Dữ đầu vai, thấy được nữ sinh diện mạo.

Cư nhiên là hứa diễm.

Cái kia báo danh chỗ cùng người khác cùng nhau trên ghẹo nàng cùng Giang Dữ học tỷ.

Loại này cảnh tượng, nghe lên góc tường rốt cuộc có chút không đạo đức, Ninh Nhuế Tinh không lại nghe đi xuống, đường cũ phản hồi ghé lô.

Cơ hồ Ninh Nhuế Tinh mới vừa ngồi xuống, Giang Dữ liền đã trở lại, cũng xuống dốc tòa, đi đến Ninh Nhuế Tinh trước mặt, “Ta có việc phải đi trước, mau 10 giờ rồi, người đi sao?”

Ninh Nhuế Tinh ở lại đây trên đường có đã nói với hắn, các nàng phụ đạo viên quản được tương đối nghiêm khắc, yêu cầu cần thiết 11 giờ trước

tối ký túc xá, sẽ có điểm danh lớp trưởng chuyên môn phụ trách điểm danh, nếu phát hiện nhân số thiếu hụt, lập tức đăng báo phụ đạo viên, tuyệt không cho phép đêm không về ngủ.

Cái kia học tử không đi theo Giang Dữ trở về, cũng có mấy nữ sinh trước tiên rời đi.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

12. Phân Đến Thanh

Hành chính lâu báo cáo thính.

Nhìn trên đài đứng ở chính giữa nhất đỉnh bạt người, Ninh Nhuế Tinh vẫn có chút hoảng hốt.

Rõ ràng đều là giống nhau sơ mi trắng cùng hắc quần tây, lại chỉ có Giang Dữ đẹp nhất cùng hút tình.

Gương mặt kia, thật sự là điêu luyện sắc sảo đến kỳ cục, còn có sinh ra đã có sẵn tự phụ khí chất, người khác đứng ở hần bên người, đều sẽ trong nháy mắt ảm đạm thất sắc.

Trên đài chói lọi bạch đèn đánh vào hần trên mặt, không duyên cớ vô cớ vì hần quanh thân độ một tầng quang, ánh mắt vẫn duy trì phía trước nhìn thẳng, ngoại phóng đi sứ người kinh sợ cảm giác áp bách.

Chờ tranh cử đoàn chủ tịch một chúng bộ trưởng cấp từ trên đài đi xuống tới sau, Ninh Nhuế Tinh vốn tưởng rằng Giang Dữ sẽ ngồi vào phía trước đi, chuẩn bị chính mình lên tiếng, ai biết lại là trực tiếp ngồi vào bọn họ bộ môn chỗ ngồi tịch tới, vẫn là nàng bên cạnh không vị.

Ninh Nhuế Tinh dư quang liếc đến bên cạnh ngồi nghiêm chỉnh người, không khỏi có chút khâm trương, đặc biệt là nhận thấy được đến từ bốn phía chói lọi đánh giá, còn có không khí trung tràn đầy hần hơi thở.

Chẳng sợ biết đại gia là đang xem Giang Dữ, vẫn là nhin không được hơi hơi cúi đầu, dùng khoác đầu tóc che khuất chính mình mặt.

Đoàn chủ tịch chính phó chức vị dựa sổ phiếu tới quyết định, từ Học Sinh Hội các bộ môn phái ra mấy cái thành viên tiến hành đầu phiếu, rồi sau đó là chiếm một đại phân tỉ trọng lão sư ý kiến, Giang Dữ mấy năm nay làm tất cả mọi người đều xem ở đáy mắt, chủ tịch sớm đã là vật trong bàn tay.

Này đây Giang Dữ ngồi ở phía dưới, nghiêm túc nghe trên đài các tranh cử giả sử làm diễn thuyết, cũng phê bình tương lai có lợi cho Học Sinh Hội chinh đồn cùng tiến bộ ý kiến, làm người không cấm càng thêm bội phục hần tu dưỡng.

Hắn hoàn toàn có thể ở phía dưới làm chính mình sự tình, không cần thiết nghe được như vậy đầu nhập cùng chuyên chú, Ninh Nhuế Tinh tưởng.

Ninh Nhuế Tinh bốn cảm thấy nhàm chán muốn chơi di động, nhưng Giang Dữ ngồi ở một bên, nàng chỉ có thể chịu đựng chơi di động ý tưởng, làm bộ nghe được nghiêm túc bộ dáng.

Rốt cuộc không nhịn xuống, Ninh Nhuế Tinh quay đầu trộm đánh giá Giang Dữ vài lần, còn không có tới kịp thu hồi chính mình ánh mắt, liền thấy Giang Dữ thẳng tắp nhìn lại đây, đem nàng bắt vừa vặn.

Ninh Nhuế Tinh sửng sốt, trên mặt không khỏi có chút quần bách.

Vừa định mở miệng giải thích, bình đặt ở trên bàn lòng bàn tay liền bị để vào một cái lạnh băng đồ vật, bên tai truyền đến khàn khàn tiếng nói, “Di động trước thả người kia, chờ kết thúc ta lại tìm người lấy.”

Giang Dữ nói xong, cũng chưa cho Ninh Nhuế Tinh nói chuyện cơ hội, đứng dậy hướng trên đài đi.

Ninh Nhuế Tinh không biết nên hình dung như thế nào kia trong nháy mắt cảm giác, nhìn hắn đỉnh bạt trường thân ngọc lập bóng dáng, tim đập ở

trong nháy mắt gia tốc nhảy lên.

Có lẽ chỉ là đã chịu cảnh vật chung quanh ảnh hưởng, nàng tưởng.

Rốt cuộc, Giang Dữ ở đại học Bắc Hoa cá nhân mị lực thật sự quá lớn, chỉ là lên đài, toàn bộ báo cáo thính liên vang lên như sấm vỗ tay.

Kế tiếp hết thầy thuận lý thành chương mà tiến hành, xướng phiếu số lượng, Giang Dữ xa xa ném ra người khác một mảng lớn.

Sớm tại kết quả tuyên bố thời điểm, Ninh Nhuế Tinh ký túc xá đàn liên nổ tung.

Lai Âm: Về Giang Dữ học trường những cái đó truyền thuyết thật đúng là lời nói phi hư a, người như vậy, không biết sẽ thích cái dạng gì nữ sinh?

Hứa Giai Văn: Ta cảm thấy cùng cùng liên khá tốt, xứng đôi.

Phương Đình Dư: Thần tán thành

Ninh Nhuế Tinh:.....

Nàng chính rối rắm muốn hay không phát một cái đại bạch hùng trợn trắng mắt biểu tình bao, trước mắt liền rơi xuống một bóng ma.

Mang theo ần ần cảm giác áp bách.

Nàng theo bản năng mà ngẩng đầu, liền nhìn đến Giang Dữ tay chống ở bàn duyên, nửa cúi người, ánh mắt dừng ở di động của nàng màn hình, “Nhìn cái gì như vậy nghiêm túc, liền muốn chụp ảnh cũng chưa nghe được?”

Ninh Nhuế Tinh lập tức phản ứng lại đây, đột nhiên che khuất chính mình màn hình di động, “Không, không có gì.”

Xem Giang Dữ vừa mới bộ dáng kia, cũng không biết có hay không nhìn đến các nàng ký túc xá lịch sử trò chuyện, Lai Âm các nàng cũng thật là, loạn vui đùa cái gì vậy, vạn nhất bị hiểu lầm liền không hảo.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, lại nghĩ đến Giang Dữ khả năng thấy kia mấy cái tin tức, khuôn mặt không khỏi có chút đỏ lên.

Giang Dữ nhưng thật ra không có nghĩ nhiều, buông xuống chính mình đôi mắt, thật dài lông mi che khuất kích động lưu quang, nhìn mở ra trắng nõn lòng bàn tay thượng di động, ánh mắt không tự giác có chút u ám.

Lấy về chính mình di động thời điểm, hơi lạnh ngón tay lơ đãng mà liền mơn trớn tay nàng tâm.

Thấy Ninh Nhuế Tinh còn ngơ ngẩn mà ngồi ở trên chỗ ngồi, Giang Dữ vỗ vỗ nàng bả vai, tiếng nói thấp nhu, “Đi thôi, đều đang đợi người.”

Ninh Nhuế Tinh nhìn đứng ở phía trước, bị vây quanh thành vòng người, hốc mắt không khỏi có vài phần chua xót.

Giang Dữ thật sự quá xuất sắc, đến chỗ nào đều là tiêu điểm tồn tại.

Bộ dáng này người, Ninh Nhuế Tinh cũng suy nghĩ, hẳn sẽ thích cái dạng gì người?

Thật vất vả chụp xong rồi ảnh chụp, Ninh Nhuế Tinh cũng không rảnh lo cùng Giang Dữ chào hỏi một cái, liền vội vội chạy tới cùng ký túc xá mặt khác ba người hội hợp.

Trong đó còn có điểm nói không rõ nhân tố ở làm quái.

Nói không nên lời vì cái gì, nàng có chút sợ hãi cùng Giang Dữ ở chung.

Tổng cảm thấy không rất giống là chính mình.

“Đợi lát nữa không phải muốn tụ hội sao, như thế nào chạy trốn so con thỏ còn nhanh?”

Nghe xong Chu Hạo hỏi chuyện, Giang Dữ mím môi, nhìn về phía đã đi mau tới cửa bóng dáng, thanh âm nhu hòa một lần xuống dưới, “Đợi lát nữa tụ hội không cần tận tâm can sự tham gia.”

“Nga,” Chu Hạo sờ sờ cái mũi của mình, sắc mặt mang theo chói lọi trên chốc, “Ta còn tưởng rằng người sẽ dẫn người tham dự đâu.”

Giang Dữ nghe vậy, khinh phiêu phiêu mà nhìn hẩn một cái, mới mở miệng.

“Nếu nàng tưởng nói, ta nhưng thật ra không ngại.”

“Giang Dữ, người.....”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

13. Ta

Đối thượng người nọ ánh mắt, Ninh Nhuế Tinh theo bản năng sau này lui một bước.

Ngoại quốc ngữ học viện đại tài tử cùng bề mặt, hình dung rõ ràng đã như vậy rõ ràng, nàng như thế nào liền không nghĩ tới đâu.

Lại nói tiếp bọn họ quen biết còn tốt ích với trường học gần đây tổ chức tiếng Anh diễn thuyết đại tái.

Ninh Nhuế Tinh phát âm thuần khiết, thiên hướng anh khang, tiết tấu cấp hoãn thoả đáng, nàng giáo viên tiếng Anh đang nghe quá nàng anh âm sau, không nói hai lời liền đem người đẩy lên thi đấu.

Tiếng Anh diễn thuyết thi đấu từ ngoại quốc ngữ học viện toàn quyền phụ trách, Lâm Tử Hào vừa lúc lại là chỉ đạo nàng tiếng Anh diễn thuyết bản thảo đạo sư đặc ý môn sinh, tham dự thi đấu kinh nghiệm phong phú, có mấy lần còn cố ý bị gọi tới chỉ đạo nàng diễn thuyết kỹ xảo cùng ngữ tốc không chế.

Không thể không nói, chỉ nhìn một cách đơn thuần Lâm Tử Hào diện mạo, đích xác lệnh người cảnh đẹp ý vui, huống chi đương một cái thành thực nam âm nói ngoại ngữ, tự tin đa tình, cũng xác có làm Nhân Tâm Động tư bản.

Chỉ là Giang Dữ châu ngọc ở trước, Ninh Nhuế Tinh bản thân lại không phải dễ dàng đối Nhân Tâm Động tính cách, này đây Lâm Tử Hào

từng có vài lần mộng lung ám chỉ, đều bị nàng lấy các loại lý do uyển chuyển tránh đi.

Nhưng nàng không nghĩ tới hẳn lần này sẽ như thế mà trực tiếp mà gan lớn, làm trò đại bộ phận người trên mặt diễn này vừa ra.

Thổ lộ vốn là hai người sự tình, đương người khác lựa chọn ở nơi công cộng tiến hành nhuộm đầm chính mình cảm tình, vô hình trung chính là ở gây áp lực, bức bách bị thổ lộ giả bất đắc dĩ đồng ý.

Ninh Nhuế Tinh tức khắc cảm thấy có chút phiền.

Theo Lâm Tử Hào ánh mắt, chung quanh làm thành vòng người không ít đã đi theo nhìn lại đây.

Ninh Nhuế Tinh nói khề với Hứa Giai Văn nói một tiếng đi trước, cúi đầu vừa định làm bộ đi ngang qua bộ dáng đi vào nữ sinh ký túc xá, mới vừa xoay người, thanh tuyến sạch sẽ giọng nam liền xuyên thấu qua đại loa truyền đến trong tai.

“xx cấp tiếng Trung hệ Ninh Nhuế Tinh đồng học, ta là ngoại quốc ngữ học viện Lâm Tử Hào, có câu nói ta tưởng đối với người nói thật lâu, ta thích.....”

Giây tiếp theo, sắp xuất hiện chưa ra lời nói trong nháy mắt ngừng, sở hữu âm ỉ ồn ào tùy theo rút đi, bỗng nhiên yên tĩnh qua đi, kế chi dựng lên chính là chung quanh hết đợt này đến đợt khác tiếng kinh hô.

“Ngọa tào, cái kia soái ca trực tiếp cướp đi loa.....”

“Giang Dữ hảo soái a.....”

“Nhìn qua tựa hồ thực tức giận bộ dáng, sẽ không có cái gì ẩn tình đi?”

Nghe chung quanh thanh âm, Ninh Nhuế Tinh bước chân thành linh dừng lại, ngay cả tim đập, đều thác loạn một phách.

Xuyên thấu qua trọng điệp tầng tầng bóng người, Ninh Nhuế Tinh giương mắt triều đề tài trung tâm nhìn lại, liền nhìn đến đứng ở Lâm Tử Hào bên cạnh người người.

Lâm Tử Hào nếu có thể trở thành ngoại quốc ngữ học viện bề mặt, diện mạo tự nhiên cũng là hiếm có dương quang tuyến dật, nhưng giờ phút này cùng Giang Dữ đứng chung một chỗ, ai cao ai thấp khí chất lập tức tấn hiện.

Đèn đường hạ mờ nhạt ánh đèn chiếu xạ ra mông lung cảnh tượng, rơi vào nàng trong mắt, cũng cũng chỉ có Giang Dữ trường thân ngọc lập thân ảnh.

Rõ ràng vừa mới xem Lâm Tử Hào chỉ cảm thấy tầm nhìn mơ hồ, nhưng về Giang Dữ, nàng lại là xem đến dị thường rõ ràng.

Bao gồm hấn cầm loa nhân dùng sức mà trở nên trắng căn căn xương ngón tay, còn có thô suyễn khí mà chấn động ngực, thế cho nên hỗn độn tóc đen, tuy tự phụ, lại có loại nói không nên lời chật vật.

Giang Dữ có, vĩnh viễn là định liệu trước trấn định, nhưng lúc này như có như không chật vật cảm, như là mã bất đình đề chạy tới giống nhau.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, hô hấp một ngưng.

Giang Dữ vừa mới không phải đang cùng Học Sinh Hội liên hoan, như thế nào sẽ như thế gãi đúng chỗ ngứa mà xuất hiện?

Ghế lô nội.

Mới từ toilet trở về đoàn chủ tịch thành viên, liếc mắt một cái liền nhìn đến chủ vị chỗ trống, thuận miệng hỏi một câu, “Chủ tịch người đâu? Vừa mới không còn ở?”

Chu Hạo cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình sáng lên màn hình di động, ngữ khí rõ ràng có thể thấy được trêu chọc, “Xử lý gia sự đi.”

Lâm Tử Hào làm này vừa ra cũng thật là đại động tác, không khỏi có mấy cái bát quái người sẽ ở năm đoạn trong đàn đề thưởng một miếng, cũng trách hăn làm quá mức mọi người đều biết, hướng hỗ trợ trù bị thông báo người hỏi một câu, liền hỏi ra hăn thông báo đối tượng.

Hào xảo bất xảo, hăn vừa mới xem tin tức thời điểm vừa lúc bị ngồi ở bên cạnh Giang Dữ thấy được.

Như thế hăn lần đầu tiên xem Giang Dữ như vậy vô cùng lo lắng đâu.

-

Lâm Tử Hào từ mới đầu khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, có chút không vui mà nhìn về phía Giang Dữ, mở miệng chất vấn, “Giang Dữ, người làm cái gì?”

Sơ tiến đại học khi hăn nhất thời phong cảnh vô hai, ai ngờ cách thiên đưa tin thời điểm, quản lý học viện xuất hiện cái Giang Dữ, đem ánh mắt mọi người đều hấp dẫn qua đi.

Học Sinh Hội chủ tịch thì thế nào, hăn không phải Học Sinh Hội thành viên, Giang Dữ cũng quản không đến hăn, huống chi hai người đều là giáo một bậc tổ chức người phụ trách, Giang Dữ lại nói như thế nào, cũng không thể ký đến hăn trên đầu tới.

Giang Dữ lại là không để ý đến Lâm Tử Hào hỏi chuyện, khẽ nâng cằm, cầm loa, xoay người, sắc bén ánh mắt triều trong đám người bắn phá,

liếc mắt một cái liền tỏa định giấu kín ở trong đám người Ninh Nhuế Tinh.

Hắn đồng tử đen nhánh, sâu không lường được, phảng phất ẩn chứa sâu đậm cảm xúc, Ninh Nhuế Tinh bị hắn xem đến trong lòng một lộ bộ, theo bản năng mà cũng đi theo khẩn trương lên.

Vây quanh ở nàng trước mặt đám người theo Giang Dữ đi tới, dần dần mà tản ra một cái lộ.

Giang Dữ ở Ninh Nhuế Tinh trước người đứng yên, hơi hơi mà cúi người, tiếng nói mềm nhẹ, “Người muốn nghe sao?”

“Cái, cái gì?”

Giang Dữ hỏi chuyện quá mức đột ngột, Ninh Nhuế Tinh bị hắn hỏi đến không hiểu ra sao, thêm chi khẩn trương cảm xúc không chế hạ, trả lời lời nói đều có chút không nhanh nhẹn lên.

“Hắn tưởng lời nói.”

Ở hắn đáy mắt, trận này trò khôi hài, đều không đủ tư cách xưng được với thổ lộ.

Chỉ xem như tình cảm thương không chỗ biểu đạt, kích thích mà thành biểu diễn tâm lý.

Rốt cuộc, chân chính thích một người, là sẽ không tưởng bởi vì chính mình mà cấp người kia mang đi quá nhiều áp lực.

Nhưng Lâm Tử Hào, rõ ràng chính là muốn lợi dụng thanh thế to lớn bàng quan quần chúng, cho Ninh Nhuế Tinh nhất định áp lực, bức bách nàng đáp ứng.

Không biết có phải hay không ảo giác, Ninh Nhuế Tinh cảm thấy Giang Dữ nói những lời này ngữ khí có chút không thích hợp.

Liên hơi thở cũng là, hãy còn mà thấp một lần đi xuống.

Ninh Nhuế Tinh lắc lắc đầu, dường như chính mình căn bản không phải cái đương sự, chỉ là người đứng xem giống nhau, cũng không đi xem Lâm Tử Hào liếc mắt một cái, ngửa đầu cùng Giang Dữ đối diện.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

14. Thanh Không

Ninh Nhuế Tinh nguyên bản cho rằng Giang Dữ chỉ là nói nói mà thôi, không nghĩ tới hẳn lại là thật sự nói được thì làm được.

Sáng hôm sau mới vừa tan học, trở lại ký túc xá nàng lập tức liền nhận được Giang Dữ tin tức.

“Buổi chiều người không có tiết học, 4-5 giờ thời điểm tới Học Sinh Hội văn phòng tìm ta, ta chỉ đạo người tiếng Anh diễn thuyết.”

Ninh Nhuế Tinh là biết Học Sinh Hội làm bộ môn thành viên vô thời khoá biểu, Giang Dữ muốn biết nàng đi học thời gian không phải việc khó, nhưng thời gian định ở 4-5 giờ.....

Nghĩ, nàng cấp Giang Dữ đã phát điều tin tức qua đi.

Giang Dữ phảng phất là thủ di động chờ tin tức dường như, biên tập tốt lời nói mới vừa phát ra đi, hẳn tin tức liền đi theo đã phát lại đây.

“Sẽ không ảnh hưởng đến tiết tự học buổi tối, tương phản, thời gian này điểm thực thích hợp.”

Trên bục giảng, giáo thụ đang ở giảng giải hơi có chút buồn tẻ tối nghĩa khó hiểu tuyến tính đại số, Giang Dữ cúi đầu nhìn chính mình đặt mình trong với bàn bụng màn hình di động, đang xem đến đối phương trở về cái hảo tự sau, khoe môi không tự giác mà hướng lên trên dương.

4-5 giờ gặp mặt, trên đường một giờ tiếng Anh diễn thuyết huấn luyện, vừa vặn là bữa tối thời gian.

Chính thích hợp.

-

5 giờ nhiều office building đã hiếm khi có người, mọi nơi một mảnh yên tĩnh.

Xa xa truyền đến vài tiếng ồn ào ầm ĩ, bạn thanh triệt mềm nhẹ êm tai giọng nữ, dần dần mà truyền khai, đánh nát này mặt ngoài yên tĩnh.

Làm trò Giang Dữ mặt diễn thuyết, Ninh Nhuế Tinh không khỏi có vài phần ngưng ngùng, khuôn mặt thiêu đến ửng đỏ, tiếng nói căng chặt, nói không nên lời khẩn trương bồng cháy nàng.

Nguyên bản ba phút định đề diễn thuyết bị nàng ngạnh sinh sinh mà ngăn lại thành một phút đồng hồ nửa.

Giang Dữ nhú mày, giương mắt nhìn về phía đứng Ninh Nhuế Tinh.

Nữ hài ăn mặc chín phần màu đen hườ nhân quần dài, lộ ra trắng nõn linh gầy mắt cá chân, mũi chân hiện ra “Nội tám” trạng thái hướng hần, ngón tay thon dài lôi kéo chính mình góc áo, cúi đầu, cũng không dám đi xem hần.

Giang Dữ không khỏi cảm thấy có vài phần buồn cười.

Rõ ràng thượng một lần chiêu tân diễn thuyết còn thập phần lớn mật mà đỉnh đặc mà nói, hiện giờ đơn độc đối thượng hần, nhưng thật ra một bộ khiếp đảm thật cẩn thận, như là một cái phạm sai lầm chờ đợi trách phạt học sinh.

Giang Dữ thu hồi chính mình ánh mắt, cuộn tròn ngón tay, vuốt ve trong tay nhéo diễn thuyết bản thảo, ho nhẹ một tiếng, “Giọng nói ngữ điệu không có vấn đề, chính là yêu cầu thả chậm một chút diễn thuyết tiết tấu, bảo trì ngôn ngữ lưu sướng tính đồng thời bảo đảm diễn thuyết hiệu quả.”

Ninh Nhuế Tinh thấp giọng đáp lời, nàng tự nhiên không dám nói là bởi vì đối mặt Giang Dữ nguyên nhân.

Không biết vì cái gì, cùng hẳn đơn độc dài ở bên nhau, luôn là nói không nên lời khẩn trương.

Ngữ tốc quá nhanh đơn giản chính là bởi vì tự thân khẩn trương, Giang Dữ phiên phiên trong tay diễn thuyết bản thảo, mở miệng tiếng nói thấp nhu, “Phóng nhẹ nhàng, không cần như vậy khẩn trương.”

“Ngày thường huấn luyện nỗ lực làm được tốt nhất, mới có thể bảo đảm thi đấu hiện trường vạn vô nhất thất.”

“Đem nơi này coi như là thi đấu hiện trường, đem ta trở thành thi đấu giám khảo, hiện tại tới tiến hành hiện trường hỏi đáp bộ phận.”

Giang Dữ nói xong, lại mở miệng thanh âm đã biến thành lưu sướng tiếng Anh.

Ninh Nhuế Tinh lúc trước nghe người khác nói qua Giang Dữ biết rõ nhiều quốc ngữ ngôn, chẳng sợ trong lòng đã làm chuẩn bị, nghe được Giang Dữ mở miệng trong nháy mắt, vẫn là có loại linh hồn bị kinh sợ cảm giác.

Giang Dữ phát âm thuần khiết, căn tự rõ ràng, thanh tuyến sạch sẽ gió mát, thanh tràng trống trải, như điện đài vịnh tụng nhân gian trăm thái nam âm, tựa một cổ điện lưu, kích khởi một trận từ thân đến tâm tê dại.

Ninh Nhuế Tinh không chịu khống chế mà ngẩng đầu, ánh mắt dừng ở ngòi đèn thẳng tắp Giang Dữ trên người, ngơ ngẩn mà nhìn.

Trên đời có như vậy nhiều tay khống, nhan khống, đủ khống, nàng cố tình là trong đó một cái thanh khống.

Nàng thích tiếng Anh, càng thích nghe dễ nghe nam âm, nếu này hai người kết hợp, nàng căn bản không có bất luận cái gì sức chống cự.

Lâm Tử Hào giọng nói lưu sướng, lại không thể xưng là tô, nhưng Giang Dữ giờ phút này mang cho nàng cảm giác, xa xa vô pháp cùng người khác bằng được.

Đó là linh hồn chỗ sâu trong mỗi một tắc đều ở kêu gào kích động hưng phấn, trái tim ở làm ầm ỉ, thậm chí hốc mắt, đều ở không tự giác mà nóng lên.

Giang Dữ dường như không có nhận thấy được Ninh Nhuế Tinh nhìn chăm chú giống nhau, chỉ là nhìn chăm chăm diễn thuyết bản thảo, nhẫn nại tính tình, lặp lại hỏi một lần chính mình vấn đề.

Thật lâu đợi không được trả lời, Giang Dữ rút cuộc dời mắt dừng ở Ninh Nhuế Tinh trên người.

Đối thượng hăn dò hỏi mặt mày, Ninh Nhuế Tinh đột nhiên phục hồi tinh thần lại, có loại sợ hãi bị hăn phát hiện chính mình xem hăn xem gốc cảm thấy then cảm, gập ghềnh mà mở miệng.

Chờ thêm tìm được cảm giác thích ứng quá trình, Ninh Nhuế Tinh nhưng thật ra không có ở nghĩ nhiều cái gì, toàn thân tâm đầu nhập đến cùng Giang Dữ hồ động đối thoại trung, trở nên thành thạo.

Nghe bên tai truyền đến uyển chuyển nữ âm, Giang Dữ liền biết Ninh Nhuế Tinh điều chỉnh tốt chính mình trạng thái, hăn nhấp môi mỏng, tùy ý

phiên trong tay mỏng giấy, lại là có chút xuất thần.

Đại nhị năm ấy kỳ nghỉ, hần trở về một chuyến trường học cũ.

Lúc đó màu đỏ biểu ngữ treo đầy cao tam giáo học lầu phòng học cửa, trong không khí tràn ngập đều là khẩn trương nghiêm túc bầu không khí, đúng là buổi chiều đệ nhất tiết đi học thời gian, cả tòa vườn trường an tĩnh mà có chút kỳ cục.

Trải qua trường học tiểu sơn thể dục thời điểm, bất kỳ nhiên mà liền nghe thấy được một đạo thanh thúy sạch sẽ nữ âm.

Không trung thấu lam, ve minh ồn ào.

Nữ sinh đưa lưng về phía hần ngồi ở bóng cây hạ ghế đá thượng, từ hần góc độ xem, có thể nhìn đến nàng khép lại, bao vây ở giáo quần hạ hai chân, cùng với trên đùi phóng mấy trương, dưới ánh mặt trời phiếm kim hoàng sắc trạch mỏng giấy.

Nàng ở niệm trăm ngày tuyên thệ trước khi xuất quân bản thảo, trong tay còn cầm một chi bút, thường thường mà dừng lại sửa chữa bản thảo.

Cao tam học sinh, có rất nhiều tự học, hần là tự học khóa chạy ra luyện tập lên tiếng.

Lá cây sum xuê, bóng cây phóng trên mặt đất kim sắc vòng sáng đong đưa, gió nhẹ bí mật mang theo một tia nhiệt, táo ý chính thịnh, nàng lại giống như không có phát hiện giống nhau, hầy còn say mê mà nghiêm túc.

Giang Dữ bình tĩnh tâm hồ ở kia một khắc, có rất nhỏ chấn động.

Nhân này phó nghiêm túc tư thái.

Hần mấy năm nay, nghe được quá nhiều về hần làm việc nghiêm túc, xử sự nghiêm cẩn khích lệ, nhưng không ai biết, cái gọi là nghiêm túc mặt

ngoài hạ, cất giấu là không chút để ý, thậm chí là tùy ý thái độ.

Hắn đều không phải là thật giống chính mình sở biểu hiện ra ngoài như vậy nghiêm túc nghiêm cần.

Từ nhỏ sở dĩ đã chịu “Tình anh” giáo dục, cùng với hạ bút thành văn tiểu kỹ xảo, cũng đủ làm hắn đem bất luận cái gì một sự kiện kiện làm được xuất sắc.

Không cần tiêu phí bất luận cái gì tâm huyết, là có thể được đến chính mình muốn đồ vật cùng trường hợp.

Ngay cả năm đó hắn lên tiếng bản thảo, đều chỉ là dùng hơn mười phút vội vàng mà đến sản vật, chỉ là lạnh băng văn tự, không hề bất luận cái gì mệnh mệnh cảm tình.

Hắn chưa bao giờ thể nghiệm quá nghiêm túc đi làm một chuyện, dùng hết toàn lực được đến một kiện đồ vật cảm giác.

Làm chuyện gì đều là dễ như trở bàn tay.

Thế giới này, thậm chí tồn tại sự vật, với hắn tới nói chỉ thường thôi, duỗi tay nhưng đến.

Nữ sinh lại ở bắt đầu niệm lên tiếng bản thảo, Giang Dữ không ở nhiều dài, xoay người rời đi.

Mang theo chỉ chính hắn biết chặt vật.

Cách thiên hạ ngộ, hắn lại một lần đi trường học.

Chỉ là mới vừa đi đến sân thể dục, trải qua loa khuếch đại âm thanh, quen thuộc giọng nữ liền truyền vào trong tai.

Theo thanh âm, hần liếc mắt một cái liền nhìn đến đứng ở chủ tịch trên đài nữ sinh, ăn mặc một thân đơn bạc giáo phục, tuy nhu nhược, ánh mắt lại là kiên định, như là xuyên thấu giữa không trung, thế như chẻ tre, triều hần thẳng tắp xem ra.

Rõ ràng sinh đến văn tịnh ngoan ngoãn, từ nàng trong miệng nói ra, mang theo nàng tình cảm mỗi một chữ mắt, phảng phất có được tự thân sinh mệnh lực, tuy là hần như vậy không ở chẳng người, cảm xúc lại là bị nàng kéo lên.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

15. Tưởng Người

Tiết tự học buổi tối hai tiết khóa, Ninh Nhuế Tinh nhìn chăm chăm trên bàn phóng 《 hiện đại Hán ngữ 》 đệ nhất trang, thon dài trắng nõn ngón tay nhéo trang sách, lẳng là không có lật qua đi.

Trong phòng học chơi game chơi game, nói chuyện phiếm nói chuyện phiếm, Ninh Nhuế Tinh nhìn đắm đuối màn hình di động, có chút hụt hẫng.

Chính mình lại nhiều vài lần đi ấn lượng di động, thời gian cũng sẽ không thay đổi mau.

Nàng vì chính mình không biết từ đâu mà đến, muốn chạy nhanh nhìn thấy Giang Dữ nóng vội mà ảo não.

Một bên Lai Âm xoát Weibo, lơ đãng mà quay đầu, liền nhìn đến Ninh Nhuế Tinh phát ngọc bộ dáng, thuận miệng hỏi, “Cùng cùng người tưởng cái gì đâu?”

Ninh Nhuế Tinh thở dài, lắc lắc đầu, “Không có.”

Nàng nhưng ngượng ngùng nói cho Lai Âm, nàng vừa mới quá khứ một giờ nội, tưởng tất cả đều là Giang Dữ cùng nàng ở chung khi bộ dáng.

Ninh Nhuế Tinh phiên trang thư, liền nghe được Lai Âm thanh âm, “Màu trắng cùng màu đen, người càng thích loại nào nhan sắc a cùng cùng.”

Không có nghĩ nhiều, Ninh Nhuế Tinh mở miệng trở về thanh màu trắng.

Vừa dứt lời, Lai Âm vẫn đề liền tiếp huýnh tới, mau đến làm nàng có chút không kịp chống đỡ.

“Ở người trong mắt, người thích người là cái dạng gì phong độ nhẹ nhàng vẫn là văn võ song toàn gì đó.”

Thích người.....

Rõ ràng đã bắt giữ tới rồi này đó hẳn cảm đa tình chữ, nhưng giây tiếp theo, trong đầu vẫn là không chịu khống chế mà hiện ra Giang Dữ bộ dáng.

Giang Dữ nói, tái hảo tân trang từ hẳn là đều không đủ để đi hình dung hẳn đi?

Lai Âm cũng chỉ là vừa lúc hỏi, nguyên bản cho rằng Ninh Nhuế Tinh hồi sẽ là “Không có thích người”, lại hoặc là “Không biết”, nào biết căn bản không có trong dự đoán thanh âm cùng đáp án.

Nàng đem ánh mắt từ màn hình di động chuyển dời đến Ninh Nhuế Tinh trên mặt, liền thấy nàng ngơ ngẩn mà nhìn chăm chăm bàn học phát ngốc.

Ở phóng không chính mình, lại hoặc là ở miệt mài theo đuổi tự hỏi.

Lai Âm hai mắt tỏa ánh sáng, khắc chế không được chính mình đánh gãy Ninh Nhuế Tinh suy nghĩ.

Cố kỵ ở phòng học, không dám quá mức lớn tiếng tuyên dương, nhưng so với giống nhau nói chuyện rõ ràng cất cao âm lượng, vẫn là bán đứng nàng trong lòng kích động.

“Oa cùng cùng, mau nói cho kia một khắc người tưởng chính là ai? Ta thật đúng là không nghĩ tới, người ngày thường cái gì đều không nói, thật là có thích người.”

Các nàng vài người cảm tình luôn luôn thực hảo, cơ hồ là có cái gì nói cái gì.

Chỉ là Ninh Nhuế Tinh không giống các nàng mấy cái có phong phú cảm tình trải qua, cũng liền không có cái gì có thể hỏi, ngày thường nói, trừ bỏ làm chút trường học sự tình, cơ hồ liền đều ngâm mình ở các loại thư tịch thượng.

Nào biết đâu rằng sẽ bất động thanh sắc mà thích người.

Chính là dựa theo nàng đối đãi nam sinh hàm súc nội liễm thái độ, lại là nơi nào tới ở chung thời gian đi bồi dưỡng cảm tình

Lai Âm ý tưởng tạm dừng hạ, nháy mắt nghĩ tới một người.

Nghĩ, nàng để sát vào Ninh Nhuế Tinh, đưa lỗ tai thấp giọng nói, “Người kia là Giang Dữ học trưởng sao?”

Giang Dữ người như vậy, ai sẽ không động tâm? Khá vậy giới hạn là đem hắn coi như nam thần giống nhau tồn tại, chính mình có mấy cân mấy lượng vẫn là rõ ràng.

Người khác với hắn chỉ biết đến tới một trận xa cách lễ phép, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại là cái ngoại lệ.

Bao gồm lần trước nữ sinh ký túc xá thông báo sự kiện, nàng cùng Hứa Giai Văn các nàng liền cảm thấy có chút không thích hợp.

Trường học đích xác văn bản rõ ràng cấm ký túc xá buổi tối âm ỉ, nhưng Giang Dữ lý do cũng thực sự không đứng được chân.

Chỉ có hẵn một người xuất hiện, mà đều không phải là là Học Sinh Hội ký túc xá tra tẩm.

Như vậy tư thái, đảo như là xuất phát từ đối thích người, có được cường đại chiếm hữu dục ở quấy phá.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu, nhìn về phía Lai Âm màn hình di động, liếc mắt một cái liền thấy được vừa mới từ nàng trong miệng hỏi ra tới đề mục.

Có thích hay không một người thí nghiệm đề.

“Ta vừa mới suy nghĩ chuyện khác.” Ninh Nhuế Tinh đem cái kia bác chủ ghi tạc trong lòng, hỏi một đằng trả lời một nẻo mà nói.

“Úc.” Lai Âm rõ ràng không có như vậy hảo lừa gạt, hai mắt tràn đầy hài hước ý vị, “Ta cũng không hỏi người suy nghĩ cái gì a, ta hỏi chính là.....”

Đình linh linh.....

Thình lình xảy ra tiếng chuông đánh gậy Lai Âm hỏi chuyện.

Ninh Nhuế Tinh nặng nề mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, cầm lấy đặt lên bàn di động lập tức đứng lên, đem sách giáo khoa giao cho Lai Âm, “Ta huấn luyện không còn kịp rồi ha, giúp ta đem thư mang về, sao sao.”

Lai Âm thỉnh cầu người khác hỗ trợ làm việc tổng hội lấy “Sao sao” hoặc là “Cảm ơn bảo bối” kết thúc, Ninh Nhuế Tinh cùng nàng dãi lâu rồi, thuận miệng cũng liền tới rồi một câu.

“Hồi ký túc xá ta hỏi lại người.”

Xác nhận bóng rổ thi đấu nữ sinh danh sách lúc sau, cũng từng có quá vài lần tiết tự học buổi tối sau yêu cầu huấn luyện tình huống, này đây Lai Âm cũng không có nghĩ nhiều.

Nhìn Ninh Nhuế Tinh vội vã bộ dáng, chưa từ bỏ ý định mà bổ sung nói.

Ninh Nhuế Tinh ý đồ đánh qua loa mắt, “Lại nói lại nói.”

Mới vừa tan học, hàng hiên rất là quanh quẽ, rải rác vài người.

Ninh Nhuế Tinh vuốt ve thân máy, rồi rầm muốn hay không cấp Giang Dữ phát tin tức, mới vừa xuống lầu, vừa nhắc đầu liền nhìn đến khu dạy học ngoại cây đa hạ đứng một người cao lớn thân ảnh.

Mờ nhạt ánh đèn xuyên thấu qua loang lỗ bóng cây, đan xen mà đánh vào hắt trên mặt, tranh tối tranh sáng trung, nói không nên lời cực cụ mê hoặc.

Ở hắt giường mắt xem ra nháy mắt, Ninh Nhuế Tinh cơ hồ không chút suy nghĩ, một đường chạy chậm đến Giang Dữ trước mặt.

“Giang Dữ học trưởng, người như thế nào ở chỗ này?”

Khu dạy học cùng cây đa khoảng cách không xa, nhưng rốt cuộc là vận động, Ninh Nhuế Tinh hơi hơi mà thở phì phò, hơi thở có chút không xong.

Âm điệu trung có rõ ràng kinh hỉ, phảng phất ở kinh ngạc giờ phút này hắt xuất hiện.

Giang Dữ cúi đầu, nhìn Ninh Nhuế Tinh giờ khắc này triển lộ miệng cười cùng phi dương ánh mắt, hầu kết không tự giác mà lẩn lẩn, mở miệng tiếng nói có chút ám ách.

“Ta tới đón người.”

Khinh khinh xảo xảo mấy chữ, phảng phất mang theo phân lượng, nặng nề mà nện ở Ninh Nhuế Tinh trong lòng.

Ngửa đầu nhìn hẳn đáy mắt ngọt mà nhiều chút ngạc nhiên.

Đối với cảm tình nàng lại như thế nào xa lạ, cũng là biết đại học, nam sinh tới đón nữ sinh tan học đơn giản là kia một loại tình huống.

Bạn trai tới đón bạn gái a.

Hắn rốt cuộc có biết hay không a.

Nhận thấy được Ninh Nhuế Tinh thất thần, Giang Dữ triều nàng đến gần một bước, nháy mắt kéo gần lại hai người khoảng cách.

“Suy nghĩ cái gì”

Cổ tình đè thấp thanh âm tựa mê hoặc, theo gió thổi tiến nàng bên tai, kích khởi một trận tê dại ngứa ý.

Nhìn cặp kia đen nhánh đôi mắt, sâu không thấy đáy giống như lỗ xoáy, một không cẩn thận liền sẽ bị hút vào đi, không chút suy nghĩ, phần đậm đầy đặn cánh môi trương đóng mở hợp.

“Tưởng người.”

Lời vừa ra khỏi miệng, trái tim cấp tốc mà nhảy lên, mau đến có chút kỳ cục.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

16. Phô Mai Ô Long

Mờ nhạt đèn đường, đem hai người ôm thân ảnh kéo thật sự trường.

Xoang mũi đều là hân trên người hương vị, hỗn loạn tinh điểm hân vị, không khó nghe, trong lòng nàng ngược lại có loại đặc biệt cảm giác.

Vì nàng mà lưu hân.

Nguyên bản có chút mát lạnh gió đêm, vô duyên chốn cũ nhiễm vài phần khô nóng, trắng nõn gương mặt dán ấm áp ngực, chậm rãi trở nên ửng đỏ.

Giang Dữ sắc mặt vẫn là như nhau bình thường bình tĩnh, chỉ là càng thêm sâu thẳm đôi mắt rốt cuộc là tiết lộ một chút cảm xúc.

Môi mỏng giật giật, tiếng nói cực nhẹ, ý vị không rõ lại phảng phất mang theo sâu đậm tình cảm.

“Ninh Nhuế Tinh.”

Hắn nhẹ giọng niệm nàng tên, như là có cái gì, liền phải khắc chế không được mà trút xuống mà ra.

Bởi vì Giang Dữ thanh âm, Ninh Nhuế Tinh lại là đột nhiên phục hồi tinh thần lại, vội vàng vàng mà từ Giang Dữ trong lòng ngực rời khỏi tới, trở về an toàn khoảng cách.

“Xin lỗi xin lỗi, Giang Dữ học trưởng, ta không phải cố ý ôm người, ta chỉ là quá kích động.....”

Bóng đêm dày đặc, Giang Dữ hơi hơi cúi đầu, liếc mắt một cái liền thấy rõ Ninh Nhuế Tinh giờ phút này khẩn trương cùng quẩn bách.

Nàng sốt ruột mà giải thích, sợ hãi hăn chỉ trích.

Trong lòng ngực phong phú cảm cùng ấm áp dần dần tan đi, trở nên một mảnh làm lạnh, mất mát cảm giác tùy theo dựng lên.

Giang Dữ thu liễm giữa mày không nên có cảm xúc, triều nàng hơi hơi mỉm cười, giơ tay sờ sờ nàng đầu, lực đạo thực nhẹ, tiếng nói cũng là.

“Không có việc gì, ta hiểu loại này muốn cùng người chia sẻ vui sướng.”

Dăm ba câu, dễ dàng hóa giải nàng giống như bị mê hoặc, làm ra sở hữu không nên có hành động dựng lên xấu hổ.

Cùng Giang Dữ đãi ở bên nhau, thật là nói không nên lời thoải mái.

Loại này thoải mái cảm, làm người quyến luyến, nhưng trong lòng đồng thời cũng tràn ra một chút tiếc nuối.

Giang Dữ không thềm để ý.

Bởi vì chính mình hành động cũng không thể đối hăn tạo thành cái dạng gì ảnh hưởng, bởi vì chính mình không quan trọng.

Yết hầu khô khốc, thậm chí ần ần làm đau, Ninh Nhuế Tinh có chút gian nan mà nói, “Ta đây lại đi luyện tập một hồi, học trưởng người nếu không đi về trước?”

Giang Dữ thật sâu mà ngưng trụ nàng, như là muốn tìm tòi nghiên cứu nàng nội tâm ý tưởng giống nhau, rồi sau đó buông xuống đôi mắt, hàng mi dài che khuất kích động mạch nước ngầm.

“Không có việc gì, ta chờ người.”

Giang Dữ nói chờ nàng, Ninh Nhuế Tinh tự nhiên sẽ không tự thảo mất mặt mà lại làm hấn rời đi, ngăn chặn đối mặt hấn nhảy đến quá nhanh tim đập, nỗ lực dùng cùng bình thường lại vô nhị âm lượng miệng lưỡi cùng hấn đối thoại.

“Hảo, ta đây đi luyện tập.”

Được đến Giang Dữ khẳng định sau khi gạt đầu, Ninh Nhuế Tinh lúc này mới ôm bóng rổ chạy chậm đến bóng rổ giá hạ.

Có lẽ là bởi vì lúc trước nhiều lần luyện tập làm cho thoát lực, lại hoặc là cùng Giang Dữ thân mật ở chung hao phí nàng tâm lực, tiếp được đi hơn mười thứ ném rổ, Ninh Nhuế Tinh không lại quăng vào đi một cái cầu.

Nàng cúi đầu có chút thất bại.

Chẳng lẽ vừa mới ba bước thượng rổ cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn?

Căn cứ không chịu thua giao tranh tâm lý, Ninh Nhuế Tinh ôm bóng rổ, thật sâu mà hít một hơi, vượt chân vừa định ném rổ, liền bị người cản lại.

Nhìn đột nhiên gần trong gang tấc tuần nhan, Ninh Nhuế Tinh có trong nháy mắt giật mình lảng.

“Hôm nay liền đến đây thôi, không cần cấp chính mình áp lực quá lớn,” Giang Dữ liếm mi, ánh mắt ôn nhu, “Nếu người đã quăng vào đi qua, kia tự nhiên là có thể, không cần hoài nghi chính mình năng lực.”

“Chính là.....”

Ninh Nhuế Tinh động động môi còn tưởng lại nói chút cái gì, Giang Dữ lại là duỗi tay tiếp nhận nàng trong tay ôm bóng rổ, “Luyện tập yêu cầu vừa phải, quá độ ngược lại tốt quá hoá lố.”

Trong tay bóng rổ bị hấn vướn ngón tay tùy ý xoay cái vòng, phảng phất giờ phút này mới đỡ xuống hấn nghiêm cần bình tĩnh mặt nạ, nhiều ti bạn cùng lứa tuổi nên có sức sống.

Giang Dữ rũ mi nhìn về phía Ninh Nhuế Tinh, “Ta đi còn cầu, người chờ ta một chút.”

Nhìn Giang Dữ đi hướng bên kia sân bóng, thân ảnh bị đèn đường kéo lớn lên đồng thời, não nhiệt cũng đi theo truyền vào trong tai.

Đại để đều là cùng Giang Dữ quen biết người, trêu chọc Giang Dữ có phải hay không ở giáo bạn gái Đả Lam cầu?

Ninh Nhuế Tinh tâm đi theo run lên.

Bởi vì hấn đưa lưng về phía nàng đứng nguyên nhân, Ninh Nhuế Tinh nhìn không thấy hấn giờ phút này trên mặt biểu tình, chỉ là đợi một hai phút, nàng cũng không chờ đến Giang Dữ phủ định trả lời.

Hấn không phủ định, nhưng cũng không khẳng định.

Trong đầu suy nghĩ theo hấn hành vi động tác đã bắt đầu miên man suy nghĩ lên, suy đoán thái độ của hấn.

Thằng đến di động leng keng một tiếng truyền đến tin tức nhắc nhở, lôi trở lại Ninh Nhuế Tinh hoảng hốt thần trí.

WeChat nhắc nhở 24 giờ chưa bị tiếp thu chuyển khoản bị lui về, ngẩng đầu liền thấy Giang Dữ đã đứng ở nàng trước mặt.

“Học trưởng, người như thế nào tịch thu chuyển khoản?” Không kịp nghĩ nhiều, Ninh Nhuế Tinh khống chế không được hỏi xuất khẩu.

Giang Dữ ánh mắt từ Ninh Nhuế Tinh hướng hẳn màn hình di động, chuyển dời đến nàng trên mặt, thấp giọng hỏi lại, “Vì cái gì muốn thu?”

Nhìn Ninh Nhuế Tinh muốn nói lại thôi bộ dáng, Giang Dữ lãnh đạm mặt mày trung hiện lên hiềm thấy ý cười, “Các nàng là người bạn cùng phòng, lại đều là Học Sinh Hội tân can sự, nếu gặp gỡ, lý nên ta mua đơn.....”

Tiếp được đi nói Ninh Nhuế Tinh lắng là không nghe đi vào, mãi mãi mãi nhân đều bị trước một câu cấp hấp dẫn.

Người bạn cùng phòng.....

Vô duyên vô cớ thỉnh ăn cơm, bởi vì là nàng bạn cùng phòng sao?

stop!

Ninh Nhuế Tinh cấp chính mình đầu óc gió lốc nhanh chóng kêu đình, lặp lại nói cho chính mình không cần nghĩ nhiều.

Nhân gia Giang Dữ khả năng cũng không kia ý tứ, chính mình ở bên này hạt loạn tưởng cái gì a.

Không đều nói còn có là Học Sinh Hội tân can sự.

Trong nháy mắt ở Ninh Nhuế Tinh đáy mắt bốc cháy lên quang phút chốc mà lại diệt đi xuống, rũ đầu, có chút ủ rũ.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu nhìn chính mình mũi chân, mơ hồ nghe thấy Giang Dữ hỏi nàng làm sao vậy, nàng lắc lắc đầu, thanh âm rầu rĩ, “Học trưởng, ta đây thỉnh người uống trà sữa đi?”

Mặc kệ Giang Dữ xuất phát từ loại nào lý do mời khách, ăn thịt người tay đoản bắt người nhu nhược, huống chi không duyên cớ vô cớ mà chiếm người khác tiện nghi, Ninh Nhuế Tinh trong lòng rất cuộc có chút băn khoăn.

Vừa mới vận động xong, thân thể khuyết thiếu hơi nước, còn nữa thời tiết oi bức, tới một ly băng băng trà sữa, lại thích hợp bất quá.

Giang Dữ từ trước đến nay không mừng đồ ngọt, nhúu mà vừa định từ chối, liền thấy Ninh Nhuế Tinh đỉnh một đầu màu đen lông mềm đối với hắn, cúi đầu độ cung dịu dàng nhu hòa, ngón tay giáo ở bên nhau, giống như đối với lần này mời, có chút khó xử cùng khẩn trương.

Hắn là sợ hãi được đến hắn cự tuyệt.

Nàng thích, muốn đồ vật, cũng cũng không có cái gì không thể.

Giang Dữ vuốt ve chính mình rũ đặt ở bên cạnh người ngón tay, ấn hạ muốn sờ lên kia đầu mềm phát xúc động, nhẹ giọng trở về câu hỏi.

-

Ninh Nhuế Tinh tuyển gia giáo nội tiệm trà sữa.

Nhìn mắt thực đơn, điểm ly phô mai ô long, biên mở miệng muốn nhiều hơn điểm khối băng.

Buổi tối trà không thật nhiều uống, nàng lại thật sự oi bức, vừa lúc khối băng có thể pha loãng điểm nước trà độ dày.

“Nhiều băng sao?”

Ninh Nhuế Tinh vừa định gật đầu đáp lại người phục vụ, bên cạnh liền cắm vào một đạo từ tính nam âm, triều phục vụ viên phân phó nói, “Thiếu băng, có thể làm ôn liên tận lực làm ôn.”

Nghe thấy Giang Dữ thanh âm, Ninh Nhuế Tinh theo bản năng mà ngẩng đầu, đối thượng Giang Dữ cúi đầu xem ra mặt mày.

Tiệm trà sữa ngoại dòng người chen chúc, trong tiệm máy móc vận chuyển, đa dạng thanh âm truyền vào trong tai, trở nên mơ hồ lên, chỉ có Giang Dữ nói, dị thường rõ ràng.

Ở trong đầu cùng trái tim thượng lập lại quay cuồng.

“Ăn ít điểm băng,” rồi sau đó lại bổ sung câu, “Nghe lời.”

Ninh Nhuế Tinh lông mi run rẩy, vội vàng cúi đầu, không dám nói cái gì nữa.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

17. Thực Thích

Suy nghĩ ra một cái thích đáng biện pháp giải quyết phía trước, Ninh Nhuế Tinh rồi rằm vài phút, khắc chế không được mà lại đem phần mềm hạ trở về.

Chỗ trống một mảnh, một cái tin tức đều không có, bao gồm dĩ vãng lịch sử trò chuyện.

Không biết tại đây một đoạn không biết thời gian nội, Giang Dữ có hay không trở về nàng tin tức?

Tuy rằng đối với lịch sử trò chuyện thiếu hụt có chút tiếc nuối cùng mất mát, nhưng sạch sẽ nói chuyện phiếm giao diện, không khác cũng coi như là một loại an ủi.

Ít nhất có thể xây dựng ra một loại cái gì đều còn không có phát sinh quá ảo giác.

Học Sinh Hội động bất động liên phải mở họp, tuy rằng nàng một cái tiểu can sự cùng chủ tịch đại nhân trừ bỏ toàn thể đại hội ngoại, không quá khả năng xuất hiện ở cùng tràng hội nghị thượng.

Chính là, chiều nàng hiện giờ bởi vì luyện tập hoặc là chuyện khác, cùng Giang Dữ thành lập lên liên lụy, cơ hồ xem như ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy trạng huống.

Nếu muốn trốn tránh hẳn nói, giống như cũng không có khả năng a?

Cái gì hảo biện pháp cũng không có thể nghĩ ra được, ngược lại là càng nghĩ càng phiền, Ninh Nhuế Tinh nhịn không được bò lên trên giường, đem chính mình mặt vùi vào trong ổ chăn.

Tức giận a, chính mình vì cái gì muốn tay tiện mà phát kia trương biểu tình bao đầu.

Tưởng phát nói có thể chia ta máy tính thì tốt rồi, nghĩ đến chính mình muốn trêu chọc Lai Âm tâm cảnh, không khỏi càng là hối hận.

Thật đúng là “Hại người chung hại mình”, cổ nhân thành không khinh ta a.

Cầm lấy di động, click mở cùng Giang Dữ khung thoại, biên tập một đoạn giải thích nói, xóa xóa giảm giảm, rốt cuộc lại không dám phát ra đi.

Ninh Nhuế Tinh xoa xoa phát đau huyết Thái Dương, rời khỏi nói chuyện phiếm giao diện, báo cho chính mình không cần lại tưởng.

Cùng lắm thì gặp gỡ Giang Dữ thời điểm lại giải thích, dù sao quốc khánh liền phải tới, Giang Dữ “Quý nhân việc nhiều”, sợ cũng sẽ không nhớ rõ.

“Ân, không sai, chính là như vậy.” Ninh Nhuế Tinh tự nhủ an ủi chính mình.

“Cái gì như vậy, làm sao vậy?”

Hứa Giai Văn cùng Ninh Nhuế Tinh vừa lúc là cách vách giường đệm, một chút liền nghe được Ninh Nhuế Tinh thanh âm, nhịn không được mở miệng hỏi.

“Không có gì, ta xem TV đâu.”

Ninh Nhuế Tinh nói, chạy nhanh click mở cái video ngắn, riêng thả ra điểm thanh âm tới.

Tuy rằng trong lòng rất muốn làm Hứa Giai Văn cùng Phương Đình Dư hỗ trợ nghĩ ra một biện pháp tốt, nhưng đề cập Giang Dữ biểu tình bao, còn có hấn còn chưa từng tỏ thái độ thái độ, Ninh Nhuế Tinh cũng không dám cùng người khác nhiều lời.

Các nàng cơ hồ không có gì giấu nhau, Ninh Nhuế Tinh trong lòng có chút băn khoăn, đối với Hứa Giai Văn cùng Phương Đình Dư nói thanh thực xin lỗi.

Trừ bỏ cái này cùng biểu tình Bao tướng quan sự tình, lúc sau mặt khác sự, nàng nhất định đều nói cho các nàng hai.

Ngày mai còn có sớm khóa, đưa điện thoại di động đặt ở một bên, Ninh Nhuế Tinh nhắm mắt vừa định ngủ, trong đầu lại là thoáng qua ở Lai Âm di động thượng nhìn đến thí nghiệm đề.

Ký túc xá tắt đèn thời điểm, nàng mở ra di động, tinh tế mà nghiên cứu lên.

Đó là một phần liên tiếp điều tra, đại bộ phận vấn đề, Ninh Nhuế Tinh không chút suy nghĩ liền đều lựa chọn khẳng định lựa chọn.

Nhìn cuối cùng tính ra kết quả, chẳng sợ trong lòng đã làm tốt nào đó tiếp thu chuẩn bị, vẫn là rõ ràng sửng sốt.

Người thực thích hấn.

“Chỉ cần nói với hấn lời nói liền sẽ mặc danh mà thực vui vẻ, thậm chí sẽ thường thường mà nhớ tới hấn, ở trước mặt hấn sẽ thập phần để ý chính mình lời nói việc làm..... Hiện tại người đối hấn đã có điểm tâm động cảm giác, nhưng là lại vẫn là ở do dự chính mình có nên hay không thích hấn,

không cần do dự, người chính là thích thượng hân, thậm chí trình độ đã không phải nhỏ tí tẹo.....”

Ninh Nhuế Tinh lòng đang trong nháy mắt nhảy đến bay nhanh.

Nàng có thể cảm giác đến ra bản thân ở đối mặt Giang Dữ không bình thường, nhưng cái loại này tâm tình, xa xa không có văn tự tới trực quan.

Thằng đánh trái tim, khó có thể chống đỡ.

Ninh Nhuế Tinh nặng nề mà thở ra một hơi, giơ tay sờ lên chính mình nhảy lên dị thường tâm khang.

Kích động hưng phấn ở ngoài, kích động ra từng trận mất mát.

Nàng thích Giang Dữ, nhưng lại không dám nói cho hân.

Như vậy nhiều người thất bại thông báo trải qua đã cho nàng nào đó báo cho.

Giang Dữ có lẽ là đối nàng hữu hảo, nhưng cũng sẽ không hảo đến nguyện ý đi tiếp thu nàng cảm tình.

Thậm chí nhất hư tình huống đó là, bọn họ liền hiện giờ đơn giản nhất ở chung đều duy trì không được.

Huống chi, nàng cũng không phải cái loại này dám dũng cảm bày tỏ tình yêu tính cách.

Nếu không thể ở bên nhau, lấy bình thường trạng thái ở chung, có thể tùy thời tùy chỗ thấy thượng một mặt, nhưng đủ để trấn an.

Ninh Nhuế Tinh đưa điện thoại di động ném trên giường phô một bên, lôi kéo giường chăn đem chính mình toàn thân vây quanh lên, nhin không được lẫn lẩn, khẽ gọi một tiếng.

Ngày mai, cũng không biết muốn như thế nào đối mặt hẳn?

-

Ngày hôm sau đi đến khu dạy học trên đường, Ninh Nhuế Tinh một đường kinh hồn táng đảm.

Đã muốn gặp đến Giang Dữ, nhưng lại có điểm sợ hãi nhìn thấy hẳn.

Ninh Nhuế Tinh đem Hứa Giai Văn cánh tay nắm chặt đến gắt gao, đi theo nàng sau lưng, cúi đầu đi đường.

“Cùng cùng người làm cái gì chuyện xấu, như thế nào một bộ chợt dạ bộ đáng?”

“Không có không có.....”

Lên lớp xong sau Lai Âm lại đi ra ngoài giáo ngoại cùng bạn trai gặp mặt đi, Ninh Nhuế Tinh căn bản tìm không thấy người chia sẻ chính mình tối hôm qua làm được khừu sự, âm ừ đáp.

“Kỳ kỳ quái quái.....” Hứa Giai Văn nói một tiếng, giương mắt nhìn về phía cách đó không xa, khuất khuất khuỷu tay thọc hướng Ninh Nhuế Tinh, thanh âm có chút đại, “Di, kia không phải Giang Dữ học trưởng sao?”

Nghe thấy cái này tên, Ninh Nhuế Tinh cảm thấy chính mình cả người máu đều nghịch lưu, đi theo Hứa Giai Văn ánh mắt giương mắt nhìn lại.

Liếc mắt một cái liền thấy được đối diện trên đường, hướng nơi này đi tới, trong đám người khí chất vẫn hiện lỗi lạc Giang Dữ.

Giơ tay kéo kéo Phương Đình Dư cánh tay, Ninh Nhuế Tinh nhẹ giọng nói, “Đột nhiên có điểm tưởng uống Coca, chúng ta đi mua?”

Ninh Nhuế Tĩnh nói, cũng căn bản chưa cho các nàng hai người suy xét cơ hội, lôi kéo tay liền hướng một cái đường nhỏ đi.

Đường vòng đi, cũng ngăn chặn cùng Giang Dữ chính diện gặp gỡ khả năng.

Suy nghĩ như vậy nhiều cảnh tượng, kết quả là, nàng lại là không dám lên trước cùng Giang Dữ giải thích.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

18. Người Sờ Sờ

Ninh Nhuế Tinh quay đầu liền chạy thời điểm không có nghĩ nhiều, chạy đến một nửa thời điểm, lại là hối hận.

Đáy lòng ngăn không được mà bắt đầu phỉ nhổ chính mình hành vi.

Như vậy sợ Giang Dữ tính cái chuyện gì a, cùng lão thử nhìn thấy miêu đường như.

Phi phi phi, người khẩn trương thật là liền đầu óc đều không rõ ràng lắm, nàng mới không phải lão thử đâu.

Ninh Nhuế Tinh tình thế cấp bách chạy vừa chính là điều tiểu đạo, cơ hồ không có gì người.

Dồn dập hô hấp ở an tĩnh hoàn cảnh hạ hãy còn vô cơ mà bị phóng đại, không khỏi càng thêm khẩn trương.

Trăm cấp cầu thang thượng, xa xa có nguồn sáng truyền đến.

Ninh Nhuế Tinh lúc này mới phát hiện, chính mình bất tri bất giác mà từ nam khu chạy tới trường học bắc khu, nghĩ, bước chân chậm rãi giảm tốc độ xuống dưới.

Tuy rằng không biết Giang Dữ có thể hay không đuổi theo, nhưng hẳn tổng sẽ không theo nàng chạy đến bắc khu đi?

Ninh Nhuế Tinh càng nghĩ càng cảm thấy chính mình nghĩ đến không sai, nhưng vì bảo đảm vạn vô nhất thất, vẫn là dừng bước chân, quay đầu

triều phía sau nhìn lại.

Này vừa thấy, thiếu chút nữa không đem nàng hù chết.

Giang Dữ đứng ở nàng phía sau bất quá vài bước lộ khoảng cách, giờ phút này cũng chính dừng lại bước chân nhìn lại nàng.

Ninh Nhuế Tinh có chút gian nan mà nuốt nuốt nước miếng, sắc mặt hung hăng biến đổi, cất bước liền hướng trăm cấp cầu thang thượng chạy.

Giang Dữ không nghĩ tới Ninh Nhuế Tinh đều nhìn đến hắn còn chạy, mày nhăn lại, nhắc chân theo đi lên.

Ninh Nhuế Tinh tổng cảm giác Giang Dữ liền khoảng cách nàng không xa, cũng không dám quay đầu lại xem, chỉ sợ này vừa thấy liền ngăn lại Giang Dữ cùng nàng khoảng cách, hoặc là lập tức là có thể bị Giang Dữ bắt được.

Nàng chỉ lo đi phía trước chạy, căn bản không thấy dưới chân lộ, trong lòng nôn nóng đồng thời, ba bước cũng làm hai bước mà dẫm lên cầu thang.

Nhất thời không tra, chạy lên cầu thang thời điểm chân trái dẫm tới rồi chân phải, cả người lão đảo một chút, đi theo liền quỳ xuống trước thang lầu thượng.

Ninh Nhuế Tinh tay mắt lạnh lẽo mà vươn tay chống ở thượng một duyên bậc thang, hình thành một cái giảm xóc.

Mùa hạ quần áo đơn bạc, một cái cọ xát, đầu gối chỗ liền phá cái khâu tử.

Hướng trong còn có thể nhìn trộm đến đã đỏ lên đầu gối, cùng với chung quanh dần dần ứ thành một mảnh.

Bất chấp kiểm tra chính mình thương thế, đứng dậy vỗ vỗ tay thương lây dính đến tro bụi, nhắc chân liền tưởng hướng lên trên chạy.

Nhìn đến đột nhiên té ngã trên đất bóng dáng, Giang Dữ xưa nay trầm tĩnh sắc mặt có như vậy một tia rõ ràng có thể thấy được biến hóa.

Nhìn ra nàng lại muốn chạy rút xu thế, không gợn sóng đôi mắt tràn ngập thương một tầng lệ khí, ngăn chặn trong lòng trào dâng tức giận, vài bước tiến lên liền chế trụ Ninh Nhuế Tinh cánh tay.

Đều bị thương còn chạy cái gì, hăn có như vậy đáng sợ sao?

Ninh Nhuế Tinh còn không có chạy thương mấy tầng cầu thang, cánh tay liền bị người từ phía sau hung hăng chế trụ, rồi sau đó bàn tay to đi xuống rơi xuống, ngược lại thủ đoạn liền bị người kéo lại.

Giang Dữ một tay nắm Ninh Nhuế Tinh thủ đoạn, áp chế ở chính mình trước người, một tay nửa hư ôm nàng bả vai, cường chế mà đem người kéo đi.

Hăn nhớ rõ trăm cấp cầu thang phía dưới vừa lúc xây mấy cái ghế đá, vừa vặn có thể dùng để kiểm tra miệng vết thương.

Ninh Nhuế Tinh chỉ có thể bị bắt dựa vào Giang Dữ ngực, đi theo hăn hướng dưới lầu đi.

Bởi vì như vậy thân mật tư thế, tim đập thùng thùng chấn động lên, có chút thật cẩn thận mà giương mắt muốn đi nhìn sắc mặt của hăn.

Cầm sắc bén, môi mỏng mân khẩn, rõ ràng có chút không úc, lúc này cái gì kiều diễm ý tưởng cũng không dám nghĩ nhiều.

“Giang Dữ học trưởng, ngày hôm qua kia sự kiện ta có thể giải thích.”

“Cũng chỉ có kia một trương ảnh chụp, ta bảo đảm, ta lập tức liền xóa rớt.”

.....

Trên đường cơ bản không có người nào trải qua, đem Ninh Nhuế Tinh thanh âm có vẻ càng thêm rõ ràng.

“Ngồi trên đi.”

“Cái gì?”

Nàng đi theo Giang Dữ đi, vội vàng ngửa đầu xem hắn cùng hắn giải thích, căn bản không chú ý Giang Dữ mang nàng đi nơi nào.

Giờ phút này nghe được hắn thanh âm, theo hắn ánh mắt liền thấy được nghiêng phía trước ghế đá.

Ngồi trên đi?

Giang Dữ là muốn nàng ngồi vào ghế đá đi lên sao?

Không phải muốn cùng nàng so đo ảnh chụp?

Không chờ nàng cẩn thận cân nhắc Giang Dữ nói, còn không có phản ứng lại đây, cả người liền bị Giang Dữ chế trụ bả vai, đè nặng ngồi ở ghế đá thượng.

Giây tiếp theo, Ninh Nhuế Tinh trơ mắt mà nhìn Giang Dữ ở nàng trước mắt ngồi xổm đi xuống.

Xem như nửa quỳ trên mặt đất.

Ninh Nhuế Tinh trong lòng thất kinh, theo bản năng mà liền tưởng đứng lên.

Nhận thấy được nàng động tác, Giang Dữ chỉ là nhàn nhạt mà liếc nàng liếc mắt một cái, thanh âm cực thấp, mang theo không dung kháng cự ý vị.

“Ngồi.”

Nàng xuyên chính là màu đen hừ nhàn quần dài, thực rộng thùng thình, đầu gối khâu vải dẹt phá hơn phân nửa, hắc cùng bạch thị giác đánh sâu vào, có vẻ miệng vết thương rất là đột ngột mà rõ ràng.

Giang Dữ không chế được Ninh Nhuế Tinh rũ phóng chân, vệt ra che đây miệng vết thương rách nát vải dẹt, tinh tế điều tra khỏi thương thế.

Hai tay chống đỡ cùng quần dài tuy rằng có nhất định giảm xóc, miệng vết thương vẫn là hồng đến có chút đáng sợ, trầy da miệng vết thương cùng thâm tử sắc ứ thanh hỗn hợp ở bên nhau, nhìn qua rất có vài phần nhìn thấy ghê người.

Thấy Giang Dữ đột nhiên nhíu mày, Ninh Nhuế Tinh trong lòng cũng đi theo khẩn trương.

Không khí nhất thời có chút áp lực.

Ninh Nhuế Tinh vừa định mở miệng nói cái gì đó, liền nhận thấy được rót một chút gió lạnh tiến vào miệng vết thương, có ấm áp hơi thở thổi quét.

Cúi đầu liền thấy Giang Dữ đối với nàng miệng vết thương hơi thờ.

Ninh Nhuế Tinh đặt ở ghế đá bên cạnh thượng ngón tay chậm rãi nắm chặt, ngơ ngẩn mà nhìn chăm chăm Giang Dữ thanh tuyến mặt.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

19. Từ Ta Phụ Trách

Từ Giang Dữ trong tay tiếp nhận trái cây trà thời điểm, Ninh Nhuế Tinh đôi mắt còn có chút hồng hồng.

Đầu gối vải dệt phá cái đại động, miệng vết thương bị lụa trắng bố bao vây lấy, xứng với một bộ đáng thương hề hề biểu tình, thật là có điểm người bệnh bộ dáng.

Giang Dữ không nói chuyện, nàng cắn ống hút, cũng không biết nên nói chút cái gì.

Nàng luôn luôn không tốt cùng nam sinh ở chung, liền nói một lời đều thấy khó khăn, nhưng đối với Giang Dữ, giống như đã chịu chỉ dẫn giống nhau, thiêu thân lao đầu vào lửa cũng muốn tới gần.

Ninh Nhuế Tinh suy nghĩ tìm cái đề tài đánh vỡ yên tĩnh, liền nghe được Giang Dữ hỏi, “Người quốc khánh lưu giáo vẫn là về nhà?”

Lần này quốc khánh vừa lúc cùng trung thu đụng phải cùng nhau, trường học tổng cộng thả tám ngày tiểu nghỉ dài hạn, Ninh Nhuế Tinh bạn cùng phòng đều muốn về nhà, nàng cũng không có khả năng chính mình một người dãi ở trong ký túc xá.

“Ta phải về nhà.”

Tuy rằng không biết Giang Dữ vì cái gì muốn hỏi cái này vấn đề, Ninh Nhuế Tinh vẫn là đúng sự thật mà trả lời.

“Khi nào muốn ly giáo cùng ta nói một tiếng, ta đưa người trở về.”

Giang Dữ nói, biên ghé mắt đi xem nàng, rồi tung tóc dài che khuất hơn phân nửa mặt bộ hình dáng, ẩn ẩn có thể nhìn thấy nhu hòa độ cung, ánh mắt không tự giác mà cũng mềm mại xuống dưới.

Nghe được Giang Dữ nói, Ninh Nhuế Tinh vội vàng nuốt xuống trong miệng nước trà, đằng ra không gian nói chuyện, “Không cần, ta chính mình làm tàu điện ngầm trở về là được.”

Nhà nàng liền ở bản địa, đáp cái tàu điện ngầm là có thể đến, nhưng thật ra rất phương tiện.

“Người chân bị thương không có phương tiện, huống chi cũng có ta nguyên nhân, ta nên phụ trách.”

Giang Dữ miệng lưỡi có chút nghiêm túc, lộ ra một tia không dung cự tuyệt ý vị.

Ninh Nhuế Tinh tư tâm vẫn là tưởng nhiều cùng Giang Dữ dãi ở bên nhau, nếu hẳn đều nói như vậy, nàng cũng không lý do lại đi cự tuyệt, ừ một tiếng, xem như đáp ứng rồi.

Chờ tới rồi nữ sinh ký túc xá hạ, Giang Dữ một đường không cùng nàng so đo biểu tình bao sự tình, Ninh Nhuế Tinh nhưng thật ra có chút ngoài ý muốn.

Hắn nếu không nhắc tới, Ninh Nhuế Tinh cũng sẽ không cố ý ở trước mặt hắn nhắc lại chuyện này, cùng Giang Dữ vẫy vẫy tay, liền đi vào ký túc xá.

Một mở cửa, Lai Âm mấy cái liền đón đi lên.

“Làm gì đi, như vậy vẫn trở về”

“Giang Dữ học trưởng đuổi theo đi cùng người nói gì đó?”

“Trong tay phủng trà sữa, đây là hẹn hò đi?”

Một người một câu riu rít hỏi, nhìn từ trên xuống dưới Ninh Nhuế Tinh, mới nhìn đến nàng đầu gối miêng vết thương.

“Người làm sao vậy? Như thế nào còn bị thương?”

Ninh Nhuế Tinh thở dài một hơi, biên đi đến chính mình vị trí đi lên, “Vừa mới không cẩn thận té ngã.”

“Thực nghiêm trọng sao?”

“Còn hảo.” Ninh Nhuế Tinh nói, vươn ra ngón tay chạm chạm bao băng gạc đầu gối.

Thật dày một tầng băng gạc, đều cảm thụ không đến cái gì đau đớn.

Chờ thật cẩn thận mà tắm rửa xong, thật vất vả bò lên trên giường, mới vừa vừa mở ra di động, liền thu được Giang Dữ phát tới tin tức.

Hắn luôn mãi dặn dò nàng về nhà ngày đó thời gian nhớ rõ cùng hắn nói, hắn hảo quá tới đưa nàng trở về.

Nhìn trên màn hình di động văn tự, Ninh Nhuế Tinh chỉ cảm thấy trong lòng diễn sinh ra một cố dị dạng cảm giác.

Cũng chỉ là như thế này đơn giản chi tiết nhỏ, đều cũng đủ làm nàng nào bỏ ra sở hữu nên có không nên có hình ảnh cùng sở đại biểu cảm tình.

Thích một người, là có thể từ hắn bất luận cái gì mỗi tiếng nói cử động, loại bỏ sở hữu không nên có không tương quan, độc lưu lại chính mình sở ảo tưởng sở hữu.

Cho dù Giang Dữ cũng không cảm kích.

Nghĩ, Ninh Nhuế Tinh cấp Giang Dữ đã phát cái hảo tự qua đi, lúc này mới ôm di động ngọt ngào mà ngủ.

—

Hai ngày thoảng qua, thực mau liền nghênh đón quốc khánh.

Ninh Nhuế Tinh muốn mang đồ vật không nhiều lắm, chỉ là công cái màu đen cặp sách, đi xuống ký túc xá hạ đẳng Giang Dữ lại đây.

Nhìn đến Giang Dữ lái xe lại đây thời điểm, Ninh Nhuế Tinh còn có trong nháy mắt kinh ngạc.

Nàng còn tưởng rằng Giang Dữ nói đưa nàng về nhà, là bởi nàng cùng nhau đi nhờ tàu điện ngầm đâu!

Giang Dữ đã giáng xuống cửa sổ xe, thấy Ninh Nhuế Tinh ngơ ngẩn mà đứng ở tại chỗ, ra tiếng nhắc nhở, “Đứng làm cái gì, không lên xe sao?”

“Úc,” Ninh Nhuế Tinh lên tiếng, gật gật đầu, “Muốn.”

Nàng liền vừa lúc đứng ở sau xe tòa cửa xe bên cạnh, theo bản năng mà sờ lên cửa xe bắt tay, tưởng ngồi trên đi.

Tuy rằng đáy lòng rất muốn ngồi vào ghế phụ vị trí đi lên, khoảng cách Giang Dữ càng gần một chút, Ninh Nhuế Tinh lại là không có cái kia lá gan.

Rốt cuộc, đối với có chút người tới nói, ghế phụ sở đại biểu ý nghĩa bất đồng.

Nàng cũng không biết, chính mình nếu là ngồi xuống trên ghế phụ đi, có thể hay không bị Giang Dữ đuổi đi xuống.

Nếu nói vậy, liền rất xấu hổ, kia nàng còn không bằng trước có tự mình hiểu lấy mà ngồi vào mặt sau đi.

Lôi kéo, sau cửa xe lại là kéo không ra.

Ninh Nhuế Tinh chưa từ bỏ ý định, dùng sức lôi kéo, phát hiện thật sự kéo không ra, lúc này mới đi đến ghế phụ bên xe bên, cúi người xuyên thấu qua giáng xuống cửa sổ xe cùng Giang Dữ nói chuyện.

Có chút nghi hoặc mà nhìn về phía Giang Dữ, “Học trưởng, sau cửa xe có phải hay không hư rồi? Mở không ra a.”

“Ngồi vào phía trước tới.”

Giang Dữ nói, đã duỗi tay mở ra ghế điều khiển phụ cửa xe, thẳng tắp nhìn về phía Ninh Nhuế Tinh.

Ninh Nhuế Tinh sửng sốt, buông xuống mặt mày, sai khai cùng Giang Dữ đối diện ánh mắt, thanh âm ấp úng.

“Chính là, ghế điều khiển phụ không phải không thể cho người khác ngồi sao.....”

“Nghe ai nói”

“A?”

Ninh Nhuế Tinh ngẩng đầu, không nghĩ tới Giang Dữ sẽ cùng nàng tham thảo vấn đề này, phản ứng lại đây mới ngơ ngẩn mà nói thanh, “Ta chính mình cảm thấy.”

Vô luận là từ tình yêu phim truyền hình, vẫn là các loại sách báo, Ninh Nhuế Tinh phần lớn đều sẽ nhìn đến điểm này, này đây trong tiềm thức đã dưỡng thành một loại quan niệm.

Giang Dữ đối với nàng trả lời tựa hồ cảm thấy có chút ngoài ý muốn, nhìn Ninh Nhuế Tinh ánh mắt ngọt mà nhiều một tia nàng phân biệt không ra ý vị, rồi sau đó cười khẽ một chút.

“Nhưng người không phải người khác.”

Ninh Nhuế Tinh há miệng thở dốc, tức khắc có chút chân tay luống cuống lên.

Nói như vậy, quá mức dễ dàng làm người miên man bất định.

Trong nháy mắt rung động, trong lòng trong mắt trong đầu, tràn đầy đều chỉ có Giang Dữ này một câu.

Nàng cho rằng, Giang Dữ có lẽ sẽ nói hẳn không ngại vấn đề này, nhưng nàng không nghĩ tới, hẳn sẽ nói như vậy.

Nàng không phải người khác.

Kia ở trong lòng hẳn, nàng là người nào?

Quen thuộc bộ môn thành viên, vẫn là quan hệ thượng nhưng học muội, lại hoặc là, là mặt khác.

Chẳng sợ lại nghĩ như thế nào biết, Ninh Nhuế Tinh cũng không xin hỏi xuất khẩu.

Một đoạn quan hệ trung, sợ nhất bất quá tự mình đa tình, nhất phẩm, cũng là tự mình đa tình.

Có lẽ, Giang Dữ nói, căn bản là không phải nàng suy nghĩ như vậy.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

20. Cùng Cùng

Tiệm bánh ngọt điều hòa độ ẩm khai thật sự thấp, Ninh Nhuế Tinh lại là cảm thấy thân thể mỗi một tắc đều nhiễm một tia khô nóng.

Nàng cũng chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày, tại mình bạch chính mình cảm tình sau, ngồi ở Giang Dữ bên cạnh, chính mình cư nhiên sẽ có loại hận không thể lập tức giải thoát đứng ngồi không yên.

Bởi vì Giang Dữ giúp Ninh Nhuế Tinh ấn xuống tóc tư thế, ánh mắt cũng chỉ có thể đi theo dừng ở nàng trên người.

Lòng bàn tay là mềm mại sợi tóc, đi xuống, là đỏ lên nóng bỏng nhĩ tiêm, thậm chí ở lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ từ trắng nõn trở nên phấn hồng, cuối cùng quy về đỏ tươi.

Trong tay máy móc mà lập lại mà đào muống động tác, cả người trạng thái lại là phóng không, thất thần, không biết suy nghĩ cái gì.

Giang Dữ thực sự không thích loại này khống chế không được cảm giác.

Dem chính mình ánh mắt từ Ninh Nhuế Tinh trên người dời đi, Giang Dữ giương mắt nhìn một chút trung ương điều hòa biểu hiện độ ẩm, yên lặng thu hồi chính mình ánh mắt, thấp giọng triều bên người ngồi người hỏi, “Thực nhiệt sao?”

Ninh Nhuế Tinh nghe vậy sửng sốt, rồi sau đó theo bản năng phủ nhận mà lắc đầu.

Làm nàng từ thân đến tâm cảm thấy khô nóng, chưa bao giờ là bởi vì này oi bức thời tiết.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu, nổi lòng phiêu xa gian,, đột nhiên nhớ tới một sự kiện.

Giang Dữ từ vừa mới đồ ngọt bị bưng lên sau, vẫn luôn là giúp nàng ắn tóc, kia chẳng phải là một ngum đồ ngọt cũng không hưởng qua?

Nghĩ, trong lòng lập tức có chút ngượng ngùng.

“Học trưởng, người muốn ăn một ngum bánh kem sao?” Ninh Nhuế Tinh nói, tìm khối bánh kem còn không có bị đào quá địa phương, đào một muống, đưa tới Giang Dữ bên miệng.

Giang Dữ sắc mặt hiện ra nhàn nhạt kinh ngạc, không rõ ràng, nhưng vẫn là bị thời khắc chú ý hấn Ninh Nhuế Tinh cấp bắt giữ tới rồi.

Động tác vừa ra, phương giác có chút thân mật quá độ, sợ Giang Dữ hiểu lầm mà không mừng, Ninh Nhuế Tinh vội vàng liền muốn thu hồi chính mình tay, ngược lại liền phải đi cầm lấy trên bàn phóng một khác đem cái muống, biên vội vàng mở miệng giải thích, “Ta thiếu chút nữa đã quên còn có một phen cái muống.....”

Cái muống còn bị đóng gói túi bao đến hảo hảo, Ninh Nhuế Tinh trong tay còn giơ đem cái muống, căn bản chẳng không ra tay đi xé mở đóng gói túi, có chút khó xử mà nhìn Giang Dữ liếc mắt một cái, tưởng hấn hấn là không ngại, liền tính toán chính mình ăn trước rót cái muống thượng bánh kem, sẽ giúp Giang Dữ chuẩn bị cho tốt bánh kem cùng cái muống.

Rốt cuộc, Giang Dữ vì nàng làm nhiều như vậy, chính mình giúp hấn làm điểm cái gì, cũng là hấn là.

Cái muỗng còn chưa đưa tới bên miệng, liền bị người ở giữa không trung chặn đứng.

Ninh Nhuế Tinh giương mắt, có chút khó hiểu mà nhìn về phía Giang Dữ.

Giang Dữ tránh đi Ninh Nhuế Tinh ngón tay, nắm lấy lộ ở trong không khí muỗng bánh, thuận thế đi phía trước đẩy, thân thể nửa khuynh, bánh kem liền tiến vào trong miệng.

Mãn răng dư hương.

Như vậy tư thế, giống như là giống như vừa rồi, Ninh Nhuế Tinh đem cái muỗng chủ động đưa cho hân bộ dáng.

Thậm chí còn, là ở chủ động uy hân.

Cái muỗng thượng không có bất luận cái gì còn sót lại bánh kem mảnh vỡ.

Ninh Nhuế Tinh há miệng thở dốc, đáy mắt trong nháy mắt dật nổi lên đa dạng cảm xúc.

Nhân Giang Dữ động tác dựng lên, rung động, nghi hoặc, khẩn trương, phức tạp mà lẫn nhau đan chéo, trái tim mãnh run, liền thấy Giang Dữ tiếp nhận chính mình trong tay cái muỗng, đào muỗng bánh kem, một lần nữa đưa tới chính mình bên miệng.

Ninh Nhuế Tinh đẩy lòng câu kia này cái muỗng ta dùng qua, bởi vì Giang Dữ thành linh xảy ra động tác lảng là không có nói ra.

Đại khái là chưa bao giờ có đã làm uy thực động tác, Giang Dữ cầm cái muỗng tay run một chút, bánh kem thượng bơ lơ đãng mà cọt qua đầy đặn phần hồng đôi môi, trên môi một mặt bạch, đột ngọt lại hút tình.

Thâm thúy đen nhánh đôi mắt, một mình mà u ám vài phần đi xuống.

“Học trường?”

Ninh Nhuế Tinh không hiểu lắm Giang Dữ ý tứ, hẳn đây là muốn uy nàg sao?

Giang Dữ một khuôn mặt không có gì dư thừa biểu tình, sườn mặt thấy nàg, ôn nhu mà cười một chút, phảng phất cũng không cảm thấy chính mình hành động có bao nhiêu đột ngột giống nhau.

“Người uy ta, lễ thượng vãng lai, ta cũng nên uy người.”

Kia rõ ràng chỉ là Giang Dữ nắm muống bính mượn tay nàg ăn đến kia bánh kem, cũng không phải nàg bốn ý a.

Nàg thậm chí đều đã quên này chỉ cái muống, mới vừa bị Giang Dữ dùng quá.

“Chính là.....”

Ninh Nhuế Tinh mở miệng nháy mắt, Giang Dữ đem cái muống đệ đến càng gần, biên rũ mi đi xem nàg.

“Há mồm.” Giang Dữ nhẹ giọng nói.

Giống như đã chịu mê hoặc, Ninh Nhuế Tinh chỉ lo nhìn chăm chăm Giang Dữ đôi mắt, há mồm nuốt xuống kia muống bánh kem.

Giang Dữ lộ ra vừa lòng tươi cười, ở đem cái muống đệ còn cấp Ninh Nhuế Tinh thời điểm, biên giật giật môi, “Này bánh kem, thật đúng là khá tốt ăn, người cảm thấy đâu?”

Ninh Nhuế Tinh nỗ lực bình phục chính mình tâm cảnh, dời đi chính mình ánh mắt, làm bộ lại bình thường bất quá bộ dáng gật gật đầu.

Nhìn nàng bộ dáng, Giang Dữ khóe môi độ cung càng tăng lên.

“Thích nói, lần sau lại mang người tới.”

“Hảo,” nàng đáp, bổ sung câu, “Cảm ơn học trưởng.”

Có thể cùng hân đãi ở bên nhau cơ hội, Ninh Nhuế Tinh cự tuyệt không được.

-

Quốc khánh trong lúc, Ninh Nhuế Tinh cha mẹ vừa lúc xuất ngoại du ngoạn, chỉ còn lại có nàng một người ở nhà.

Nhàm chán mấy ngày, nhận được khuê mật điện thoại khi, Ninh Nhuế Tinh liền vui vẻ tiếp nhận rồi mời.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

21. Biển Hoa

Ngầm siêu thị oi bức hỗn hợp lui tới lẫn nhau hô hấp trực khí, giảo đến Ninh Nhuế Tinh no đủ cái trán thấm ra một tầng mồ hôi mỏng.

Càng nhiều, là bởi vì Giang Dữ lời nói dựng lên trong lòng khẩn trương cùng rung động.

Trong không khí có xe đẩy tay luân bánh xe chuyển qua phát ra thanh âm, có quầy thu ngân đồ vật bị nhặt lên buông phát ra thanh âm, lộn xộn ngừng tụ một đoàn, nhưng Ninh Nhuế Tinh nghe được, cũng chỉ có chính mình như cổ ồn ào náo động tiếng tim đập.

Thùng thùng, kịch liệt va chạm.

Ý thức được chính mình còn nắm Giang Dữ cánh tay, đầy tay nóng bỏng cùng mơ hồ phân biệt đến ra cơ bắp hoa văn đi trạng, bất chấp bởi vì cùng hân tiếp xúc mà vui sướng, vội vàng rút về chính mình tay, sau này lui một bước.

Lúc này mới ngẩng đầu, thấp giọng đánh thanh tiếp đón.

Nàng không có dò hỏi hân như thế nào lại ở chỗ này xuất hiện, nhưng trong trẻo đôi mắt chỗ sâu trong, vẫn là tiết lộ một chút kinh ngạc cùng ngoài ý muốn.

Giang Dữ rũ mi nhìn mắt Ninh Nhuế Tinh, ôn thanh mở miệng, “Vừa mới ở bên ngoài nhìn đến người, liền vừa lúc liền đi theo người lại đây.”

Một bên đứng Nạp Thiến đã đi tới, bên tính tiền bên đứng ở Ninh Nhuế Tinh bên người, “Cùng cùng, đây là.....”

Nàng vừa mới muốn xếp hàng tính tiền thời điểm, phát hiện có cái gì lậu mua, quay trở lại lấy, ai biết liền nhìn đến Ninh Nhuế Tinh xem như trực tiếp nhào vào một cái người xa lạ trong lòng ngực.

Y theo nàng góc độ, chỉ có thể nhìn đến kia mặt cao lớn bóng dáng, còn có cuối cùng, Ninh Nhuế Tinh phát hiện ôm sai người sau, đáy mắt chột lóe mà qua, chỉ một cái chớp mắt xấu hổ, khoảnh khắc liền chuyển vì nhỏ vụn tinh quang.

Đó là thích một người, mới có ánh mắt.

Chỉ liếc mắt một cái, Nạp Thiến liền đại khái đoán được người kia thân phận.

Ninh Nhuế Tinh ổn ổn chính mình tâm thần, vội vì Giang Dữ cùng Nạp Thiến cho nhau giới thiệu đối phương.

Nạp Thiến hí mắt đánh giá trước mắt đứng người, ngô một tiếng, chậm rì rì mà mở miệng, “Ta nghe cùng cùng nói qua người.....”

Lời nói còn chưa nói xong, phía sau lưng liền bị Ninh Nhuế Tinh lén lút đỉnh một chút, ý bảo nàng không cần nhiều lời lời nói.

Ninh Nhuế Tinh tâm đều sắp nhắc tới cổ họng đi, liền sợ Nạp Thiến một cái không cẩn thận, nói chút cái gì không nên lời nói.

Tỷ như, nàng thích Giang Dữ chuyện này.

Giang Dữ đem Ninh Nhuế Tinh động tác nhỏ xem ở trong mắt, mi mắt hơi rũ, che khuất đầy trời tràn ngập ý cười, làm ra một bộ lắng nghe bộ dáng.

Bộ dáng này, dừng ở Ninh Nhuế Tinh đầy mắt, mấy dục sắp gấp đến đỏ mắt tình, đoạt ở Nạp Thiến phía trước mở miệng, “Kỳ thật cũng không có gì, chính là trường học tất cả mọi người đều biết đến một chút sự tình.”

“Phải không?”

Giang Dữ khinh phiêu phiêu mà mở miệng, cúi đầu nhìn thẳng Ninh Nhuế Tinh, dò hỏi sự tình thật giả.

Nàng bị hấn ánh mắt xem đến trong lòng run lên, ậm ừ gật đầu, biên giới tay chạm chạm Nạp Thiến, muốn cho nàng vì chính mình làm chứng.

Nạp Thiến ngoắc ngoắc môi, đổi chuyện này nhưng thật ra tránh mà không nói, nhìn túi mua hàng nhìn về phía Giang Dữ, mới mở miệng, “Cảm ơn học trưởng đổi nhà của chúng ta cùng cùng chiếu cố.”

Một ngữ hai ý nghĩa, đã là cảm tạ, cũng là ở nói cho Giang Dữ, Ninh Nhuế Tinh nói đại khái là chút sự tình gì.

Giang Dữ nhìn bị người kéo đến mặt sau trốn tránh Ninh Nhuế Tinh, ánh mắt hơi lóe, mang lên một chút ý vị không rõ.

“Hắn là.”

Nạp Thiến nhú mày, lại là không có hỏi lại xuất khẩu.

Nàng nói lại nhiều, cũng không thể đi nhúng tay Ninh Nhuế Tinh cùng Giang Dữ sự tình.

Cảm tình trong đó ý vị, chỉ có đương sự mới hiểu.

-

Chờ tặng Nạp Thiến về nhà, nhìn ngồi ở phía trước Giang Dữ, Ninh Nhuế Tinh nhưng thật ra không biết nên nói những gì.

Vừa mới Nạp Thiến xách theo một đồng lớn đồ vật, vừa lúc Giang Dữ lái xe, liền tặng các nàng đoạn đường.

Chỉ là Nạp Thiến vừa mới xuống xe trước đối Giang Dữ nói thanh cảm ơn thời điểm, còn không quên dặn dò Ninh Nhuế Tinh sớm một chút về nhà, về đến nhà khi nhớ rõ cho nàng gọi điện thoại.

Khi đó Giang Dữ an vị ở phía trước, nghe được Nạp Thiến cố tình phóng đại thanh âm, Ninh Nhuế Tinh theo bản năng mà ngẩng đầu.

Khăn trương ánh mắt liền cùng Giang Dữ, ở xa tiền trong gương đụng vào nhau.

Cười như không cười ánh mắt, đáy mắt có nàng xem không hiểu thâm ý.

Nạp Thiến vừa ly khai, cửa xe mới vừa bị đóng lại, Ninh Nhuế Tinh nguyên bản có chút thả lỏng thân thể chậm rãi cứng còng lên.

Bịt kín bên trong xe hoàn cảnh hạ, một tia mỏng manh tiếng hít thở đều sẽ bị không hề di rơi xuống đất phóng đại.

Nàng ngồi đến cứng đờ thẳng tắp, đôi tay rũ đặt ở khép lại đầu gối, như là phạm sai lầm sau khiêm tốn thụ giáo đệ tử tốt.

Giang Dữ ngược mắt, lơ đãng mà liền liếc đến nàng bộ dáng, không tiếng động mà kéo kéo môi.

Nhưng thật ra không làm nàng ngồi vào ghế điều khiển phụ đi lên, tự cổ mà đánh tay lái, vững vàng mà hoạt nhập dòng xe cộ trung.

Ninh Nhuế Tinh vuốt thân máy, lại cúi đầu nhìn mắt trên màn hình di động biểu hiện thời gian, suy nghĩ muốn hay không tìm cái đề tài cùng Giang Dữ trò chuyện.

Rốt cuộc nhà nàng khoảng cách nơi này có điếm xa, Giang Dữ nếu là tưởng đưa nàng về nhà nói, một đường như vậy an tĩnh, thực sự có chút xấu hổ.

Ninh Nhuế Tinh ho nhẹ một tiếng, làm bộ thanh thanh giọng nói.

Không tính đại thanh âm, ở một mảnh yên tĩnh trung rất là đột ngột.

Nguyên bản ở trong đầu ấp ủ tốt lời nói, cũng bị Giang Dữ thành linh xảy ra mở miệng cấp đánh gãy.

“Quốc khánh mấy ngày nay có đi ra ngoài chơi sao?” Hắc hỏi.

Ninh Nhuế Tinh đúng sự thật mà lắc lắc đầu.

Xe trải qua phố xá nghe hồng lập loè, quang ảnh xuyên thấu qua nửa khai cửa sổ xe, một phen không rơi mà đánh vào Ninh Nhuế Tinh sườn mặt thượng, nhu nhược mà mơ hồ.

Nàng cúi đầu, chậm rì rì mà bổ sung giải thích, “Ta mẹ không cho ta lung tung đi lại.”

Mới vừa một hồi về đến nhà, nàng mù mù nhìn đến nàng trên đùi thương, thiếu chút nữa vô tâm đau chết, càng là trực tiếp lui rút cùng trượng phu xuất ngoại du vé máy bay, tính toán thừa dịp kỳ nghỉ cấp Ninh Nhuế Tinh bổ bổ thân thể.

Hôm nay cùng Nạp Thiển cùng nhau ra cửa, vẫn là trước đây trước ở nhà tĩnh dưỡng mấy ngày tiền đề hạ, cùng với xem ở Nạp Thiển thật lâu trở về một lần mặt mũi thượng, mới bị cho phép ra cửa.

“Ta cũng không đi.” Giang Dữ thấp giọng nói câu.

“Ân” Ninh Nhuế Tinh có chút khó hiểu.

Nếu nàng có thể ở thành phố gặp được Giang Dữ, kia tất nhiên cũng là biết hẳn liền dãi ở thành phố, chỉ là không biết, Giang Dữ cùng nàng nói lên cái này làm gì?

“Chân còn có đau hay không?”

Ninh Nhuế Tinh không nghĩ tới Giang Dữ sẽ đột nhiên xoay cái đề tài, nghi hoặc rất nhiều thấp giọng trả lời, “Không đau, hảo đến không sai biệt lắm.”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

22. Tên Của Người

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu nhìn chính mình mũi chân, chính do dự muốn mở miệng cùng Giang Dữ thảo muốn kia bức ảnh, giương mắt liền thấy hắc đem ảnh chụp thu lên.

Rốt cuộc là cùng hắc đệ nhất trường, cũng có thể là cuối cùng một trường chụp ảnh chung, chẳng sợ thất vọng với trên ảnh chụp nội dung, Ninh Nhuế Tinh cũng là có điểm muốn cất chứa lên.

Chỉ là này còn không có mở miệng ý tưởng bị Giang Dữ động tác mà ngạnh sinh sinh bóp tắt.

Giang Dữ rũ mi, liền nhìn đến Ninh Nhuế Tinh ngửa đầu nhìn chính mình, thần sắc nghiêm túc mà chuyên chú, lại mang lên điểm ảo não, hắc không tự giác mà liền phóng nhu âm lượng, “Làm sao vậy?”

“Không có gì.”

Ninh Nhuế Tinh lắc đầu, nhắc chân liền trải qua Giang Dữ bên người, rồi sau đó quay đầu lại nhìn hắc, “Học trưởng, phía trước thật náo nhiệt, chúng ta mau chút đi thôi.”

Thích hợp mở miệng thảo muốn ảnh chụp thời gian đã qua đi, đến nỗi Giang Dữ vì cái gì không đối đại thúc giải thích bọn họ chi gian quan hệ, Ninh Nhuế Tinh tưởng chính mình cũng là lý giải.

Có một số việc, không cần quá nhiều giải thích, rốt cuộc bè nước gặp nhau, đại thúc cũng là xuất phát từ một phen hảo ý.

Nếu chính mình cố chấp với cái này giải thích vấn đề, nhưng thật ra có vẻ có chút không phóng khoáng.

Giang Dữ tay cầm ở túi quần, vuốt ve một chút ảnh chụp bên cạnh, nặng nề mà nhìn thoáng qua Ninh Nhuế Tinh bóng dáng, cơ hồ không có bất luận cái gì do dự, theo đi lên.

Có này nói tiểu nhạc đệm, mặt sau ánh đèn tú Ninh Nhuế Tinh không có lúc trước đơn thuần nhẹ nhàng xem xét tâm lý, chỉ chốc lát liền từ thực vật công viên ra tới.

Thành thị nhất không thiếu đó là đèn nê ông quang, hỗn ánh đèn tú đặc chế nhiều màu mê đèn, rực rỡ lung linh, nguyên bản đã có chút ám trầm ban đêm, lẳng là bị tô đậm ra như ban ngày hiệu quả.

Lúc đầu tiến vào an tĩnh không người công viên đại môn, tụ tập không ít tiểu thương,

So với bên trong ánh đèn tú dòng người, tiểu thương lưu lượng khách hỗn tạp, tiết tấu cảm mãnh liệt âm nhạc hết đợt này đến đợt khác, phủ qua bên trong microphone thanh âm, thập phần náo nhiệt.

Đường phố hai bên bày quán đồ vật cái gì cần có đều có, các loại thủ công chế phẩm, đơn sơ lại không mất tinh mỹ trang sức phẩm, quán nướng thượng phát tán khói dầu cùng mùi hương, thanh âm thô cuồng thét to thanh cùng đồ ăn mùi hương hỗn hợp ở bên nhau.

Ninh Nhuế Tinh đi theo Giang Dữ tể ở dòng người trung, bị hoàn cảnh cảm nhiễm đến nhiều vài tia hưng phấn.

“Phải đi về sao?”

Bên tai nhiều loại thanh âm lộn xộn ở bên nhau, hình thành một cổ trở ngại cường âm, Ninh Nhuế Tinh dư quang nhìn đến Giang Dữ môi giật

giật, lại là căn bản nghe không được hẳn nói gì đó.

Bất đắc dĩ, nàng nhón chân để sát vào Giang Dữ, phóng đại chính mình thanh âm, “Học trưởng, người vừa mới nói cái gì, ta không nghe thấy.”

Bày biện một bên nướng BBQ than đá ở trong nháy mắt phát ra bùng bùng tiếng vang, tiện đà hướng lên trên, ở giữa không trung khai ra một đạo hoa mỹ hỏa hoa.

Lại là quán nướng lão bản ở biểu diễn nướng BBQ kỹ thuật.

Ninh Nhuế Tinh cả kinh, theo bản năng mà súc cánh tay tránh né.

Giang Dữ sau này lui một bước, tay mắt lanh lẹ mà duỗi tay, một phen ôm quá Ninh Nhuế Tinh.

“Không có việc gì đi?”

Mảnh khảnh vòng eo một tay nhưng nắm, mũi gian tràn đầy nàng phát hương, Giang Dữ thâm thúy hai mắt đen nhánh đến quá phận, đưa lỗ tai thấp giọng hỏi nói.

Cổ cùng bên tai thượng quần quanh nhiệt khí, ngứa, Ninh Nhuế Tinh súc cổ tránh né, biên lắc lắc đầu.

Tim đập đột nhiên nhanh hơn không ít.

Quán nướng vây quanh không ít người trẻ tuổi, ở bên cạnh phát ngôn bừa bãi ngợi khen

Ánh lửa chiếu rọi xuống, Ninh Nhuế Tinh sắc mặt đỏ lên, giơ tay ngăn chặn chính mình quá nhanh tim đập, sau này kéo ra cùng Giang Dữ khoảng cách.

Đám đông chen chúc, người đến người đi.

Ninh Nhuế Tĩnh tại chỗ đứng yên, ngửa đầu, mở to một đôi mắt to tò mò mà nhìn về phía Giang Dữ, lặp lại hỏi một lần chính mình vấn đề.

Trong lòng ngực sung túc cảm một xúc tức ly, nháy mắt vắng vẻ.

Giang Dữ thu hồi chính mình tay, thu liễm chính mình có chút giật mình lảng mất mát mặt mày, mỉm cười nhìn về phía nàng, ôn nhu mở miệng.

“Còn dạo sao?”

Ninh Nhuế Tĩnh nửa xoay người nhìn về phía phía sau, một cái lộ uốn lượn đi xuống chen chúc náo nhiệt, thu hồi chính mình tầm mắt, nàng gật gật đầu, “Tưởng nhìn nhìn lại.”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

23. Ý Đồ Xấu

Đây là phòng trộm chương

Giang Dữ đối này không có bất luận cái gì phản ứng, thậm chí đều không nghĩ đi qua hỏi, nhưng một bên liền đã có người thể hản hỏi, “Lần này lại là ai thổ lộ?”

“Không phải a,” Chu Hạo đem thân thể chuyển hướng Giang Dữ phương hướng, rất có vài phần đáng khinh mà nở nụ cười, “Ta nói vừa mới người vì cái gì mạo hiểm mưa to ra cửa, nguyên lai là đi đưa ấm áp a.”

“Nhìn một cái này mấy trương ảnh chụp, còn trực tiếp ôm lên, nếu không phải cảm kích, ta đều cho rằng các người thật là nam nữ bằng hữu.” Chu Hạo đáy mắt tràn đầy trêu chọc, “Nhìn không ra a lão tử, ngày thường gặp người luôn là lạnh một khuôn mặt, kết quả nên ra tay khi liền ra tay, quả thật là hành động phái.”

“A,” Giang Dữ buông xuống trong tay khăn lông, thanh âm có chút đậm, “Người suy nghĩ nhiều.”

“Người bộ dáng này nhưng không giống như là ta suy nghĩ nhiều, vệt chết cái mỏ vẫn còn cứng, phía dưới đã có người đang hỏi Tiểu học muội tin tức, thật sự không cần thể người biểu thị công khai chủ quyền?”

Nghe xong Chu Hạo nói, Giang Dữ ánh mắt không tự giác mà trầm trầm, thỉnh một tầng khói mù, sắc mặt lại là không có gì rõ ràng biến hóa.

Thấy Giang Dữ mở ra máy tính, trên màn hình như là số hiệu giống nhau số liệu đôi ở bên nhau, Chu Hạo chỉ cho rằng Giang Dữ là đang làm cái gì mặt khác sự tình, cũng không nhiều đi chú ý, thật khi về phía toàn bộ ký túc xá bá báo Weibo bình luận mới nhất tin tức.

“Ngọa tào,” Chu Hạo kêu một tiếng, tràn đầy khó có thể tin, “Weibo bị người xóa.....” Vừa định mở miệng mắng vài câu, hách mà ngẩng đầu nhìn về phía Giang Dữ, “Lão tứ không phải là người xóa đi?”

“Ân,” Giang Dữ tắt đi máy tính, màu đen màn hình ảnh ngược ra hắt một trường thần sắc lãnh đạm khuôn mặt tuần tú, “Ta không quá thích người khác đàm luận chuyện của ta, truyền bá ta ảnh chụp.”

Một bên ngồi xá trưởng Lâm Châu không thể ngăn chặn mà cười lên tiếng, “Lão tứ người là không biết đi, người một trường ảnh chụp bên ngoài chính là bán ra giá trên trời, lại nói, này không phải chuyện thường sao, như thế nào lần này người còn coi trọng đi lên?”

“Thôi đi,” Chu Hạo còn không hiểu biết Giang Dữ, hết sức vui mừng mà vạch trần hắt mặt nạ, ngay cả âm lượng đều cao hơn không ít, có thể thấy được cảm xúc cất dấu hưng phấn, “Sợ là bởi vì Tiểu học muội bị người chú ý, truy vấn tin tức đi, người nói ta nói rất đúng không đúng?”

Giang Dữ giơ tay xoa xoa ấn đường, hỏi một đằng trả lời một nẻo địa đạo, “Người suy nghĩ nhiều.”

Chu Hạo buông tay lại là không có nói nữa, có phải hay không suy nghĩ nhiều Giang Dữ chính mình trong lòng rõ ràng, hắt không cần thiết phi buộc hắt thừa nhận.

Giang Dữ một thân, đối chính mình muốn đồ vật luôn luôn là có mình xác quy hoạch,

Hắn muốn thiết tình thích một người, kia người kia sẽ không có bất luận cái gì cơ hội từ hắn trong tay chạy thoát.

Giang Dữ sẽ đi bước một mà, chậm rãi tiếp cận, giống như đối đãi cường đại địch nhân giống nhau, làm đối phương buông cảnh giác, sau đó che trời lấp đất mật võng sẽ bao phủ, cuối cùng làm đối phương thói quen với hắn tồn tại.

Khủng bố chính là thói quen, khó nhất từ bỏ, cũng là thói quen.

Tiểu học muội đối đãi khác phái nhất gan thật sự, yêu cầu chính là loại này bất động thanh sắc tiếp cận, hắn tuy rằng trêu chọc Giang Dữ, nhưng cũng là có điểm không quá tin tưởng Giang Dữ thật sự thích loại này loại hình nữ sinh.

Dĩ vãng hướng Giang Dữ thông báo cũng không phải không có như vậy ngoan ngoãn văn tĩnh, không đạo lý thay đổi một người, Giang Dữ liền thay đổi chủ ý.

-

Học Sinh Hội ngày đó buổi tối sơ thí, Ninh Nhuế Tinh vẫn là đi.

Nàng phía trước bồi Lai Âm thời điểm thêm vào nhiều báo một cái bộ môn, ngày đó buổi tối phỏng vấn sau, nguyên bản là tưởng rời đi, nhưng cửa ngời học tử một chút nhận ra nàng, rất là nhiệt tình, không nói hai lời mà liền đem nàng đẩy mạnh đi phỏng vấn.

Ninh Nhuế Tinh phía trước còn lo lắng gặp phải Giang Dữ cấp chính mình phỏng vấn, nhìn chung quanh một chút phòng học, không có nhìn đến người kia, lúc này mới yên tâm xuống dưới trả lời đối diện học tử vấn đề.

Đi ra phỏng vấn phòng học, Ninh Nhuế Tinh vừa định từng một hơi, liền nhìn đến cửa một thân áo đen quần đen đứng người.

Giang Dữ nhìn đến nàng nhưng thật ra không có đặc biệt gì, tự nhiên mà đi lên trước, thấp giọng hỏi nói, “Phòng vẫn cảm giác thế nào?”

Ninh Nhuế Tinh chỉ đương hần là bình thường dò hỏi, không có gì đặc biệt cảm giác, nỗ lực trang thoả mái mà bộ dáng triều hần cười một chút, chính là có chút có lệ, “Khá tốt.”

Giang Dữ buông xuống mặt mày, nàng đối mặt hần trạng thái rõ ràng có chút không chuyên tâm, ngay cả vừa mới đối thoại, cũng vẫn luôn ở lảng tránh hần đôi mắt.

Lai Âm ở nàng đi vào trước nói tốt là ở cửa chờ nàng, Ninh Nhuế Tinh giương mắt nhìn một chút chung quanh, đen nghìn nghịt một mảnh đầu người, lại là không có nhìn đến Lai Âm, vừa định gọi điện thoại dò hỏi, liền nghe trước mắt người mở miệng nói, “Ở tìm người bạn cùng phòng sao? Các nàng đi trước.”

“Đi rồi?” Ninh Nhuế Tinh kinh ngạc mà ngẩng đầu, vẻ mặt khó có thể tin, liền thanh âm đều có chút phát run.

Một loại bị vứt bỏ bị bài xích cảm giác đột nhiên sinh ra, tâm tình áp lực đồng thời liền cảm thấy có chút ủy khuất, hai mắt không chịu khống chế mà mờ mịt ra một tầng hơi nước, nếu không phải cố kỵ ở bên ngoài, Ninh Nhuế Tinh thiếu chút nữa liền phải khóc ra tới.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu, không nghĩ làm hần nhìn đến chính mình đáy mắt sắp nhẹn không được tràn ra tới ướt át, nỗ lực mà mở to hai mắt nhìn chăm chăm chính mình mũi chân, muốn đem nước mắt bức trở về.

Nhìn đối với chính mình mềm xộp phát đĩnh, Giang Dữ đôi mắt phát ám, nhất thời có chút không nhẹn xuống, sờ soạn đi lên, nhẹ nhàng mà xoa xoa, ngữ khí có chút bất đắc dĩ, “Tưởng cái gì đâu?”, Hần nhẫn nại tính tình giải thích, “Ta nói ta có việc muốn cùng người nói, làm các nàng đi trước, các nàng hần là có phát tin tức cùng người nói, người nhìn xem.”

Ninh Nhuế Tinh mãi đầu óc đều là Giang Dữ lời nói, cũng không chú ý tới trên đỉnh đầu tác loạn tay, mở ra di động, quả nhiên nhìn đến Lai Âm các nàng ở trong đàn phát tin tức, nhìn đến các nàng các loại trêu chọc thời điểm, làm trò Giang Dữ mặt, nhin không được đỏ mặt.

Nàng là không tưởng nhiều như vậy, chính là Lai Âm mấy cái luôn ái nói giỡn, làm nàng cảm thấy có chút xấu hổ.

Giang Dữ ở Ninh Nhuế Tinh phát hiện trước thu hồi tay, nghiêng người cúi đầu nhìn nàng, “Ta đưa người hồi ký tức xá.”

“Không cần,” Ninh Nhuế Tinh theo bản năng mà liền tưởng cự tuyệt, nàng cảm thấy chính mình tựa hồ mấy ngày nay không thể hiểu được mà cùng cái này học trưởng đi được có chút thân cận quá, lần trước đã bị người chụp ảnh chụp, lần này không biết lại sẽ nháo xảy ra chuyện gì, “Ta chính mình có thể hồi ký tức xá, không cần phiền toái học trưởng.”

“Ta có chuyện cùng người nói, vừa lúc đưa người hồi ký tức xá.” Như là biết Ninh Nhuế Tinh suy nghĩ cái gì, Giang Dữ riêng giải thích nói, nói đã bước ra một bước, thanh âm cực thấp, “Đi thôi.”

Thấy Giang Dữ nói như vậy, Ninh Nhuế Tinh cũng không hảo cự tuyệt, thu thập hảo tự mình cảm xúc, theo đi lên.

Một đường đi tới, Ninh Nhuế Tinh đồn giác chính mình cùng Giang Dữ đi cùng một chỗ thập phần mà không ổn.

Đại học vườn trường nhiều là thành đàn kết bạn, mà nam nữ đi cùng một chỗ phần lớn là tình lữ, Ninh Nhuế Tinh thậm chí đều có thể nhận thấy được chung quanh như có như không đánh giá.

Ngày đó ảnh chụp cũng đã khiến cho nhiệt nghị, hôm nay lại đi ở cùng nhau, nàng thật là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Thấy bên cạnh người trầm mặc, Ninh Nhuế Tinh nhin không được đã mở miệng, “Học trưởng, người nói muốn cùng ta, là chuyện gì?”

Giang Dữ rũ đặt ở bên cạnh người tay giật giật, “Ngày đó sự tình.....”

Ninh Nhuế Tinh trong lòng căng thẳng, cho rằng Giang Dữ là muốn cùng nàng so đo, rốt cuộc ngày đó buổi tối nàng đem bình luận đều nhìn cái biến, đại khái biết sự tích của hắn, cũng biết lúc trước có cá biệt nữ sinh cầm cùng hắn công tác giao tiếp thân cận đại tác phẩm văn chương, sợ bị hắn hiểu lầm, lại có lẽ sợ hắn quái nàng nhiều chuyện chọc phiền toái, ngay cả biểu tình đều trịnh trọng không ít.

“Học trưởng, ngày đó ta nguyên bản là tưởng giải thích, nhưng cái kia Weibo không biết vì cái gì bị người xóa, nếu là biết sẽ bị người hiểu lầm, ta.....”

Ninh Nhuế Tinh còn chưa nói xong, liền bị Giang Dữ đánh gãy, “Weibo là ta trộm tài khoản xóa,” hắn dừng một chút, như là vô tình mà nói, “Có một số việc, người càng giải thích người khác liền càng hoài nghi, chờ thêm một đoạn thời gian, đại gia liền không sai biệt lắm đều đã quên.”

“Phải không?” Ninh Nhuế Tinh thanh âm có chút nhược, cũng có chút hoài nghi.

Không chân thật sự tình không giải thích, người khác liền sẽ vẫn luôn hiểu lầm đi xuống đi?

“Ân,” Giang Dữ lên tiếng, rồi sau đó thấp thấp mà bật cười, ngay cả ánh mắt đều nhiễm điểm sung sướng lười biếng, “Học trưởng sẽ không lừa người.”

Không biết vì sao, nghe xong hắn này một câu, Ninh Nhuế Tinh khuôn mặt độ ẩm chậm rãi có chút nóng bỏng, không thể ngăn chặn mà liền nhớ

tối ngày đó buổi tối ngoài ý muốn thân mật, còn có cọ qua bên tai ấm áp môi tức.

Nàng giật mình lảng gian, vô tình mà liền dừng bước chân.

Giang Dữ dư quang vẫn luôn ở chú ý Ninh Nhuế Tinh, đi theo nàng dừng bước chân, vừa định mở miệng dò hỏi, liền thấy mờ nhạt ánh đèn trung, có cái gì xa xa tạt tới.

Cơ hồ không chút suy nghĩ, Giang Dữ đem Ninh Nhuế Tinh hộ vào chính mình trong lòng ngực, rồi sau đó giơ tay, đem dần dần tiếp cận bóng rổ đường cũ đánh trở về.

Mấy cái Đả Lam cầu nguyên bản còn sợ sẽ tạt đến người, ai biết bóng rổ bị người đánh trở về, không chỉ có không tạt đến người, còn không cần đi nhặt cầu, nhịn không được liền bạo phát một tiếng reo hò.

Chung quanh kinh hô một mảnh, thanh âm giao tạt, Ninh Nhuế Tinh lại là cái gì đều nghe không được, màng tai tất cả đều là chính mình như cổ bang bang tiếng tim đập.

Nàng ngơ ngác mà ngẩng đầu, chỉ nhìn đến hắc thanh tuyến sườn mặt hình dáng cùng cao thẳng mũi.

Như là nhận thấy được nàng ánh mắt, Giang Dữ cúi đầu triều nàng xem ra, nhú nhú mày, thấp giọng hỏi nói, “Không có việc gì đi.”

Ninh Nhuế Tinh lắc lắc đầu, thần sắc nhiễm một tia lo lắng, nôn nóng mà hỏi ngược lại, “Học trưởng người đâu, người không sao chứ?”

Nàng vừa mới tránh ở hắc trong lòng ngực cũng không ngẩng đầu xem, không tạt đến nàng lời nói, kia hắc là bị người chặn.

Người kia, chỉ có thể là hắc.

Giang Dữ nguyên bản nhú chặt mặt mày thả lỏng xuống dưới, triều nàng cong cong môi, tiếng nói ôn đằm, thấp đến như là từ hầu cốt chỗ sâu trong lẫn ra đây giống nhau, “Có việc.”

Kỳ thật ở bóng rổ tấp lại đây thời điểm, hắc cũng đã mượn lực đánh trở về, căn bản không có sự tình gì, nhưng chính là có điểm muốn nhìn một chút, nàng phản ứng.

Nghĩ, Giang Dữ ánh mắt sáng quắc mà nhìn chăm chăm nàng xem, thấp giọng lặp lại, “Ta có việc.”

Nguyên bản có chút mát lạnh gió đêm, vô duyên chốn cũ nhiễm vài phần khô nóng, trắng nõn gương mặt dán ấm áp ngực, chậm rãi trở nên ửng đỏ.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông

www.dtv-ebook.com

24. Muốn Hay Không

Đây là phòng trộm chương bởi vì thân cao nguyên nhân, giờ phút này cúi đầu hơi có chút trên cao nhìn xuống mà nhìn chăm chăm nàng xem, sâu không lường được đáy mắt hơi hơi tràn ra một chút cảm xúc ra tới, không phải chán ghét, cũng không phải kinh ngạc.

Ninh Nhuế Tinh cũng nói không nên lời cặp mắt kia ẩn chứa gió nổi mây phun, như là hăm sâu nào đó tình cảnh trung đặc sệt thối quết, phảng phất đều muốn đem nàng cả người cặp hít vào đi giống nhau.

Nàng mở to hai mắt vừa định phân biệt, trước mắt người lại là sai khai cùng nàng đối diện ánh mắt, triều nàng phía sau không sai biệt lắm cũng đã xơ cứng mặt khác ba người nhìn qua đi, như là căn bản cái gì đều không có phát sinh quá giống nhau, chính mình cũng không có nói qua kia một câu, trên mặt biểu tình bình tĩnh bình thản, “Học Sinh Hội lệ hành Kiểm Tra Vệ Sinh, phương tiện đi vào sao?”

Âm thanh trong trẻo câu chữ rõ ràng, lộ ra hơi hơi ách ý, lại mang lên điểm thanh tuyến bản thân trầm thấp lười biếng, cực phú từ tính, như mềm mại tế gió thổi phất trái tim, nói không nên lời lệnh người mê muội say mê.

“Phương, phương tiện, phương tiện.” Hứa Giai Văn nhanh chóng mà phục hồi tinh thần lại, vội không ngừng mà trả lời, duỗi tay vừa định đem che ở cửa thạch hóa Ninh Nhuế Tinh kéo ra, lại thấy Ninh Nhuế Tinh không biết khi nào đã súc tới rồi phía sau cửa đi, đem chính mình kẹp ở ván cửa cùng màu trắng vách tường trung gian.

Một hồi dùng chính mình cái trán một thấp vừa nhấc mà đi tông cửa bản, một hồi một tay phủng chính mình mặt, trong miệng còn lẩm bẩm, lửa lò bên ngoài nãi da trắng da đã hơi hơi mà nổi lên hồng nhạt, gương mặt ửng đỏ, cũng không biết là cảm giác say phía trên vẫn là then thùng, phỏng chừng trên mặt đất nếu là có hổ nói, Hứa Giai Văn không chút nghi ngờ Ninh Nhuế Tinh sẽ đem chính mình súc đi vào.

Đổi làm là nàng lời nói, phỏng chừng cũng hảo không đến chạy đi đâu, đùa giỡn như vậy một cái thanh tuyệt trần trần tựa như giống như trích tiên nhân vật, thật sự là có tội, bất quá hẳn là cũng là tập mãi thành thói quen nữ sinh thông báo, bằng không sẽ không như vậy bình tĩnh, Hứa Giai Văn sâu kín mà tưởng.

Giang Dữ đi vào môn trải qua Ninh Nhuế Tinh thời điểm, bước chân dừng một chút, liền hướng bên trong đi đến, nâng một đôi thanh lãnh hai mắt cực nhanh mà nhìn quét chình gian ký túc xá, nghĩ đến cửa đứng người, Giang Dữ thu liễm đáy mắt cảm xúc, chưa nói cái gì, xoay người hướng ngoài cửa đi.

Trải qua cửa thời điểm, chỉ là trong nháy mắt ý tưởng, thân thể sớm một bước với ý thức làm ra động tác.

Giang Dữ giơ tay muốn cầm then cửa tay, tựa hồ là tưởng thế các nàng mang lên môn.

Hắn tầm mắt là thẳng tắp hướng bên ngoài, cũng không biết là cố ý vẫn là vô tình, thon dài mà khớp xương rõ ràng tay tùy tay rơi xuống, đáp ở Ninh Nhuế Tinh khẩu ở ván cửa bên cạnh thượng tay, chỉ là trong nháy mắt đụng vào, Ninh Nhuế Tinh cùng bị năng tới rồi giống nhau nhanh chóng mà rút ra bản thân tay.

Chờ nàng đột nhiên phản ứng lại đây, tức khắc cảm thấy có chút xấu hổ, phục hồi tinh thần lại liền run run rẩy rẩy mà đem chính mình tay lại

đáp thượng ván cửa bên cạnh, chỉ là dịch hạ vài phần, tưởng chứng minh chính mình chỉ là tưởng dịch dịch tay, không phải bởi vì hãn nguyên nhân.

An tĩnh vài giây, Ninh Nhuế Tĩnh ngẩng đầu muốn đi xem người nọ thần sắc, lại thấy hãn thẳng tắp mà triều nàng nhìn lại đây, thần sắc như nhau vừa mới tự nhiên, thanh tuyến bình tĩnh lãnh đạm, “Người tay.”

Hãn nói được rất là lời ít mà ý nhiều, Ninh Nhuế Tĩnh căn bản nghe không hiểu lắm, có chút nghi hoặc mà a một tiếng, ngơ ngác mà thu hồi chính mình tay, cúi đầu đi xem.

Vừa định mở miệng hỏi làm sao vậy, liền thấy màu xám môn bị người từ bên ngoài cấp mang lên, nháy mắt ngăn cách hành lang mỏng manh ánh đèn, cũng ngăn cách ngoài cửa người khác tò mò ánh mắt.

Chờ đóng cửa lại, Giang Dữ nguyên bản rũ đặt ở bên cạnh người ngón tay không tự giác mà vuốt ve, tựa hồ còn có thể cảm nhận được vừa mới mềm mại xúc cảm.

Giương mắt bất động thanh sắc mà liếc liếc mắt một cái ván cửa thượng tấm hào cùng nhân viên nhân, tối tấm ánh đèn ở sắc mặt của hãn đánh hạ lưu loát bóng ma, cả người hơi thở cũng là đối đối, mắt đồng tại đây một cái chớp mắt có chút ám, đứng đầy đa dạng phức tạp cảm xúc, hết sức đen tối khó hiểu.

Hứa Giai Văn thật cẩn thận mà xuyên thấu qua mắt mèo nhìn một chút hành lang tình huống, xác định người rời đi về sau, lúc này mới kích động mà kêu lên tiếng, hận không thể tại chỗ xoay quanh, “Này này này, trường học thật là có như vậy soái người.....”

Ninh Nhuế Tĩnh rũ chính mình lỗ tai, mày cơ hồ đều phải nhăn tới rồi cùng nhau, có chút khổ hề hề mà mở miệng, “Làm sao bây giờ đâu, hảo mắt mặt a, quá xấu hổ, a a a Ninh Nhuế Tĩnh người làm người đi.....”

Ninh Nhuế Tĩnh che lại chính mình đỏ lên mặt, lòng bàn tay vào tay nóng bỏng.

Nàng cúi phúng nước lạnh hướng chính mình sắc mặt bát bát, ngẩng đầu liền nhìn đến trong gương chính mình gương mặt đỏ lên, đôi mắt mờ mịt mông lung hơi nước, sợi tóc bởi vì vừa mới dẫm ngực dậm chân hơi hơi có chút phát loạn.

Này đó đều không phải trọng điểm.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông

www.dtv-ebook.com

25. Xuất Hiện

Đây là phòng trộm chương nói đến cũng là kỳ quái, nàng lúc trước bồi Lai Âm thời điểm cũng báo một cái khác bộ môn, vừa lúc trực hệ học tỷ ở, miệng nói cho nàng thông qua đợt thứ hai phỏng vấn, nhưng lại không có cho nàng phát vòng thứ ba phỏng vấn thông tri tin nhắn.

Vừa mới vừa vào cửa Ninh Nhuế Tinh liền từ rút thăm trúng thưởng rương rút ra bản thân muốn diễn thuyết đề mục, tờ giấy nhỏ thượng viết hai câu lời nói, “Tất cả toàn hạ phẩm, duy có đọc sách cao” cùng “Trăm không một dùng là thư sinh”, vừa lúc hình thành một cái biện luận luận đề, khảo nghiệm tài ăn nói cùng ứng biến năng lực, mà Ninh Nhuế Tinh bọn họ yêu cầu tổng kết ra chính mình cái nhìn.

Vào cửa thời điểm vừa lúc đến phiên một cái kinh tế học viện nam sinh ở diễn thuyết, Ninh Nhuế Tinh chạy nhanh tìm một vị trí ngồi xuống, tự hỏi chính mình luận đề thời điểm, nhin không được hướng Giang Dữ nhìn qua đi.

Trên đỉnh đầu đèn dây tóc quang minh lắc lắc mà đánh vào hãn trên mặt, quanh thân khí chất cùng người khác ngăn cách, không chỉ là nhỏ tí tạo khoảng cách, hơi hơi mà buông xuống, mân khẩn môi, đốt ngón tay rõ ràng ngón tay lật xem trên bàn sách phóng tư liệu.

Rõ ràng là có chút nghiêm túc trường hợp, lẳng là làm Ninh Nhuế Tinh nhìn ra điểm hãn động tác gian không chút để ý.

Nhìn hãn ngẩng đầu, Ninh Nhuế Tinh mới phản ứng lại đây, vội vàng dời đi chính mình ánh mắt.

Giang Dữ thanh âm không tính cao, thậm chí chỉ là bình thường âm điệu, nhưng hẳn chính là có một loại mặc danh khí tràng, có thể làm thanh âm truyền lại đến toàn bộ phòng học mọi người bên tai, làm người muốn buông trong tay sự tình đi cẩn thận nghe hẳn theo như lời nói.

Phòng vẫn không chỉ có yêu cầu diễn thuyết, còn cần ở Giang Dữ cường đại khí tràng nhìn chăm chú hạ bảo trì trấn định, loại này trải qua thể nghiệm, thật là ai thượng ai biết.

“Ngoại Liên Bộ yêu cầu đại biểu trường học trực tiếp cùng bên ngoài xí nghiệp giao tiếp, nếu hiện tại ta yêu cầu người kéo đến mỗi hạng tài trợ, nhưng được đến cự tuyệt, người nhiều nhất sẽ đi mời vài lần, vì cái gì”

“Đối ngoại liên bộ người có cái gì hiểu biết, so với người khác, người có cái gì ta cần thiết mượn người người ưu thế?”

“Người diễn thuyết đề mục là ‘ đại học vườn trường trật tự duy trì ’ yêu cầu ‘ hẳn luật ’ vẫn là ‘ tự hạn chế ’, chính là vừa mới thông thiên người giảng tất cả đều là tự hạn chế, không phải tự mâu thuẫn sao? Còn có, nhằm vào người lên tiếng, ta đưa ra một vấn đề, nếu Ngoại Liên Bộ vừa lúc gặp phải sự tình yêu cầu người tới làm, mà người vừa lúc ở đi học, lão sư điểm danh quan hệ đến học phân, người sẽ như thế nào làm?”

Dựa theo vào cửa trình tự bài tự diễn thuyết, mỗi một cái đi lên diễn thuyết, Ninh Nhuế Tinh trong lòng liền càng thêm mà khẩn trương.

Đề mục ở nàng xem ra không tính quá khó, chính là Giang Dữ phản ứng thực sự có chút quá nhanh, người khác hơi có làm lỗi, hẳn là có thể bắt lấy cái kia điểm vô cớ phóng đại, làm người á khẩu không trả lời được, thậm chí hẳn phía sau ngời mấy cái học trưởng học tỷ giống như bài trí giống nhau, đưa ra mấy cái không quan hệ đau khổ vấn đề, dư lại, tất cả đều là Giang Dữ đưa ra hơi có chút xảo quyết vấn đề.

Không thể không nói, đối đãi phỏng vấn chuyện này, thật đúng là có trong truyền thuyết nghiêm cẩn thái độ, làm người khó có thể chống đỡ.

Mắt thấy liền phải đến phiên Ninh Nhuế Tinh, nàng thật sâu mà hít một hơi, lúc này mới ở bảng đen thượng viết xuống tên của mình, xoay người đi đến phòng học trung ương đối mặt phỏng vấn học trưởng học tử.

Thấy mấy cái học trưởng học tử khoe môi mang cười, làm Ninh Nhuế Tinh thả lỏng không ít, vừa định đi xem Giang Dữ, liền thấy người nọ không biết khi nào cúi đầu, cầm bút, phảng phất ở đăng ký thứ gì.

Hắn không thấy nàng, làm nàng nhẹ nhàng không ít.

Giang Dữ cúi đầu, hàng mi dài che khuất sở hữu kích động cảm xúc, nghe được nàng thanh âm sững sờ gian, trong tay bút đã không chịu khống chế mà trên giấy viết xuống nàng tên.

Vũ trụ sáng lên vật thể trung nhất lóe sáng ngôi sao.

Loá mắt không tự biết, vận mệnh chú định lại hấp dẫn người khác không tự giác mà muốn tới gần.

Giang Dữ được cũng thật là dùng tốt, một ngày xuống dưới, Ninh Nhuế Tinh yết hầu cùng thanh âm đã khôi phục đến không sai biệt lắm, cả người cũng không có như vậy khó chịu.

Nàng là văn học sinh, đối với loại này lý luận biện luận luôn luôn là sở trường, tại như vậy nhiều người trước mặt diễn thuyết, rốt cuộc có chút khẩn trương, bất quá lại là rơi vào cảnh đẹp, từ lúc bắt đầu gập ghềnh đến sau lại lưu loát thông thuận.

“Ta luận đề là....., theo ý ta tới có phiến diện tính, cổ nhân có vân, thư trung tự hữu hoàng kim ốc, thư trung tự hữu nhan như ngọc, cuộc Duy Tân trăm ngày xe bus thượng thư chính là thư sinh..... Nhưng nếu đặt ở

chiến tranh niên đại đi lên giảng, thư sinh đích xác không bằng tướng sĩ.....”

Chần chờ hai ba giây, Ninh Nhuế Tinh mới nói ra bản thân kết thúc lời nói, “Vừa mới ta từ hai phương diện tới trình bày ta quan điểm, nhưng ta càng muốn nói, nếu thật sự trăm không một dùng là thư sinh, kia đang ngồi các vị lại tính cái gì?”

Nàng này một câu, không thể nghi ngờ là đem đầu mâu nhắm ngay học trưởng học tử, còn có chung quanh mặt khác phỏng vấn giả.

Học sinh học sinh, không phải cũng là thư sinh một loại.

Phòng học bởi vì Ninh Nhuế Tinh nói lạc, trong nháy mắt yên tĩnh.

Ngoại Liên Bộ mấy cái can sự có rõ ràng giật mình lắng, kỳ thật mặc kệ Ninh Nhuế Tinh biểu hiện như thế nào, cái này Ngoại Liên Bộ nàng là nhất định sẽ tiến vào.

Học sinh tổ chức thu người không chỉ có xem năng lực, cũng xem nhân tình.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

26. Thích Người

Đây là phòng trộm chương

Ninh Nhuế Tinh hơi hơi mà ngẩng đầu nhìn thoáng qua chung quanh, thấy tất cả mọi người đều ở ai chơi theo ý người nấy.

Không có người chú ý này một khối góc chỗ phát sinh sự tình, cũng không ai biết nàng cùng Giang Dữ lên tiến hành động tác, nhưng nàng mặc danh có chút chột dạ.

Có loại lâm vào “Yêu đương vụng trộm” cảm giác tình cảm trạng thái.

Yêu đương vụng trộm, Ninh Nhuế Tinh bị chính mình trong đầu toát ra tới hình dung hoảng sợ.

Nàng cùng Giang Dữ, sao có thể đâu?

Giang Dữ đem ống hút đóng gói đặt ở trên bàn, Ninh Nhuế Tinh chỉ nghe được một câu có điện thoại đi ra ngoài một chút, còn không có phản ứng lại đây, liền thấy Giang Dữ đứng lên, hướng cửa đi ra ngoài.

Ghế lô ánh đèn có chút tối tăm, Ninh Nhuế Tinh giương mắt liền nhìn đến Giang Dữ cao lớn mơ hồ bóng dáng, trải qua bên kia cái bàn khi bị mấy cái học trưởng học tỷ cấp gọi lại.

Chờ đến Giang Dữ đi ra ngoài thời điểm, nguyên bản bị người từ bên ngoài mang lên môn, lần thứ hai từ bên trong mở ra.

Có người đi theo Giang Dữ mặt sau đi ra ngoài, ánh đèn mờ mờ, nàng thấy không rõ người nọ đại thể hình dáng, chỉ có thể phán đoán là cái nữ sinh.

Ninh Nhuế Tinh thu hồi chính mình đi theo Giang Dữ ánh mắt, căn sửa bò thượng ống hút, ngơ ngẩn mà nhìn chăm chăm trước bàn đồ ăn vặt.

Bên cạnh nữ sinh chạm chạm Ninh Nhuế Tinh cánh tay, đè thấp đầu để sát vào nàng, tràn đầy tò mò.

“Người cùng Giang Dữ học trường cái gì quan hệ a? Các người thật sự ở kết giao sao?”

Ninh Nhuế Tinh bị vấn đề này khiến cho sửng sốt, phản ứng lại đây sau lập tức lắc lắc đầu, “Không có a.”

Nữ sinh cười cười, “Ta còn tưởng rằng các người ở bên nhau đâu, chúng ta vừa mới còn tại đàm luận nói, cái kia học tử đi theo Giang Dữ học trường mặt sau có phải hay không đi ra ngoài thổ lộ, người cũng không biết, vừa mới học tử vẫn luôn hướng chúng ta bên này xem.....”

Cùng bộ môn nữ sinh nói những lời khác Ninh Nhuế Tinh không có lại nghe đi vào, nàng đột nhiên nhớ tới cao trung tốt nghiệp tụ hội khi, lớp nữ sinh đi theo một cái nam sinh mặt sau đi ra ngoài phát sinh sự tình.

Nữ hài tử kia đối với nam sinh thông báo, nghe nói mặt sau còn ở bên nhau.

Đi ra ngoài thời điểm sẽ không véo đến như vậy vừa khéo.

Cho nên, thật là đi ra ngoài thông báo sao?

Thấy Ninh Nhuế Tinh ngơ ngẩn bộ dáng, nữ sinh tiếp tục nói, “Cũng không biết Giang Dữ học trường thích cái dạng gì nữ sinh, cùng hẳn thông

báo quá học tử nhiều như vậy, cứ nhiên độc thân hai năm.....”

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu nhìn thoáng qua di động thời gian, đã qua đi mau năm sáu phút, nhưng Giang Dữ còn không có trở về, nàng buông xuống mắt, buông trong tay uống lên nửa quang sữa bò, đứng dậy đi ra ngoài.

Bốn phía không khí nặng nề, ngực đồ đồ khó chịu.

Cách đó không xa có thanh âm truyền đến, nàng bất quá mới vừa đi phía trước đi rồi ba bốn bước, liền nhìn đến chỗ rẽ khẩu bóng ma chỗ, đưa lưng về phía nàng đứng lại quen thuộc bất quá bóng dáng.

Giang Dữ, còn có cái kia đi theo hẳn đi ra ngoài học tử.

Không khí tựa hồ có chút trầm mặc yên tĩnh, liền nàng tâm đều có chút nhắc tới cổ họng thượng.

Cái kia nữ sinh hoàn toàn bị Giang Dữ che đậy, Ninh Nhuế Tinh nhìn không tới nàng diện mạo cùng sắc mặt, nhưng nàng giây tiếp theo mở miệng là rõ ràng âm rung, “Giang Dữ, đây là ta cuối cùng một lần hỏi người, người thật sự không thích.....”

Nơi này hoàn cảnh quá mức an tĩnh, làm thanh âm vô cơ phóng đại một tắc, cũng làm Ninh Nhuế Tinh nghe được rõ ràng.

“Xin lỗi.”

Giang Dữ thanh âm rất là ôn hòa, lại mang lên điểm mặc danh lạnh lẽo, trực tiếp đánh gãy nữ sinh nói, rõ ràng là không muốn nghe nàng nói tiếp, nửa chuyển thân thể liền muốn rời đi.

Nữ sinh giơ tay đột nhiên muốn bắt lấy cánh tay hẳn, lại là bị Giang Dữ trốn rồi qua đi.

Ninh Nhuế Tinh theo bản năng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm thấy cả trái tim cảnh tựa hồ đều đi theo nháy mắt rộng rãi lên.

Bởi vì Giang Dữ nửa xoay người nguyên nhân, ánh mắt của nàng lướt qua Giang Dữ đầu vai, thấy được nữ sinh diện mạo.

Cư nhiên là hứa điềm.

Cái kia báo danh chỗ cùng người khác cùng nhau trên ghẹo nàng cùng Giang Dữ học tử.

Loại này cảnh tượng, nghe lên góc tường rốt cuộc có chút không đạo đức, Ninh Nhuế Tinh không lại nghe đi xuống, đường cũ phản hồi ghế lô.

Cơ hồ Ninh Nhuế Tinh mới vừa ngồi xuống, Giang Dữ liền đã trở lại, cũng xuống dốc tòa, đi đến Ninh Nhuế Tinh trước mặt, “Ta có việc phải đi trước, mau 10 giờ rồi, người đi sao?”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

27. Chạy Cái Gì

Đây là phòng trộm chương tiếng Anh diễn thuyết thi đấu từ ngoại quốc ngữ học viện toàn quyền phụ trách, Lâm Tử Hào vừa lúc lại là chỉ đạo nàng tiếng Anh diễn thuyết bản thảo đạo sư đặc ý môn sinh, tham dự thi đấu kinh nghiệm phong phú, có mấy lần còn cố ý bị gọi tới chỉ đạo nàng diễn thuyết kỹ xảo cùng ngữ tốc khổng lồ.

Không thể không nói, chỉ nhìn một cách đơn thuần Lâm Tử Hào diện mạo, đích xác lệnh người cảnh đẹp ý vui, huống chi đương một cái thành thực nam âm nói ngoại ngữ, tự tin đa tình, cũng xác có làm Nhân Tâm Động tư bản.

Chỉ là Giang Dữ châu ngọc ở trước, Ninh Nhuế Tinh bản thân lại không phải dễ dàng đối Nhân Tâm Động tính cách, này đây Lâm Tử Hào từng có vài lần mông lung ám chỉ, đều bị nàng lấy các loại lý do uyển chuyển tránh đi.

Nhưng nàng không nghĩ tới hần lần này sẽ như thế mà trực tiếp mà gan lớn, làm trò đại bộ phận người trên mặt diễn này vừa ra.

Thổ lộ vốn là hai người sự tình, đương người khác lựa chọn ở nơi công cộng tiến hành nhuộm đắm chính mình cảm tình, vô hình trung chính là ở gây áp lực, bức bách bị thổ lộ giả bất đắc dĩ đồng ý.

Ninh Nhuế Tinh tức khắc cảm thấy có chút phiền.

Theo Lâm Tử Hào ánh mắt, chung quanh làm thành vòng người không ít đã đi theo nhìn lại đây.

Ninh Nhuế Tinh nói khề với Hứa Giai Văn nói một tiếng đi trước, cúi đầu vừa định làm bộ đi ngang qua bộ dáng đi vào nữ sinh ký túc xá, mới vừa xoay người, thanh tuyến sạch sẽ giọng nam liền xuyên thấu qua đại loa truyền đến trong tai.

“xx cấp tiếng Trung hệ Ninh Nhuế Tinh đồng học, ta là ngoại quốc ngữ học viện Lâm Tử Hào, có câu nói ta tưởng đối với người nói thật lâu, ta thích.....”

Giây tiếp theo, sắp xuất hiện chưa ra lời nói trong nháy mắt ngừng, sở hữu âm ỉ ồ ào tùy theo rút đi, bỗng nhiên yên tĩnh qua đi, kể chi dựng lên chính là chung quanh hết đột này đến đột khác tiếng kinh hô.

“Ngọa tào, cái kia soái ca trực tiếp cướp đi loa.....”

“Giang Dữ hảo soái a.....”

“Nhìn qua tựa hồ thực tức giận bộ dáng, sẽ không có cái gì ẩn tình đi?”

Nghe chung quanh thanh âm, Ninh Nhuế Tinh bước chân thành linh dừng lại, ngay cả tim đập, đều thác loạn một phách.

Xuyên thấu qua trọng điệp tầng tầng bóng người, Ninh Nhuế Tinh giương mắt triều đề tài trung tâm nhìn lại, liền nhìn đến đứng ở Lâm Tử Hào bên cạnh người người.

Lâm Tử Hào nếu có thể trở thành ngoại quốc ngữ học viện bề mặt, diện mạo tự nhiên cũng là hiếm có dương quang tuyến dật, nhưng giờ phút này cùng Giang Dữ đứng chung một chỗ, ai cao ai thấp khí chất lập tức tẩn hiện.

Đèn đường hạ mờ nhạt ánh đèn chiết xạ ra mờ lung cảnh tượng, rơi vào nàng trong mắt, cũng cũng chỉ có Giang Dữ trường thân ngọc lập thân

ảnh.

Rõ ràng vừa mới xem Lâm Tử Hào chỉ cảm thấy tầm nhìn mơ hồ, nhưng về Giang Dữ, nàng lại là xem đến dị thường rõ ràng.

Bao gồm hẳn cầm loa nhân dùng sức mà trở nên trắng căn căn xương ngón tay, còn có thô suyễn khí mà chấn động ngực, thế cho nên hỗn độn tóc đen, tuy tự phụ, lại có loại nói không nên lời chật vật.

Giang Dữ có, vĩnh viễn là định liệu trước trấn định, nhưng lúc này như có như không chật vật cảm, như là mã bất đình đề chạy tới giống nhau.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, hô hấp một ngưng.

Giang Dữ vừa mới không phải đang cùng Học Sinh Hội liên hoan, như thế nào sẽ như thế gãi đúng chỗ ngứa mà xuất hiện?

Ghế lô nội.

Mới từ toilet trở về đoàn chủ tịch thành viên, liếc mắt một cái liền nhìn đến chủ vị chỗ trống, thuận miệng hỏi một câu, “Chủ tịch người đâu? Vừa mới không còn ở?”

Chu Hạo cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình sáng lên màn hình di động, ngữ khí rõ ràng có thể thấy được trêu chọc, “Xử lý gia sự đi.”

Lâm Tử Hào làm này vừa ra cũng thật là đại động tác, không khỏi có mấy cái bát quái người sẽ ở năm đoạn trong đàn đề thượng một miệng, cũng trách hẳn làm quá mức mọi người đều biết, hướng hỗ trợ trù bị thông báo người hỏi một câu, liền hỏi ra hẳn thông báo đối tượng.

Hảo hảo bất hảo, hẳn vừa mới xem tin tức thời điểm vừa lúc bị ngồi ở bên cạnh Giang Dữ thấy được.

Như thế hẳn lần đầu tiên xem Giang Dữ như vậy vô cùng lo lắng đâu.

-

Lâm Tử Hào từ mới đầu khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, có chút không vui mà nhìn về phía Giang Dữ, mở miệng chất vấn, “Giang Dữ, người làm cái gì?”

Sơ tiến đại học khi hấn nhất thời phong cảnh vô hai, ai ngờ cách thiên đưa tin thời điểm, quản lý học viện xuất hiện cái Giang Dữ, đem ánh mắt mọi người đều hấp dẫn qua đi.

Học Sinh Hội chủ tịch thì thế nào, hấn không phải Học Sinh Hội thành viên, Giang Dữ cũng quản không đến hấn, huống chi hai người đều là giáo một bậc tổ chức người phụ trách, Giang Dữ lại nói như thế nào, cũng không thể ky đến hấn trên đầu tới.

Giang Dữ lại là không để ý đến Lâm Tử Hào hỏi chuyện, khẽ nâng cằm, cầm loa, xoay người, sắc bén ánh mắt triều trong đám người bắn phá, liếc mắt một cái liền tỏa định giấu kín ở trong đám người Ninh Nhuế Tinh.

Hấn đồng tử đen nhánh, sâu không lường được, phảng phất ẩn chứa sâu đậm cảm xúc, Ninh Nhuế Tinh bị hấn xem đến trong lòng một lộp bộp, theo bản năng mà cũng đi theo khẩn trương lên.

Vây quanh ở nàng trước mặt đám người theo Giang Dữ đi tới, dần dần mà tản ra một cái lộ.

Giang Dữ ở Ninh Nhuế Tinh trước người đứng yên, hơi hơi mà cúi người, tiếng nói mềm nhẹ, “Người muốn nghe sao?”

“Cái, cái gì?”

Giang Dữ hỏi chuyện quá mức đột ngột, Ninh Nhuế Tinh bị hấn hỏi đến không hiểu ra sao, thêm chi khẩn trương cảm xúc không chế hạ, trả lời lời nói đều có chút không nhanh nhẹn lên.

“Hắn tưởng lời nói.”

Ở hẳn đáy mắt, trận này trò khôi hài, đều không đủ tư cách xưng được với thổ lộ.

Chỉ xem như tình cảm thương không chỗ biểu đạt, kích thích mà thành biểu diễn tâm lý.

Rốt cuộc, chân chính thích một người, là sẽ không tưởng bởi vì chính mình mà cấp người kia mang đi quá nhiều áp lực.

Nhưng Lâm Tử Hào, rõ ràng chính là muốn lợi dụng thanh thế to lớn bàng quan quần chúng, cho Ninh Nhuế Tinh nhất định áp lực, bức bách nàng đáp ứng.

Không biết có phải hay không ảo giác, Ninh Nhuế Tinh cảm thấy Giang Dữ nói những lời này ngữ khí có chút không thích hợp.

Liên hơi thở cũng là, hãy còn mà thấp một lần đi xuống.

Ninh Nhuế Tinh lắc lắc đầu, dường như chính mình căn bản không phải cái đương sự, chỉ là người đứng xem giống nhau, cũng không đi xem Lâm Tử Hào liếc mắt một cái, ngửa đầu cùng Giang Dữ đối diện.

Mở miệng ngữ khí bình tĩnh mà trực tiếp, “Không nghĩ.”

Nàng phía trước đã trong tối ngoài sáng cự tuyệt quá Lâm Tử Hào nhiều lần, là chính hẳn nhất ý cô hành kế hoạch trận này cái gọi là “Biểu diễn”.

Nàng từ trước đến nay không mừng loại này loè thiên hạ, quảng mà cáo chi thổ lộ, vô luận chân tình vẫn là thực lòng.

Hai người sự tình thế nào cũng phải dọn đến mặt bàn đi lên, trong đó ý vị sớm đã thay đổi chất.

Bởi vì Ninh Nhuế Tinh nói, Giang Dữ nguyên bản đã có chút âm trầm sắc mặt thư hoãn vài phần, khóe môi giơ lên không rõ ràng độ cung, thâm thúy mắt cũng dừng đầy nhỏ vụn ý cười.

Như là muôn vàn sao trời rơi vào rồi trong mắt hắc, rạng rỡ sáng lên.

Ninh Nhuế Tinh nhất thời không khỏi cũng có chút xem ngốc.

Thẳng đến Giang Dữ thanh âm lơ lửng lại nàng suy nghĩ, “Vậy không nghe, giao cho ta tới xử lý.”

Ninh Nhuế Tinh chỉ cảm thấy trong đầu một mảnh bạch mang, căn bản phân biệt không rõ Giang Dữ trong lời nói ý tứ, chỉ là ngu si gập đầu.

“Kia vào đi thôi, hồi ký tức xá đi.”

Giang Dữ đề thấp thanh âm, cùng mờ lung bóng đêm, mang theo nói không nên lời mê hoặc.

Bình tĩnh phục hồi tinh thần lại, Ninh Nhuế Tinh nhíu nhíu mày, mở miệng vừa định nói cái gì đó, Giang Dữ lại là lập tức ngăn chặn nàng lời nói.

“Ta nói giao cho ta, tin tưởng ta, ân” hắc nói, nâng lên đôi tay, nhéo nàng gầy yếu bả vai, liền đem người xoay người, hướng nữ sinh ký tức xá cống lớn.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

28. Luyện Ái Sao

Đây là phòng trộm chương

Nàng vì chính mình không biết từ đâu mà đến, muốn chạy nhanh nhìn thấy Giang Dữ nóng vội mà ảo não.

Một bên Lai Âm xoát Weibo, lơ đãng mà quay đầu, liền nhìn đến Ninh Nhuế Tinh phát ngọc bộ dáng, thuận miệng hỏi, “Cùng cùng người tưởng cái gì đâu?”

Ninh Nhuế Tinh thở dài, lắc lắc đầu, “Không có.”

Nàng nhưng ngượng ngùng nói cho Lai Âm, nàng vừa mới quá khứ một giờ nội, tưởng tất cả đều là Giang Dữ cùng nàng ở chung khi bộ dáng.

Ninh Nhuế Tinh phiên trang thư, liền nghe được Lai Âm thanh âm, “Màu trắng cùng màu đen, người càng thích loại nào nhan sắc a cùng cùng.”

Không có nghĩ nhiều, Ninh Nhuế Tinh mở miệng trở về thanh màu trắng.

Vừa dứt lời, Lai Âm vẫn đề liền tiếp huýnh tới, mau đến làm nàng có chút không kịp chống đỡ.

“Ở người trong mắt, người thích người là cái dạng gì phong độ nhẹ nhàng vẫn là văn võ song toàn gì đó.”

Thích người.....

Rõ ràng đã bắt giữ tới rồi này đó hẳn cảm đa tình chữ, nhưng giây tiếp theo, trong đầu vẫn là không chịu khống chế mà hiện ra Giang Dữ bộ dáng.

Giang Dữ nói, tái hảo tân trang từ hẳn là đều không đủ để đi hình dung hẳn đi?

Lai Âm cũng chỉ là vừa lúc hỏi, nguyên bản cho rằng Ninh Nhuế Tinh hồi sẽ là “Không có thích người”, lại hoặc là “Không biết”, nào biết căn bản không có trong dự đoán thanh âm cùng đáp án.

Nàng đem ánh mắt từ màn hình di động chuyển dời đến Ninh Nhuế Tinh trên mặt, liền thấy nàng ngơ ngẩn mà nhìn chăm chăm bàn học phát ngốc.

Ở phóng không chính mình, lại hoặc là ở miệt mài theo đuổi tự hỏi.

Lai Âm hai mắt tỏa ánh sáng, khắc chế không được chính mình đánh gãy Ninh Nhuế Tinh suy nghĩ.

Cố kỵ ở phòng học, không dám quá mức lớn tiếng tuyên dương, nhưng so với giống nhau nói chuyện rõ ràng cất cao âm lượng, vẫn là bán đứng nàng trong lòng kích động.

“Oa cùng cùng, mau nói cho kia một khắc người tưởng chính là ai? Ta thật đúng là không nghĩ tới, người ngày thường cái gì đều không nói, thật là có thích người.”

Các nàng vài người cảm tình luôn luôn thực hảo, cơ hồ là có cái gì nói cái gì.

Chỉ là Ninh Nhuế Tinh không giống các nàng mấy cái có phong phú cảm tình trải qua, cũng liền không có cái gì có thể hỏi, ngày thường nói, trừ

bỏ làm chút trường học sự tình, cơ hồ liền đều ngâm mình ở các loại thư tịch thượng.

Nào biết đâu rằng sẽ bất động thanh sắc mà thích người.

Chính là dựa theo nàng đối đãi nam sinh hàm súc nội liễm thái độ, lại là nơi nào tới ở chung thời gian đi bồi dưỡng cảm tình

Lai Âm ý tưởng tạm dừng hạ, nháy mắt nghĩ tới một người.

Nghĩ, nàng để sát vào Ninh Nhuế Tinh, đưa lỗ tai thấp giọng nói, “Người kia là Giang Dữ học trưởng sao?”

Giang Dữ người như vậy, ai sẽ không động tâm? Khá vậy giới hạn là đem hắn coi như nam thần giống nhau tồn tại, chính mình có mấy cân mấy lượng vẫn là rõ ràng.

Người khác với hắn chỉ biết đến tới một trận xa cách lễ phép, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại là cái ngoại lệ.

Bao gồm lần trước nữ sinh ký túc xá thông báo sự kiện, nàng cùng Hứa Giai Văn các nàng liền cảm thấy có chút không thích hợp.

Trường học đích xác văn bản rõ ràng cấm ký túc xá buổi tối âm ỉ, nhưng Giang Dữ lý do cũng thực sự không đứng được chân.

Chỉ có hắn một người xuất hiện, mà đều không phải là là Học Sinh Hội ký túc xá tra tẩm.

Như vậy tư thái, đảo như là xuất phát từ đối thích người, có được cường đại chiếm hữu dục ở quấy phá.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu, nhìn về phía Lai Âm màn hình di động, liếc mắt một cái liền thấy được vừa mới từ Lai Âm trong miệng hỏi ra tới đề mục.

Có thích hay không một người thí nghiệm đề.

“Ta vừa mới suy nghĩ chuyện khác.” Ninh Nhuế Tinh đem cái kia bác chủ ghi tạc trong lòng, hỏi một đằng trả lời một nẻo mà nói.

“Úc.” Lai Âm rõ ràng không có như vậy hảo lừa gạt, hai mắt tràn đầy hài hước ý vị, “Ta cũng không hỏi người suy nghĩ cái gì a, ta hỏi chính là.....”

Đình linh linh.....

Thình lình xảy ra tiếng chuông đánh gãy Lai Âm hỏi chuyện.

Ninh Nhuế Tinh nặng nề mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, cầm lấy đặt lên bàn di động lập tức đứng lên, đem sách giáo khoa giao cho Lai Âm, “Ta huấn luyện không còn kịp rồi ha, giúp ta đem thư mang về, sao sao.”

Lai Âm thỉnh cầu người khác hỗ trợ làm việc tổng hội lấy “Sao sao” hoặc là “Cảm ơn bảo bối” kết thúc, Ninh Nhuế Tinh cùng nàng đã lâu rồi, thuận miệng cũng liền tới rồi một câu.

“Hồi ký tức xá ta hỏi lại người.”

Xác nhận bóng rổ thi đấu nữ sinh danh sách lúc sau, cũng từng có quá vài lần tiết tự học buổi tối sau yêu cầu huấn luyện tình huống, này đây Lai Âm cũng không có nghĩ nhiều.

Nhìn Ninh Nhuế Tinh vội vã bộ dáng, chưa từ bỏ ý định mà bổ sung nói.

Ninh Nhuế Tinh ý đồ đánh qua loa mắt, “Lại nói lại nói.”

Mới vừa tan học, hàng hiên rất là quạnh quẽ, rải rác vài người.

Ninh Nhuế Tinh vuốt ve thân máy, rồi rảm muốn hay không cấp Giang Dữ phát tin tức, mới vừa xuống lầu, vừa nhắc đầu liền nhìn đến khu dạy học ngoại cây đa hạ đứng một người cao lớn thân ảnh.

Mờ nhạt ánh đèn xuyên thấu qua loang lỗ bóng cây, đan xen mà đánh vào hắt trên mặt, tranh tối tranh sáng trung, nói không nên lời cực cụ mê hoặc.

Ở hắt giường mắt xem ra nháy mắt, Ninh Nhuế Tinh cơ hồ không chút suy nghĩ, một đường chạy chậm đến Giang Dữ trước mặt.

“Giang Dữ học trưởng, người như thế nào ở chỗ này?”

Khu dạy học cùng cây đa khoảng cách không xa, nhưng rốt cuộc là vận động, Ninh Nhuế Tinh hơi hơi mà thở phì phò, hơi thở có chút không xong.

Âm điệu trung có rõ ràng kinh hỉ, phảng phất ở kinh ngạc giờ phút này hắt xuất hiện.

Giang Dữ cúi đầu, nhìn Ninh Nhuế Tinh giờ khắc này triển lộ miệng cười cùng phi dương ánh mắt, hầu kết không tự giác mà lẩn lẩn, mở miệng tiếng nói có chút ám ách.

“Ta tới đón người.”

Khinh khinh xảo xảo mấy chữ mắt, phảng phất mang theo phân lượng, nặng nề mà nện ở Ninh Nhuế Tinh trong lòng.

Ngửa đầu nhìn hắt đáy mắt ngọt mà nhiều chút ngạc nhiên.

Đối với cảm tình nàng lại như thế nào xa lạ, cũng là biết đại học, nam sinh tới đón nữ sinh tan học đơn giản là kia một loại tình huống.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

29. Bạn Trai

Đây là phòng trộm chương chín tháng sơ mặt trời chói chang vào đầu, trong không khí gắt gao giảo như dung nham cuộn cuộn nhiệt ý, khô ráo cực nóng ước số chìm nổi với nhân thể làn da mặt ngoài, cùng với khô nóng sóng nhiệt đánh úp lại, không khỏi có chút lạnh nhân tâm phiền.

Ninh Nhuế Tinh đi theo mấy cái bạn cùng phòng theo giải tán đám người đi lên sân thể dục cầu thang, giơ tay tháo xuống chính mình trên đầu đỉnh xanh mượt quân huấn mũ, cầm mũ đảm đương tiểu quạt hướng chính mình trên mặt quạt phong

Sau lưng dán ướt đầm hơn phân nửa ngực, truyền đến dính nhớp cảm giác, làm nàng cực kỳ không thoải mái mà nhúu nhúu mày.

Đám người ồn ào mà chen chúc, Ninh Nhuế Tinh không tay kéo khoảng cách chính mình gần nhất Lai Âm to rộng tay áo, Phương Đình Dư cùng Hứa Giai Văn bào chế đúng cách mà lôi kéo đối phương, đi theo Ninh Nhuế Tinh bài trừ “Ma vai sát chủng” một mảnh lục du đám người.

Ninh Nhuế Tinh cùng các nàng mấy cái vẫn là ở nghỉ hè chuyên nghiệp tân sinh đàn nhận thức.

Bởi vì cộng đồng thích hồng nhật nguyên nhân, thực mau mà liền hợp thành một cái “Hồng nhật liên minh”, lén gõ định rồi bốn người tạo thành ký túc xá đàn, khai giảng cùng ngày vẫn là phí thật lớn kính mới làm đảm đương tiểu đạo học trưởng học tỷ đồng ý đem chìa khóa cho bọn hắn.

Sự thật chứng minh Ninh Nhuế Tinh cũng không lựa chọn sai, các nàng bốn người cơ hồ xem như nhất kiến như cố, so khai giảng báo danh thời gian trước thời gian vài thiên tới trường học, có lẽ là nghỉ hè trò chuyện qua nguyên nhân, hoàn toàn không có xa lạ cảm giác, ngược lại cùng tiến cùng ra như hình với bóng.

Vui sướng ký túc xá sinh hoạt, có thể cho tương lai đại học bốn năm thêm phần không ít.

Chờ từ trong đám người tể ra tới, Ninh Nhuế Tinh mới cảm thấy chung quanh bỗng nhiên mà đến áp lực cảm tan đi không ít, liền hô hấp đều nhẹ nhàng rất nhiều.

Quân huấn giải tán thời điểm đã mau tiếp cận chạng vạng, như hỏa thiêu đốt hoàng hôn ở chậm rãi tiếp cận đường chân trời, trên bầu trời vẫn tàn lưu vừng hoàng ấm quang, không thể so buổi trưa phơi, nhưng rất cuộc cũng là mang theo điểm nhiệt ý.

Đen nghìn nghịt một mảnh hướng nhà ăn dừng đi, Ninh Nhuế Tinh đám người bước chân lại là không đình.

Hôm nay vừa vặn là trường học Kiểm Tra Vệ Sinh thời gian, vừa lúc trừu đến các nàng viện, vài người vội vàng hồi ký túc xá tắm rửa cùng sửa sang lại phòng ngủ.

Ninh Nhuế Tinh vội vã mà lôi kéo Lai Âm hướng ký túc xá đi, mới vừa đi đến sân bóng rổ ra tới đường dốc, lơ đãng mà ngẩng đầu khắp nơi vừa thấy, liền thấy được một đạo đỉnh bạt đẹp bóng dáng.

Ninh Nhuế Tinh đầu tiên là sửng sốt, sau đó tầm mắt hoàn toàn chinh chinh, một phần không tồi mà dừng ở cái kia bóng dáng thượng.

Nam sinh một đầu đơn giản lưu loát màu đen tóc ngắn, ăn mặc đơn giản màu trắng áo thun, màu đen năm phần hũu nhàn quần.

Lộ ra một đoạn cẳng chân không giống Ninh Nhuế Tinh bình thường nhìn đến nam sinh như vậy lông chân tràn đầy, màu da ngăm đen, mà là dị thường trắng nõn, thon dài thon chắc mà lại phát đạt, là đại học nam sinh bình thường trang điểm, sáng khoái mà lại sạch sẽ đơn giản.

Chỉ là ăn mặc khiến cho Ninh Nhuế Tinh cảm thấy thực thoải mái, huống chi không ngừng rời xa bóng dáng vẫn như cũ như bạch dương đỉnh đến thẳng tắp, so sánh với cùng bên cạnh song hành đi tới người, đều lộ ra một cổ không giống người thường xuất sắc khí chất.

Chỉ là một cái bóng dáng, khiến cho người thực tâm động, làm người không tự giác mà liên tưởng nhìn chăm chăm hẳn xem.

Ninh Nhuế Tinh đôi mắt đi theo tấm lưng kia di động, đều mau đã quên cất bước, thẳng đến bên cạnh Lai Âm vỗ vỗ nàng bả vai, “Cùng cùng, người nhìn cái gì đâu?”

Cùng cùng là Ninh Nhuế Tinh nữ danh, sợ bạn cùng phòng mấy cái sẽ cảm thấy nàng tên khó đọc, hơn nữa bản thân nàng tên liền không hảo niệm, kêu lên có rõ ràng xa cách cảm, liền làm các nàng mấy cái đi theo kêu nữ danh.

“Nhìn cái gì đâu, xem đến như vậy nghiêm túc? Dem người hồn đều câu đi rồi.”

Ninh Nhuế Tinh thu hồi tầm mắt, lắc lắc đầu, “Không có gì, chúng ta chạy nhanh hồi ký túc xá đi, đợi lát nữa không phải muốn Kiểm Tra Vệ Sinh?”

Nói đến cũng kỳ lạ, khai giảng quân huấn mấy ngày nay, trường học không biết làm sao vậy, Kiểm Tra Vệ Sinh đặc biệt cần mẫn, đầu tiên là các học viện Học Sinh Hội kiểm tra học viện vệ sinh, sau đó đó là trường học chuyên môn Kiểm Tra Vệ Sinh học sinh tổ chức, ai biết tới rồi cuối cùng

liền giáo Học Sinh Hội đều xuất động, bị cắt cử lại đây kiểm tra các viện ký túc xá vệ sinh.

Rõ ràng có bộ môn không đối khẩu, cũng chính là bị kéo lên cùng nhau kiểm tra tân sinh ký túc xá.

Đối này, tân sinh một mảnh tiếng oán than dậy đất.

Vốn dĩ quân huấn một ngày xuống dưới liền mệt đến không thành bộ dáng, còn muốn ứng phó trường học không chừng khi kiểm tra, không thể nghi ngờ là tăng thêm gánh nặng.

Chờ ký túc xá bốn người đều tắm rửa xong, thật lâu cũng không gặp Kiểm Tra Vệ Sinh lại đây, làm chờ cũng là nhàm chán, Hứa Giai Văn liền đề nghị chơi bài.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

30. Ngọt Hơn Mỗi Tình Đầu

Đây là phòng trộm chương Ninh Nhuế Tinh thở dài, lắc lắc đầu, “Không có.”

Nàng nhưng ngượng ngùng nói cho Lai Âm, nàng vừa mới quá khứ một giờ nội, tưởng tất cả đều là Giang Dữ cùng nàng ở chung khi bộ dáng.

Ninh Nhuế Tinh phiên trang thư, liền nghe được Lai Âm thanh âm, “Màu trắng cùng màu đen, người càng thích loại nào nhan sắc a cùng cùng.”

Không có nghĩ nhiều, Ninh Nhuế Tinh mở miệng trở về thanh màu trắng.

Vừa dứt lời, Lai Âm vấn đề liền tiếp huỳnh tới, mau đến làm nàng có chút không kịp chống đỡ.

“Ở người trong mắt, người thích người là cái dạng gì phong độ nhẹ nhàng vẫn là văn võ song toàn gì đó.”

Thích người.....

Rõ ràng đã bắt giữ tới rồi này đó mẫn cảm đa tình chữ, nhưng giây tiếp theo, trong đầu vẫn là không chịu khống chế mà hiện ra Giang Dữ bộ dáng.

Giang Dữ nói, tái hảo tân trang từ hân là đều không đủ để đi hình dung hân đi?

Lai Âm cũng chỉ là vừa lúc hỏi, nguyên bản cho rằng Ninh Nhuế Tinh hỏi sẽ là “Không có thích người”, lại hoặc là “Không biết”, nào biết căn bản không có trong dự đoán thanh âm cùng đáp án.

Nàng đem ánh mắt từ màn hình di động chuyển dời đến Ninh Nhuế Tinh trên mặt, liền thấy nàng ngơ ngẩn mà nhìn chăm chăm bàn học phát ngốc.

Ở phóng không chính mình, lại hoặc là ở miệt mài theo đuổi tự hỏi.

Lai Âm hai mắt tỏa ánh sáng, khắc chế không được chính mình đánh gãy Ninh Nhuế Tinh suy nghĩ.

Cố kỵ ở phòng học, không dám quá mức lớn tiếng tuyên dương, nhưng so với giống nhau nói chuyện rõ ràng cất cao âm lượng, vẫn là bán đứng nàng trong lòng kích động.

“Oa cùng cùng, mau nói cho kia một khắc người tưởng chính là ai? Ta thật đúng là không nghĩ tới, người ngày thường cái gì đều không nói, thật là có thích người.”

Các nàng vài người cảm tình luôn luôn thực hảo, cơ hồ là có cái gì nói cái gì.

Chỉ là Ninh Nhuế Tinh không giống các nàng mấy cái có phong phú cảm tình trải qua, cũng liền không có cái gì có thể hỏi, ngày thường nói, trừ bỏ làm chút trường học sự tình, cơ hồ liền đều ngâm mình ở các loại thư tịch thượng.

Nào biết đâu rằng sẽ bất động thanh sắc mà thích người.

Chính là dựa theo nàng đối đãi nam sinh hàm súc nội liễm thái độ, lại là nơi nào tới ở chung thời gian đi bồi dưỡng cảm tình

Lai Âm ý tưởng tạm dừng hạ, nháy mắt nghĩ tới một người.

Nghĩ, nàng để sát vào Ninh Nhuế Tinh, đưa lỗ tai thấp giọng nói, “Người kia là Giang Dữ học trưởng sao?”

Giang Dữ người như vậy, ai sẽ không động tâm? Khá vậy giới hạn là đem hăn coi như nam thần giống nhau tồn tại, chính mình có mấy cân mấy lượng vẫn là rõ ràng.

Người khác với hăn chỉ biết đến tới một trận xa cách lễ phép, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại là cái ngoại lệ.

Bao gồm lần trước nữ sinh ký túc xá thông báo sự kiện, nàng cùng Hứa Giai Văn các nàng liền cảm thấy có chút không thích hợp.

Trường học đích xác văn bản rõ ràng cấm ký túc xá buổi tối âm ỉ, nhưng Giang Dữ lý do cũng thực sự không đứng được chân.

Chỉ có hăn một người xuất hiện, mà đều không phải là là Học Sinh Hội ký túc xá tra tẩm.

Như vậy tư thái, đảo như là xuất phát từ đối thích người, có được cường đại chiếm hữu dục ở quấy phá.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu, nhìn về phía Lai Âm màn hình di động, liếc mắt một cái liền thấy được vừa mới từ Lai Âm trong miệng hỏi ra tới đề mục.

Có thích hay không một người thí nghiệm đề.

“Ta vừa mới suy nghĩ chuyện khác.” Ninh Nhuế Tinh đem cái kia bác chủ ghi tạc trong lòng, hỏi một đằng trả lời một nẻo mà nói.

“Úc.” Lai Âm rõ ràng không có như vậy hảo lừa gạt, hai mắt tràn đầy hài hước ý vị, “Ta cũng không hỏi người suy nghĩ cái gì a, ta hỏi chính

là.....”

Đình linh linh.....

Thình lình xảy ra tiếng chuông đánh gậy Lai Âm hỏi chuyện.

Ninh Nhuế Tinh nặng nề mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, cầm lấy đặt lên bàn di động lập tức đứng lên, đem sách giáo khoa giao cho Lai Âm, “Ta huấn luyện không còn kịp rồi ha, giúp ta đem thư mang về, sao sao.”

Lai Âm thỉnh cầu người khác hỗ trợ làm việc tổng hội lấy “Sao sao” hoặc là “Cảm ơn bảo bối” kết thúc, Ninh Nhuế Tinh cùng nàng đái lâu rồi, thuận miệng cũng liền tới rồi một câu.

“Hồi ký tức xá ta hỏi lại người.”

Xác nhận bóng rổ thi đấu nữ sinh danh sách lúc sau, cũng từng có quá vài lần tiết tự học buổi tối sau yêu cầu huấn luyện tình huống, này đây Lai Âm cũng không có nghĩ nhiều.

Nhìn Ninh Nhuế Tinh vội vã bộ dáng, chưa từ bỏ ý định mà bổ sung nói.

Ninh Nhuế Tinh ý đồ đánh qua loa mắt, “Lại nói lại nói.”

Mới vừa tan học, hàng hiên rất là quạnh quẽ, rải rác vài người.

Ninh Nhuế Tinh vuốt ve thân máy, rồi rầm muốn hay không cấp Giang Dữ phát tin tức, mới vừa xuống lầu, vừa nhắc đầu liền nhìn đến khu dạy học ngoại câý đa hạ đứng một người cao lớn thân ảnh.

Mờ nhạt ánh đèn xuyên thấu qua loang lỗ bóng câý, đan xen mà đánh vào hãn trên mặt, tranh tối tranh sáng trung, nói không nên lời cực cụ mê hoặc.

Ở hẳn giường mắt xem ra nháy mắt, Ninh Nhuế Tinh cơ hồ không chút suy nghĩ, một đường chạy chậm đến Giang Dữ trước mặt.

“Giang Dữ học trưởng, người như thế nào ở chỗ này?”

Khu dạy học cùng cây đa khoảng cách không xa, nhưng rốt cuộc là vận động, Ninh Nhuế Tinh hơi hơi mà thở phì phò, hơi thở có chút không xong.

Âm điệu trung có rõ ràng kinh hỉ, phảng phất ở kinh ngạc giờ phút này hẳn xuất hiện.

Giang Dữ cúi đầu, nhìn Ninh Nhuế Tinh giờ khắc này triển lộ miệng cười cùng phi dương ánh mắt, hầu kết không tự giác mà lẩn lẩn, mở miệng tiếng nói có chút ám ách.

“Ta tới đón người.”

Khinh khinh xảo xảo mấy chữ mắt, phảng phất mang theo phân lượng, nặng nề mà nện ở Ninh Nhuế Tinh trong lòng.

Ngửa đầu nhìn hẳn đáy mắt ngọt mà nhiều chút ngạc nhiên.

Đối với cảm tình nàng lại như thế nào xa lạ, cũng là biết đại học, nam sinh tới đón nữ sinh tan học đơn giản là kia một loại tình huống.

Bạn trai tới đón bạn gái a.

Hắn rốt cuộc có biết hay không a.

Nhận thấy được Ninh Nhuế Tinh thất thần, Giang Dữ triều nàng đến gần một bước, nháy mắt kéo gần lại hai người khoảng cách.

“Suy nghĩ cái gì”

Cổ tình dề thấp thanh âm tựa mê hoặc, theo gió thổi tiến nàng bên tai, kích khởi một trận tê dại ngứa ý.

Nhìn cặp kia đen nhánh đôi mắt, sâu không thấy đáy giống như lỗ xoáy, một không cẩn thận liền sẽ bị hút vào đi, không chút suy nghĩ, phần đậm đầy đặn cánh môi trường đóng mở hợp.

“Tưởng người.”

Lời vừa ra khỏi miệng, trái tim cấp tốc mà nhảy lên, mau đến có chút kỳ cục.

Ninh Nhuế Tinh mới kinh ngạc phát hiện chính mình đem trong lòng ý tưởng nói ra, sắc mặt trong nháy mắt trưởng đến đỏ bừng, vội vàng mở miệng giải thích.

“Không phải, không phải ý tứ này,” thật sự là quá khẩn trương, tình lượng thanh triệt trông mắt nhiễm vài phần đám sương, như lông chim phất quá tâm gian, lưu lại một mảnh ngứa ý.

“Ta là suy nghĩ học trưởng như thế nào sẽ qua tới tiếp ta, ta còn tưởng rằng sẽ là đi nơi nào hội hợp đâu.”

Giang Dữ ở nhà ăn nói qua sẽ đến tiếp nàng, nàng lại là cho rằng cái này “Tiếp”, là ở sân bóng rổ tiếp nàng.

Rốt cuộc sân bóng rổ, khoảng cách Văn Học Viện khu dạy học, vẫn là có chút khoảng cách.

Giang Dữ thấp thấp cười, ngay cả mắt đen cũng tràn đầy nhỏ vụn ý cười, cũng không đi để ý Ninh Nhuế Tinh cái gọi là “Nói sai”, nhẹ giọng mở miệng.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

31. Hôn

Đây là phòng trộm chương

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, cầm di động liền đứng lên, đi hướng cửa bày giày giá, chuẩn bị đổi giày ra cửa.

“Cùng cùng người làm gì đâu?”

Lai Âm đi vào tắm rửa, Phương Đình Dư đã nằm ở trên giường, nghe được Hứa Giai Văn nói cũng dò ra đầu tối, lập lại hỏi, “Người muốn ra cửa?”

“Ta chìa khóa giống như dừng ở tiệm trà sữa, đi lấy một chút, thực mau trở lại.”

-

Nghi thị liên tục toàn bộ ban ngày oi bức, vạn vật bị cao nhiệt độ không khí lặp lại mà nướng nướng, tối rồi buổi tối, lại là đột nhiên ngấm nổi lên vũ.

Ninh Nhuế Tinh ra cửa vội vàng, cũng căn bản sẽ không đoán trước tối rồi trời mưa cục diện, cầm chìa khóa mới từ tiệm trà sữa ra tới, liền thấy trắng sáng sao thưa không trung chậm rãi rơi rụng xuống dưới vài tia giọt mưa, rồi sau đó nhanh chóng chuyển vì tí tách tí tách kẹp gió lạnh mưa phùn, có càng hạ càng đại xu thế.

Không chấp nhận được nửa điểm chần chờ, Ninh Nhuế Tinh nửa chống tay làm dạng xòe ô che đầu đi nhanh chạy vào trong mưa.

Tiệm trà sữa cùng ký túc xá rất cuộc là có điểm khoảng cách, sôi nổi nhiều giọt mưa nghiêng góc độ, rậm rạp thủy trạng thể tần hưởng người trên người tạp, cùng với nháy mắt cắt qua màu đen trời cao âm âm âm tiếng sấm, trên đường chậm rãi tích tụ một tầng theo địa thế uốn lượn chảy nước mưa.

Ninh Nhuế Tinh không cần xem cũng biết chính mình tiểu bạch giày khẳng định dơ đến không thành bộ dáng, mắt thấy dừng ở bên tai tiếng mưa rơi càng lúc càng lớn, thật sự không có biện pháp, Ninh Nhuế Tinh chỉ có thể hưởng cách đó không xa siêu thị chạy, tính toán trước tiên ở dưới mái hiên tránh mưa.

Siêu thị đối diện mặt kiến trúc vừa vặn chính là quản viện, kiến công cùng máy tính nam sinh ký túc xá, Giang Dữ gần nhất đã ở tiếp nhận hội trưởng toàn bộ công tác, tổ chức bộ đại bộ phận là hai cái phó bộ ở quản, hẳn cũng chỉ là đi xem đi ngang qua sân khấu.

Chu Hạo ở bên trong cùng mặt khác hai cái nói chuyện, Giang Dữ lại là một người đái ở ban công.

Ban công không bật đèn đèn nhánh, cùng lâu ngoại thất nội ánh đèn hình thành mãnh liệt tiên minh đối lập.

Giang Dữ dựa nghiêng ban công môn, cả người hơi thở có chút lười nhác, chỉ gian kệp mình mình diệt diệt ánh đèn, như ẩn như hiện trung hiện lên rõ ràng nicotin hương vị, nếu Ninh Nhuế Tinh hoặc là mặt khác nữ sinh ở đây, nhất định sẽ phát ra vài tiếng cảm thán.

Người nam nhân này, liên thủ chỉ kệp yên tư thế đều là như vậy đẹp, giống như toàn thân bị cất dấu tự phụ bị người không chút nào thu liễm lộ ra ngoài, giơ tay nhấc chân gian mỗi một động tác đều mang theo một cổ

sinh ra đã có sẵn quý khí, giống như bị truyen tranh phục chế ra tới giống nhau cực cụ mỹ cảm cùng mê hoặc tính, làm người không tự giác mà liên tưởng tiếp cận.

Giang Dữ đối với điện thoại thấp thấp ừ một tiếng, tỏ vẻ chính mình nghe được, rồi sau đó giờ tay, không chút để ý mà hút một ngụm yên.

Đại học nam sinh, hiếm thấy sẽ không hút thuốc, Giang Dữ nhưng thật ra không thường hút thuốc, chính là tâm tình bức bối thời điểm mới có thể trùu thượng như vậy một hai căn.

Bên ngoài vũ vẫn là xôn xao rơi xuống, gõ rơi trên mặt đất thanh âm dễ dàng làm người càng thêm phiền.

Giang Dữ buông xuống mắt, ánh mắt dần dần mà nhiệm không kiên nhẫn cùng mệt mỏi, ánh mắt lơ đãng mà liên rơi xuống đứng ở cửa siêu thị nhân thân thượng, động tác chỉ là một đốn, mở miệng tiếng nói tất như bình thường bình tĩnh, “Ta bây giờ còn có điểm sự, đợi lát nữa lại cho người gọi điện thoại.”

“Tiểu đảo.....” Cận lam vừa định nhiều lời một câu, liền thấy nhi tử đã cắt đứt điện thoại.

“Lão tứ, xá trưởng mới từ bên ngoài mua bữa ăn khuya trở về, mau tới đây cùng nhau ăn.” Thấy Giang Dữ đẩy cửa ra đi đến, Lưu Cường biên mở ra đóng gói biên mở miệng.

Giang Dữ tuy là bọn họ ký túc xá tuổi nhỏ nhất, nhưng vô luận là thành tích mới có thể vẫn là xã giao năng lực, đều là nhất đẳng nhất không thể bắt bẻ, một trương khuôn mặt tuấn tú cùng treo mặt nạ, tuy nói không có gì dư thừa cảm xúc, nói chuyện xử sự lại là lưu lại đường sống bình đạm ôn hòa.

Hắn ở trường học ngoại có một bộ chính mình phòng ở, chỉ là gần nhất khai giảng vừa lúc gặp phải Học Sinh Hội chính vội, liền không chừa khi ở tại ký túc xá.

“Các người ăn, ta có việc trước đi ra ngoài một chuyến.”

“Người làm gì đi, bên ngoài còn rơi xuống mưa to đâu?”

Chu Hạo còn không kịp hỏi ra khẩu, Giang Dữ đã tùy tay cầm một phen đại dù đóng cửa lại.

Mưa to liên tục không ngừng nghỉ ngừng, Ninh Nhuế Tinh nhú nhú mày, một trận ướt át gió lạnh thổi qua, đốn giác có chút lạnh, nhin không được chà xát chính mình hai tay sời ấm.

Vừa mới Lai Âm gọi điện thoại lại đây hỏi nàng địa chỉ, muốn lại đây đưa dù, Ninh Nhuế Tinh lại là sợ phiền toái người, một chút liền cự tuyệt.

Nhìn từ dưới mái hiên vuông góc hạ trụ giọt mưa cùng màn đêm trung rõ ràng vũ thác nước, Ninh Nhuế Tinh nghĩ dù sao cũng còn không có tắm rửa, dứt khoát liền trực tiếp hướng trở về, bằng không xem này vũ, đợi lát nữa sợ là sẽ hạ đến lớn hơn nữa.

Cũng ở bên nhau hai chân hơi hơi giật giật, Ninh Nhuế Tinh mới vừa bước ra một bước, còn chưa đi xuống bậc thang, giọt mưa vừa ra ở nàng gương mặt một hai giây, ở chậm rãi vừng khai, rữ phóng thủ đoạn liền bị người từ phía sau cấp giữ chặt.

Nàng theo bản năng mà thuận thế quay đầu lại, liền thấy được một trương không lâu trước đây mới vừa nhìn đến khuôn mặt tuần tú.

Giang Dữ một khuôn mặt vẫn là không có gì cảm xúc, mí mắt xốc xốc, tiếng nói thực đậm, “Người không mang ô che sao?”

“Đúng vậy.” Ninh Nhuế Tinh giật mình, tư thái có chút cứng đờ.

Nàng cảm thấy chính mình có điểm không quá có thể nhìn thẳng trước mắt người, vừa thấy đến hắc, nàng liền dễ dàng nghĩ đến thang lầu gian nhân hắc dựng lên rung động, loại này xa lạ tình tứ, ở nàng mười tám năm trong cuộc đời, cơ hồ liền không có trải qua quá.

“Kia đi thôi.”

“Cái gì?” Ninh Nhuế Tinh nghe được không hiểu ra sao, không quá minh bạch hắc ý tứ.

“Ta đưa người hồi ký tức xá.” Nhìn khẩu ở chính mình trong tay tế tay không cổ tay, Giang Dữ buông xuống mắt, che khuất đáy mắt ý vị không rõ ám quang, hách mà nhẹ nhàng mà buông ra, nhắc chân đi đến nàng bên cạnh, căng ra trong tay dù, rồi sau đó quay đầu nhìn nàng, “Đi thôi.”

Cửa siêu thị tụ tập không ít trốn vũ người, nam sinh đáy mắt càng có rất nhiều kinh ngạc, nữ sinh nhìn đến Giang Dữ vốn đã kinh khắc chế không được hưng phấn mà muốn cùng bằng hữu hét chói tai chia sẻ, lại thấy hắc cùng một nữ sinh động tác thân mật, tò mò rất nhiều không khỏi có chút hâm mộ.

Đại học Bắc Hoa về Giang Dữ thần thoại phiên bản quá nhiều, ở đại một liền tham gia quốc tế học sinh tổ chức, cùng với tham dự thanh niên lãnh đạo lực diễn đàn đệ nhất nhân, tuổi còn trẻ bắt được đến từ nước ngoài thương nghiệp tập đoàn offer đệ nhất nhân, làm ưu tú thanh niên phiên dịch cùng đi nước ngoài người lãnh đạo tham dự tọa đàm đệ nhất nhân, ở nhân tài đông đúc đại học Bắc Hoa quản lý học viện vài thập niên tới tích điểm mãn phân đệ nhất nhân.....

Mà lưu chuyển nhiều nhất, vẫn là hắc tự tiến giáo tới cự tuyệt bị diễn xưng “Có thể vòng trường học sân thể dục ba vòng” thông báo một chúng học tử học muội, lại hoặc là nói, trừ bỏ công tác giao tiếp, liền không gặp

hắn cùng cái kia khác phái thân cận quá, huống chi vẫn là từ Giang Dữ đi xuống thần đàn, chủ động đi thân cận.

Cái này, ánh mắt mọi người đều dừng ở Ninh Nhuế Tinh trên người, có ghen ghét, cũng có hâm mộ, còn có mặt khác thương vàng hạ cám đa dạng cảm xúc.

Ninh Nhuế Tinh lại là không đi chú ý chung quanh người ánh mắt, thật sự là tóc bị ướt nhẹp, dính dính khó chịu, hơn nữa thật sự là lãnh cực kỳ, cơ hồ không nhiều hơn suy xét, đi vào Giang Dữ dù hạ, có chút then thùng mà đối với Giang Dữ cười một chút, tiếng nói thực mềm, “Học trưởng, phiền toái người.”

“Ân.” Giang Dữ từ hầu cốt chỗ sâu trong lặn ra một tiếng giọng thấp, có chút mất tự nhiên mà đem chính mình ánh mắt từ Ninh Nhuế Tinh miệng cười thương chuyển hướng về phía mặt khác địa phương, như là lơ đãng giống nhau, hầu kết hơi hơi giật giật.

Giang Dữ tùy tay lấy dù rất lớn, căng ba người đại khái đều có thể, chẳng sợ hai người trung gian cách điểm khoảng cách, hơn nữa Giang Dữ đem dù hướng nàng bên này thiên nguyên nhân, nàng nhưng thật ra không bị vũ xối đến.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

32. Chơi Lưu Mạnh

Đây là phòng trộm chương chờ tranh cử đoàn chủ tịch một chúng bộ trưởng cấp từ trên đài đi xuống tới sau, Ninh Nhuế Tinh vốn tưởng rằng Giang Dữ sẽ ngồi vào phía trước đi, chuẩn bị chính mình lên tiếng, ai biết lại là trực tiếp ngồi vào bọn họ bộ môn chỗ ngồi tịch tới, vẫn là nàng bên cạnh không vị.

Ninh Nhuế Tinh dư quang liếc đến bên cạnh ngồi nghiêm chỉnh người, không khỏi có chút khẩn trương, đặc biệt là nhận thấy được đến từ bốn phía chói lọi đánh giá, còn có không khí trung tràn đầy hân hoi thở.

Chẳng sợ biết đại gia là đang xem Giang Dữ, vẫn là nhin không được hơi hơi cúi đầu, dùng khoác đầu tóc che khuất chính mình mặt.

Đoàn chủ tịch chính phó chức vị dựa số phiếu tới quyết định, từ Học Sinh Hội các bộ môn phái ra mấy cái thành viên tiến hành đầu phiếu, rồi sau đó là chiếm một đại phân tử trọng lão sư ý kiến, Giang Dữ mấy năm nay làm tất cả mọi người đều xem ở đáy mắt, chủ tịch sớm đã là vật trong bàn tay.

Này đây Giang Dữ ngồi ở phía dưới, nghiêm túc nghe trên đài các tranh cử giả sử làm diễn thuyết, cũng phê bình tương lai có lợi cho Học Sinh Hội chính đốn cùng tiến bộ ý kiến, làm người không cấm càng thêm bội phục hân tu dưỡng.

Hắn hoàn toàn có thể ở phía dưới làm chính mình sự tình, không cần thiết nghe được như vậy đầu nhập cùng chuyên chú, Ninh Nhuế Tinh tưởng.

Ninh Nhuế Tinh bốn cảm thấy nhàm chán muốn chơi di động, nhưng Giang Dữ ngồi ở một bên, nàng chỉ có thể chịu đựng chơi di động ý tưởng, làm bộ nghe được nghiêm túc bộ dáng.

Rốt cuộc không nhịn xuống, Ninh Nhuế Tinh quay đầu trộm đánh giá Giang Dữ vài lần, còn không có tới kịp thu hồi chính mình ánh mắt, liền thấy Giang Dữ thẳng tắp nhìn lại đây, đem nàng bắt vừa vặn.

Ninh Nhuế Tinh sửng sốt, trên mặt không khỏi có chút quần bách.

Vừa định mở miệng giải thích, bình đặt ở trên bàn lòng bàn tay liền bị để vào một cái lạnh băng đồ vật, bên tai truyền đến khàn khàn tiếng nói, “Di động trước thả người kia, chờ kết thúc ta lại tìm người lấy.”

Giang Dữ nói xong, cũng chưa cho Ninh Nhuế Tinh nói chuyện cơ hội, đứng dậy hướng trên đài đi.

Ninh Nhuế Tinh không biết nên hình dung như thế nào kia trong nháy mắt cảm giác, nhìn hắc đỉnh bạt trường thân ngọc lập bóng dáng, tim đập ở trong nháy mắt gia tốc nhảy lên.

Có lẽ chỉ là đã chịu cảnh vật chung quanh ảnh hưởng, nàng tưởng.

Rốt cuộc, Giang Dữ ở đại học Bắc Hoa cá nhân mị lực thật sự quá lớn, chỉ là lên đài, toàn bộ báo cáo thính liền vang lên như sấm vỗ tay.

Kế tiếp hết thầy thuận lý thành chương mà tiến hành, xướng phiếu số lượng, Giang Dữ xa xa ném ra người khác một mảng lớn.

Sớm tại kết quả tuyên bố thời điểm, Ninh Nhuế Tinh ký túc xá đàn liền nổ tung.

Lai Âm: Về Giang Dữ học trường những cái đó truyền thuyết thật đúng là lời nói phi hư a, người như vậy, không biết sẽ thích cái dạng gì nữ

sinh?

Hứa Giai Văn: Ta cảm thấy cùng cùng liền khá tốt, xứng đôi.

Phương Đình Dư: Thần tán thành

Ninh Nhuế Tinh:.....

Nàng chính rối rắm muốn hay không phát một cái đại bạch hùng trợn trắng mắt biểu tình bao, trước mắt liền rơi xuống một bóng ma.

Mang theo ần ần cảm giác áp bách.

Nàng theo bản năng mà ngẩng đầu, liền nhìn đến Giang Dữ tay chống ở bàn duyên, nửa cúi người, ánh mắt dừng ở di động của nàng màn hình, “Nhìn cái gì như vậy nghiêm túc, liền muốn chụp ảnh cũng chưa nghe được?”

Ninh Nhuế Tinh lập tức phản ứng lại đây, đột nhiên che khuất chính mình màn hình di động, “Không, không có gì.”

Xem Giang Dữ vừa mới bộ dáng kia, cũng không biết có hay không nhìn đến các nàng ký túc xá lịch sử trò chuyện, Lai Âm các nàng cũng thật là, loạn vui đùa cái gì vậy, vạn nhất bị hiểu lầm liền không hảo.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, lại nghĩ đến Giang Dữ khả năng thấy kia mấy cái tin tức, khuôn mặt không khỏi có chút đỏ lên.

Giang Dữ nhưng thật ra không có nghĩ nhiều, buông xuống chính mình đôi mắt, thật dài lông mi che khuất kích động lưu quang, nhìn mở ra trắng nõn lòng bàn tay thượng di động, ánh mắt không tự giác có chút u ám.

Lấy về chính mình di động thời điểm, hơi lạnh ngón tay lơ đãng mà liền mơn trớn tay nàng tâm.

Thấy Ninh Nhuế Tinh còn ngơ ngẩn mà ngồi ở trên chỗ ngồi, Giang Dữ vỗ vỗ nàng bả vai, tiếng nói thấp nhu, “Đi thôi, đều đang đợi người.”

Ninh Nhuế Tinh nhìn đứng ở phía trước, bị vây quanh thành vòng người, hốc mắt không khỏi có vài phần chua xót.

Giang Dữ thật sự quá xuất sắc, đến chỗ nào đều là tiêu điểm tồn tại.

Bộ dáng này người, Ninh Nhuế Tinh cũng suy nghĩ, hẳn sẽ thích cái dạng gì người?

Thật vất vả chụp xong rồi ảnh chụp, Ninh Nhuế Tinh cũng không rảnh lo cùng Giang Dữ chào hỏi một cái, liền vội vội chạy tới cùng ký túc xá mặt khác ba người hội hợp.

Trong đó còn có điểm nói không rõ nhân tố ở làm quái.

Nói không nên lời vì cái gì, nàng có chút sợ hãi cùng Giang Dữ ở chung.

Tổng cảm thấy không rất giống là chính mình.

“Đợi lát nữa không phải muốn tụ hội sao, như thế nào chạy trốn so con thỏ còn nhanh?”

Nghe xong Chu Hạo hỏi chuyện, Giang Dữ mím môi, nhìn về phía đã đi mau tới cửa bóng dáng, thanh âm nhu hòa một lần xuống dưới, “Đợi lát nữa tụ hội không cần tân can sự tham gia.”

“Nga,” Chu Hạo sờ sờ cái mũi của mình, sắc mặt mang theo chói lọi trên chọc, “Ta còn tưởng rằng người sẽ dẫn người tham dự đâu.”

Giang Dữ nghe vậy, khinh phiêu phiêu mà nhìn hẳn một cái, mới mở miệng.

“Nếu nàng tưởng nói, ta nhưng thật ra không ngại.”

“Giang Dữ, người.....”

Chu Hạo oán hận mà nhìn thoáng qua Giang Dữ bóng dáng, chỉ cảm thấy chính mình đã chịu một vận điểm đòn nghiêm trọng thương tổn.

Hắn rốt cuộc vì cái gì muốn miệng tiện mà trêu chọc hắn?

-

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

33. Bán Thảm

Đây là phòng trộm chương

Giang Dữ đối này không có bất luận cái gì phản ứng, thậm chí đều không nghĩ đi qua hỏi, nhưng một bên liền đã có người thể hản hỏi, “Lần này lại là ai thổ lộ?”

“Không phải a,” Chu Hạo đem thân thể chuyển hướng Giang Dữ phương hướng, rất có vài phần đáng khinh mà nở nụ cười, “Ta nói vừa mới người vì cái gì mạo hiểm mưa to ra cửa, nguyên lai là đi đưa ấm áp a.”

“Nhìn một cái này mấy trương ảnh chụp, còn trực tiếp ôm lên, nếu không phải cảm kích, ta đều cho rằng các người thật là nam nữ bằng hữu.” Chu Hạo đáy mắt tràn đầy trêu chọc, “Nhìn không ra a lão tử, ngày thường gặp người luôn là lạnh một khuôn mặt, kết quả nên ra tay khi liền ra tay, quả thật là hành động phái.”

“A,” Giang Dữ buông xuống trong tay khăn lông, thanh âm có chút đậm, “Người suy nghĩ nhiều.”

“Người bộ dáng này nhưng không giống như là ta suy nghĩ nhiều, vệt chết cái mỏ vẫn còn cứng, phía dưới đã có người đang hỏi Tiểu học muội tin tức, thật sự không cần thể người biểu thị công khai chủ quyền?”

Nghe xong Chu Hạo nói, Giang Dữ ánh mắt không tự giác mà trầm trầm, thỉnh một tầng khói mù, sắc mặt lại là không có gì rõ ràng biến hóa.

Thấy Giang Dữ mở ra máy tính, trên màn hình như là số hiệu giống nhau số liệu đôi ở bên nhau, Chu Hạo chỉ cho rằng Giang Dữ là đang làm cái gì mặt khác sự tình, cũng không nhiều đi chú ý, thật khi về phía toàn bộ ký túc xá bá báo Weibo bình luận mới nhất tin tức.

“Ngọa tào,” Chu Hạo kêu một tiếng, tràn đầy khó có thể tin, “Weibo bị người xóa.....” Vừa định mở miệng mắng vài câu, hách mà ngẩng đầu nhìn về phía Giang Dữ, “Lão tứ không phải là người xóa đi?”

“Ân,” Giang Dữ tắt đi máy tính, màu đen màn hình ảnh ngược ra hắt một trường thần sắc lãnh đạm khuôn mặt tuần tú, “Ta không quá thích người khác đàm luận chuyện của ta, truyền bá ta ảnh chụp.”

Một bên ngồi xá trưởng Lâm Châu không thể ngăn chặn mà cười lên tiếng, “Lão tứ người là không biết đi, người một trường ảnh chụp bên ngoài chính là bán ra giá trên trời, lại nói, này không phải chuyện thường sao, như thế nào lần này người còn coi trọng đi lên?”

“Thôi đi,” Chu Hạo còn không hiểu biết Giang Dữ, hết sức vui mừng mà vạch trần hắt mặt nạ, ngay cả âm lượng đều cao hơn không ít, có thể thấy được cảm xúc cất dấu hưng phấn, “Sợ là bởi vì Tiểu học muội bị người chú ý, truy vấn tin tức đi, người nói ta nói rất đúng không đúng?”

Giang Dữ giơ tay xoa xoa ấn đường, hỏi một đằng trả lời một nẻo địa đạo, “Người suy nghĩ nhiều.”

Chu Hạo buông tay lại là không có nói nữa, có phải hay không suy nghĩ nhiều Giang Dữ chính mình trong lòng rõ ràng, hắt không cần thiết phi buộc hắt thừa nhận.

Giang Dữ một thân, đối chính mình muốn đồ vật luôn luôn là có mình xác quy hoạch,

Hắn muốn thiết tình thích một người, kia người kia sẽ không có bất luận cái gì cơ hội từ hắn trong tay chạy thoát.

Giang Dữ sẽ đi bước một mà, chậm rãi tiếp cận, giống như đối đãi cường đại địch nhân giống nhau, làm đối phương buông cảnh giác, sau đó che trời lấp đất mật võng sẽ bao phủ, cuối cùng làm đối phương thói quen với hắn tồn tại.

Khủng bố chính là thói quen, khó nhất từ bỏ, cũng là thói quen.

Tiểu học muội đối đãi khác phái nhất gan thật sự, yêu cầu chính là loại này bất động thanh sắc tiếp cận, hắn tuy rằng trêu chọc Giang Dữ, nhưng cũng là có điểm không quá tin tưởng Giang Dữ thật sự thích loại này loại hình nữ sinh.

Dĩ vãng hướng Giang Dữ thông báo cũng không phải không có như vậy ngoan ngoãn văn tĩnh, không đạo lý thay đổi một người, Giang Dữ liền thay đổi chủ ý.

-

Học Sinh Hội ngày đó buổi tối sơ thí, Ninh Nhuế Tinh vẫn là đi.

Nàng phía trước bồi Lai Âm thời điểm thêm vào nhiều báo một cái bộ môn, ngày đó buổi tối phỏng vấn sau, nguyên bản là tưởng rời đi, nhưng cửa ngời học tử một chút nhận ra nàng, rất là nhiệt tình, không nói hai lời mà liền đem nàng đẩy mạnh đi phỏng vấn.

Ninh Nhuế Tinh phía trước còn lo lắng gặp phải Giang Dữ cấp chính mình phỏng vấn, nhìn chung quanh một chút phòng học, không có nhìn đến người kia, lúc này mới yên tâm xuống dưới trả lời đối diện học tử vấn đề.

Đi ra phỏng vấn phòng học, Ninh Nhuế Tinh vừa định từng một hơi, liền nhìn đến cửa một thân áo đen quần đen đứng người.

Giang Dữ nhìn đến nàng nhưng thật ra không có đặc biệt gì, tự nhiên mà đi lên trước, thấp giọng hỏi nói, “Phòng vẫn cảm giác thế nào?”

Ninh Nhuế Tinh chỉ đương hẩn là bình thường dò hỏi, không có gì đặc biệt cảm giác, nỗ lực trang thoả mái mà bộ dáng triều hẩn cười một chút, chính là có chút có lệ, “Khá tốt.”

Giang Dữ buông xuống mặt mày, nàng đối mặt hẩn trạng thái rõ ràng có chút không chuyên tâm, ngay cả vừa mới đối thoại, cũng vẫn luôn ở lảng tránh hẩn đôi mắt.

Lai Âm ở nàng đi vào trước nói tốt là ở cửa chờ nàng, Ninh Nhuế Tinh giương mắt nhìn một chút chung quanh, đen nghìn nghịt một mảnh đầu người, lại là không có nhìn đến Lai Âm, vừa định gọi điện thoại dò hỏi, liền nghe trước mắt người mở miệng nói, “Ở tìm người bạn cùng phòng sao? Các nàng đi trước.”

“Đi rồi?” Ninh Nhuế Tinh kinh ngạc mà ngẩng đầu, vẻ mặt khó có thể tin, liền thanh âm đều có chút phát run.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

34. Áo Ngủ

Đây là phòng trộm chương

Xoang mũi đều là hân trên người hương vị, hỗn loạn tinh điểm hân vị, không khó nghe, trong lòng nàng ngược lại có loại đặc biệt cảm giác.

Vì nàng mà lưu hân.

Nguyên bản có chút mát lạnh gió đêm, vô duyên chốn cũ nhiễm vài phần khô nóng, trắng nõn gương mặt dán ấm áp ngực, chậm rãi trở nên ửng đỏ.

Giang Dữ sắc mặt vẫn là như nhau bình thường bình tĩnh, chỉ là càng thêm sâu thẳm đôi mắt rớt cuộc là tiết lộ một chút cảm xúc.

Môi mỏng giật giật, tiếng nói cực nhẹ, ý vị không rõ lại phảng phất mang theo sâu đậm tình cảm.

“Ninh Nhuế Tinh.”

Hắn nhẹ giọng niệm nàng tên, như là có cái gì, liền phải khắc chế không được mà trút xuống mà ra.

Bởi vì Giang Dữ thanh âm, Ninh Nhuế Tinh lại là đột nhiên phục hồi tinh thần lại, vội vội vàng vàng mà từ Giang Dữ trong lòng ngực rời khỏi tới, trở về an toàn khoảng cách.

“Xin lỗi xin lỗi, Giang Dữ học trưởng, ta không phải cố ý ôm người, ta chỉ là quá kích động.....”

Bóng đêm dày đặc, Giang Dữ hơi hơi cúi đầu, liếc mắt một cái liền thấy rõ Ninh Nhuế Tinh giờ phút này khẩn trương cùng quần bách.

Nàng sốt ruột mà giải thích, sợ hãi hấn chỉ trích.

Trong lòng ngực phong phú cảm cùng ấm áp dần dần tan đi, trở nên một mảnh làm lạnh, mất mát cảm giác tùy theo dựng lên.

Giang Dữ thu liễm giữa mày không nên có cảm xúc, triều nàng hơi hơi mỉm cười, giơ tay sờ sờ nàng đầu, lực đạo thực nhẹ, tiếng nói cũng là.

“Không có việc gì, ta hiểu loại này muốn cùng người chia sẻ vui sướng.”

Dăm ba câu, dễ dàng hóa giải nàng giống như bị mê hoặc, làm ra sở hữu không nên có hành động dựng lên xấu hổ.

Cùng Giang Dữ đãi ở bên nhau, thật là nói không nên lời thoải mái.

Loại này thoải mái cảm, làm người quyến luyến, nhưng trong lòng đồng thời cũng tràn ra một chút tiếc nuối.

Giang Dữ không thềm để ý.

Bởi vì chính mình hành động cũng không thể đối hấn tạo thành cái dạng gì ảnh hưởng, bởi vì chính mình không quan trọng.

Yết hầu khô khốc, thậm chí ần ần làm đau, Ninh Nhuế Tinh có chút gian nan mà nói, “Ta đây lại đi luyện tập một hồi, học trưởng người nếu không đi về trước?”

Giang Dữ thật sâu mà ngưng trụ nàng, như là muốn tìm tòi nghiên cứu nàng nội tâm ý tưởng giống nhau, rồi sau đó buông xuống đôi mắt, hàng mi dài che khuất kích động mạch nước ngầm.

“Không có việc gì, ta chờ người.”

Giang Dữ nói chờ nàng, Ninh Nhuế Tinh tự nhiên sẽ không tự thảo mất mặt mà lại làm hấn rời đi, ngăn chặn đối mặt hấn nhảy đến quá nhanh tim đập, nỗ lực dùng cùng bình thường lại vô nhị âm lượng miệng lưỡi cùng hấn đối thoại.

“Hảo, ta đây đi luyện tập.”

Được đến Giang Dữ khẳng định sau khi gạt đầu, Ninh Nhuế Tinh lúc này mới ôm bóng rổ chạy chậm đến bóng rổ giá hạ.

Có lẽ là bởi vì lúc trước nhiều lần luyện tập làm cho thoát lực, lại hoặc là cùng Giang Dữ thân mật ở chung hao phí nàng tâm lực, tiếp được đi hơn mười thứ ném rổ, Ninh Nhuế Tinh không lại quăng vào đi một cái cầu.

Nàng cúi đầu có chút thất bại.

Chẳng lẽ vừa mới ba bước thượng rổ cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn?

Căn cứ không chịu thua giao tranh tâm lý, Ninh Nhuế Tinh ôm bóng rổ, thật sâu mà hít một hơi, vượt chân vừa định ném rổ, liền bị người cản lại.

Nhìn đột nhiên gần trong gang tấc tuần nhan, Ninh Nhuế Tinh có trong nháy mắt giật mình lảng.

“Hôm nay liền đến đây thôi, không cần cấp chính mình áp lực quá lớn,” Giang Dữ liếm mi, ánh mắt ôn nhu, “Nếu người đã quăng vào đi qua, kia tự nhiên là có thể, không cần hoài nghi chính mình năng lực.”

“Chính là.....”

Ninh Nhuế Tinh động động môi còn tưởng lại nói chút cái gì, Giang Dữ lại là duỗi tay tiếp nhận nàng trong tay ôm bóng rổ, “Luyện tập yêu cầu vừa phải, quá độ ngược lại tốt quá hoá lố.”

Trong tay bóng rổ bị hấn vướn ngón tay tùy ý xoay cái vòng, phảng phất giờ phút này mới đỡ xuống hấn nghiêm cần bình tĩnh mặt nạ, nhiều ti bạn cùng lứa tuổi nên có sức sống.

Giang Dữ rũ mi nhìn về phía Ninh Nhuế Tinh, “Ta đi còn cầu, người chờ ta một chút.”

Nhìn Giang Dữ đi hướng bên kia sân bóng, thân ảnh bị đèn đường kéo lớn lên đồng thời, não nhiệt cũng đi theo truyền vào trong tai.

Đại để đều là cùng Giang Dữ quen biết người, trêu chọc Giang Dữ có phải hay không ở giáo bạn gái Đả Lam cầu?

Ninh Nhuế Tinh tâm đi theo run lên.

Bởi vì hấn đưa lưng về phía nàng đứng nguyên nhân, Ninh Nhuế Tinh nhìn không thấy hấn giờ phút này trên mặt biểu tình, chỉ là đợi một hai phút, nàng cũng không chờ đến Giang Dữ phủ định trả lời.

Hấn không phủ định, nhưng cũng không khẳng định.

Trong đầu suy nghĩ theo hấn hành vi động tác đã bắt đầu miên man suy nghĩ lên, suy đoán thái độ của hấn.

Thằng đến di động leng keng một tiếng truyền đến tin tức nhắc nhở, lôi trở lại Ninh Nhuế Tinh hoảng hốt thần trí.

WeChat nhắc nhở 24 giờ chưa bị tiếp thu chuyển khoản bị lui về, ngẩng đầu liền thấy Giang Dữ đã đứng ở nàng trước mặt.

“Học trưởng, người như thế nào tịch thu chuyển khoản?” Không kịp nghĩ nhiều, Ninh Nhuế Tinh khống chế không được hỏi xuất khẩu.

Giang Dữ ánh mắt từ Ninh Nhuế Tinh hướng hẳn màn hình di động, chuyển dời đến nàng trên mặt, thấp giọng hỏi lại, “Vì cái gì muốn thu?”

Nhìn Ninh Nhuế Tinh muốn nói lại thôi bộ dáng, Giang Dữ lãnh đạm mặt mày trung hiện lên hiềm thấy ý cười, “Các nàng là người bạn cùng phòng, lại đều là Học Sinh Hội tân can sự, nếu gặp gỡ, lý nên ta mua đơn.....”

Tiếp được đi nói Ninh Nhuế Tinh lắng là không nghe đi vào, mãi mãi mãi nhân đều bị trước một câu cấp hấp dẫn.

Người bạn cùng phòng.....

Vô duyên vô cớ thỉnh ăn cơm, bởi vì là nàng bạn cùng phòng sao?

stop!

Ninh Nhuế Tinh cấp chính mình đầu óc gió lốc nhanh chóng kêu đình, lặp lại nói cho chính mình không cần nghĩ nhiều.

Nhân gia Giang Dữ khả năng cũng không kia ý tứ, chính mình ở bên này hạt loạn tưởng cái gì a.

Không đều nói còn có là Học Sinh Hội tân can sự.

Trong nháy mắt ở Ninh Nhuế Tinh đáy mắt bốc cháy lên quang phút chốc mà lại diệt đi xuống, rũ đầu, có chút ủ rũ.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu nhìn chính mình mũi chân, mơ hồ nghe thấy Giang Dữ hỏi nàng làm sao vậy, nàng lắc lắc đầu, thanh âm rầu rĩ, “Học trưởng, ta đây thỉnh người uống trà sữa đi?”

Mặc kệ Giang Dữ xuất phát từ loại nào lý do mời khách, ăn thịt người tay đoản bắt người nhu nhược, huống chi không duyên cớ vô cớ mà chiếm người khác tiện nghi, Ninh Nhuế Tinh trong lòng rất cuộc có chút băn khoăn.

Vừa mới vận động xong, thân thể khuyết thiếu hơi nước, còn nữa thời tiết oi bức, tới một ly băng băng trà sữa, lại thích hợp bất quá.

Giang Dữ từ trước đến nay không mừng đồ ngọt, nhúu mà vừa định từ chối, liền thấy Ninh Nhuế Tinh đỉnh một đầu màu đen lông mềm đối với hắn, cúi đầu độ cung dục dàng nhu hòa, ngón tay giáo ở bên nhau, giống như đối với lần này mời, có chút khó xử cùng khẩn trương.

Hắn là sợ hãi được đến hắn cự tuyệt.

Nàng thích, muốn đồ vật, cũng cũng không có cái gì không thể.

Giang Dữ vuốt ve chính mình rũ đặt ở bên cạnh người ngón tay, ấn hạ muốn sờ lên kia đầu mềm phát xúc động, nhẹ giọng trở về câu hỏi.

-

Ninh Nhuế Tinh tuyển gia giáo nội tiệm trà sữa.

Nhìn mắt thực đơn, điểm ly phô mai ô long, biên mở miệng muốn nhiều hơn điểm khối băng.

Buổi tối trà không thật nhiều uống, nàng lại thật sự oi bức, vừa lúc khối băng có thể pha loãng điểm nước trà độ dày.

“Nhiều băng sao?”

Ninh Nhuế Tinh vừa định gật đầu đáp lại người phục vụ, bên cạnh liền cắm vào một đạo từ tính nam âm, triều phục vụ viên phân phó nói, “Thiếu băng, có thể làm ôn liên tận lực làm ôn.”

Nghe thấy Giang Dữ thanh âm, Ninh Nhuế Tinh theo bản năng mà ngẩng đầu, đối thượng Giang Dữ cúi đầu xem ra mặt mày.

Tiệm trà sữa ngoại dòng người chen chúc, trong tiệm máy móc vận chuyển, đa dạng thanh âm truyền vào trong tai, trở nên mơ hồ lên, chỉ có Giang Dữ nói, dị thường rõ ràng.

Ở trong đầu cùng trái tim thượng lặp lại quay cuồng.

“Ăn ít điểm băng,” rồi sau đó lại bổ sung câu, “Nghe lời.”

Ninh Nhuế Tinh lông mi run rẩy, vội vàng cúi đầu, không dám nói cái gì nữa.

Tim đập bang bang dị thường mãnh liệt.

Chờ đi ở trên đường, hung hăng mà uống lên mấy khẩu trà sữa, kịch liệt tim đập mới tính bình phục xuống dưới.

Ninh Nhuế Tinh ở tự hỏi nên cùng Giang Dữ liêu cái gì, mới có thể làm hẳn cảm thấy nàng tư tưởng có chiều sâu, dưới chân tựa hồ dẫm tới rồi cái gì, làm thân thể của nàng không chịu khống chế mà hướng một bên đảo đi.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

35. Tiểu Bằng Hữu

Đây là phòng trộm chương

Chờ ngồi xuống chính mình trên chỗ ngồi, Ninh Nhuế Tinh gấp không chờ nổi mà uống một ngụm trà sữa, nhập khẩu là tinh khiết và thơm đặc sệt nãi cái, tức khắc liền cảm thấy chính mình cả người tế bào đều ở sáng khoái mà sinh động, phùng trà sữa lại uống một ngụm, duỗi tay liền muốn đi sờ chính mình đặt ở váy trong túi ký túc xá chìa khóa, kết quả một sờ lại là trống rỗng, bên trong cái gì cũng không có.

Ninh Nhuế Tinh phiên phiên cái bàn, lại hồi tưởng chính mình ra cửa trước thật là đem chìa khóa đặt ở trong túi, nhưng trở về thời điểm trong tay chỉ lấy di động cùng trà sữa, nhớ mang máng đi vào tiệm đồ uống thời điểm chính mình hình như là đem chìa khóa cấp lấy ở trên tay, sau lại chờ trà sữa thời điểm ở trong tiệm ngồi trong chốc lát, hẳn là đem chìa khóa dừng ở tiệm trà sữa.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, cảm di động liền đứng lên, đi hướng cửa bày giày giá, chuẩn bị đổi giày ra cửa.

“Cùng cùng người làm gì đâu?”

Lai Âm đi vào tắm rửa, Phương Đình Dư đã nằm ở trên giường, nghe được Hứa Giai Văn nói cũng dò ra đầu tối, lặp lại hỏi, “Người muốn ra cửa?”

“Ta chìa khóa giống như dừng ở tiệm trà sữa, đi lấy một chút, thực mau trở lại.”

-

Nghi thị liên tục toàn bộ ban ngày oi bức, vạn vật bị cao nhiệt độ không khí lặp lại mà nướng nướng, tới rồi buổi tối, lại là đột nhiên ngăm nổi lên vũ.

Ninh Nhuế Tinh ra cửa vội vàng, cũng căn bản sẽ không đoán trước tới rồi trời mưa cục diện, cầm chìa khóa mới từ tiệm trà sữa ra tới, liền thấy trắng sáng sao thưa không trung chậm rãi rơi rụng xuống dưới vài tia giọt mưa, rồi sau đó nhanh chóng chuyển vì tí tách tí tách kẹp gió lạnh mưa phùn, có càng hạ càng đại xu thế.

Không chấp nhận được nửa điểm chần chờ, Ninh Nhuế Tinh nửa chống tay làm dạng xòe ô che đầu đi nhanh chạy vào trong mưa.

Tiệm trà sữa cùng ký túc xá rốt cuộc là có điểm khoảng cách, sôi nổi nhiều giọt mưa nghiêng góc độ, rậm rạp thủy trạng thể tản hướng người trên người tạt, cùng với nháy mắt cắt qua màu đen trời cao âm âm âm tiếng sấm, trên đường chậm rãi tích tụ một tầng theo địa thế uốn lượn chảy nước mưa.

Ninh Nhuế Tinh không cần xem cũng biết chính mình tiểu bạch giày khẳng định dơ đến không thành bộ dáng, mắt thấy dừng ở bên tai tiếng mưa rơi càng lúc càng lớn, thật sự không có biện pháp, Ninh Nhuế Tinh chỉ có thể hướng cách đó không xa siêu thị chạy, tính toán trước tiên ở dưới mái hiên tránh mưa.

Siêu thị đối diện mặt kiến trúc vừa vặn chính là quản viện, kiến công cùng máy tính nam sinh ký túc xá, Giang Dữ gần nhất đã ở tiếp nhận hội trưởng toàn bộ công tác, tổ chức bộ đại bộ phận là hai cái phó bộ ở quản, hẳn cũng chỉ là đi xem đi ngang qua sân khấu.

Chu Hạo ở bên trong cùng mặt khác hai cái nói chuyện, Giang Dữ lại là một người đái ở ban công.

Ban công không bật đèn đèn nhánh, cùng lâu ngoài thất nội ánh đèn hình thành mãnh liệt tiên minh đối lập.

Giang Dữ dựa nghiêng ban công môn, cả người hơi thở có chút lười nhác, chỉ gian kẹp mình mình diệt diệt ánh đèn, như ẩn như hiện trung hiện lên rõ ràng nicotin hương vị, nếu Ninh Nhuế Tinh hoặc là mặt khác nữ sinh ở đây, nhất định sẽ phát ra vài tiếng cảm thán.

Người nam nhân này, liên thủ chỉ kẹp yên tư thế đều là như vậy đẹp, giống như toàn thân bị cất dấu tự phụ bị người không chút nào thu liễm lộ ra ngoài, giờ tay nhắc chân gian mỗi một động tác đều mang theo một cổ sinh ra đã có sẵn quý khí, giống như bị truyện tranh phục chế ra tới giống nhau cực cụ mỹ cảm cùng mê hoặc tính, làm người không tự giác mà liên tưởng tiếp cận.

Giang Dữ đối với điện thoại thấp thấp ừ một tiếng, tỏ vẻ chính mình nghe được, rồi sau đó giờ tay, không chút để ý mà hút một ngụm yên.

Đại học nam sinh, hiếm thấy sẽ không hút thuốc, Giang Dữ nhưng thật ra không thường hút thuốc, chính là tâm tình bức bối thời điểm mới có thể trừu thượng như vậy một hai căn.

Bên ngoài vũ vẫn là xôn xao rơi xuống, gõ rơi trên mặt đất thanh âm dễ dàng làm người càng thêm phiền.

Giang Dữ buông xuống mắt, ánh mắt dần dần mà nhiễm không kiên nhẫn cùng mệt mỏi, ánh mắt lơ đãng mà liên rơi xuống đứng ở cửa siêu thị nhân thân thượng, động tác chỉ là một đốn, mở miệng tiếng nói tất như bình thường bình tĩnh, “Ta bây giờ còn có điểm sự, đợi lát nữa lại cho người gọi điện thoại.”

“Tiểu đảo.....” Cận lam vừa định nhiều lời một câu, liền thấy nhi tử đã cắt đứt điện thoại.

“Lão tứ, xá trưởng mới từ bên ngoài mua bữa ăn khuya trở về, mau tới đây cùng nhau ăn.” Thấy Giang Dữ đẩy cửa ra đi đến, Lưu Cường biên mở ra đóng gói biên mở miệng.

Giang Dữ tuy là bọn họ ký túc xá tuổi nhỏ nhất, nhưng vô luận là thành tích mới có thể vẫn là xã giao năng lực, đều là nhất đẳng nhất không thể bắt bẻ, một trương khuôn mặt tuần tú cùng treo mặt nạ, tuy nói không có gì dư thừa cảm xúc, nói chuyện xử sự lại là lưu lại đường sống bình đạm ôn hòa.

Hắn ở trường học ngoại có một bộ chính mình phòng ở, chỉ là gần nhất khai giảng vừa lúc gặp phải Học Sinh Hội chính vội, liền không chừng khi ở tại ký túc xá.

“Các người ăn, ta có việc trước đi ra ngoài một chuyến.”

“Người làm gì đi, bên ngoài còn rơi xuống mưa to đâu?”

Chu Hạo còn không kịp hỏi ra khẩu, Giang Dữ đã tùy tay cầm một phen đại dù đóng cửa lại.

Mưa to liên tục không ngừng nghỉ ngừng, Ninh Nhuế Tinh nhú nhú mày, một trận ướt át gió lạnh thổi qua, đồn giác có chút lạnh, nhin không được chà xát chính mình hai tay sưởi ấm.

Vừa mới Lai Âm gọi điện thoại lại đây hỏi nàng địa chỉ, muốn lại đây đưa dù, Ninh Nhuế Tinh lại là sợ phiền toái người, một chút liền cự tuyệt.

Nhìn từ dưới mái hiên vuông góc hạ trụ giọt mưa cùng màn đêm trung rõ ràng vũ thác nước, Ninh Nhuế Tinh nghĩ dù sao cũng còn không có tắm rửa, dứt khoát liền trực tiếp hướng trở về, bằng không xem này vũ, đợi lát nữa sợ là sẽ hạ đến lớn hơn nữa.

Cũng ở bên nhau hai chân hơi hơi giật giật, Ninh Nhuế Tinh mới vừa bước ra một bước, còn chưa đi xuống bậc thang, giọt mưa vừa ra ở nàng gương mặt một hai giây, ở chậm rãi vừng khai, rũ phóng thủ đoạn liền bị người từ phía sau cấp giữ chặt.

Nàng theo bản năng mà thuận thế quay đầu lại, liền thấy được một trương không lâu trước đây mới vừa nhìn đến khuôn mặt tuần tú.

Giang Dữ một khuôn mặt vẫn là không có gì cảm xúc, mí mắt xốc xốc, tiếng nói thực đậm, “Người không mang ô che sao?”

“Đúng vậy.” Ninh Nhuế Tinh giật mình, tư thái có chút cứng đờ.

Nàng cảm thấy chính mình có điểm không quá có thể nhìn thẳng trước mắt người, vừa thấy đến hắc, nàng liền dễ dàng nghĩ đến thang lầu gian nhân hắc dựng lên rung động, loại này xa lạ tình tứ, ở nàng mười tám năm trong cuộc đời, cơ hồ liền không có trải qua quá.

“Kia đi thôi.”

“Cái gì?” Ninh Nhuế Tinh nghe được không hiểu ra sao, không quá minh bạch hắc ý tứ.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

36. Xoa Xoa

Đây là phòng trộm chương

Cũng không biết vì cái gì, lại có lẽ là bởi vì phía trước không nên có đùa giỡn, một đôi thượng hân, Ninh Nhuế Tinh liền khẩn trương đến một câu đều nói không nên lời, cũng không biết nên như thế nào mở miệng giải thích.

Rõ ràng là bị hân kêu, đi theo phía sau hân lại đây, như thế nào liền biến thành chính mình đuổi tới bộ môn tới?

Ninh Nhuế Tinh lớn lên trắng nõn, lại sinh đến ngoan ngoãn, toàn thân từ sợi tóc đến mũi chân đều lộ ra tinh xảo sạch sẽ, không có gương nanh múa vuốt răng nanh, ngược lại là quy quy củ củ hơi hơi có chút co quắp bất an, nhìn khiến cho người rất có mềm mại hảo cảm.

Mấy cái học trưởng học tử khéo môi mỉm cười, trên mặt sôi nổi niềm trêu chọc, dùng một bộ “Ta hiểu” biểu tình nhìn Ninh Nhuế Tinh, đặc biệt là nàng trong tay còn nhéo giấy báo danh, không thể nghi ngờ là “Nhân chứng vật chứng” đều ở, nhiều lời ngược lại có loại bịt tai trộm chuông tái nhợt biện giải.

Ninh Nhuế Tinh cảm thấy chính mình hân là muốn giải thích, bằng không cái này hiểu lầm nháo lớn liền không hảo, đem giấy báo danh nhẹ nhàng mà đặt lên bàn, cơ hồ không chút suy nghĩ mà đuổi tay giữ chặt Giang Dữ góc áo, tiếng nói run rẩy, lộ ra rõ ràng bất an khẩn trương, “Học trưởng, ta có thể đơn độc cùng người nói chuyện sao?”

Rốt cuộc kia sự kiện, vẫn là càng ít người biết càng tốt, huống chi một bên còn có chờ xem kịch vui học tử cùng xếp hàng báo danh tân sinh, nếu là trực tiếp cùng hằm ở chỗ này bệnh loét mũi nói thẳng, không biết sẽ có bao nhiêu người sẽ nhịn không được đi bát quái sự tình tiền căn hậu quả.

Cảm nhận được góc áo phía dưới lực kéo, Giang Dữ hơi hơi mà cúi đầu, nhìn nàng thanh triệt đồng tử chỗ sâu trong đựng đầy khẩn trương, đi xuống nhéo góc áo trắng nõn ngón tay thon dài, hầu kết hơi hơi giật giật, hẹp dài đôi mắt đen nhánh như vẩy mực trung nhiễm mấy hạt không rõ ràng ám sắc.

Giang Dữ buông xuống đôi mắt, thu thu lơ đãng lộ ra ngoài cảm xúc, ánh mắt lại là cực giống một uông thanh tuyền bình tĩnh, xả môi không tiếng động mà cười cười, trong lời nói có chính hằm đều không trong sáng ý vị, “Người trước báo danh.”

“A?” Ninh Nhuế Tinh không nghĩ tới hằm sẽ nói những lời này.

Nhưng đây là hằm nơi bộ môn, nàng sao có thể lại báo danh tham gia?

“Chờ người điền xong giấy báo danh, ta liền nghe người nói.” Giang Dữ đơn giản mà giải thích, thấy Ninh Nhuế Tinh do dự tại chỗ chần chờ, trên mặt biểu tình là có thể thấy được rồi rằm, khuôn mặt nhỏ hơi hơi khổ ba ba mà nhăn, như là bao phủ uế oải.

Giang Dữ ho nhẹ một tiếng, biểu tình vẫn là như nhau bình thường đạm nhiên, Ninh Nhuế Tinh lại là đột nhiên phục hồi tinh thần lại, không lại do dự, cầm lấy một bên bút xoát xoát mà viết xuống chính mình học viện chuyên nghiệp, tên cùng liên hệ phương thức.

Dù sao chỉ là điền cái biểu, đến lúc đó sơ thí bất quá tới cũng không có chuyện.

Chờ nàng buông bút, Giang Dữ giống như không chút để ý mà tùy ý liếc mắt một cái, rồi sau đó đem ánh mắt dừng ở ngựa đầu nhìn người của hắn trên người, tiếng nói rất thấp, “Đi thôi.”

Ninh Nhuế Tinh sửng sốt một hai giây, nhìn dần dần rời xa đỉnh bạt bóng dáng, khẽ cắn môi theo đi lên.

-

Ánh đèn tái nhợt thang lầu gian, phía dưới là phô thảm đỏ từng đoạn thang lầu cùng âm ỉ ồn ào đi lại đám người, trên lầu lại là mặt khác một bộ quang cảnh.

Ninh Nhuế Tinh nhìn dựa lưng vào vách tường, trên người hơi thở vô cố có chút lười biếng người, tranh tối tranh sáng trung, hắn mặt xem đến cũng không rõ ràng mơ hồ, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại có thể ở trong đầu khêu ra giờ phút này hắn mỗi một tắc đường cong đi trạng điều luyện sắc sảo dường như tuần mỹ khuôn mặt, cùng này vài lần gặp mặt thường có lạnh lùng biểu tình.

Như vậy một trương không giống nhân gian nên có khuôn mặt tuần tú, thật sự là làm người nhìn thoáng qua liền khó có thể quên.

Hắn không nói chuyện, ánh mắt cũng không biết ngắm nhìn ở nơi nào, so với đi theo hắn phía sau nghe quy luật tiếng bước chân cùng như có như không bằng phẳng tiếng hít thở, như vậy như là bị thời không đình trệ giống nhau yên tĩnh, làm Ninh Nhuế Tinh trong lòng nói không nên lời khẩn trương.

Khẩn trương rất nhiều lại mang theo điểm hơi hơi có chút xa lạ cảm xúc, trong lồng ngực trái tim nhảy lên tần suất dị thường mà mau, phảng phất đều phải thoát ly bản thân thân thể vật chứa.

“Học, học trường,” Ninh Nhuế Tinh thật cẩn thận mà đã mở miệng, thấy chính mình giọng nói nghẹn thanh đến lợi hại, nhin không được nhẹ giọng khụ khụ, đánh vỡ trong không khí nguyên bản yên lặng, tiếp tục nói, “Kia sự kiện là cái ngoài ý muốn, ta cùng ta bạn cùng phòng ở chơi trò chơi, đó là trò chơi trừng phạt, đối với người nói câu nói kia không phải ta bốn ý, nếu là cho người tạo thành bối rối, ta ở chỗ này cùng người nói một tiếng thực xin lỗi.”

Vừa mới bắt đầu còn có chút lắp bắp, nói năng lộn xộn, sau lại lại là càng nói càng thuận.

Ninh Nhuế Tinh cũng là một cỗ não mà đem chính mình trong lòng suy nghĩ nói cấp nói ra, ngẩng đầu muốn nhìn người nọ phản ứng, lại thấy hần vẫn là vẫn duy trì như điêu khắc tư thế giống nhau vẫn không nhúc nhích, liền nửa phần ánh mắt cũng chưa thưởng cho nàng.

Ninh Nhuế Tinh chỉ đương hần còn không có chú ý, ban đầu tổ chức lời nói không có bất luận cái gì tác dụng, lập tức càng khẩn trương.

Trong đầu trống rỗng, cũng là nghĩ đến cái gì liền nói cái gì, tiếng nói căng chặt trung đều mau nhiễm run ý, “Học trường, ta không phải cố ý nói câu nói kia, thật sự ta thề, ta đối với người không có một tia ý đồ.....”

Giang Dữ rừ đặt ở bên cạnh người tay đang nghe đến nào đó chữ khi hơi hơi giật giật, thành linh mà mở miệng, âm sắc như đàn cello giống nhau cổ tình đè thấp trầm thấp khàn khàn, “Nga?”

Một chữ độc nhất âm tiết giơ lên ngữ điệu phảng phất mang theo chủ nhân nghi hoặc khó hiểu, rồi sau đó lại tiếp tục hỏi, “Nói như vậy, ngày đó vô luận là ai, người đều sẽ nói như vậy một câu?”

Ninh Nhuế Tinh không chút suy nghĩ, thấy hần tựa hồ tin này giải thích, gấp không chờ nổi mà liền thật mạnh gật đầu.

Trước mặt vị này học trưởng tuy rằng bề ngoài lớn lên rất là làm Nhân Tâm Động, nhưng đối với một cái vẫn chưa quen thuộc người xa lạ, nếu không phải trò chơi nguyên nhân, nàng thật sự không có can đảm dám mở miệng nói như vậy một câu.

Dù sao sự tình giải thích rõ ràng liên hảo, mặt khác lại như thế nào hiểu lầm cũng không có việc gì, trường học lớn như vậy, lúc sau cũng thấy không vài lần, Ninh Nhuế Tinh tưởng.

Giang Dữ phảng phất là đoán được nàng ý tưởng, nhú nhú mày, thấp giọng nói, “Ta đã biết.”

Nhìn thoáng qua cúi đầu giống như học sinh tiểu học phạm sai lầm giống nhau Ninh Nhuế Tinh, Giang Dữ thu hồi chính mình ánh mắt, nhắc chân liền phải hướng cửa thang lầu đi xuống đi.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

37. Tiểu Hải Tử

Đây là phòng trộm chương

Ninh Nhuế Tinh cùng các nàng mấy cái vẫn là ở nghỉ hè chuyên nghiệp tân sinh đàn nhận thức.

Bởi vì cộng đồng thích hồng nhật nguyên nhân, thực mau mà liền hợp thành một cái “Hồng nhật liên minh”, lén gõ định rồi bốn người tạo thành ký túc xá đàn, khai giảng cùng ngày vẫn là phí thật lớn kính mới làm đảm đương tiểu đạo học trưởng học tỷ đồng ý đem chìa khóa cho bọn hắn.

Sự thật chứng minh Ninh Nhuế Tinh cũng không lựa chọn sai, các nàng bốn người cơ hồ xem như nhất kiến như cố, so khai giảng báo danh thời gian trước thời gian vài thiên tới trường học, có lẽ là nghỉ hè trò chuyện qua nguyên nhân, hoàn toàn không có xa lạ cảm giác, ngược lại cùng tiến cùng ra như hình với bóng.

Vui sướng ký túc xá sinh hoạt, có thể cho tương lai đại học bốn năm thêm phân không ít.

Chờ từ trong đám người tể ra tới, Ninh Nhuế Tinh mới cảm thấy chung quanh bỗng nhiên mà đến áp lực cảm tan đi không ít, liền hô hấp đều nhẹ nhàng rất nhiều.

Quân huấn giải tán thời điểm đã mau tiếp cận chạng vạng, như hỏa thiêu đốt hoàng hôn ở chậm rãi tiếp cận đường chân trời, trên bầu trời vẫn tàn lưu vầng hoàng ấm quang, không thể so buổi trưa phơi, nhưng rất cuộc cũng là mang theo điểm nhiệt ý.

Đen nghìn nghịt một mảnh hướng nhà ăn dừng đi, Ninh Nhuế Tinh dám người bước chân lại là không đành.

Hôm nay vừa vặn là trường học Kiểm Tra Vệ Sinh thời gian, vừa lúc trều đến các nàng viện, vài người vội vàng hồi ký tức xá tắm rửa cùng sửa sang lại phòng ngủ.

Ninh Nhuế Tinh vội vã mà lôi kéo Lai Âm hướng ký tức xá đi, mới vừa đi đến sân bóng rổ ra tới đường dốc, lơ đãng mà ngẩng đầu khắp nơi vừa thấy, liền thấy được một đạo đỉnh bạt đẹp bóng dáng.

Ninh Nhuế Tinh đầu tiên là sửng sốt, sau đó tầm mắt hoàn toàn chinh chinh, một phen không tồi mà dừng ở cái kia bóng dáng thượng.

Nam sinh một đầu đơn giản lưu loát màu đen tóc ngắn, ăn mặc đơn giản màu trắng áo thun, màu đen năm phần hừa nhàn quần.

Lộ ra một đoạn cẳng chân không giống Ninh Nhuế Tinh bình thường nhìn đến nam sinh như vậy lông chân tràn đầy, màu da ngăm đen, mà là dị thường trắng nõn, thon dài thon chắc mà lại phát đạt, là đại học nam sinh bình thường trang điểm, sáng khoái mà lại sạch sẽ đơn giản.

Chỉ là ăn mặc khiến cho Ninh Nhuế Tinh cảm thấy thực thoải mái, hướng chi không ngừng rời xa bóng dáng vẫn như cũ như bạch dương đỉnh đến thẳng tắp, so sánh với cùng bên cạnh song hành đi tới người, đều lộ ra một cổ không giống người thường xuất sắc khí chất.

Chỉ là một cái bóng dáng, khiến cho người thực tâm động, làm người không tự giác mà liền tưởng nhìn chăm chăm hẩn xem.

Ninh Nhuế Tinh đôi mắt đi theo tấm lưng kia di động, đều mau đã quên cất bước, thẳng đến bên cạnh Lai Âm vỗ vỗ nàng bả vai, “Cùng cùng, người nhìn cái gì đâu?”

Cùng cùng là Ninh Nhuế Tinh nhũ danh, sợ bạn cùng phòng mấy cái sẽ cảm thấy nàng tên khó đọc, hơn nữa bản thân nàng tên liền không hảo niệm, kêu lên có rõ ràng xa cách cảm, liền làm các nàng mấy cái đi theo kêu nhũ danh.

“Nhìn cái gì đâu, xem đến như vậy nghiêm túc? Dem người hồn đều câu đi rồi.”

Ninh Nhuế Tinh thu hồi tầm mắt, lắc lắc đầu, “Không có gì, chúng ta chạy nhanh hồi ký túc xá đi, đợi lát nữa không phải muốn Kiểm Tra Vệ Sinh?”

Nói đến cũng kỳ lạ, khai giảng quân huấn mấy ngày nay, trường học không biết làm sao vậy, Kiểm Tra Vệ Sinh đặc biệt cần mẫn, đầu tiên là các học viện Học Sinh Hội kiểm tra học viện vệ sinh, sau đó đó là trường học chuyên môn Kiểm Tra Vệ Sinh học sinh tổ chức, ai biết tới rồi cuối cùng liền giáo Học Sinh Hội đều xuất động, bị cắt cử lại đây kiểm tra các viện ký túc xá vệ sinh.

Rõ ràng có bộ môn không đối khẩu, cũng chính là bị kéo lên cùng nhau kiểm tra tân sinh ký túc xá.

Đối này, tân sinh một mảnh tiếng oán than dậy đất.

Vốn dĩ quân huấn một ngày xuống dưới liền mệt đến không thành bộ dáng, còn muốn ứng phó trường học không chừng khi kiểm tra, không thể nghi ngờ là tăng thêm gánh nặng.

Chờ ký túc xá bốn người đều tắm rửa xong, thật lâu cũng không gặp Kiểm Tra Vệ Sinh lại đây, làm chờ cũng là nhàm chán, Hứa Giai Văn liền đề nghị chơi bài.

Chơi bài cùng Ninh Nhuế Tinh phía trước tiếp xúc quá không giống nhau, cùng loại với chơi trò chơi trừu thể bài, nhiều là dùng để ktv điều tiết

không khí, trừu đến “Đại quý” người có thể chỉ định trừu đến “Tiểu quý” người làm bất luận cái gì một việc, mà “Tiểu quý” chỉ có thể tiếp thu, không thể cự tuyệt, trừu đến mặt khác bài còn lại là không có sự tình.

“Nói thật, ta hiện tại vừa nghe đến “Đồng học người hảo, Học Sinh Hội kiểm tra ký túc xá vệ sinh” ta đều phản xạ có điều kiện mà muốn nôn mửa.” Lai Âm dừng một chút, “Cao trung thời điểm ta có thể vì Học Sinh Hội đó chính là thần giống nhau tồn tại, bên trong đều là soái ca mỹ nữ, kết quả đều là gạ người.”

“Nhập học đến bây giờ người có nhìn đến cái nào soái ca sao? Sớm một chút tỉnh tỉnh đi hài tử.” Hứa Giai Văn biên phát ra bài biên nói.

Đại học Bắc Hoa là cả nước số một số hai cao đẳng học phủ, có thể tiến vào kia đều là không sai biệt lắm là “Không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền” loại hình, mà giáo Học Sinh Hội trước không nói, liền nói các nàng Văn Học Viện Học Sinh Hội, kia có thể coi trọng cũng liền thanh tú thuận mắt trình độ, xa xa không thể nói soái đến cực kỳ bi thảm nông nổi.

“Không nga, nghe nói giáo học sinh liền có cái đại soái ca, vẫn là chúng ta trường học bề mặt, thật nhiều nữ sinh hướng về phía hắn cũng muốn thi được chúng ta trường học, chính là tiến vào lâu như vậy, cũng chưa nhìn thấy quá chân nhân.” Phương Đình Dư thanh âm nói không nên lời tiếc nuối tiếc hận.

Vừa dứt lời, liền có lục tục tiếng bước chân đi theo ở ngoài cửa vang lên, hơi có chút ồn ào, ván cửa cách âm hiệu quả không tốt, làm Ninh Nhuế Tinh mấy cái nghe được rất là rõ ràng.

“Tối tối, ma quý nện bước.”

Vừa dứt lời, Ninh Nhuế Tinh trừng lớn đôi mắt nhìn chính mình bài, trên mặt tràn đầy không thể tin tưởng, “Ta trừu đến tiểu quý.....”

Nàng cảm thấy chính mình gần nhất khả năng có điểm suy.

Rõ ràng lúc trước chơi một buổi trưa đều thành công tránh đi, ai biết hôm nay buổi tối ngay từ đầu liền tài.

Không có việc gì không có việc gì, Ninh Nhuế Tinh lập lại an ủi chính mình, không chừng không ai trêu đến chỉ định bài.

Nhưng nàng ý tưởng không vài giây liền bị Hứa Giai Văn cấp đánh nát, nghe được Ninh Nhuế Tinh nói, Hứa Giai Văn triều nàng bốn cột mà cười cười, “Ha ha ha cùng cùng ta muốn tới chỉ định người làm việc.”

“Ai ai ai, ta muốn.....” Hứa Giai Văn lời nói mới vừa nói một nửa liền bị một trận tiếng đập cửa cấp đánh gãy, ký túc xá môn bị người lễ phép mà gõ gõ, tiếp theo thanh tuyến gió mát giọng nam truyền tiến vào, “Đồng học người hảo, Học Sinh Hội kiểm tra ký túc xá vệ sinh.”

“Vừa lúc nga,” Hứa Giai Văn tròn mắt xoay chuyển, vẻ mặt xem kịch vui mà nhìn về phía Ninh Nhuế Tinh, “Không bằng, cùng cùng người đi mở cửa đi, thuận tiện đùa giỡn một chút gõ cửa người kia.”

“Không.....” Ninh Nhuế Tinh không hiểu Hứa Giai Văn thành linh xảy ra hứng thú, nào biết một đám giống như đánh thuốc kích thích giống nhau, nghe được nàng rõ ràng muốn cự tuyệt thanh âm, cơ hồ có chút trăm miệng một lời mà nói, “Không thể cự tuyệt nga.”

Mắt thấy tránh không khỏi, Ninh Nhuế Tinh néo néo chính mình ngón tay, nặng nề mà thở ra một hơi.

Nàng còn tưởng rằng chính mình có thể an toàn vô ngu.

Sớm biết rằng liền không chơi trò chơi.

Cố tình lại muốn đã đánh cuộc thì phải chịu thua.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

38. Tình Lữ Trang

Đây là phòng trộm chương nàng nhận thức Giang Dữ đâu.

Ninh Nhuế Tinh nhận được tin nhắn thời điểm, Lai Âm mấy cái cũng không sai biệt lắm thời gian nhận được mượn người thông tri, một cái ký túc xá bốn người đều bị giáo Học Sinh Hội mượn người.

Vừa lúc quân huấn mới vừa kết thúc, vừa lúc gặp thứ sáu, liền nghỉ buổi tối đi ra ngoài khao chính mình một đốn, ai biết liền nhận được học tử buổi tối tổ chức bộ tụ hội thông tri.

“Sa đọa phố” quán bar nhiều như vậy, vừa tới trường học còn không có một tháng, Ninh Nhuế Tinh tự nhiên không biết tụ hội địa điểm địa chỉ ở nơi nào, học tử chỉ làm nàng ở nữ sinh ký túc xá hạ bưu cục chờ là được, sẽ có người tới đón nàng.

Đàn liêu hần là chiêu tân tân kiến, nàng tìm một vòng, lằng là không có nhìn đến Giang Dữ.

Đối với liên hoan, Ninh Nhuế Tinh vẫn là có chút chờ mong, rốt cuộc liền phải cùng cùng bộ môn can sự nhóm gặp mặt, đại học vườn trường nhiều nhận thức điểm người vẫn là tốt.

Thật vất vả chờ đến buổi tối, Ninh Nhuế Tinh mới vừa thối xong đầu, liền nhìn đến đàn liêu học tử làm nàng đi xuống bưu cục, đã có người đang đợi nàng.

Nhưng vừa ra ký túc xá đại môn, nàng xa xa mà liền nhìn đến đứng ở bờ bụi bên quen thuộc thân ảnh.

Như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ là Giang Dữ lại đây tiếp nàng.

Ninh Nhuế Tinh bước nhanh đi qua đi, hơi hơi mà thở phì phò, ở Giang Dữ trước mặt đứng yên, ngửa đầu xem hắn, đáy mắt là tàng cũng tàng không được kinh ngạc cùng vui sướng, “Học..... Giang Dữ học trưởng, như thế nào là người tới đón ta?”

Nàng nguyên bản đều kêu thói quen học trưởng, chỉ cần gặp phải hiểu biết thống nhất đều xưng hô học trưởng, buột miệng thốt ra thời điểm mới nhớ tới Giang Dữ không thích, hắn cũng không nên cùng những người khác giống nhau, lập tức sửa lại khẩu.

Bởi vì là bộ môn lần đầu tiên gặp mặt, Ninh Nhuế Tinh liền hóa cái trang điểm nhẹ, nàng làn da vốn là trắng nõn đến vô cùng mịn màng, hai cong mày liễu cũng bị người hơi làm tân trang, ở trang dung làm nền hạ, ngũ quan càng thêm mà lập thể tinh xảo, không giảm tú mỹ, càng giống tú kính mỹ lệ búp bê Tây Dương, đẹp đến kỳ cục.

Giang Dữ rũ mắt nhìn nàng, thẳng đến nàng khuôn mặt ở hắn nhìn chăm chú hạ chậm rãi đỏ lên, mới sâu kín mà thu hồi chính mình ánh mắt, “Ta tới đón người, không hảo sao?”

Đối với Giang Dữ nói, nàng không biết nên như thế nào tiếp, nhưng vẫn là thuận theo chính mình nội tâm hỏi ra chính mình nghi hoặc, “Nhưng người không phải rất vội sao? Như thế nào sẽ có rảnh?”

“Ta còn là Ngoại Liên Bộ bộ trưởng, loại này bộ môn tự hội tự nhiên là muốn tham gia, lại nói,” hắn dừng một chút, “Không phải ai đều có thể để cho ta tới tiếp.”

Hắn ngửi khí trước sau như một vùn đặm phong khinh, như là đang nói lại bình thường bất quá sự tình, Ninh Nhuế Tinh nghe xong, tâm đột nhiên nhảy dựng, chỉ cảm thấy chung quanh không khí đều nhiệt không ít.

Sớm biết rằng nàng liền không mặc cao bồi quần dài, quái nhiệt.

Giang Dữ thanh khụ một tiếng, đánh võ có chút khô nóng không khí, “Đi thôi, bọn họ đang chờ.”

-

Vừa ra cổng trường, não nhiệt hơi thở liền ập vào trước mặt.

Tân sinh ban ngày quân huấn, buổi tối đó là bị cưỡng chế yêu cầu tham gia các loại tọa đàm, này đây gần hai ba cái tuần, Ninh Nhuế Tinh còn không có cùng bạn cùng phòng đặt chân quá “Sa đọa phổ”.

Lui tới nhiều là tình lữ, dắt tay đùa giỡn, toàn bộ phổ nhìn lại, đều là học sinh, Ninh Nhuế Tinh đi theo Giang Dữ mặt sau, không khỏi có chút tò mò mà nhìn chung quanh chung quanh.

Cao trung hiếm thấy ban đêm não nhiệt, nhiều là ngủ đông ở phòng học chuẩn bị chiến tranh thi đại học, cũng sẽ không có này đó muôn hình muôn vẻ tiêu khiển.

Nhìn đi ở phía trước bất quá ba bước khoảng cách cao lớn bóng dáng, Ninh Nhuế Tinh mặc danh có chút hốc mắt nóng lên.

Chung quanh não nhiệt hoàn cảnh, lui tới tình lữ ở một khắc cho nàng nào đó xa lạ mãnh liệt ảnh hưởng, cực nóng cảm xúc ở trong nháy mắt xâm nhập nàng ngũ cảm, trong cơ thể ần ần mà bốc lên khởi một cỗ xúc động.

Tưởng tiến lên giữ chặt hắn tay, cùng người chung quanh giống nhau.

Nhưng nàng lại không có thể làm như vậy lý do, Ninh Nhuế Tinh thực mau mà bình tĩnh lại.

Cuối tuần ban đêm, “Sa đọa phổ” người thực sự có điểm quá nhiều, Giang Dữ quay đầu lại nhìn thoáng qua Ninh Nhuế Tinh, thấy nàng ở phía sau cúi đầu chậm rì rì mà đi tới, giống như có chút uể oải bộ dáng, nhúu nhúu mày, xoay người ba bước làm hai bước đi đến bên người nàng, thấp giọng hỏi nói, “Làm sao vậy?”

“A,” Ninh Nhuế Tinh ngẩng đầu liền thấy Giang Dữ gần trong gang tấc khuôn mặt tuần tú, theo bản năng mà sau này lui một bước lắc đầu, mặt sau lại là bất bình thân bậc thang, Giang Dữ tay mắt lạnh lẽo mà đỡ lấy Ninh Nhuế Tinh bả vai, ổn định nàng sau này đảo thân thể.

“Cẩn thận một chút.” Giang Dữ ngữ khí thực đậm, buông xuống mắt, đỡ lấy bả vai tay đi xuống vừa trượt, rơi xuống nàng mảnh khảnh thủ đoạn, từng suy sụp mà cầm, thấp giọng giải thích, “Đây giai đoạn người tương đối nhiều, ta lôi kéo người đi,” dừng một chút, bổ sung nói, “Bọn họ phỏng chừng đã chờ thật lâu.”

Ninh Nhuế Tinh ngờ ngác gật đầu, liền thấy Giang Dữ đã đứng ở nàng bên tay trái, bị hắt cầm da thịt bị gió thổi qua, ần ần mà có chút nóng lên.

Tụ hội địa điểm ở chỗ ngoặt chỗ một nhà chủ đề ktv, hành lang không bị quan trọng ghế lô, có rõ ràng âm nhạc thanh tràn đầy ra tới.

Môn mới vừa một bị mở ra, ánh sáng lưu chuyển biến hóa trung, ghế lô âm nhạc thanh đột nhiên dừng lại, cơ hồ toàn bộ ghế lô người ánh mắt đều nhìn lại đây.

“Chúng ta bộ trưởng rất cuộc tới,” Chu Hạo mới vừa nói, ánh mắt dừng ở Ninh Nhuế Tinh trên cổ tay, đầy mặt đều là chế nhạo, “Ta nói như thế nào như vậy chậm, đây là làm chuyện gì lại đây, còn dặt thương thủ?”

Thấy nhiều như vậy đôi mắt dừng ở chính mình trên người, Ninh Nhuế Tinh không khỏi có chút thẹn thùng, đặc biệt là còn bị trêu ghẹo, vặn vẹo thủ đoạn, muốn đem chính mình tay từ Giang Dữ trong tay rút ra, nhưng Giang Dữ nhìn như từng suy sụp mà cầm, lực đạo lại là đại, không dung tránh thoát.

“Vừa mới người nhiều, sợ đi rời ra mà thôi.” Giang Dữ đạm thanh giải thích, lúc này mới buông ra Ninh Nhuế Tinh tay.

Ninh Nhuế Tinh tưởng Giang Dữ hẳn là muốn cùng mặt khác học trưởng học tỷ ngồi ở cùng nhau, thấy góc có hai nữ sinh ngồi, bên cạnh còn có vị trí, không có bất luận cái gì chần chờ, liền ném xuống Giang Dữ triều góc đi đến.

Khó gặp Giang Dữ trước mặt người khác thân mật, Chu Hạo tự nhiên sẽ không dễ dàng như vậy buông tha Giang Dữ, cơ hồ ở hăn dứt lời nháy mắt liền nói tiếp, “Này học sinh phổ liền lớn như vậy, bao lớn người, còn có thể đi lạc?”

“Có vấn đề sao?” Giang Dữ không mẫn không nhạt mà liếc Chu Hạo liếc mắt một cái, nhưng trong đó ý tứ cũng chỉ có Chu Hạo một người hiểu được.

Nếu là hăn nói có vấn đề, Giang Dữ phỏng chừng sẽ lập tức phái một đồng lớn sự tình cho hăn làm, kẻ thức thời trang tuấn kiệt, Chu Hạo lập tức vỗ vỗ chính mình bên cạnh không vị, “Liền chờ người, riêng cho người lưu vị trí.”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

39. Chơi Tình Thú

Đây là phòng trộm chương Ninh Nhuế Tinh nghĩ, cầm di động liền đứng lên, đi hướng cửa bày giày giá, chuẩn bị đổi giày ra cửa.

“Cùng cùng người làm gì đâu?”

Lai Âm đi vào tắm rửa, Phương Đình Dư đã nằm ở trên giường, nghe được Hứa Giai Văn nói cũng dò ra đầu tối, lặp lại hỏi, “Người muốn ra cửa?”

“Ta chìa khóa giống như dừng ở tiệm trà sữa, đi lấy một chút, thực mau trở lại.”

-

Nghi thị liên tục toàn bộ ban ngày oi bức, vạn vật bị cao nhiệt độ không khí lặp lại mà nướng nướng, tối rồi buổi tối, lại là đột nhiên ngấm nổi lên vũ.

Ninh Nhuế Tinh ra cửa vội vàng, cũng căn bản sẽ không đoán trước tối rồi trời mưa cục diện, cầm chìa khóa mới từ tiệm trà sữa ra tới, liền thấy trắng sáng sao thưa không trung chậm rãi rơi rụng xuống dưới vài tia giọt mưa, rồi sau đó nhanh chóng chuyển vì tí tách tí tách kẹp gió lạnh mưa phùn, có càng hạ càng đại xu thế.

Không chấp nhận được nửa điểm chần chờ, Ninh Nhuế Tinh nửa chống tay làm dạng xòe ô che đầu đi nhanh chạy vào trong mưa.

Tiệm trà sữa cùng ký túc xá tốt cuộc là có điểm khoảng cách, sôi nổi nhiều giọt mưa nghiêng góc độ, rậm rạp thủy trạng thể tần hương người trên người tạp, cùng với nháy mắt cắt qua màu đen trời cao âm âm âm tiếng sấm, trên đường chậm rãi tích tụ một tầng theo địa thế uốn lượn chảy nước mưa.

Ninh Nhuế Tinh không cần xem cũng biết chính mình tiểu bạch giày khẳng định dơ đến không thành bộ dáng, mắt thấy dừng ở bên tai tiếng mưa rơi càng lúc càng lớn, thật sự không có biện pháp, Ninh Nhuế Tinh chỉ có thể hướng cách đó không xa siêu thị chạy, tính toán trước tiên ở dưới mái hiên tránh mưa.

Siêu thị đối diện mặt kiến trúc vừa vặn chính là quán viện, kiến công cùng máy tính nam sinh ký túc xá, Giang Dữ gần nhất đã ở tiếp nhận hội trưởng toàn bộ công tác, tổ chức bộ đại bộ phận là hai cái phó bộ ở quán, hẳn cũng chỉ là đi xem đi ngang qua sân khấu.

Chu Hạo ở bên trong cùng mặt khác hai cái nói chuyện, Giang Dữ lại là một người đái ở ban công.

Ban công không bật đèn đèn nhánh, cùng lâu ngoại thất nội ánh đèn hình thành mãnh liệt tiên minh đối lập.

Giang Dữ dựa nghiêng ban công môn, cả người hơi thở có chút lười nhác, chỉ gian kẹp mình mình diệt diệt ánh đèn, như ẩn như hiện trung hiện lên rõ ràng nicotin hương vị, nếu Ninh Nhuế Tinh hoặc là mặt khác nữ sinh ở đây, nhất định sẽ phát ra vài tiếng cảm thán.

Người nam nhân này, liên thủ chỉ kẹp yên tư thế đều là như vậy đẹp, giống như toàn thân bị cắt đứt tự phụ bị người không chút nào thu liễm lộ ra ngoài, giờ tay nhắc chân gian mỗi một động tác đều mang theo một cổ sinh ra đã có sẵn quý khí, giống như bị truyện tranh phục chế ra tới giống

nhau cực cụ mỹ cảm cùng mê hoặc tính, làm người không tự giác mà liền tưởng tiếp cận.

Giang Dữ đối với điện thoại thấp thấp ừ một tiếng, tỏ vẻ chính mình nghe được, rồi sau đó giờ tay, không chút để ý mà hút một ngụm yên.

Đại học nam sinh, hiếm thấy sẽ không hút thuốc, Giang Dữ nhưng thật ra không thường hút thuốc, chính là tâm tình bức bối thời điểm mới có thể trừu thượng như vậy một hai căn.

Bên ngoài vũ vẫn là xôn xao rơi xuống, gõ rơi trên mặt đất thanh âm dễ dàng làm người càng thêm phiền.

Giang Dữ buông xuống mắt, ánh mắt dần dần mà nhiệm không kiên nhẫn cùng mệt mỏi, ánh mắt lơ đãng mà liền rơi xuống đứng ở cửa siêu thị nhân thân thượng, động tác chỉ là một đốn, mở miệng tiếng nói tất như bình thường bình tĩnh, “Ta bây giờ còn có điểm sự, đợi lát nữa lại cho người gọi điện thoại.”

“Tiểu đảo.....” Cận lam vừa định nhiều lời một câu, liền thấy nhi tử đã cắt đứt điện thoại.

“Lão tứ, xá trưởng mới từ bên ngoài mua bữa ăn khuya trở về, mau tới đây cùng nhau ăn.” Thấy Giang Dữ đẩy cửa ra đi đến, Lưu Cường biên mở ra đóng gói biên mở miệng.

Giang Dữ tuy là bọn họ ký túc xá tuổi nhỏ nhất, nhưng vô luận là thành tích mới có thể vẫn là xã giao năng lực, đều là nhất đẳng nhất không thể bắt bẻ, một trương khuôn mặt tuấn tú cùng treo mặt nạ, tuy nói không có gì dư thừa cảm xúc, nói chuyện xử sự lại là lưu lại đường sống bình đạm ôn hòa.

Hắn ở trường học ngoại có một bộ chính mình phòng ở, chỉ là gần nhất khai giảng vừa lúc gặp phải Học Sinh Hội chính vội, liền không chừng

khi ở tại ký túc xá.

“Các người ăn, ta có việc trước đi ra ngoài một chuyến.”

“Người làm gì đi, bên ngoài còn rơi xuống mưa to đâu?”

Chu Hạo còn không kịp hỏi ra khẩu, Giang Dữ đã tùy tay cầm một phen đại dù đóng cửa lại.

Mưa to liên tục không ngừng nghỉ ngấm, Ninh Nhuế Tinh nhú nhú mảy, một trận ướt át gió lạnh thổi qua, đốn giác có chút lãnh, nhin không được chà xát chính mình hai tay sưởi ấm.

Vừa mới Lai Âm gọi điện thoại lại đây hỏi nàng địa chỉ, muốn lại đây đưa dù, Ninh Nhuế Tinh lại là sợ phiền toái người, một chút liền cự tuyệt.

Nhìn từ dưới mái hiên vuông góc hạ trụ giọt mưa cùng màn đêm trung rõ ràng vũ thác nước, Ninh Nhuế Tinh nghĩ dù sao cũng còn không có tắm rửa, dứt khoát liền trực tiếp hướng trở về, bằng không xem này vũ, đợi lát nữa sợ là sẽ hạ đến lớn hơn nữa.

Cũng ở bên nhau hai chân hơi hơi giật giật, Ninh Nhuế Tinh mới vừa bước ra một bước, còn chưa đi xuống bậc thang, giọt mưa vừa ra ở nàng gương mặt một hai giây, ở chậm rãi vưng khai, rũ phóng thủ đoạn liền bị người từ phía sau cấp giữ chặt.

Nàng theo bản năng mà thuận thế quay đầu lại, liền thấy được một trương không lâu trước đây mới vừa nhìn đến khuôn mặt tuần tú.

Giang Dữ một khuôn mặt vẫn là không có gì cảm xúc, mí mắt xốc xốc, tiếng nói thực đậm, “Người không mang ô che sao?”

“Đúng vậy.” Ninh Nhuế Tinh giật mình, tư thái có chút cứng đờ.

Nàng cảm thấy chính mình có điểm không quá có thể nhìn thẳng trước mắt người, vừa thấy đến hân, nàng liền dễ dàng nghĩ đến thang lầu gian nhân hân dựng lên rung động, loại này xa lạ tình tứ, ở nàng mười tám năm trong cuộc đời, cơ hồ liền không có trải qua quá.

“Kia đi thôi.”

“Cái gì?” Ninh Nhuế Tinh nghe được không hiểu ra sao, không quá minh bạch hân ý tứ.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông

www.dtv-ebook.com

40. Thân Một Chút

Đây là phòng trộm chương

Một bên Lai Âm xoát Weibo, lơ đãng mà quay đầu, liền nhìn đến Ninh Nhuế Tinh phát ngọc bộ dáng, thuận miệng hỏi, “Cùng cùng người tưởng cái gì đâu?”

Ninh Nhuế Tinh thở dài, lắc lắc đầu, “Không có.”

Nàng nhưng ngược ngùng nói cho Lai Âm, nàng vừa mới quá khứ một giờ nội, tưởng tất cả đều là Giang Dữ cùng nàng ở chung khi bộ dáng.

Ninh Nhuế Tinh phiên trang thư, liền nghe được Lai Âm thanh âm, “Màu trắng cùng màu đen, người càng thích loại nào nhan sắc a cùng cùng.”

Không có nghĩ nhiều, Ninh Nhuế Tinh mở miệng trở về thanh màu trắng.

Vừa dứt lời, Lai Âm vẫn đề liền tiếp huýnh tới, mau đến làm nàng có chút không kịp chống đỡ.

“Ở người trong mắt, người thích người là cái dạng gì phong độ nhẹ nhàng vẫn là văn võ song toàn gì đó.”

Thích người.....

Rõ ràng đã bắt giữ tới rồi này đó mẫn cảm đa tình chữ, nhưng giây tiếp theo, trong đầu vẫn là không chịu khống chế mà hiện ra Giang Dữ bộ

dáng.

Giang Dữ nói, tái hảo tân trang từ hần là đều không đủ để đi hình dung hần đi?

Lai Âm cũng chỉ là vừa lúc hỏi, nguyên bản cho rằng Ninh Nhuế Tinh hời sẽ là “Không có thích người”, lại hoặc là “Không biết”, nào biết căn bản không có trong dự đoán thanh âm cùng đáp án.

Nàng đem ánh mắt từ màn hình di động chuyển dời đến Ninh Nhuế Tinh trên mặt, liền thấy nàng ngơ ngẩn mà nhìn chăm chăm bàn học phát ngốc.

Ở phóng không chính mình, lại hoặc là ở miệt mài theo đuổi tự hỏi.

Lai Âm hai mắt tỏa ánh sáng, khắc chế không được chính mình đánh gãy Ninh Nhuế Tinh suy nghĩ.

Cố kỵ ở phòng học, không dám quá mức lớn tiếng tuyên dương, nhưng so với giống nhau nói chuyện rõ ràng cất cao âm lượng, vẫn là bán đứng nàng trong lòng kích động.

“Oa cùng cùng, mau nói cho kia một khắc người tưởng chính là ai? Ta thật đúng là không nghĩ tới, người ngày thường cái gì đều không nói, thật là có thích người.”

Các nàng vài người cảm tình luôn luôn thực hảo, cơ hồ là có cái gì nói cái gì.

Chỉ là Ninh Nhuế Tinh không giống các nàng mấy cái có phong phú cảm tình trải qua, cũng liền không có cái gì có thể hỏi, ngày thường nói, trừ bỏ làm chút trường học sự tình, cơ hồ liền đều ngâm mình ở các loại thư tịch thượng.

Nào biết đâu rằng sẽ bất động thanh sắc mà thích người.

Chính là dựa theo nàng đối đãi nam sinh hàm súc nội liễm thái độ, lại là nơi nào tới ở chung thời gian đi bồi dưỡng cảm tình

Lai Âm ý tưởng tạm dừng hạ, nháy mắt nghĩ tới một người.

Nghĩ, nàng để sát vào Ninh Nhuế Tinh, đưa lỗ tai thấp giọng nói, “Người kia là Giang Dữ học trưởng sao?”

Giang Dữ người như vậy, ai sẽ không động tâm? Khá vậy giới hạn là đem hắn coi như nam thần giống nhau tồn tại, chính mình có mấy cân mấy lượng vẫn là rõ ràng.

Người khác với hắn chỉ biết đến tới một trận xa cách lễ phép, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại là cái ngoại lệ.

Bao gồm lần trước nữ sinh ký túc xá thông báo sự kiện, nàng cùng Hứa Giai Văn các nàng liền cảm thấy có chút không thích hợp.

Trường học đích xác văn bản rõ ràng cấm ký túc xá buổi tối âm ỉ, nhưng Giang Dữ lý do cũng thực sự không đứng được chân.

Chỉ có hắn một người xuất hiện, mà đều không phải là là Học Sinh Hội ký túc xá tra tầm.

Như vậy tư thái, đảo như là xuất phát từ đối thích người, có được cường đại chiếm hữu dục ở quấy phá.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu, nhìn về phía Lai Âm màn hình di động, liếc mắt một cái liền thấy được vừa mới từ Lai Âm trong miệng hỏi ra tới đề mục.

Có thích hay không một người thí nghiệm đề.

“Ta vừa mới suy nghĩ chuyện khác.” Ninh Nhuế Tinh đem cái kia bác chủ ghi tạc trong lòng, hỏi một đằng trả lời một nẻo mà nói.

“Úc.” Lai Âm rõ ràng không có như vậy hảo lừa gạt, hai mắt tràn đầy hài hước ý vị, “Ta cũng không hỏi người suy nghĩ cái gì a, ta hỏi chính là.....”

Đình linh linh.....

Thình lình xảy ra tiếng chuông đánh gãy Lai Âm hỏi chuyện.

Ninh Nhuế Tinh nặng nề mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, cầm lấy đặt lên bàn di động lập tức đứng lên, đem sách giáo khoa giao cho Lai Âm, “Ta huấn luyện không còn kịp rồi ha, giúp ta đem thư mang về, sao sao.”

Lai Âm thỉnh cầu người khác hỗ trợ làm việc tổng hội lấy “Sao sao” hoặc là “Cảm ơn bảo bối” kết thúc, Ninh Nhuế Tinh cùng nàng đã lâu rồi, thuận miệng cũng liền tới rồi một câu.

“Hồi ký tức xá ta hỏi lại người.”

Xác nhận bóng rổ thi đấu nữ sinh danh sách lúc sau, cũng từng có quá vài lần tiết tự học buổi tối sau yêu cầu huấn luyện tình huống, này đây Lai Âm cũng không có nghĩ nhiều.

Nhìn Ninh Nhuế Tinh vội vã bộ dáng, chưa từ bỏ ý định mà bổ sung nói.

Ninh Nhuế Tinh ý đồ đánh qua loa mắt, “Lại nói lại nói.”

Mới vừa tan học, hàng hiên rất là quạnh quẽ, rải rác vài người.

Ninh Nhuế Tinh vuốt ve thân máy, rồi rảo muốn hay không cấp Giang Dữ phát tin tức, mới vừa xuống lầu, vừa nhắc đầu liền nhìn đến khu dạy học ngoại cây đa hạ đứng một người cao lớn thân ảnh.

Mờ nhạt ánh đèn xuyên thấu qua loang lỗ bóng cây, đan xen mà đánh vào hắt trên mặt, tranh tối tranh sáng trung, nói không nên lời cực cụ mê hoặc.

Ở hắt giường mắt xem ra nháy mắt, Ninh Nhuế Tinh cơ hồ không chút suy nghĩ, một đường chạy chậm đến Giang Dữ trước mặt.

“Giang Dữ học trưởng, người như thế nào ở chỗ này?”

Khu dạy học cùng cây đa khoảng cách không xa, nhưng rất cuộc là vận động, Ninh Nhuế Tinh hơi hơi mà thở phì phò, hơi thở có chút không xong.

Âm điệu trung có rõ ràng kinh hỉ, phảng phất ở kinh ngạc giờ phút này hắt xuất hiện.

Giang Dữ cúi đầu, nhìn Ninh Nhuế Tinh giờ khắc này triển lộ miệng cười cùng phi dương ánh mắt, hầu kết không tự giác mà lẩn lẩn, mở miệng tiếng nói có chút ám ách.

“Ta tới đón người.”

Khinh khinh xảo xảo mấy chữ mắt, phảng phất mang theo phân lượng, nặng nề mà nện ở Ninh Nhuế Tinh trong lòng.

Ngửa đầu nhìn hắt đầy mắt ngọt mà nhiều chút ngạc nhiên.

Đối với cảm tình nàng lại như thế nào xa lạ, cũng là biết đại học, nam sinh tới đón nữ sinh tan học đơn giản là kia một loại tình huống.

Bạn trai tới đón bạn gái a.

Hắt rất cuộc có biết hay không a.

Nhận thấy được Ninh Nhuế Tinh thất thần, Giang Dữ triều nàng đến gần một bước, nháy mắt kéo gần lại hai người khoảng cách.

“Suy nghĩ cái gì”

Cổ tình đề thấp thanh âm tựa mê hoặc, theo gió thổi tiến nàng bên tai, kích khởi một trận tê dại ngứa ý.

Nhìn cặp kia đen nhánh đôi mắt, sâu không thấy đáy giống như lỗc xoáy, một không cẩn thận liền sẽ bị hút vào đi, không chút suy nghĩ, phần đậm đầy đặn cánh môi trường đóng mở hợp.

“Tưởng người.”

Lời vừa ra khỏi miệng, trái tim cấp tốc mà nhảy lên, mau đến có chút kỳ cục.

Ninh Nhuế Tinh mới kinh ngạc phát hiện chính mình đem trong lòng ý tưởng nói ra, sắc mặt trong nháy mắt trường đến đỏ bừng, vội vàng mở miệng giải thích.

“Không phải, không phải ý tứ này,” thật sự là quá khẩn trương, tinh lượng thanh triệt tròng mắt nhiễm vài phần đám sương, như lông chim phất quá tâm gian, lưu lại một mảnh ngứa ý.

“Ta là suy nghĩ học trường như thế nào sẽ qua tới tiếp ta, ta còn tưởng rằng sẽ là đi nơi nào hội hợp đâu.”

Giang Dữ ở nhà ăn nói qua sẽ đến tiếp nàng, nàng lại là cho rằng cái này “Tiếp”, là ở sân bóng rổ tiếp nàng.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

41. Lão Phu Lão Thê

Đây là phòng trộm chương xoang mũi đều là hân trên người hương vị, hỗn loạn tinh điểm hân vị, không khó nghe, trong lòng nàng ngược lại có loại đặc biệt cảm giác.

Vì nàng mà lưu hân.

Nguyên bản có chút mát lạnh gió đêm, vô duyên chốn cũ nhiễm vài phần khô nóng, trắng nõn gương mặt dán ấm áp ngực, chậm rãi trở nên ửng đỏ.

Giang Dữ sắc mặt vẫn là như nhau bình thường bình tĩnh, chỉ là càng thêm sâu thẳm đôi mắt rốt cuộc là tiết lộ một chút cảm xúc.

Môi mỏng giật giật, tiếng nói cực nhẹ, ý vị không rõ lại phảng phất mang theo sâu đậm tình cảm.

“Ninh Nhuế Tinh.”

Hân nhẹ giọng niệm nàng tên, như là có cái gì, liền phải khắc chế không được mà trút xuống mà ra.

Bởi vì Giang Dữ thanh âm, Ninh Nhuế Tinh lại là đột nhiên phục hồi tinh thần lại, vội vội vàng vàng mà từ Giang Dữ trong lòng ngực rời khỏi tới, trở về an toàn khoảng cách.

“Xin lỗi xin lỗi, Giang Dữ học trưởng, ta không phải cố ý ôm người, ta chỉ là quá kích động.....”

Bóng đêm dày đặc, Giang Dữ hơi hơi cúi đầu, liếc mắt một cái liền thấy rõ Ninh Nhuế Tinh giờ phút này khẩn trương cùng quần bách.

Nàng sốt ruột mà giải thích, sợ hãi hấn chỉ trích.

Trong lòng ngực phong phú cảm cùng ấm áp dần dần tan đi, trở nên một mảnh làm lạnh, mất mát cảm giác tùy theo dựng lên.

Giang Dữ thu liễm giữa mày không nên có cảm xúc, triều nàng hơi hơi mỉm cười, giơ tay sờ sờ nàng đầu, lực đạo thực nhẹ, tiếng nói cũng là.

“Không có việc gì, ta hiểu loại này muốn cùng người chia sẻ vui sướng.”

Dăm ba câu, dễ dàng hóa giải nàng giống như bị mê hoặc, làm ra sở hữu không nên có hành động dựng lên xấu hổ.

Cùng Giang Dữ đãi ở bên nhau, thật là nói không nên lời thoải mái.

Loại này thoải mái cảm, làm người quyến luyến, nhưng trong lòng đồng thời cũng tràn ra một chút tiếc nuối.

Giang Dữ không thềm để ý.

Bởi vì chính mình hành động cũng không thể đối hấn tạo thành cái dạng gì ảnh hưởng, bởi vì chính mình không quan trọng.

Yết hầu khô khốc, thậm chí ần ần làm đau, Ninh Nhuế Tinh có chút gian nan mà nói, “Ta đây lại đi luyện tập một hồi, học trưởng người nếu không đi về trước?”

Giang Dữ thật sâu mà ngưng trụ nàng, như là muốn tìm tòi nghiên cứu nàng nội tâm ý tưởng giống nhau, rồi sau đó buông xuống đôi mắt, hàng mi dài che khuất kích động mạch nước ngầm.

“Không có việc gì, ta chờ người.”

Giang Dữ nói chờ nàng, Ninh Nhuế Tinh tự nhiên sẽ không tự thảo mất mặt mà lại làm hấn rời đi, ngăn chặn đối mặt hấn nhảy đến quá nhanh tim đập, nỗ lực dùng cùng bình thường lại vô nhị âm lượng miệng lưỡi cùng hấn đối thoại.

“Hảo, ta đây đi luyện tập.”

Được đến Giang Dữ khẳng định sau khi gạt đầu, Ninh Nhuế Tinh lúc này mới ôm bóng rổ chạy chậm đến bóng rổ giá hạ.

Có lẽ là bởi vì lúc trước nhiều lần luyện tập làm cho thoát lực, lại hoặc là cùng Giang Dữ thân mật ở chung hao phí nàng tâm lực, tiếp được đi hơn mười thứ ném rổ, Ninh Nhuế Tinh không lại quăng vào đi một cái cầu.

Nàng cúi đầu có chút thất bại.

Chẳng lẽ vừa mới ba bước thượng rổ cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn?

Căn cứ không chịu thua giao tranh tâm lý, Ninh Nhuế Tinh ôm bóng rổ, thật sâu mà hít một hơi, vượt chân vừa định ném rổ, liền bị người cản lại.

Nhìn đột nhiên gần trong gang tấc tuần nhan, Ninh Nhuế Tinh có trong nháy mắt giật mình lảng.

“Hôm nay liền đến đây thôi, không cần cấp chính mình áp lực quá lớn,” Giang Dữ liếm mi, ánh mắt ôn nhu, “Nếu người đã quăng vào đi qua, kia tự nhiên là có thể, không cần hoài nghi chính mình năng lực.”

“Chính là.....”

Ninh Nhuế Tinh động động môi còn tưởng lại nói chút cái gì, Giang Dữ lại là duỗi tay tiếp nhận nàng trong tay ôm bóng rổ, “Luyện tập yêu cầu vừa phải, quá độ ngược lại tốt quá hoá lố.”

Trong tay bóng rổ bị hấn vờn ngón tay tùy ý xoay cái vòng, phảng phất giờ phút này mới đỡ xuống hấn nghiêm cần bình tĩnh mặt nạ, nhiều ti bạn cùng lứa tuổi nên có sức sống.

Giang Dữ rũ mi nhìn về phía Ninh Nhuế Tinh, “Ta đi còn cầu, người chờ ta một chút.”

Nhìn Giang Dữ đi hướng bên kia sân bóng, thân ảnh bị đèn đường kéo lớn lên đồng thời, não nhiệt cũng đi theo truyền vào trong tai.

Đại để đều là cùng Giang Dữ quen biết người, trêu chọc Giang Dữ có phải hay không ở giáo bạn gái Đả Lam cầu?

Ninh Nhuế Tinh tâm đi theo run lên.

Bởi vì hấn đưa lưng về phía nàng đứng nguyên nhân, Ninh Nhuế Tinh nhìn không thấy hấn giờ phút này trên mặt biểu tình, chỉ là đợi một hai phút, nàng cũng không chờ đến Giang Dữ phủ định trả lời.

Hấn không phủ định, nhưng cũng không khẳng định.

Trong đầu suy nghĩ theo hấn hành vi động tác đã bắt đầu miên man suy nghĩ lên, suy đoán thái độ của hấn.

Thằng đến di động leng keng một tiếng truyền đến tin tức nhắc nhở, lôi trở lại Ninh Nhuế Tinh hoảng hốt thần trí.

WeChat nhắc nhở 24 giờ chưa bị tiếp thu chuyển khoản bị lui về, ngẩng đầu liền thấy Giang Dữ đã đứng ở nàng trước mặt.

“Học trưởng, người như thế nào tịch thu chuyển khoản?” Không kịp nghĩ nhiều, Ninh Nhuế Tinh khống chế không được hỏi xuất khẩu.

Giang Dữ ánh mắt từ Ninh Nhuế Tinh hướng hẳn màn hình di động, chuyển dời đến nàng trên mặt, thấp giọng hỏi lại, “Vì cái gì muốn thu?”

Nhìn Ninh Nhuế Tinh muốn nói lại thôi bộ dáng, Giang Dữ lãnh đạm mặt mày trung hiện lên hiềm thấy ý cười, “Các nàng là người bạn cùng phòng, lại đều là Học Sinh Hội tân can sự, nếu gặp gỡ, lý nên ta mua đơn.....”

Tiếp được đi nói Ninh Nhuế Tinh lắng là không nghe đi vào, mãi mãi mãi nhân đều bị trước một câu cấp hấp dẫn.

Người bạn cùng phòng.....

Vô duyên vô cớ thỉnh ăn cơm, bởi vì là nàng bạn cùng phòng sao?

stop!

Ninh Nhuế Tinh cấp chính mình đầu óc gió lốc nhanh chóng kêu đình, lặp lại nói cho chính mình không cần nghĩ nhiều.

Nhân gia Giang Dữ khả năng cũng không kia ý tứ, chính mình ở bên này hạt loạn tưởng cái gì a.

Không đều nói còn có là Học Sinh Hội tân can sự.

Trong nháy mắt ở Ninh Nhuế Tinh đáy mắt bốc cháy lên quang phút chốc mà lại diệt đi xuống, rũ đầu, có chút ủ rũ.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu nhìn chính mình mũi chân, mơ hồ nghe thấy Giang Dữ hỏi nàng làm sao vậy, nàng lắc lắc đầu, thanh âm rầu rĩ, “Học trưởng, ta đây thỉnh người uống trà sữa đi?”

Mặc kệ Giang Dữ xuất phát từ loại nào lý do mời khách, ăn thịt người tay đoản bắt người nhu nhược, huống chi không duyên cớ vô cớ mà chiếm người khác tiện nghi, Ninh Nhuế Tinh trong lòng rất cuộc có chút băn khoăn.

Vừa mới vận động xong, thân thể khuyết thiếu hơi nước, còn nữa thời tiết oi bức, tới một ly băng băng trà sữa, lại thích hợp bất quá.

Giang Dữ từ trước đến nay không mừng đồ ngọt, nhúu mày vừa định từ chối, liền thấy Ninh Nhuế Tinh đỉnh một đầu màu đen lông mềm đối với hắn, cúi đầu độ cung dục dàng nhu hòa, ngón tay giáo ở bên nhau, giống như đối với lần này mời, có chút khó xử cùng khẩn trương.

Hắn là sợ hãi được đến hắn cự tuyệt.

Nàng thích, muốn đồ vật, cũng cũng không có cái gì không thể.

Giang Dữ vuốt ve chính mình rũ đặt ở bên cạnh người ngón tay, ấn hạ muốn sờ lên kia đầu mềm phát xúc động, nhẹ giọng trở về câu hỏi.

-

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

42. Nàng

Đây là phòng trộm chương

“Không, không phải a.....”

Ninh Nhuế Tinh một khuôn mặt trưởng đến đỏ bừng, yết hầu bởi vì khẩn trương e lệ khô khốc thật sự.

Cũng không biết vì cái gì, lại có lẽ là bởi vì phía trước không nên có đùa giỡn, một đôi thượng hãn, Ninh Nhuế Tinh liền khẩn trương đến một câu đều nói không nên lời, cũng không biết nên như thế nào mở miệng giải thích.

Rõ ràng là bị hãn kêu, đi theo phía sau hãn lại đây, như thế nào liền biến thành chính mình đuổi tới bộ môn tới?

Ninh Nhuế Tinh lớn lên trắng nõn, lại sinh đến ngoan ngoãn, toàn thân từ sợi tóc đến mũi chân đều lộ ra tinh xảo sạch sẽ, không có gương nanh múa vuốt răng nanh, ngược lại là quy quy củ củ hơi hơi có chút co quắp bất an, nhìn khiến cho người rất có mềm mại hảo cảm.

Mấy cái học trưởng học tỷ khóe môi mỉm cười, trên mặt sôi nổi niềm trêu chọc, dùng một bộ “Ta hiểu” biểu tình nhìn Ninh Nhuế Tinh, đặc biệt là nàng trong tay còn nhéo giấy báo danh, không thể nghi ngờ là “Nhân chứng vật chứng” đều ở, nhiều lời ngược lại có loại bịt tai trộm chuông tái nhợt biện giải.

Ninh Nhuế Tinh cảm thấy chính mình hẳn là muốn giải thích, bằng không cái này hiểu lầm nháo lớn liền không hảo, đem giấy báo danh nhẹ nhàng mà đặt lên bàn, cơ hồ không chút suy nghĩ mà duỗi tay giữ chặt Giang Dữ góc áo, tiếng nói run rẩy, lộ ra rõ ràng bất an khẩn trương, “Học trưởng, ta có thể đơn độc cùng người nói chuyện sao?”

Rốt cuộc kia sự kiện, vẫn là càng ít người biết càng tốt, huống chi một bên còn có chờ xem kịch vui học tử cùng xếp hàng báo danh tân sinh, nếu là trực tiếp cùng hắn ở chỗ này bệnh loét mũi nói thẳng, không biết sẽ có bao nhiêu người sẽ nhịn không được đi bát quái sự tình tiền căn hậu quả.

Cảm nhận được góc áo phía dưới lực kéo, Giang Dữ hơi hơi mà cúi đầu, nhìn nàng thanh triệt đồng tử chỗ sâu trong đựng đầy khẩn trương, đi xuống nhéo góc áo trắng nõn ngón tay thon dài, hầu kết hơi hơi giật giật, hẹp dài đôi mắt đen nhánh như vậy mực trung nhiễm mấy mật không rõ ràng ám sắc.

Giang Dữ buông xuống đôi mắt, thu thu lơ đãng lộ ra ngoài cảm xúc, ánh mắt lại là cực giống một uông thanh tuyền bình tĩnh, xả môi không tiếng động mà cười cười, trong lời nói có chính hắn đều không trong sáng ý vị, “Người trước báo danh.”

“A?” Ninh Nhuế Tinh không nghĩ tới hắn sẽ nói những lời này.

Nhưng đây là hắn nơi bộ môn, nàng sao có thể lại báo danh tham gia?

“Chờ người điền xong giấy báo danh, ta liền nghe người nói.” Giang Dữ đơn giản mà giải thích, thấy Ninh Nhuế Tinh do dự tại chỗ chần chờ, trên mặt biểu tình là có thể thấy được rồi rằm, khuôn mặt nhỏ hơi hơi khổ ba ba mà nhăn, như là bao phủ uế oải.

Giang Dữ ho nhẹ một tiếng, biểu tình vẫn là như nhau bình thường đạm nhiên, Ninh Nhuế Tinh lại là đột nhiên phục hồi tinh thần lại, không

lại do dự, cầm lấy một bên bút xoát xoát mà viết xuống chính mình học viện chuyên nghiệp, tên cùng liên hệ phương thức.

Dù sao chỉ là điền cái biểu, đến lúc đó sơ thí bất quá tới cũng không có chuyện.

Chờ nàng buông bút, Giang Dữ giống như không chút để ý mà tùy ý liếc mắt một cái, rồi sau đó đem ánh mắt dừng ở giữa đầu nhìn người của hắn trên người, tiếng nói rất thấp, “Đi thôi.”

Ninh Nhuế Tinh sửng sốt một hai giây, nhìn dần dần rời xa đỉnh bạt bóng dáng, khẽ cắn môi theo đi lên.

-

Ánh đèn tái nhợt thang lầu gian, phía dưới là phô thảm đỏ từng đoạn thang lầu cùng âm ỉ ồn ào đi lại đám người, trên lầu lại là mặt khác một bộ quang cảnh.

Ninh Nhuế Tinh nhìn dựa lưng vào vách tường, trên người hơi thở vô cớ có chút lười biếng người, tranh tối tranh sáng trung, hắn mặt xem đến cũng không rõ ràng mơ hồ, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại có thể ở trong đầu khêu ra giờ phút này hắn mỗi một tắc đường cong đi trạng điều luyện sắc sảo dường như tuần mỹ khuôn mặt, cùng này vài lần gặp mặt thường có lạnh lùng biểu tình.

Như vậy một trường không giống nhân gian nên có khuôn mặt tuần tú, thật sự là làm người nhìn thoáng qua liền khó có thể quên.

Hắn không nói chuyện, ánh mắt cũng không biết ngăm nhìn ở nơi nào, so với đi theo hắn phía sau nghe quy luật tiếng bước chân cùng như có như không bằng phẳng tiếng hít thở, như vậy như là bị thời không đình trệ giống nhau yên tĩnh, làm Ninh Nhuế Tinh trong lòng nói không nên lời khẩn trương.

Khẩn trương rất nhiều lại mang theo điểm hơi hơi có chút xa lạ cảm xúc, trong lồng ngực trái tim nháy lên tần suất dị thường mà mau, phảng phất đều phải thoát ly bản thân thân thể vật chứa.

“Học, học trường,” Ninh Nhuế Tinh thật cẩn thận mà đã mở miệng, thấy chính mình giọng nói nghẹn thanh đến lợi hại, nhin không được nhẹ giọng khụ khụ, đánh vỡ trong không khí nguyên bản yên lặng, tiếp tục nói, “Kia sự kiện là cái ngoài ý muốn, ta cùng ta bạn cùng phòng ở chơi trò chơi, đó là trò chơi trừng phạt, đối với người nói câu nói kia không phải ta bốn ý, nếu là cho người tạo thành bối rối, ta ở chỗ này cùng người nói một tiếng thực xin lỗi.”

Vừa mới bắt đầu còn có chút lắp bắp, nói năng lộn xộn, sau lại lại là càng nói càng thuận.

Ninh Nhuế Tinh cũng là một cỗ não mà đem chính mình trong lòng suy nghĩ nói cấp nói ra, ngẩng đầu muốn nhìn người nọ phản ứng, lại thấy hắn vẫn là vẫn duy trì như điêu khắc tư thế giống nhau vẫn không nhúc nhích, liền nửa phần ánh mắt cũng chưa thưởng cho nàng.

Ninh Nhuế Tinh chỉ đương hắn còn không có chú ý, ban đầu tổ chức lời nói không có bất luận cái gì tác dụng, lập tức càng khẩn trương.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

43. Bóng Rõ

Đây là phòng trộm chương mũi gian đều là đến từ hắt trên người hương vị, làm nàng đại não hiện ra một mảnh ngăn ngủi chỗ trống, ngửa đầu xem hắt khoảng cách quá mức tiếp cận, thậm chí đều có thể phân biệt ra hắt đồng tử nhan sắc, đen nhánh u ám đến kỳ cục, làm nàng cảm thấy một trận miệng khô lưỡi khô.

Đột nhiên phục hồi tinh thần lại, Ninh Nhuế Tinh thật cẩn thận mà từ Giang Dữ trong lòng ngực rời khỏi tới, duỗi tay chỉ chỉ cánh tay hắt, nhẹ giọng mở miệng, “Rất đau sao?”

Hắt nói có việc, ở trải qua trong đầu cân nhắc sau, bị nàng tự động lọc thành đau đớn.

Rốt cuộc, ngạnh sinh sinh mà thế nàng chặn một cầu, Ninh Nhuế Tinh ngẫm lại đều có chút đau, như là đồng cảm như bản thân mình cũng bị giống nhau, cong cong mày liễu không tự giác mà đều nhăn tới rồi cùng nhau.

Nhìn đến nàng đáy mắt dày đặc lo lắng cùng tự trách, Giang Dữ nhẹ nhàng cười một chút, rốt cuộc không bỏ được làm người tự trách, âm thanh trong trẻo mang lên điểm ý vị không rõ hương vị, rất thấp, “Giúp người chặn, không đau.”

Giang Dữ tiếng nói cố tình đè thấp, thân mật đến giống như bên tai thân mật nỉ non, tuy là Ninh Nhuế Tinh không có nghĩ nhiều, trắng nõn khuôn mặt vẫn là bởi vì những lời này mà không ngừng thăng ôn, nhiễm một mặt đỏ ửng.

Rõ ràng biết học trưởng không phải cái kia ý tứ, chính là hấn đĩnh như vậy một khuôn mặt, lại nói như vậy chọc người nghĩa khác nói, phạm quy đến dễ dàng làm người miên man suy nghĩ.

Ninh Nhuế Tinh tuy là cùng Giang Dữ kéo ra điểm khoảng cách, nhưng Giang Dữ tay vẫn là dán nàng eo oa, chỉ cần hấn duỗi ra tay, Ninh Nhuế Tinh liền sẽ không chịu khống chế mà nhào vào hấn trong lòng ngực.

Giang Dữ buông xuống mặt mày, che khuất đáy mắt kích động cảm xúc, nhìn trước mắt người như cây quạt chớp hàng mi dài, cùng giờ phút này nhìn vẻ mặt của hấn, ngoan ngoãn đến làm nhân tâm ngứa, nhẫn nhịn, thu hồi tay mình.

Chờ trở lại nữ sinh ký túc xá, Ninh Nhuế Tinh không có gì bất ngờ xảy ra mà lại bị mặt khác ba người “Nghiêm hình tra tấn”.

Thật vất vả mới ứng phó qua đi, chờ tắm rửa xong, Ninh Nhuế Tinh nằm ở trên giường, nhìn chính mình đen như mực cái màn giường đĩnh, cũng không biết như thế nào, liền nhớ tới cặp kia sâu không lường được mắt đen.

Như vậy thần nhân, cũng không phải là nàng bộ dáng này phạm nhân có thể tiểu tưởng.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

44. Có Bệnh

Đây là phòng trộm chương chính mình lại nhiều vài lần đi ẩn lượng di động, thời gian cũng sẽ không thay đổi mau.

Nàng vì chính mình không biết từ đâu mà đến, muốn chạy nhanh nhìn thấy Giang Dữ nóng vội mà ảo não.

Một bên Lai Âm xoát Weibo, lơ đãng mà quay đầu, liền nhìn đến Ninh Nhuế Tinh phát ngọc bộ dáng, thuận miệng hỏi, “Cùng cùng người tưởng cái gì đâu?”

Ninh Nhuế Tinh thở dài, lắc lắc đầu, “Không có.”

Nàng nhưng ngượng ngùng nói cho Lai Âm, nàng vừa mới quá khứ một cái khi nội, tưởng tất cả đều là Giang Dữ cùng nàng ở chung khi bộ dáng.

Ninh Nhuế Tinh phiên trang thư, liền nghe được Lai Âm thanh âm, “Màu trắng cùng màu đen, người càng thích loại nào nhan sắc a cùng cùng.”

Không có nghĩ nhiều, Ninh Nhuế Tinh mở miệng trở về thanh màu trắng.

Vừa dứt lời, Lai Âm vấn đề liền tiếp huýnh tới, mau đến làm nàng có chút không kịp chống đỡ.

“Ở người trong mắt, người thích người là cái dạng gì phong độ nhẹ nhàng vẫn là văn võ song toàn gì đó.”

Thích người.....

Rõ ràng đã bắt giữ tới rồi này đó mẫn cảm đa tình chữ, nhưng giây tiếp theo, trong đầu vẫn là không chịu khống chế mà hiện ra Giang Dữ bộ dáng.

Giang Dữ nói, tái hảo tân trang từ hân là đều không đủ để đi hình dung hân đi?

Lai Âm cũng chỉ là vừa lúc hỏi, nguyên bản cho rằng Ninh Nhuế Tinh hồi sẽ là “Không có thích người”, lại hoặc là “Không biết”, nào biết căn bản không có trong dự đoán thanh âm cùng đáp án.

Nàng đem ánh mắt từ màn hình di động chuyển dời đến Ninh Nhuế Tinh trên mặt, liền thấy nàng ngơ ngẩn mà nhìn chăm chăm bàn học phát ngốc.

Ở phóng không chính mình, lại hoặc là ở miệt mài theo đuổi tự hỏi.

Lai Âm hai mắt tỏa ánh sáng, khắc chế không được chính mình đánh gãy Ninh Nhuế Tinh suy nghĩ.

Cố kỵ ở phòng học, không dám quá mức lớn tiếng tuyên dương, nhưng so với giống nhau nói chuyện rõ ràng cất cao âm lượng, vẫn là bán đứng nàng trong lòng kích động.

“Oa cùng cùng, mau nói cho kia một khắc người tưởng chính là ai? Ta thật đúng là không nghĩ tới, người ngày thường cái gì đều không nói, thật là có thích người.”

Các nàng vài người cảm tình luôn luôn thực hảo, cơ hồ là có cái gì nói cái gì.

Chỉ là Ninh Nhuế Tinh không giống các nàng mấy cái có phong phú cảm tình trải qua, cũng liền không có cái gì có thể hỏi, ngày thường nói, trừ bỏ làm chút trường học sự tình, cơ hồ liền đều ngâm mình ở các loại thư tịch thượng.

Nào biết đâu rằng sẽ bất động thanh sắc mà thích người.

Chính là dựa theo nàng đối đãi nam sinh hàm súc nội liễm thái độ, lại là nơi nào tới ở chung thời gian đi bồi dưỡng cảm tình

Lai Âm ý tưởng tạm dừng hạ, nháy mắt nghĩ tới một người.

Nghĩ, nàng để sát vào Ninh Nhuế Tinh, đưa lỗ tai thấp giọng nói, “Người kia là Giang Dữ học trưởng sao?”

Giang Dữ người như vậy, ai sẽ không động tâm? Khá vậy giới hạn là đem hắn coi như nam thần giống nhau tồn tại, chính mình có mấy cân mấy lượng vẫn là rõ ràng.

Người khác với hắn chỉ biết đến tới một trận xa cách lễ phép, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại là cái ngoại lệ.

Bao gồm lần trước nữ sinh ký túc xá thông báo sự kiện, nàng cùng Hứa Giai Văn các nàng liền cảm thấy có chút không thích hợp.

Trường học đích xác văn bản rõ ràng cấm ký túc xá buổi tối âm ỉ, nhưng Giang Dữ lý do cũng thực sự không đứng được chân.

Chỉ có hắn một người xuất hiện, mà đều không phải là là Học Sinh Hội ký túc xá tra tầm.

Như vậy tư thái, đảo như là xuất phát từ đối thích người, có được cường đại chiếm hữu dục ở quấy phá.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu, nhìn về phía Lai Âm màn hình di động, liếc mắt một cái liền thấy được vừa mới từ Lai Âm trong miệng hỏi ra tới đề mục.

Có thích hay không một người thí nghiệm đề.

“Ta vừa mới suy nghĩ chuyện khác.” Ninh Nhuế Tinh đem cái kia bác chủ ghi tạc trong lòng, hỏi một đằng trả lời một nẻo mà nói.

“Úc.” Lai Âm rõ ràng không có như vậy hảo lừa gạt, hai mắt tràn đầy hài hước ý vị, “Ta cũng không hỏi người suy nghĩ cái gì a, ta hỏi chính là.....”

Đình linh linh.....

Thình lình xảy ra tiếng chuông đánh gãy Lai Âm hỏi chuyện.

Ninh Nhuế Tinh nặng nề mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, cầm lấy đặt lên bàn di động lập tức đứng lên, đem sách giáo khoa giao cho Lai Âm, “Ta huấn luyện không còn kịp rồi ha, giúp ta đem thư mang về, sao sao.”

Lai Âm thỉnh cầu người khác hỗ trợ làm việc tổng hội lấy “Sao sao” hoặc là “Cảm ơn bảo bối” kết thúc, Ninh Nhuế Tinh cùng nàng dãi lâu rồi, thuận miệng cũng liền tới rồi một câu.

“Hồi ký tức xá ta hỏi lại người.”

Xác nhận bóng rổ thi đấu nữ sinh danh sách lúc sau, cũng từng có quá vài lần tiết tự học buổi tối sau yêu cầu huấn luyện tình huống, này đây Lai Âm cũng không có nghĩ nhiều.

Nhìn Ninh Nhuế Tinh vội vã bộ dáng, chưa từ bỏ ý định mà bổ sung nói.

Ninh Nhuế Tinh ý đồ đánh qua loa mắt, “Lại nói lại nói.”

Mới vừa tan học, hàng hiên rất là quạnh quẽ, rải rác vài người.

Ninh Nhuế Tinh vuốt ve thân máy, rồi rầm muốn hay không cấp Giang Dữ phát tin tức, mới vừa xuống lầu, vừa nhắc đầu liền nhìn đến khu dạy học ngoại cây đa hạ đứng một người cao lớn thân ảnh.

Mờ nhạt ánh đèn xuyên thấu qua loang lỗ bóng cây, đan xen mà đánh vào hắt trên mặt, tranh tối tranh sáng trung, nói không nên lời cực cụ mê hoặc.

Ở hắt giường mắt xem ra nháy mắt, Ninh Nhuế Tinh cơ hồ không chút suy nghĩ, một đường chạy đến Giang Dữ trước mặt.

“Giang Dữ học trưởng, người như thế nào ở chỗ này?”

Khu dạy học cùng cây đa khoảng cách không xa, nhưng rốt cuộc là vận động, Ninh Nhuế Tinh hơi hơi mà thở phì phò, hơi thở có chút không xong.

Âm điệu trung có rõ ràng kinh hỉ, phảng phất ở kinh ngạc giờ phút này hắt xuất hiện.

Giang Dữ cúi đầu, nhìn Ninh Nhuế Tinh giờ khắc này triển lộ miệng cười cùng phi dương ánh mắt, hầu kết không tự giác mà lẩn lẩn, mở miệng tiếng nói có chút ám ách.

“Ta tới đón người.”

Khinh khinh xảo xảo mấy chữ mắt, phảng phất mang theo phân lượng, nặng nề mà nện ở Ninh Nhuế Tinh trong lòng.

Ngửa đầu nhìn hần đáy mắt ngọt mà nhiều chút ngạc nhiên.

Đối với cảm tình nàng lại như thế nào xa lạ, cũng là biết đại học, nam sinh tới đón nữ sinh tan học đơn giản là kia một loại tình huống.

Bạn trai tới đón bạn gái a.

Hần rốt cuộc có biết hay không a.

Nhận thấy được Ninh Nhuế Tinh thất thần, Giang Dữ triều nàng đến gần một bước, nháy mắt kéo gần lại hai người khoảng cách.

“Suy nghĩ cái gì”

Cổ tình đè thấp thanh âm tựa mê hoặc, theo gió thổi tiến nàng bên tai, kích khởi một trận tê dại ngứa ý.

Nhìn cặp kia đen nhánh đôi mắt, sâu không thấy đáy giống như lỗ xoáy, một không tâm liền sẽ bị hút vào đi, không chút suy nghĩ, phần đậm đầy đặn cánh môi trường đóng mở hợp.

“Tưởng người.”

Lời vừa ra khỏi miệng, trái tim cấp tốc mà nhảy lên, mau đến có chút kỳ cục.

Ninh Nhuế Tinh mới kinh ngạc phát hiện chính mình đem trong lòng ý tưởng nói ra, sắc mặt trong nháy mắt trường đến đỏ bừng, vội vàng mở miệng giải thích.

“Không phải, không phải ý tứ này,” thật sự là quá khẩn trương, tình lượng thanh triệt tròn mắt nhiễm vài phần đám sương, như lông chim phất quá tâm gian, lưu lại một mảnh ngứa ý.

“Ta là suy nghĩ học trưởng như thế nào sẽ qua tới tiếp ta, ta còn tưởng rằng sẽ là đi nơi nào hội hợp đâu.”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

45. Tiểu Tiên Nữ

Đây là phòng trộm chương vì nàng mà lưu hân.

Nguyên bản có chút mát lạnh gió đêm, vô duyên chốn cũ nhiễm vài phần khô nóng, trắng nõn gương mặt dán ấm áp ngực, chậm rãi trở nên ửng đỏ.

Giang Dữ sắc mặt vẫn là như nhau bình thường bình tĩnh, chỉ là càng thêm sâu thẳm đôi mắt rốt cuộc là tiết lộ một chút cảm xúc.

Môi mỏng giật giật, tiếng nói cực nhẹ, ý vị không rõ lại phảng phất mang theo sâu đậm tình cảm.

“Ninh Nhuế Tinh.”

Hắn nhẹ giọng niệm nàng tên, như là có cái gì, liền phải khắc chế không được mà trút xuống mà ra.

Bởi vì Giang Dữ thanh âm, Ninh Nhuế Tinh lại là đột nhiên phục hồi tinh thần lại, vội vội vàng vàng mà từ Giang Dữ trong lòng ngực rời khỏi tới, trở về an toàn khoảng cách.

“Xin lỗi xin lỗi, Giang Dữ học trưởng, ta không phải cố ý ôm người, ta chỉ là quá kích động.....”

Bóng đêm dày đặc, Giang Dữ hơi hơi cúi đầu, liếc mắt một cái liền thấy rõ Ninh Nhuế Tinh giờ phút này khẩn trương cùng quần bách.

Nàng sốt ruột mà giải thích, sợ hãi hân chỉ trích.

Trong lòng ngực phong phú cảm cùng ấm áp dần dần tan đi, trở nên một mảnh làm lạnh, mất mát cảm giác tùy theo dựng lên.

Giang Dữ thu liễm giữa mày không nên có cảm xúc, triều nàng hơi hơi mỉm cười, giơ tay sờ sờ nàng đầu, lực đạo thực nhẹ, tiếng nói cũng là.

“Không có việc gì, ta hiểu loại này muốn cùng người chia sẻ vui sướng.”

Dăm ba câu, dễ dàng hóa giải nàng giống như bị mê hoặc, làm ra sờ hữu không nên có hành động dựng lên xấu hổ.

Cùng Giang Dữ đãi ở bên nhau, thật là nói không nên lời thoải mái.

Loại này thoải mái cảm, làm người quyến luyến, nhưng trong lòng đồng thời cũng tràn ra một chút tiếc nuối.

Giang Dữ không thêm để ý.

Bởi vì chính mình hành động cũng không thể đối hấn tạo thành cái dạng gì ảnh hưởng, bởi vì chính mình không quan trọng.

Yết hầu khô khốc, thậm chí ần ần làm đau, Ninh Nhuế Tinh có chút gian nan mà nói, “Ta đây lại đi luyện tập một hồi, học trưởng người nếu không đi về trước?”

Giang Dữ thật sâu mà ngưng trụ nàng, như là muốn tìm tòi nghiên cứu nàng nội tâm ý tưởng giống nhau, rồi sau đó buông xuống đôi mắt, hàng mi dài che khuất kích động mạch nước ngầm.

“Không có việc gì, ta chờ người.”

Giang Dữ nói chờ nàng, Ninh Nhuế Tinh tự nhiên sẽ không tự thảo mất mặt mà lại làm hấn rời đi, ngăn chặn đối mặt hấn nhảy đến quá nhanh

tim đập, nỗ lực dùng cùng bình thường lại vô nhị âm lượng miệng lưỡi cùng hẳn đối thoại.

“Hào, ta đây đi luyện tập.”

Được đến Giang Dữ khẳng định sau khi gạt đầu, Ninh Nhuế Tinh lúc này mới ôm bóng rổ chạy chậm đến bóng rổ giá hạ.

Có lẽ là bởi vì lúc trước nhiều lần luyện tập làm cho thoát lực, lại hoặc là cùng Giang Dữ thân mật ở chung hao phí năng tâm lực, tiếp được đi hơn mười thứ ném rổ, Ninh Nhuế Tinh không lại quăng vào đi một cái cầu.

Nàng cúi đầu có chút thất bại.

Chẳng lẽ vừa mới ba bước thượng rổ cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn?

Căn cứ không chịu thua giao tranh tâm lý, Ninh Nhuế Tinh ôm bóng rổ, thật sâu mà hít một hơi, vượt chân vừa định ném rổ, liền bị người cản lại.

Nhìn đột nhiên gần trong gang tấc tuần nhan, Ninh Nhuế Tinh có trong nháy mắt giật mình lạnh.

“Hôm nay liền đến đây thôi, không cần cấp chính mình áp lực quá lớn,” Giang Dữ liễm mi, ánh mắt ôn nhu, “Nếu người đã quăng vào đi qua, kia tự nhiên là có thể, không cần hoài nghi chính mình năng lực.”

“Chính là.....”

Ninh Nhuế Tinh động động môi còn tưởng lại nói chút cái gì, Giang Dữ lại là duỗi tay tiếp nhận nàng trong tay ôm bóng rổ, “Luyện tập yêu cầu vừa phải, quá độ ngược lại tốt quá hoá lố.”

Trong tay bóng rổ bị hấn vươn ngón tay tùy ý xoay cái vòng, phảng phất giờ phút này mới đỡ xuống hấn nghiêm cẩn bình tĩnh mặt nạ, nhiều ti bạn cùng lứa tuổi nên có sức sống.

Giang Dữ rũ mi nhìn về phía Ninh Nhuế Tinh, “Ta đi còn cầu, người chờ ta một chút.”

Nhìn Giang Dữ đi hướng bên kia sân bóng, thân ảnh bị đèn đường kéo lớn lên đồng thời, não nhiệt cũng đi theo truyền vào trong tai.

Đại để đều là cùng Giang Dữ quen biết người, trêu chọc Giang Dữ có phải hay không ở giáo bạn gái Đả Lam cầu?

Ninh Nhuế Tinh tâm đi theo run lên.

Bởi vì hấn đưa lưng về phía nàng đứng nguyên nhân, Ninh Nhuế Tinh nhìn không thấy hấn giờ phút này trên mặt biểu tình, chỉ là đợi một hai phút, nàng cũng không chờ đến Giang Dữ phủ định trả lời.

Hấn không phủ định, nhưng cũng không khẳng định.

Trong đầu suy nghĩ theo hấn hành vi động tác đã bắt đầu miên man suy nghĩ lên, suy đoán thái độ của hấn.

Thằng đến di động leng keng một tiếng truyền đến tin tức nhắc nhở, lôi trở lại Ninh Nhuế Tinh hoảng hốt thần trí.

WeChat nhắc nhở 24 giờ chưa bị tiếp thu chuyển khoản bị lui về, ngẩng đầu liền thấy Giang Dữ đã đứng ở nàng trước mặt.

“Học trưởng, người như thế nào tịch thu chuyển khoản?” Không kịp nghĩ nhiều, Ninh Nhuế Tinh khống chế không được hỏi xuất khẩu.

Giang Dữ ánh mắt từ Ninh Nhuế Tinh hướng hấn màn hình di động, chuyển dời đến nàng trên mặt, thấp giọng hỏi lại, “Vì cái gì muốn thu?”

Nhìn Ninh Nhuế Tinh muốn nói lại thôi bộ dáng, Giang Dữ lãnh đạm mặt mày trung hiện lên hiếm thấy ý cười, “Các nàng là người bạn cùng phòng, lại đều là Học Sinh Hội tân can sự, nếu gặp gỡ, lý nên ta mua đơn.....”

Tiếp được đi nói Ninh Nhuế Tinh lắng là không nghe đi vào, mãi mãi mãi nhân đều bị trước một câu cấp hấp dẫn.

Người bạn cùng phòng.....

Vô duyên vô cố thỉnh ăn cơm, bởi vì là nàng bạn cùng phòng sao?

stop!

Ninh Nhuế Tinh cấp chính mình đầu óc gió lốc nhanh chóng kêu đình, lặp lại nói cho chính mình không cần nghĩ nhiều.

Nhân gia Giang Dữ khả năng cũng không kia ý tứ, chính mình ở bên này hạt loạn tưởng cái gì a.

Không đều nói còn có là Học Sinh Hội tân can sự.

Trong nháy mắt ở Ninh Nhuế Tinh đáy mắt bốc cháy lên quang phút chốc mà lại diệt đi xuống, rũ đầu, có chút ủ rũ.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu nhìn chính mình mũi chân, mơ hồ nghe thấy Giang Dữ hỏi nàng làm sao vậy, nàng lắc lắc đầu, thanh âm rầu rĩ, “Học trưởng, ta đây thỉnh người uống trà sữa đi?”

Mặc kệ Giang Dữ xuất phát từ loại nào lý do mời khách, ăn thịt người tay đoan bắt người nhu nhược, hưởng chi không duyên cố vô cố mà chiếm người khác tiện nghi, Ninh Nhuế Tinh trong lòng rốt cuộc có chút băn khoăn.

Vừa mới vận động xong, thân thể khuyết thiếu hơi nước, còn nữa thời tiết oi bức, tới một ly băng băng trà sữa, lại thích hợp bất quá.

Giang Dữ từ trước đến nay không mừng đồ ngọt, nhúu mày vừa định từ chối, liền thấy Ninh Nhuế Tinh đỉnh một đầu màu đen lông mềm đối với hắn, cúi đầu độ cung dịu dàng nhu hòa, ngón tay giảo ở bên nhau, giống như đối với lần này mời, có chút khó xử cùng khẩn trương.

Hắn là sợ hãi được đến hắn cự tuyệt.

Nàng thích, muốn đồ vật, cũng cũng không có cái gì không thể.

Giang Dữ vuốt ve chính mình rũ đặt ở bên cạnh người ngón tay, ẩn hạ muốn sờ lên kia đầu mềm phát xúc động, nhẹ giọng trở về câu hỏi.

-

Ninh Nhuế Tinh tuyển gia giáo nội tiệm trà sữa.

Nhìn mắt thực đơn, điểm ly phô mai ô long, biên mở miệng muốn nhiều hơn điểm khối băng.

Buổi tối trà không thật nhiều uống, nàng lại thật sự oi bức, vừa lúc khối băng có thể pha loãng điểm nước trà độ dày.

“Nhiều băng sao?”

Ninh Nhuế Tinh vừa định gật đầu đáp lại người phục vụ, bên cạnh liền cắm vào một đạo từ tính nam âm, triều phục vụ viên phân phó nói, “Thiếu băng, có thể làm ôn liền tận lực làm ôn.”

Nghe thấy Giang Dữ thanh âm, Ninh Nhuế Tinh theo bản năng mà ngẩng đầu, đối thượng Giang Dữ cúi đầu xem ra mặt mày.

Tiệm trà sữa ngoại dòng người chen chúc, trong tiệm máy móc vận chuyển, đa dạng thanh âm truyền vào trong tai, trở nên mơ hồ lên, chỉ có Giang Dữ nói, dị thường rõ ràng.

Ở trong đầu cùng trái tim thượng lập lại quay cuồng.

“Ăn ít điểm băng,” rồi sau đó lại bổ sung câu, “Nghe lời.”

Ninh Nhuế Tinh lông mi run rẩy, vội vàng cúi đầu, không dám nói cái gì nữa.

Tim đập bang bang dị thường mãnh liệt.

Chờ đi ở trên đường, hung hăng mà uống lên mấy khẩu trà sữa, kịch liệt tim đập mới tính bình phục xuống dưới.

Ninh Nhuế Tinh ở tự hỏi nên cùng Giang Dữ liệu cái gì, mới có thể làm hẳn cảm thấy nàng tư tưởng có chiều sâu, dưới chân tựa hồ dẫm tới rồi cái gì, làm thân thể của nàng không chịu khống chế mà hướng một bên đảo đi.

Cánh tay bị gắt gao mà nắm lấy, khuỷu tay chống ẩm áp ngực.

Giương mắt liền nhìn đến Giang Dữ sắc bén cầm cùng mặt bộ hình dáng đi trạng.

Chỉ là hẳn ánh mắt lại là nhìn chăm chăm trên mặt đất nhìn, nhúu mày.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông

www.dtv-ebook.com

46. Mười Tám Tuổi

Đây là phòng trộm chương Học Sinh Hội còn không có nhiệm kỳ mới, Giang Dữ vẫn là Ngoại Liên Bộ bộ trưởng, từ hăn tới tọa trấn phỏng vấn thực bình thường, nhưng tưởng tượng đến muốn ở trước mặt hăn diễn thuyết, nàng liền nói không ra biệt nữ.

Nói đến cũng là kỳ quái, nàng lúc trước bồi Lai Âm thời điểm cũng báo một cái khác bộ môn, vừa lúc trực hệ học tỷ ở, miệng nói cho nàng thông qua đợt thứ hai phỏng vấn, nhưng lại không có cho nàng phát vòng thứ ba phỏng vấn thông tri tin nhắn.

Vừa mới vừa vào cửa Ninh Nhuế Tinh liền từ rút thăm trúng thưởng rương rút ra bản thân muốn diễn thuyết đề mục, tờ giấy nhỏ thượng viết hai câu lời nói, “Tất cả toàn hạ phẩm, duy có đọc sách cao” cùng “Trăm không một dùng là thư sinh”, vừa lúc hình thành một cái biện luận luận đề, khảo nghiệm tài ăn nói cùng ứng biến năng lực, mà Ninh Nhuế Tinh bọn họ yêu cầu tổng kết ra chính mình cái nhìn.

Vào cửa thời điểm vừa lúc đến phiên một cái kinh tế học viện nam sinh ở diễn thuyết, Ninh Nhuế Tinh chạy nhanh tìm một vị trí ngồi xuống, tự hỏi chính mình luận đề thời điểm, nhin không được hướng Giang Dữ nhìn qua đi.

Trên đỉnh đầu đèn dây tóc quang minh lắc lắc mà đánh vào hăn trên mặt, quanh thân khí chất cùng người khác ngăn cách, không chỉ là nhỏ tí tạo khoảng cách, hơi hơi mà buông xuống, mân khẩn môi, đốt ngón tay rõ ràng ngón tay lật xem trên bàn sách phóng tư liệu.

Rõ ràng là có chút nghiêm túc trường hợp, lắng là làm Ninh Nhứt Tinh nhìn ra điểm hấn động tác gian không chút để ý.

Nhìn hấn ngẩng đầu, Ninh Nhứt Tinh mới phản ứng lại đây, vội vàng dời đi chính mình ánh mắt.

Giang Dữ thanh âm không tính cao, thậm chí chỉ là bình thường âm điệu, nhưng hấn chính là có một loại mạc danh khí tràng, có thể làm thanh âm truyền lại đến toàn bộ phòng học mọi người bên tai, làm người muốn buông trong tay sự tình đi cẩn thận nghe hấn theo như lời nói.

Phỏng vấn không chỉ có yêu cầu diễn thuyết, còn cần ở Giang Dữ cường đại khí tràng nhìn chăm chú hạ bảo trì trấn định, loại này trải qua thể nghiệm, thật là ai thượng ai biết.

“Ngoại Liên Bộ yêu cầu đại biểu trường học trực tiếp cùng bên ngoài xí nghiệp giao tiếp, nếu hiện tại ta yêu cầu người kéo đến mỗi hạng tài trợ, nhưng được đến cự tuyệt, người nhiều nhất sẽ đi mời vài lần, vì cái gì”

“Đối ngoại liên bộ người có cái gì hiểu biết, so với người khác, người có cái gì ta cần thiết mượn người người ưu thế?”

“Người diễn thuyết đề mục là ‘ đại học vườn trường trật tự duy trì ’ yêu cầu ‘ hấn luật ’ vẫn là ‘ tự hạn chế ’, chính là vừa mới thông thiên người giảng tất cả đều là tự hạn chế, không phải tự mâu thuẫn sao? Còn có, nhằm vào người lên tiếng, ta đưa ra một vấn đề, nếu Ngoại Liên Bộ vừa lúc gặp phải sự tình yêu cầu người tới làm, mà người vừa lúc ở đi học, lão sư điểm danh quan hệ đến học phân, người sẽ như thế nào làm?”

Dựa theo vào cửa trình tự bài tự diễn thuyết, mỗi một cái đi lên diễn thuyết, Ninh Nhứt Tinh trong lòng liền càng thêm mà khẩn trương.

Đề mục ở nàng xem ra không tính quá khó, chính là Giang Dữ phản ứng thực sự có chút quá nhanh, người khác hơi có làm lỗi, hấn là có thể bắt

lấy cái kia điểm vô cớ phóng đại, làm người á khẩu không trả lời được, thậm chí hấn phía sau ngời mấy cái học trưởng học tỷ giống như bài trí giống nhau, đưa ra mấy cái không quan hệ đau khổ vấn đề, dư lại, tất cả đều là Giang Dữ đưa ra hơi có chút xảo thuật vấn đề.

Không thể không nói, đối đãi phỏng vấn chuyện này, thật đúng là có trong truyền thuyết nghiêm cẩn thái độ, làm người khó có thể chống đỡ.

Mắt thấy liền phải đến phiên Ninh Nhuế Tinh, nàng thật sâu mà hít một hơi, lúc này mới ở bảng đen thượng viết xuống tên của mình, xoay người đi đến phòng học trung ương đối mặt phỏng vấn học trưởng học tỷ.

Thấy mấy cái học trưởng học tỷ khéo môi mang cười, làm Ninh Nhuế Tinh thả lỏng không ít, vừa định đi xem Giang Dữ, liền thấy người nọ không biết khi nào cúi đầu, cầm bút, phảng phất ở đăng ký thứ gì.

Hắn không thấy nàng, làm nàng nhẹ nhàng không ít.

Giang Dữ cúi đầu, hàng mi dài che khuất sở hữu kích động cảm xúc, nghe được nàng thanh âm sững sờ gian, trong tay bút đã không chịu khống chế mà trên giấy viết xuống nàng tên.

Vũ trụ sáng lên vật thể trung nhất lóe sáng ngôi sao.

Loá mắt không tự biết, vận mệnh chú định lại hấp dẫn người khác không tự giác mà muốn tới gần.

Giang Dữ được cũng thật là dùng tốt, một ngày xuống dưới, Ninh Nhuế Tinh yết hầu cùng thanh âm đã khôi phục đến không sai biệt lắm, cả người cũng không có như vậy khó chịu.

Nàng là văn học sinh, đối với loại này lý luận biện luận luôn luôn là sở trường, tại như vậy nhiều người trước mặt diễn thuyết, rốt cuộc có chút

khẩn trương, bắt quá lại là rơi vào cảnh đẹp, từ lúc bắt đầu gặp ghềnh đến sau lại lưu loát thông thuận.

“Ta luận đề là....., theo ý ta tới có phiến diện tính, cổ nhân có vân, thư trung tự hữu hoàng kim ốc, thư trung tự hữu nhan như ngọc, cuộc Duy Tân trăm ngày xe bus thượng thư chính là thư sinh..... Nhưng nếu đặt ở chiến tranh niên đại đi lên giảng, thư sinh đích xác không bằng tướng sĩ.....”

Chần chờ hai ba giây, Ninh Nhuế Tinh mới nói ra bản thân kết thúc lời nói, “Vừa mới ta từ hai phương diện tới trình bày ta quan điểm, nhưng ta càng muốn nói, nếu thật sự trăm không một dùng là thư sinh, kia đang ngồi các vị lại tính cái gì?”

Nàng này một câu, không thể nghi ngờ là đem đầu mâu nhắm ngay học trưởng học tử, còn có chung quanh mặt khác phỏng vấn giả.

Học sinh học sinh, không phải cũng là thư sinh một loại.

Phòng học bởi vì Ninh Nhuế Tinh nói lạc, trong nháy mắt yên tĩnh.

Ngoại Liên Bộ mấy cái can sự có rõ ràng giật mình lắng, kỳ thật mặc kệ Ninh Nhuế Tinh biểu hiện như thế nào, cái này Ngoại Liên Bộ nàng là nhất định sẽ tiến vào.

Học sinh tổ chức thu người không chỉ có xem năng lực, cũng xem nhân tình.

Học Sinh Hội ở nạp tân đợt thứ hai hoàn thành trước, đều sẽ đem danh sách thống nhất đặt ở cùng nhau, tránh cho có tân sinh sẽ bị hai cái bộ môn tuyển nhận, mà Giang Dữ, không chút do dự ở thực tiễn bộ trúng tuyển danh sách thượng hoa rút Ninh Nhuế Tinh tên, đem nàng bỏ vào Ngoại Liên Bộ.

“Giang Dữ, tuy rằng người là hội trưởng, cũng không thể lấy quyền mưu tư đi, cái này học muội tài ăn nói thực không tồi, thực tiễn năng lực cũng là, càng thích hợp chúng ta thực tiễn bộ.”

Giang Dữ gần hai năm năng lực không thể nghi ngờ, đã điều động nội bộ vì hội trưởng, mà thực tiễn bộ bộ trưởng lâm vĩ vừa lúc cũng là cuộc đua đoàn chủ tịch phó chủ tịch vị trí người được chọn chi nhất, còn không có nhiệm kỳ mới tham dự cạnh tranh, liền trấn cửa ải thực tiễn bộ chiêu tân.

Ninh Nhuế Tinh năng lực hẳn thật sự cảm thấy là không tồi, ai biết Giang Dữ vừa lên tới liền đoạt người.

Đối mặt lâm vĩ nghi ngờ, Giang Dữ chỉ là nhàn nhạt mà liếc mắt nhìn hẳn, không có bao lớn cảm xúc dao động, lại mặc danh mà có một loại tạo áp lực cảm giác.

“Người của ta, vì cái gì muốn đặt ở người bộ môn?”

Đừng tưởng rằng hẳn không biết lâm vĩ đánh cái gì chủ ý, thực tiễn bộ có rất nhiều nam sinh, lang nhiều thịt thiếu, không an toàn.

Này đây Ninh Nhuế Tinh tuy không biết, nhưng tham dự mở họp mấy cái bộ trưởng phó bộ tuy cảm thấy kinh ngạc, lại là hiểu biết, cũng biết hiểu Giang Dữ ý tứ.

Đại vừa tiến đến tiểu học muội Ninh Nhuế Tinh, là Giang Dữ muốn che chở người, người khác không động đập đến.

Chỉ là bọn hẳn cũng không nghĩ tới, Ninh Nhuế Tinh nhìn như văn tĩnh bề ngoài hạ, sẽ có như vậy sắc bén quan điểm, nàng trả lời hoàn mỹ đến không thể bắt bẻ, làm người tìm không ra phản bác điểm.

Cũng không biết, bọn họ vừa mới vẫn luôn ở khó xử tân sinh bộ trưởng, sẽ hỏi ra cái gì vấn đề?

Giang Dữ đôi Ninh Nhuế Tinh nói xong, buông trong tay bút, giương mắt thẳng tắp mà nhìn về phía nàng, khóe môi hơi câu, trên mặt đều là lộ ra ngoài ý cười, tiếng nói phảng phất đều lộ ra một tia sung sướng, “Khá tốt.”

Mặt khác phòng vẫn không hiểu rõ người chỉ cho là Giang Dữ tính tình hảo, bị học muội giáp mặt khiêu khích cũng không thêm để ý, đối hăn càng có hảo cảm.

Phảng phất vừa mới lệnh người sợ hãi “Vấn đề sát thủ” không phải hăn bản nhân giống nhau.

Chu Hạo ngồi ở mặt sau nhin không được trợn trắng mắt.

Tổng cảm giác từ gặp được Ninh Nhuế Tinh, Giang Dữ chưa từng làm người biết được thuộc tính một đám bị khai phá ra tới.

Hiện tại cư nhiên còn giáp mặt phóng thủy.

Bất quá Ninh Nhuế Tinh bề ngoài tuy nhìn ngoan ngoãn văn tĩnh, nhưng thật ra không nghĩ tới tài ăn nói năng lực như vậy cao siêu.

Nàng diễn thuyết tuy rằng trong lời nói không có rõ ràng lỗ hổng, nhưng Giang Dữ nếu là muốn khó xử nàng, cũng không có khả năng tìm không ra tới.

Nhìn một cái trước mặt hăn phóng vờ, rõ ràng là dùng để đăng ký điểm, ngạnh sinh sinh mà làm hăn tràn ngập người khác tên.

Hăn thậm chí hoài nghi Giang Dữ có phải hay không vội vàng viết tên, căn bản không có đang nghe?

Ninh Nhuế Tinh vừa mới hoàn toàn là phóng không trạng thái, một kết thúc nàng nhưng thật ra cũng không biết chính mình nói chút cái gì, giờ

phút này nghe được Giang Dữ rõ ràng khích lệ, không khỏi có chút ngượng ngùng.

Giang Dữ làm bộ trưởng đều nói như vậy, mấy cái can sự tự nhiên cũng chọn không ra cái gì vấn đề, vẫn là Chu Hạo đã mở miệng, “Hành, không có gì vấn đề, có thể đi về trước chờ thông tri.”

Ninh Nhuế Tinh triều Giang Dữ nhìn lại, thấy hấn gật gật đầu, mới chân chính mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói thanh cảm ơn học trưởng học tỷ, lúc này mới cầm lấy chính mình túi vải buồn rời đi phòng học.

Vừa mới nàng động tác, rõ ràng là ở dò hỏi Giang Dữ ý kiến.

Nàng phải rời khỏi phòng học, nàng cũng làm không rõ ràng lắm chính mình nhìn về phía Giang Dữ làm cái gì?

Thật giống như là thói quen tính mà muốn đi xem hấn.

Cảm giác quái quái.

Bất quá giống như còn không kém.

Trên đỉnh đầu đèn dây tóc quang minh lắc lắc mà đánh vào hấn trên mặt, quanh thân khí chất cùng người khác ngăn cách, không chỉ là nhỏ tí tẹo khoảng cách, hơi hơi mà buông xuống, mân khẩn môi, đốt ngón tay rõ ràng ngón tay lật xem trên bàn sách phóng tư liệu.

Rõ ràng là có chút nghiêm túc trường hợp, lẳng là làm Ninh Nhuế Tinh nhìn ra điểm hấn động tác gian không chút để ý.

Nhìn hấn ngẩng đầu, Ninh Nhuế Tinh mới phản ứng lại đây, vội vàng dời đi chính mình ánh mắt.

Giang Dữ thanh âm không tính cao, thậm chí chỉ là bình thường âm điệu, nhưng hấn chính là có một loại mạc danh khí tràng, có thể làm thanh

âm truyền lại đến toàn bộ phòng học mọi người bên tai, làm người muốn buông trong tay sự tình đi cẩn thận nghe hẳn theo như lời nói.

Phỏng vấn không chỉ có yêu cầu diễn thuyết, còn cần ở Giang Dữ cường đại khí tràng nhìn chăm chú hạ bảo trì trấn định, loại này trải qua thể nghiệm, thật là ai thượng ai biết.

“Ngoại Liên Bộ yêu cầu đại biểu trường học trực tiếp cùng bên ngoài xí nghiệp giao tiếp, nếu hiện tại ta yêu cầu người kéo đến mỗi hạng tài trợ, nhưng được đến cực tuyệt, người nhiều nhất sẽ đi mời vài lần, vì cái gì”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

47. Đường Hồ Lô

Đây là phòng trộm chương trên đỉnh đầu đèn dây tóc quang minh lấp lắt mà đánh vào hắt trên mặt, quanh thân khí chất cùng người khác ngăn cách, không chỉ là nhỏ tí tẹo khoảng cách, hơi hơi mà buông xuống, mân khăn môi, đốt ngón tay rõ ràng ngón tay lật xem trên bàn sách phóng tư liệu.

Rõ ràng là có chút nghiêm túc trường hợp, lẳng là làm Ninh Nhuế Tinh nhìn ra điểm hắt động tác gian không chút để ý.

Nhìn hắt ngẩng đầu, Ninh Nhuế Tinh mới phản ứng lại đây, vội vàng dời đi chính mình ánh mắt.

Giang Dữ thanh âm không tính cao, thậm chí chỉ là bình thường âm điệu, nhưng hắt chính là có một loại mạc danh khí tràng, có thể làm thanh âm truyền lại đến toàn bộ phòng học mọi người bên tai, làm người muốn buông trong tay sự tình đi cẩn thận nghe hắt theo như lời nói.

Phỏng vấn không chỉ có yêu cầu diễn thuyết, còn cần ở Giang Dữ cường đại khí tràng nhìn chăm chú hạ bảo trì trấn định, loại này trải qua thể nghiệm, thật là ai thượng ai biết.

“Ngoại Liên Bộ yêu cầu đại biểu trường học trực tiếp cùng bên ngoài xí nghiệp giao tiếp, nếu hiện tại ta yêu cầu người kéo đến mổ hạng tài trợ, nhưng được đến cự tuyệt, người nhiều nhất sẽ đi mời vài lần, vì cái gì”

“Đối ngoại liên bộ người có cái gì hiểu biết, so với người khác, người có cái gì ta cần thiết mượn người người ưu thế?”

“Người diễn thuyết đề mục là ‘ đại học vườn trường trật tự duy trì ’ yêu cầu ‘ hần luật ’ vẫn là ‘ tự hạn chế ’, chính là vừa mới thông thiên người giảng tất cả đều là tự hạn chế, không phải tự mâu thuẫn sao? Còn có, nhằm vào người lên tiếng, ta đưa ra một vấn đề, nếu Ngoại Liên Bộ vừa lúc gặp phải sự tình yêu cầu người tới làm, mà người vừa lúc ở đi học, lão sư điểm danh quan hệ đến học phân, người sẽ như thế nào làm?”

Dựa theo vào cửa trình tự bài tự diễn thuyết, mỗi một cái đi lên diễn thuyết, Ninh Nhuế Tinh trong lòng liền càng thêm mà khẩn trương.

Đề mục ở nàng xem ra không tính quá khó, chính là Giang Dữ phản ứng thực sự có chút quá nhanh, người khác hơi có làm lỗi, hẳn là có thể bắt lấy cái kia điểm vô cớ phóng đại, làm người á khẩu không trả lời được, thậm chí hẳn phía sau ngời mấy cái học trường học tử giống như bài trí giống nhau, đưa ra mấy cái không quan hệ đau khổ vấn đề, dư lại, tất cả đều là Giang Dữ đưa ra hơi có chút xảo quyết vấn đề.

Không thể không nói, đối đãi phỏng vấn chuyện này, thật đúng là có trong truyền thuyết nghiêm cẩn thái độ, làm người khó có thể chống đỡ.

Mắt thấy liền phải đến phiên Ninh Nhuế Tinh, nàng thật sâu mà hít một hơi, lúc này mới ở bảng đen thượng viết xuống tên của mình, xoay người đi đến phòng học trung ương đối mặt phỏng vấn học trường học tử.

Thấy mấy cái học trường học tử khước môi mang cười, làm Ninh Nhuế Tinh thả lỏng không ít, vừa định đi xem Giang Dữ, liền thấy người nọ không biết khi nào cúi đầu, cầm bút, phảng phất ở đăng ký thứ gì.

Hắn không thấy nàng, làm nàng nhẹ nhàng không ít.

Giang Dữ cúi đầu, hàng mi dài che khuất sở hữu kích động cảm xúc, nghe được nàng thanh âm sừng sờ gian, trong tay bút đã không chịu khống chế mà trên giấy viết xuống nàng tên.

Vũ trụ sáng lên vật thể trung nhất lóe sáng ngôi sao.

Loá mắt không tự biết, vận mệnh chú định lại hấp dẫn người khác không tự giác mà muốn tới gần.

Giang Dữ được cũng thật là dùng tốt, một ngày xuống dưới, Ninh Nhuế Tinh yết hầu cùng thanh âm đã khôi phục đến không sai biệt lắm, cả người cũng không có như vậy khó chịu.

Nàng là văn học sinh, đối với loại này lý luận biện luận luôn luôn là sở trường, tại như vậy nhiều người trước mặt diễn thuyết, rốt cuộc có chút khẩn trương, bất quá lại là rơi vào cảnh đẹp, từ lúc bắt đầu gặp ghềnh đến sau lại lưu loát thông thuận.

“Ta luận đề là....., theo ý ta tới có phiến diện tính, cổ nhân có vân, thư trung tự hữu hoàng kim ốc, thư trung tự hữu nhan như ngọc, cuộc Duy Tân trăm ngày xe bus thượng thư chính là thư sinh..... Nhưng nếu đặt ở chiến tranh niên đại đi lên giảng, thư sinh đích xác không bằng tướng sĩ.....”

Chần chờ hai ba giây, Ninh Nhuế Tinh mới nói ra bản thân kết thúc lời nói, “Vừa mới ta từ hai phương diện tới trình bày ta quan điểm, nhưng ta càng muốn nói, nếu thật sự trăm không một dùng là thư sinh, kia đang ngồi các vị lại tính cái gì?”

Nàng này một câu, không thể nghi ngờ là đem đầu mâu nhắm ngay học trường học tử, còn có chung quanh mặt khác phỏng vấn giả.

Học sinh học sinh, không phải cũng là thư sinh một loại.

Phòng học bởi vì Ninh Nhuế Tinh nói lạc, trong nháy mắt yên tĩnh.

Ngoại Liên Bộ mấy cái can sự có rõ ràng giật mình lắng, kỳ thật mặc kệ Ninh Nhuế Tinh biểu hiện như thế nào, cái này Ngoại Liên Bộ nàng là

nhất định sẽ tiến vào.

Học sinh tổ chức thu người không chỉ có xem năng lực, cũng xem nhân tình.

Học Sinh Hội ở nạp tân đợt thứ hai hoàn thành trước, đều sẽ đem danh sách thống nhất đặt ở cùng nhau, tránh cho có tân sinh sẽ bị hai cái bộ môn tuyển nhận, mà Giang Dữ, không chút do dự ở thực tiễn bộ trúng tuyển danh sách thượng hoa rút Ninh Nhuế Tinh tên, đem nằng bỏ vào Ngoại Liên Bộ.

“Giang Dữ, tuy rằng người là hội trưởng, cũng không thể lấy quyền mưu tư đi, cái này học muội tài ăn nói thực không tồi, thực tiễn năng lực cũng là, càng thích hợp chúng ta thực tiễn bộ.”

Giang Dữ gần hai năm năng lực không thể nghi ngờ, đã điều động nội bộ vì hội trưởng, mà thực tiễn bộ bộ trưởng lâm vĩ vừa lúc cũng là cuộc đua đoàn chủ tịch phó chủ tịch vị trí người được chọn chi nhất, còn không có nhiệm kỳ mới tham dự cạnh tranh, liền trấn cửa ải thực tiễn bộ chiêu tân.

Ninh Nhuế Tinh năng lực hẳn thật sự cảm thấy là không tồi, ai biết Giang Dữ vừa lên tới liền đoạt người.

Đối mặt lâm vĩ nghi ngờ, Giang Dữ chỉ là nhàn nhạt mà liếc mắt nhìn hẳn, không có bao lớn cảm xúc dao động, lại mặc danh mà có một loại tạo áp lực cảm giác.

“Người của ta, vì cái gì muốn đặt ở người bộ môn?”

Đừng tưởng rằng hẳn không biết lâm vĩ đánh cái gì chủ ý, thực tiễn bộ có rất nhiều nam sinh, lang nhiều thịt thiếu, không an toàn.

Này đây Ninh Nhuế Tinh tuy không biết, nhưng tham dự mở họp mấy cái bộ trưởng phó bộ tuy cảm thấy kinh ngạc, lại là hiểu biết, cũng biết hiểu

Giang Dữ ý tứ.

Đại vừa tiến đến tiểu học muội Ninh Nhuế Tinh, là Giang Dữ muốn che chở người, người khác không động đây đến.

Chỉ là bọn hăn cũng không nghĩ tới, Ninh Nhuế Tinh nhìn như văn tinh bề ngoài hạ, sẽ có như vậy sắc bén quan điểm, nàg trả lời hoàn mỹ đến không thể bắt bẻ, làm người tìm không ra phản bác điểm.

Cũng không biết, bọn họ vừa mới vẫn luôn ở khó xử tân sinh bộ trưởng, sẽ hỏi ra cái gì vấn đề?

Giang Dữ đợi Ninh Nhuế Tinh nói xong, buông trong tay bút, giương mắt thẳng tắp mà nhìn về phía nàg, khóe môi hơi câu, trên mặt đều là lộ ra ngoài ý cười, tiếng nói phảng phất đều lộ ra một tia sung sướng, “Khá tốt.”

Mặt khác phòng vẫn không hiểu rõ người chỉ cho là Giang Dữ tính tình hảo, bị học muội giáp mặt khiêu khích cũng không thêm để ý, đối hăn càng có hảo cảm.

Phảng phất vừa mới lệnh người sợ hãi “Vấn đề sát thủ” không phải hăn bản nhân giống nhau.

Chu Hạo ngồi ở mặt sau nhin không được trợn trắng mắt.

Tổng cảm giác từ gặp được Ninh Nhuế Tinh, Giang Dữ chưa từng làm người biết được thuộc tính một đám bị khai phá ra tới.

Hiện tại cư nhiên còn giáp mặt phóng thủy.

Bất quá Ninh Nhuế Tinh bề ngoài tuy nhìn ngoan ngoãn văn tinh, nhưng thật ra không nghĩ tới tài ăn nói năng lực như vậy cao siêu.

Nàng diễn thuyết tuy rằng trong lời nói không có rõ ràng lỗ hổng, nhưng Giang Dữ nếu là muốn khó xử nàg, cũng không có khả năng tìm

không ra tới.

Nhìn một cái trước mặt hẵn phóng vớ, rõ ràng là dùng để đăng ký điểm, ngành sinh sinh mà làm hẵn tràn ngập người khác tên.

Hắn thậm chí hoài nghi Giang Dữ có phải hay không vội vàng viết tên, căn bản không có đang nghe?

Ninh Nhuế Tinh vừa mới hoàn toàn là phóng không trạng thái, một kết thúc nàng nhưng thật ra cũng không biết chính mình nói chút cái gì, giờ phút này nghe được Giang Dữ rõ ràng khích lệ, không khỏi có chút ngượng ngùng.

Giang Dữ làm bộ trưởng đều nói như vậy, mấy cái can sự tự nhiên cũng chọn không ra cái gì vấn đề, vẫn là Chu Hạo đã mở miệng, “Hành, không có gì vấn đề, có thể đi về trước chờ thông tri.”

Ninh Nhuế Tinh triều Giang Dữ nhìn lại, thấy hẵn gật gật đầu, mới chân chính mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói thanh cảm ơn học trưởng học tỷ, lúc này mới cầm lấy chính mình túi vải buồn rời đi phòng học.

Vừa mới nàng động tác, rõ ràng là ở dò hỏi Giang Dữ ý kiến.

Nàng phải rời khỏi phòng học, nàng cũng làm không rõ ràng lắm chính mình nhìn về phía Giang Dữ làm cái gì?

Thật giống như là thói quen tính mà muốn đi xem hẵn.

Cảm giác quái quái.

Bất quá giống như còn không kém.

Tiếng Anh diễn thuyết thi đấu từ ngoại quốc ngữ học viện toàn quyền phụ trách, Lâm Tử Hào vừa lúc lại là chỉ đạo nàng tiếng Anh diễn thuyết bản thảo đạo sư đặc ý môn sinh, tham dự thi đấu kinh nghiệm phong phú,

có mấy lần còn cố ý bị gọi tới chỉ đạo nàng diễn thuyết kỹ xảo cùng ngữ tốc khổng chế.

Không thể không nói, chỉ nhìn một cách đơn thuần Lâm Tử Hào diện mạo, đích xác lệnh người cảnh đẹp ý vui, huống chi đương một cái thành thực nam âm nói ngoại ngữ, tự tin đa tình, cũng xác có làm Nhân Tâm Động tư bản.

Chỉ là Giang Dữ châu ngọc ở trước, Ninh Nhuế Tinh bản thân lại không phải dễ dàng đối Nhân Tâm Động tính cách, này đây Lâm Tử Hào từng có vài lần mông lung ám chỉ, đều bị nàng lấy các loại lý do uyển chuyển tránh đi.

Nhưng nàng không nghĩ tới hần lần này sẽ như thế mà trực tiếp mà gan lớn, làm trò đại bộ phận người trên mặt diễn này vừa ra.

Thổ lộ vốn là hai người sự tình, đương người khác lựa chọn ở nơi công cộng tiến hành nhuộm dâm chính mình cảm tình, vô hình trung chính là ở gây áp lực, bức bách bị thổ lộ giả bất đắc dĩ đồng ý.

Ninh Nhuế Tinh tức khắc cảm thấy có chút phiền.

Theo Lâm Tử Hào ánh mắt, chung quanh làm thành vòng người không ít đã đi theo nhìn lại đây.

Ninh Nhuế Tinh nói khê với Hứa Giai Văn nói một tiếng đi trước, cúi đầu vừa định làm bộ đi ngang qua bộ dáng đi vào nữ sinh ký túc xá, mới vừa xoay người, thanh tuyến sạch sẽ giọng nam liền xuyên thấu qua đại loa truyền đến trong tai.

“xx cấp tiếng Trung hệ Ninh Nhuế Tinh đồng học, ta là ngoại quốc ngữ học viện Lâm Tử Hào, có câu nói ta tưởng đối với người nói thật lâu, ta thích.....”

Giây tiếp theo, sắp xuất hiện chưa ra lời nói trong nháy mắt ngừng, sở hữu âm ỉ ồn ào tùy theo rút đi, bỗng nhiên yên tĩnh qua đi, kế chi dựng lên chính là chung quanh hết đợt này đến đợt khác tiếng kinh hô.

“Ngọa tào, cái kia soái ca trực tiếp cướp đi loa.....”

“Giang Dữ hảo soái a.....”

“Nhìn qua tựa hồ thực tức giận bộ dáng, sẽ không có cái gì ẩn tình đi?”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

48. Biểu Tấu

Đây là phòng trộm chương

Cũng không biết vì cái gì, lại có lẽ là bởi vì phía trước không nên có đùa giỡn, một đôi thượng hãn, Ninh Nhuế Tinh liền khẩn trương đến một câu đều nói không nên lời, cũng không biết nên như thế nào mở miệng giải thích.

Rõ ràng là bị hãn kêu, đi theo phía sau hãn lại đây, như thế nào liền biến thành chính mình đuổi tới bộ môn tới?

Ninh Nhuế Tinh lớn lên trắng nõn, lại sinh đến ngoan ngoãn, toàn thân từ sợi tóc đến mũi chân đều lộ ra tinh xảo sạch sẽ, không có gương nanh múa vuốt răng nanh, ngược lại là quy quy củ củ hơi hơi có chút co quắp bất an, nhìn khiến cho người rất có mềm mại hảo cảm.

Mấy cái học trưởng học tỷ khéo môi mỉm cười, trên mặt sôi nổi niềm trêu chọc, dùng một bộ “Ta hiểu” biểu tình nhìn Ninh Nhuế Tinh, đặc biệt là nàng trong tay còn nhéo giấy báo danh, không thể nghi ngờ là “Nhân chứng vật chứng” đều ở, nhiều lời ngược lại có loại bịt tai trộm chuông tái nhợt biện giải.

Ninh Nhuế Tinh cảm thấy chính mình hãn là muốn giải thích, bằng không cái này hiểu lầm nháo lớn liền không hảo, đem giấy báo danh nhẹ nhàng mà đặt lên bàn, cơ hồ không chút suy nghĩ mà đuổi tay giữ chặt Giang Dữ góc áo, tiếng nói run rẩy, lộ ra rõ ràng bất an khẩn trương, “Học trưởng, ta có thể đơn độc cùng người nói chuyện sao?”

Rốt cuộc kia sự kiện, vẫn là càng ít người biết càng tốt, huống chi một bên còn có chờ xem kịch vui học tử cùng xếp hàng báo danh tân sinh, nếu là trực tiếp cùng hằm ở chỗ này bệnh loét mũi nói thẳng, không biết sẽ có bao nhiêu người sẽ nhịn không được đi bát quái sự tình tiền căn hậu quả.

Cảm nhận được góc áo phía dưới lực kéo, Giang Dữ hơi hơi mà cúi đầu, nhìn nàng thanh triệt đồng tử chỗ sâu trong đựng đầy khẩn trương, đi xuống nhéo góc áo trắng nõn ngón tay thon dài, hầu kết hơi hơi giật giật, hẹp dài đôi mắt đen nhánh như vẩy mực trung nhiễm mấy hạt không rõ ràng ám sắc.

Giang Dữ buông xuống đôi mắt, thu thu lơ đãng lộ ra ngoài cảm xúc, ánh mắt lại là cực giống một uông thanh tuyền bình tĩnh, xả môi không tiếng động mà cười cười, trong lời nói có chính hằm đều không trong sáng ý vị, “Người trước báo danh.”

“A?” Ninh Nhuế Tinh không nghĩ tới hằm sẽ nói những lời này.

Nhưng đây là hằm nơi bộ môn, nàng sao có thể lại báo danh tham gia?

“Chờ người điền xong giấy báo danh, ta liền nghe người nói.” Giang Dữ đơn giản mà giải thích, thấy Ninh Nhuế Tinh do dự tại chỗ chần chờ, trên mặt biểu tình là có thể thấy được rồi rằm, khuôn mặt nhỏ hơi hơi khổ ba ba mà nhăn, như là bao phủ uế oải.

Giang Dữ ho nhẹ một tiếng, biểu tình vẫn là như nhau bình thường đạm nhiên, Ninh Nhuế Tinh lại là đột nhiên phục hồi tinh thần lại, không lại do dự, cầm lấy một bên bút xoát xoát mà viết xuống chính mình học viện chuyên nghiệp, tên cùng liên hệ phương thức.

Dù sao chỉ là điền cái biểu, đến lúc đó sơ thí bất quá tới cũng không có chuyện.

Chờ nàng buông bút, Giang Dữ giống như không chút để ý mà tùy ý liếc mắt một cái, rồi sau đó đem ánh mắt dừng ở ngựa đầu nhìn người của hắn trên người, tiếng nói rất thấp, “Đi thôi.”

Ninh Nhuế Tinh sửng sốt một hai giây, nhìn dần dần rời xa đỉnh bạt bóng dáng, khẽ cắn môi theo đi lên.

-

Ánh đèn tái nhợt thang lầu gian, phía dưới là phô thảm đỏ từng đoạn thang lầu cùng âm ỉ ồn ào đi lại đám người, trên lầu lại là mặt khác một bộ quang cảnh.

Ninh Nhuế Tinh nhìn dựa lưng vào vách tường, trên người hơi thở vô cố có chút lười biếng người, tranh tối tranh sáng trung, hắn mặt xem đến cũng không rõ ràng mơ hồ, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại có thể ở trong đầu khêu ra giờ phút này hắn mỗi một tắc đường cong đi trạng điều luyện sắc sảo dường như tuần mỹ khuôn mặt, cùng này vài lần gặp mặt thường có lạnh lùng biểu tình.

Như vậy một trương không giống nhân gian nên có khuôn mặt tuần tú, thật sự là làm người nhìn thoáng qua liền khó có thể quên.

Hắn không nói chuyện, ánh mắt cũng không biết ngắm nhìn ở nơi nào, so với đi theo hắn phía sau nghe quy luật tiếng bước chân cùng như có như không bằng phẳng tiếng hít thở, như vậy như là bị thời không đình trệ giống nhau yên tĩnh, làm Ninh Nhuế Tinh trong lòng nói không nên lời khẩn trương.

Khẩn trương rất nhiều lại mang theo điểm hơi hơi có chút xa lạ cảm xúc, trong lồng ngực trái tim nhảy lên tần suất dị thường mà mau, phảng phất đều phải thoát ly bản thân thân thể vật chứa.

“Học, học trường,” Ninh Nhuế Tinh thật cẩn thận mà đã mở miệng, thấy chính mình giọng nói nghẹn thanh đến lợi hại, nhin không được nhẹ giọng khụ khụ, đánh vỡ trong không khí nguyên bản yên lặng, tiếp tục nói, “Kia sự kiện là cái ngoài ý muốn, ta cùng ta bạn cùng phòng ở chơi trò chơi, đó là trò chơi trừng phạt, đối với người nói câu nói kia không phải ta bốn ý, nếu là cho người tạo thành bối rối, ta ở chỗ này cùng người nói một tiếng thực xin lỗi.”

Vừa mới bắt đầu còn có chút lắp bắp, nói năng lộn xộn, sau lại lại là càng nói càng thuận.

Ninh Nhuế Tinh cũng là một cỗ não mà đem chính mình trong lòng suy nghĩ nói cấp nói ra, ngẩng đầu muốn nhìn người nọ phản ứng, lại thấy hần vẫn là vẫn duy trì như điêu khắc tư thế giống nhau vẫn không nhúc nhích, liền nửa phần ánh mắt cũng chưa thưởng cho nàng.

Ninh Nhuế Tinh chỉ đương hần còn không có chú ý, ban đầu tổ chức lời nói không có bất luận cái gì tác dụng, lập tức càng khẩn trương.

Trong đầu trống rỗng, cũng là nghĩ đến cái gì liền nói cái gì, tiếng nói căng chặt trung đều mau nhiễm run ý, “Học trường, ta không phải cố ý nói câu nói kia, thật sự ta thề, ta đối với người không có một tia ý đồ.....”

Giang Dữ rừ đặt ở bên cạnh người tay đang nghe đến nào đó chữ khi hơi hơi giật giật, thành linh mà mở miệng, âm sắc như đàn cello giống nhau cổ tình đè thấp trầm thấp khàn khàn, “Nga?”

Một chữ độc nhất âm tiết giơ lên ngữ điệu phảng phất mang theo chủ nhân nghi hoặc khó hiểu, rồi sau đó lại tiếp tục hỏi, “Nói như vậy, ngày đó vô luận là ai, người đều sẽ nói như vậy một câu?”

Ninh Nhuế Tinh không chút suy nghĩ, thấy hần tựa hồ tin này giải thích, gấp không chờ nổi mà liền thật mạnh gật đầu.

Trước mặt vị này học trưởng tuy rằng bề ngoài lớn lên rất là làm Nhân Tâm Động, nhưng đối với một cái vẫn chưa quen thuộc người xa lạ, nếu không phải trò chơi nguyên nhân, nàng thật sự không có can đảm dám mở miệng nói như vậy một câu.

Dù sao sự tình giải thích rõ ràng liền hảo, mặt khác lại như thế nào hiểu lầm cũng không có việc gì, trường học lớn như vậy, lúc sau cũng thấy không vài lần, Ninh Nhuế Tinh tưởng.

Giang Dữ phảng phất là đoán được nàng ý tưởng, nhú nhú mày, thấp giọng nói, “Ta đã biết.”

Nhìn thoáng qua cúi đầu giống như học sinh tiểu học phạm sai lầm giống nhau Ninh Nhuế Tinh, Giang Dữ thu hồi chính mình ánh mắt, nhắc chân liền phải hướng cửa thang lầu đi xuống đi.

Chỉ là trải qua Ninh Nhuế Tinh bên người thời điểm, Giang Dữ bước chân dừng một chút, thân thể chậm rãi chuyển hướng Ninh Nhuế Tinh.

Giang Dữ cúi đầu, thẳng lăng lăng mà nhìn chăm chăm nàng đôi mắt xem, bắt giữ đến nàng đáy mắt trong nháy mắt khẩn trương cùng mê mang sau, xả môi cười cười.

Ngạnh lăng mặt bộ đường cong cùng hàm dưới lạnh lùng hình dáng bởi vì này ý cười độ cung vô cố nhu hòa vài phần, tựa hồ trở nên có chút dễ dàng tiếp cận, ở tối tăm hoàn cảnh hạ, phác họa ra vài phần mê người mê hoặc.

Tuy là Ninh Nhuế Tinh trước đây trước gần gũi quan khán trung đường thành điểm miễn dịch, vẫn là có chút xem ngây người.

“Ninh Nhuế Tinh.”

Giang Dữ xốc xốc môi, nằng tên, ở hăn trong miệng bị cắn ra, phảng phất ấp ủ điểm nan giải cảm xúc, còn có mạc danh lưu luyến, nghe xong làm nhân tâm có nói không nên lời tiểu rung động.

“A?” Nghe được tên của mình, Ninh Nhuế Tinh theo bản năng mà lên tiếng.

Tới cái này trường học không lâu, cho dù là quen thuộc học tử, cùng với vừa mới ở bên ngoài nói giỡn học trường học tử, cũng là “Tiểu học muội” gọi nằng, nhưng chỉ có trước mắt vị này, dùng lại trầm thấp bất quá tiếng nói, niệm nằng tên.

Giang Dữ cúi đầu, kéo gần lại cùng nằng khoảng cách, không đủ kê mặt, nhưng cực nóng hơi thở lại bởi vì đủ gần khoảng cách phun ở nằng trên mặt, mà kia trắng nõn khuôn mặt, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng trở nên phấn hồng.

Ngay cả cặp kia tinh lượng đôi mắt, cùng với chủ nhân ngửa đầu, giờ phút này cũng là đựng đầy hăn ảnh ngược.

Hăn thu thu mặt mày, dường như chính mình căn bản không có quá ở vừa mới mỗi một khắc xa lạ lên men cảm xúc, nhiễm một tia không chút để ý, ở cùng nằng đối diện trung, chậm rãi đã mở miệng.

“Hậu thiên buổi tối sơ thí, ta chờ người tới.”

-

Từ bác học lâu ra tới sau, Ninh Nhuế Tinh một đường cúi đầu, nhìn giáo trên đường vẽ xấu, trong lòng có chút phức tạp cùng mê mang.

Cái kia học trường cuối cùng một câu, mang theo nằng bất quá đi liền thề không bỏ qua cường ngạnh, hăn miệng lưỡi, cũng như là cùng nằng đạt thành nào đó miệng ước định, Ninh Nhuế Tinh không chút nghi ngờ chính

mình nếu thật sự lâm trận bỏ chạy, có thể hay không nhận được đến từ Học Sinh Hội điện thoại oanh tạc.

Sớm biết rằng liền trộm sửa số điện thoại.

Bởi vì vừa lúc là xã đoàn chiêu tân thời gian, ngày xưa yên lặng một mảnh vườn trường là kêu kêu quát quát náo nhiệt.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

49. Canh Hai

Đây là phòng trộm chương “Không phải a,” Chu Hạo đem thân thể chuyển hướng Giang Dữ phương hướng, rất có vài phần đáng khinh mà nở nụ cười, “Ta nói vừa mới người vì cái gì mạo hiểm mưa to ra cửa, nguyên lai là đi đưa ấm áp a.”

“Nhìn một cái này mấy trương ảnh chụp, còn trực tiếp ôm lên, nếu không phải cảm kích, ta đều cho rằng các người thật là nam nữ bằng hữu.” Chu Hạo đáy mắt tràn đầy trêu chọc, “Nhìn không ra a lão tứ, ngày thường gặp người luôn là lạnh một khuôn mặt, kết quả nên ra tay khi liền ra tay, quả thật là hành động phái.”

“A,” Giang Dữ buông xuống trong tay khăn lông, thanh âm có chút đậm, “Người suy nghĩ nhiều.”

“Người bộ dáng này nhưng không giống như là ta suy nghĩ nhiều, vệt chết cái mỏ vẫn còn cứng, phía dưới đã có người đang hỏi Tiểu học muội tin tức, thật sự không cần thể người biểu thị công khai chủ quyền?”

Nghe xong Chu Hạo nói, Giang Dữ ánh mắt không tự giác mà trầm trầm, thình một tầng khói mù, sắc mặt lại là không có gì rõ ràng biến hóa.

Thấy Giang Dữ mở ra máy tính, trên màn hình như là số hiệu giống nhau số liệu đôi ở bên nhau, Chu Hạo chỉ cho rằng Giang Dữ là đang làm cái gì mặt khác sự tình, cũng không nhiều đi chú ý, thật khi về phía toàn bộ ký túc xá bá báo Weibo bình luận mới nhất tin tức.

“Ngọa tào,” Chu Hạo kêu một tiếng, tràn đầy khó có thể tin, “Weibo bị người xóa.....” Vừa định mở miệng mắng vài câu, hách mà ngẩng đầu nhìn về phía Giang Dữ, “Lão tứ không phải là người xóa đi?”

“Ân,” Giang Dữ tắt đi máy tính, màu đen màn hình ảnh ngược ra hắt một trường thần sắc lãnh đạm khuôn mặt tuần tú, “Ta không quá thích người khác đàm luận chuyện của ta, truyền bá ta ảnh chụp.”

Một bên ngồi xá trưởng Lâm Châu không thể ngăn chặn mà cười lên tiếng, “Lão tứ người là không biết đi, người một trường ảnh chụp bên ngoài chính là bán ra giá trên trời, lại nói, này không phải chuyện thường sao, như thế nào lần này người còn coi trọng đi lên?”

“Thôi đi,” Chu Hạo còn không hiểu biết Giang Dữ, hết sức vui mừng mà vạch trần hắt mặt nạ, ngay cả âm lượng đều cao hơn không ít, có thể thấy được cảm xúc cất dấu hưng phấn, “Sợ là bởi vì Tiểu học muội bị người chú ý, truy vấn tin tức đi, người nói ta nói rất đúng không đúng?”

Giang Dữ giơ tay xoa xoa ấn đường, hỏi một đảng trả lời một nẻo địa đạo, “Người suy nghĩ nhiều.”

Chu Hạo buông tay lại là không có nói nữa, có phải hay không suy nghĩ nhiều Giang Dữ chính mình trong lòng rõ ràng, hắt không cần thiết phi buộc hắt thừa nhận.

Giang Dữ một thân, đối chính mình muốn đồ vật luôn luôn là có mình xác quy hoạch,

Hắt muốn thiết tình thích một người, kia người kia sẽ không có bất luận cái gì cơ hội từ hắt trong tay chạy thoát.

Giang Dữ sẽ đi bước một mà, chậm rãi tiếp cận, giống như đối đãi cường đại địch nhân giống nhau, làm đối phương buông cảnh giác, sau đó

che trời lấp đất mặt vông sẽ bao phủ, cuối cùng làm đối phương thói quen với hăn tồn tại.

Khủng bố chính là thói quen, khó nhất từ bỏ, cũng là thói quen.

Tiểu học muội đối đãi khác phái nhất gan thật sự, yêu cầu chính là loại này bất động thanh sắc tiếp cận, hăn tuy rằng trêu chọc Giang Dữ, nhưng cũng là có điểm không quá tin tưởng Giang Dữ thật sự thích loại này loại hình nữ sinh.

Dĩ vãng hướng Giang Dữ thông báo cũng không phải không có như vậy ngoan ngoãn văn tĩnh, không đạo lý thay đổi một người, Giang Dữ liền thay đổi chủ ý.

-

Học Sinh Hội ngày đó buổi tối sơ thí, Ninh Nhuế Tinh vẫn là đi.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

50. Đêm Đẹp

Đây là phòng trộm chương

Ninh Nhuế Tinh một khuôn mặt trưởng đến đỏ bừng, yết hầu bởi vì khẩn trương e lệ khô khốc thật sự.

Cũng không biết vì cái gì, lại có lẽ là bởi vì phía trước không nên có đùa giỡn, một đôi thượng hãn, Ninh Nhuế Tinh liền khẩn trương đến một câu đều nói không nên lời, cũng không biết nên như thế nào mở miệng giải thích.

Rõ ràng là bị hãn kêu, đi theo phía sau hãn lại đây, như thế nào liền biến thành chính mình đuổi tới bộ môn tới?

Ninh Nhuế Tinh lớn lên trắng nõn, lại sinh đến ngoan ngoãn, toàn thân từ sợi tóc đến mũi chân đều lộ ra tinh xảo sạch sẽ, không có gương nanh múa vuốt răng nanh, ngược lại là quy quy củ củ hơi hơi có chút co quắp bất an, nhìn khiến cho người rất có mềm mại hảo cảm.

Mấy cái học trưởng học tỷ khéo môi mỉm cười, trên mặt sôi nổi nhiệm trêu chọc, dùng một bộ “Ta hiểu” biểu tình nhìn Ninh Nhuế Tinh, đặc biệt là nàng trong tay còn捏 giấy báo danh, không thể nghi ngờ là “Nhân chứng vật chứng” đều ở, nhiều lời ngược lại có loại bịt tai trộm chuông tái nhợt biện giải.

Ninh Nhuế Tinh cảm thấy chính mình hãn là muốn giải thích, bằng không cái này hiểu lầm nháo lớn liền không hảo, đem giấy báo danh nhẹ nhàng mà đặt lên bàn, cơ hồ không chút suy nghĩ mà duỗi tay giữ chặt

Giang Dữ góc áo, tiếng nói run rẩy, lộ ra rõ ràng bất an khẩn trương, “Học trưởng, ta có thể đơn độc cùng người nói chuyện sao?”

Rốt cuộc kia sự kiện, vẫn là càng ít người biết càng tốt, huống chi một bên còn có chờ xem kịch vui học tử cùng xếp hàng báo danh tân sinh, nếu là trực tiếp cùng hằm ở chỗ này bệnh loét mũi nói thẳng, không biết sẽ có bao nhiêu người sẽ nhịn không được đi bát quái sự tình tiền căn hậu quả.

Cảm nhận được góc áo phía dưới lực kéo, Giang Dữ hơi hơi mà cúi đầu, nhìn nàng thanh triệt đồng tử chỗ sâu trong đựng đầy khẩn trương, đi xuống nhéo góc áo trắng nõn ngón tay thon dài, hầu kết hơi hơi giật giật, hẹp dài đôi mắt đen nhánh như vẩy mực trung nhiễm mấy hạt không rõ ràng ám sắc.

Giang Dữ buông xuống đôi mắt, thu thu lơ đãng lộ ra ngoài cảm xúc, ánh mắt lại là cực giống một uông thanh tuyến bình tĩnh, xả môi không tiếng động mà cười cười, trong lời nói có chính hằm đều không trong sáng ý vị, “Người trước báo danh.”

“A?” Ninh Nhuế Tinh không nghĩ tới hằm sẽ nói những lời này.

Nhưng đây là hằm nơi bộ môn, nàng sao có thể lại báo danh tham gia?

“Chờ người điền xong giấy báo danh, ta liền nghe người nói.” Giang Dữ đơn giản mà giải thích, thấy Ninh Nhuế Tinh do dự tại chỗ chần chờ, trên mặt biểu tình là có thể thấy được rồi rằm, khuôn mặt nhỏ hơi hơi khổ ba ba mà nhảnh, như là bao phủ uế oải.

Giang Dữ ho nhẹ một tiếng, biểu tình vẫn là như nhau bình thường đạm nhiên, Ninh Nhuế Tinh lại là đột nhiên phục hồi tinh thần lại, không lại do dự, cầm lấy một bên bút xoát xoát mà viết xuống chính mình học viện chuyên nghiệp, tên cùng liên hệ phương thức.

Dù sao chỉ là điền cái biểu, đến lúc đó sơ thí bất quá tới cũng không có chuyện.

Chờ nàng buông bút, Giang Dữ giống như không chút để ý mà tùy ý liếc mắt một cái, rồi sau đó đem ánh mắt dừng ở giữa đầu nhìn người của hắn trên người, tiếng nói rất thấp, “Đi thôi.”

Ninh Nhuế Tinh sửng sốt một hai giây, nhìn dần dần rời xa đỉnh bạt bóng dáng, khẽ cắn môi theo đi lên.

-

Ánh đèn tái nhợt thang lầu gian, phía dưới là phô thảm đỏ từng đoạn thang lầu cùng âm ỉ ồn ào đi lại đám người, trên lầu lại là mặt khác một bộ quang cảnh.

Ninh Nhuế Tinh nhìn dựa lưng vào vách tường, trên người hơi thở vô cớ có chút lười biếng người, tranh tối tranh sáng trung, hắn mặt xem đến cũng không rõ ràng mơ hồ, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại có thể ở trong đầu khêu ra giờ phút này hắn mỗi một tắc đường cong đi trạng điều luyện sắc sảo dường như tuần mỹ khuôn mặt, cùng này vài lần gặp mặt thường có lạnh lùng biểu tình.

Như vậy một trường không giống nhân gian nên có khuôn mặt tuần tú, thật sự là làm người nhìn thoáng qua liền khó có thể quên.

Hắn không nói chuyện, ánh mắt cũng không biết ngắm nhìn ở nơi nào, so với đi theo hắn phía sau nghe quy luật tiếng bước chân cùng như có như không bằng phẳng tiếng hít thở, như vậy như là bị thời không đình trệ giống nhau yên tĩnh, làm Ninh Nhuế Tinh trong lòng nói không nên lời khẩn trương.

Khẩn trương rất nhiều lại mang theo điểm hơi hơi có chút xa lạ cảm xúc, trong lồng ngực trái tim nhảy lên tần suất dị thường mà mau, phẳng

phất đều phải thoát ly bản thân thân thể vật chứa.

“Học, học trường,” Ninh Nhuế Tinh thật cẩn thận mà đã mở miệng, thấy chính mình giọng nói nghẹn thanh đến lợi hại, nhin không được nhẹ giọng khụ khụ, đánh vỡ trong không khí nguyên bản yên lặng, tiếp tục nói, “Kia sự kiện là cái ngoài ý muốn, ta cùng ta bạn cùng phòng ở chơi trò chơi, đó là trò chơi trừng phạt, đối với người nói câu nói kia không phải ta bốn ý, nếu là cho người tạo thành bối rối, ta ở chỗ này cùng người nói một tiếng thực xin lỗi.”

Vừa mới bắt đầu còn có chút lắp bắp, nói năng lộn xộn, sau lại lại là càng nói càng thuận.

Ninh Nhuế Tinh cũng là một cỗ não mà đem chính mình trong lòng suy nghĩ nói cấp nói ra, ngẩng đầu muốn nhìn người nọ phản ứng, lại thấy hần vẫn là vẫn duy trì như điêu khắc tư thế giống nhau vẫn không nhúc nhích, liền nửa phần ánh mắt cũng chưa thưởng cho nàng.

Ninh Nhuế Tinh chỉ đương hần còn không có chú ý, ban đầu tổ chức lời nói không có bất luận cái gì tác dụng, lập tức càng khẩn trương.

Trong đầu trống rỗng, cũng là nghĩ đến cái gì liền nói cái gì, tiếng nói căng chặt trung đều mau nhiễm run ý, “Học trường, ta không phải cố ý nói câu nói kia, thật sự ta thề, ta đối với người không có một tia ý đồ.....”

Giang Dữ rừ đặt ở bên cạnh người tay đang nghe đến nào đó chữ khi hơi hơi giật giật, thình lình mà mở miệng, âm sắc như đàn cello giống nhau cổ tình đè thấp trầm thấp khàn khàn, “Nga?”

Một chữ độc nhất âm tiết giơ lên ngữ điệu phảng phất mang theo chủ nhân nghi hoặc khó hiểu, rồi sau đó lại tiếp tục hỏi, “Nói như vậy, ngày đó vô luận là ai, người đều sẽ nói như vậy một câu?”

Ninh Nhuế Tinh không chút suy nghĩ, thấy hấn tựa hồ tin này giải thích, gấp không chờ nổi mà liền thật mạnh gật đầu.

Trước mắt vị này học trưởng tuy rằng bề ngoài lớn lên rất là làm Nhân Tâm Động, nhưng đối với một cái vẫn chưa quen thuộc người xa lạ, nếu không phải trò chơi nguyên nhân, nàng thật sự không có can đảm dám mở miệng nói như vậy một câu.

Dù sao sự tình giải thích rõ ràng liền hảo, mặt khác lại như thế nào hiểu lầm cũng không có việc gì, trường học lớn như vậy, lúc sau cũng thấy không vài lần, Ninh Nhuế Tinh tưởng.

Giang Dữ phảng phất là đoán được nàng ý tưởng, nhúu nhúu mày, thấp giọng nói, “Ta đã biết.”

Nhìn thoáng qua cúi đầu giống như học sinh tiểu học phạm sai lầm giống nhau Ninh Nhuế Tinh, Giang Dữ thu hồi chính mình ánh mắt, nhắc chân liền phải hướng cửa thang lầu đi xuống đi.

Chỉ là trải qua Ninh Nhuế Tinh bên người thời điểm, Giang Dữ bước chân dừng một chút, thân thể chậm rãi chuyển hướng Ninh Nhuế Tinh.

Giang Dữ cúi đầu, thẳng lăng lăng mà nhìn chăm chăm nàng đôi mắt xem, bắt giữ đến nàng đáy mắt trong nháy mắt khẩn trương cùng mê mang sau, xả môi cười cười.

Ngạnh lăng mặt bộ đường cong cùng hàm dưới lạnh lùng hình dáng bởi vì này ý cười độ cung vô cố nhu hòa vài phần, tựa hồ trở nên có chút dễ dàng tiếp cận, ở tối tăm hoàn cảnh hạ, phác hoạ ra vài phần mê người mê hoặc.

Tuy là Ninh Nhuế Tinh trước đây trước gần gũi quan khán trung dường thành điểm miễn dịch, vẫn là có chút xem ngây người.

“Ninh Nhuế Tinh.”

Giang Dữ xốc xốc môi, nàng tên, ở hần trong miệng bị cắn ra, phảng phất ấp ủ điểm nan giải cảm xúc, còn có mạc danh lưu luyến, nghe xong làm nhân tâm có nói không nên lời tiểu rung động.

“A?” Nghe được tên của mình, Ninh Nhuế Tinh theo bản năng mà lên tiếng.

Tới cái này trường học không lâu, cho dù là quen thuộc học tử, cùng với vừa mới ở bên ngoài nói giỡn học trưởng học tử, cũng là “Tiểu học muội” gọi nàng, nhưng chỉ có trước mắt vị này, dùng lại trầm thấp bất quá tiếng nói, niệm nàng tên.

Giang Dữ cúi đầu, kéo gần lại cùng nàng khoảng cách, không đủ kề mặt, nhưng cực nóng hơi thở lại bởi vì đủ gần khoảng cách phun ở nàng trên mặt, mà kia trắng nõn khuôn mặt, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng trở nên phẫn hồng.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

51. Vượt Năm

Đây là phòng trộm chương

Mũi gian đều là đến từ hắt trên người hương vị, làm nàng đại não hiện ra một mảnh ngăn ngủi chỗ trống, ngửa đầu xem hắt khoảng cách quá mức tiếp cận, thậm chí đều có thể phân biệt ra hắt đồng tử nhan sắc, đen nhánh u ám đến kỳ cục, làm nàng cảm thấy một trận miệng khô lưỡi khô.

Đột nhiên phục hồi tinh thần lại, Ninh Nhuế Tinh thật cẩn thận mà từ Giang Dữ trong lòng ngực rời khỏi tới, duỗi tay chỉ chỉ cánh tay hắt, nhẹ giọng mở miệng, “Rất đau sao?”

Hắt nói có việc, ở trải qua trong đầu cân nhắc sau, bị nàng tự động lọc thành đau đớn.

Rốt cuộc, ngạnh sinh sinh mà thế nàng chặn một câu, Ninh Nhuế Tinh ngẫm lại đều có chút đau, như là đồng cảm như bản thân mình cũng bị giống nhau, cong cong mày liễu không tự giác mà đều nhăn tới rồi cùng nhau.

Nhìn đến nàng đáy mắt dày đặc lo lắng cùng tự trách, Giang Dữ nhẹ nhàng cười một chút, rốt cuộc không bỏ được làm người tự trách, âm thanh trong trẻo mang lên điểm ý vị không rõ hương vị, rất thấp, “Giúp người chặn, không đau.”

Giang Dữ tiếng nói cố tình đè thấp, thân mật đến giống như bên tai thân mật nỉ non, tuy là Ninh Nhuế Tinh không có nghĩ nhiều, trắng nõn

khuôn mặt vẫn là bởi vì những lời này mà không ngừng thẳng ôn, nhiệm một mặt đỏ ửng.

Rõ ràng biết học trưởng không phải cái kia ý tứ, chính là hấn đỉnh như vậy một khuôn mặt, lại nói như vậy chọc người nghĩa khác nói, phạm quy đến dễ dàng làm người miên man suy nghĩ.

Ninh Nhuế Tinh tuy là cùng Giang Dữ kéo ra điểm khoảng cách, nhưng Giang Dữ tay vẫn là dán nàng eo oa, chỉ cần hấn duỗi ra tay, Ninh Nhuế Tinh liền sẽ không chịu khống chế mà nhào vào hấn trong lòng ngực.

Giang Dữ buông xuống mặt mày, che khuất đáy mắt kích động cảm xúc, nhìn trước mắt người như cây quạt chớp hàng mi dài, cùng giờ phút này nhìn vẻ mặt của hấn, ngoan ngoãn đến làm nhân tâm ngứa, nhần nhin, thu hồi tay mình.

Chờ trở lại nữ sinh ký túc xá, Ninh Nhuế Tinh không có gì bất ngờ xảy ra mà lại bị mặt khác ba người “Nghiem hình tra tấn”.

Thật vất vả mới ứng phó qua đi, chờ tắm rửa xong, Ninh Nhuế Tinh nằm ở trên giường, nhìn chính mình đen như mực cái màn giường đỉnh, cũng không biết như thế nào, liền nhớ tới cặp kia sâu không lường được mắt đen.

Như vậy thần nhân, cũng không phải là nàng bộ dáng này phạm nhân có thể tiểu tưởng.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, dùng chăn bao ở chính mình đầu, bức bách chính mình đừng lại nghĩ nhiều, chạy nhanh đi vào giấc ngủ.

-

Ngày hôm sau lên thời điểm, Ninh Nhuế Tinh chỉ cảm thấy một trận đầu nặng chân nhẹ, cái mũi giống như ngăn chặn, rất là khó chịu.

Lai Âm nhìn đến nàng tái nhợt khuôn mặt nhỏ thượng còn treo hai cái đại đại quầng thâm mắt, thiếu chút nữa không hoảng sợ, “Cùng cùng, người không thoải mái sao? Nếu không cùng phụ đạo viên thỉnh cái giả?”

“Không cần,” Ninh Nhuế Tinh chống mặc quần áo, “Quân huấn không phải có học phân, ta thật sự chịu đựng không nổi nói, lại xin bồi huấn là được.”

Cảm mạo thời điểm Ninh Nhuế Tinh vốn là có loại rất nhỏ choáng váng cảm, hơn nữa dưới ánh mặt trời bạo phơi, khoang miệng nóng lên đồng thời, tim đập mau đến có chút không bình thường, Ninh Nhuế Tinh híp mắt, nỗ lực làm chính mình thấy rõ phía trước cái ót, mơ hồ trung sinh ra bóng chông, thậm chí có chút ngực buồn ghê tởm, rốt cuộc là chống đỡ không đi xuống, xin nghỉ ngơi.

Giang Dữ hạ khóa từ sân thể dục trải qua thời điểm, liếc mắt một cái liền nhìn đến ngồi ở chủ tịch đài thang lầu bóng ma chỗ nghỉ ngơi người, cơ hồ không có bất luận cái gì chần chờ, đối với những người khác nói một câu “Các người đi trước”, liền triệu sân thể dục đi đến.

Trải qua phía trước Weibo ảnh chụp cho hấp thụ ánh sáng, hơn nữa Học Sinh Hội báo danh sự tình, không quen biết Giang Dữ người cũng phần lớn đã biết hẳn, hướng chi từ sân thể dục cửa xa xa đi tới một cái khí chất tuần lãng, tắm mình dưới ánh mặt trời đỉnh bạt thân ảnh, lập tức liền hấp dẫn một bộ phận tò mò ánh mắt.

Nếu không phải phía trước còn có huấn luyện viên như hồ rình mồi mà nhìn chăm chăm, một đám đều nhin không được muốn thảo luận đi lên.

Ninh Nhuế Tinh ghé vào thang lầu lan can thượng, nhìn xanh mướt phương trận đội, liền thấy chính mình trước mắt bao phủ một bóng ma, nàng cũng không để ý, chỉ cho là tổng huấn luyện viên muốn đi lên chủ tịch đài tuyên bố nghỉ ngơi, thẳng đến người nọ ở bên người nàng cầu thang

ngồi xuống, trầm thấp tiếng nói tiếp theo ở bên tai vang lên, “Như thế nào đãi ở chỗ này, thân thể không thoải mái sao?”

Ninh Nhuế Tinh thu hồi chính mình ánh mắt, quay đầu nhìn về phía bên người ngồi người, phát hiện là Giang Dữ, trên mặt còn nhỏ tiểu mà giật mình một phen, thanh âm lại là trước sau như một mềm mại, “Học trưởng, người như thế nào ở chỗ này?”

Trong tay của hắn còn cầm một quyển chuyên nghiệp thư, hắn là vừa mới tan học.

Nhưng thân thể dục có chuyện gì yêu cầu hắn lại đây sao?

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

52. Canh Một

Đây là phòng trộm chương chờ ngồi xuống chính mình trên chỗ ngồi, Ninh Nhuế Tinh gấp không chờ nổi mà uống một ngụm trà sữa, nhập khẩu là tinh khiết và thơm đặc sệt nãi cái, tức khắc liền cảm thấy chính mình cả người tế bào đều ở sáng khoái mà sinh động, phùng trà sữa lại uống một ngụm, duỗi tay liền muốn đi sờ chính mình đặt ở váy trong túi ký túc xá chìa khóa, kết quả một sờ lại là trống rỗng, bên trong cái gì cũng không có.

Ninh Nhuế Tinh phiên phiên cái bàn, lại hồi tưởng chính mình ra cửa trước thật là đem chìa khóa đặt ở trong túi, nhưng trở về thời điểm trong tay chỉ lấy di động cùng trà sữa, nhớ mang máng đi vào tiệm đồ uống thời điểm chính mình hình như là đem chìa khóa cấp lấy ở trên tay, sau lại chờ trà sữa thời điểm ở trong tiệm ngồi trong chốc lát, hẳn là đem chìa khóa dừng ở tiệm trà sữa.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, cảm di động liền đứng lên, đi hướng cửa bày giày giá, chuẩn bị đổi giày ra cửa.

“Cùng cùng người làm gì đâu?”

Lai Âm đi vào tắm rửa, Phương Đình Dư đã nằm ở trên giường, nghe được Hứa Giai Văn nói cũng dò ra đầu tối, lặp lại hỏi, “Người muốn ra cửa?”

“Ta chìa khóa giống như dừng ở tiệm trà sữa, đi lấy một chút, thực mau trở lại.”

-

Nghi thị liên tục toàn bộ ban ngày oi bức, vạn vật bị cao nhiệt độ không khí lặp lại mà nướng nướng, tới rồi buổi tối, lại là đột nhiên ngấm nổi lên vũ.

Ninh Nhuế Tinh ra cửa vội vàng, cũng căn bản sẽ không đoán trước tới rồi trời mưa cục diện, cầm chìa khóa mới từ tiệm trà sữa ra tới, liền thấy trắng sáng sao thưa không trung chậm rãi rơi rụng xuống dưới vài tia giọt mưa, rồi sau đó nhanh chóng chuyển vì tí tách tí tách kẹp gió lạnh mưa phùn, có càng hạ càng đại xu thế.

Không chấp nhận được nửa điểm chần chờ, Ninh Nhuế Tinh nửa chống tay làm dạng xòe ô che đầu đi nhanh chạy vào trong mưa.

Tiệm trà sữa cùng ký túc xá rốt cuộc là có điểm khoảng cách, sôi nổi nhiều giọt mưa nghiêng góc độ, rậm rạp thủy trạng thể tản hưởng người trên người tạt, cùng với nháy mắt cắt qua màu đen trời cao âm âm âm tiếng sấm, trên đường chậm rãi tích tụ một tầng theo địa thế uốn lượn chảy nước mưa.

Ninh Nhuế Tinh không cần xem cũng biết chính mình tiểu bạch giày khẳng định dơ đến không thành bộ dáng, mắt thấy dừng ở bên tai tiếng mưa rơi càng lúc càng lớn, thật sự không có biện pháp, Ninh Nhuế Tinh chỉ có thể hưởng cách đó không xa siêu thị chạy, tính toán trước tiên ở dưới mái hiên tránh mưa.

Siêu thị đối diện mặt kiến trúc vừa vặn chính là quản viện, kiến công cùng máy tính nam sinh ký túc xá, Giang Dữ gần nhất đã ở tiếp nhận hội trưởng toàn bộ công tác, tổ chức bộ đại bộ phận là hai cái phó bộ ở quản, hẳn cũng chỉ là đi xem đi ngang qua sân khấu.

Chu Hạo ở bên trong cùng mặt khác hai cái nói chuyện, Giang Dữ lại là một người đái ở ban công.

Ban công không bật đèn đèn nhánh, cùng lâu ngoài thất nội ánh đèn hình thành mãnh liệt tiên minh đối lập.

Giang Dữ dựa nghiêng ban công môn, cả người hơi thở có chút lười nhác, chỉ gian kẹp mình mình diệt diệt ánh đèn, như ẩn như hiện trung hiện lên rõ ràng nicotin hương vị, nếu Ninh Nhuế Tinh hoặc là mặt khác nữ sinh ở đây, nhất định sẽ phát ra vài tiếng cảm thán.

Người nam nhân này, liên thủ chỉ kẹp yên tư thế đều là như vậy đẹp, giống như toàn thân bị cất dấu tự phụ bị người không chút nào thu liễm lộ ra ngoài, giờ tay nhắc chân gian mỗi một động tác đều mang theo một cỗ sinh ra đã có sẵn quý khí, giống như bị truyện tranh phục chế ra tới giống nhau cực cụ mỹ cảm cùng mê hoặc tính, làm người không tự giác mà liên tưởng tiếp cận.

Giang Dữ đối với điện thoại thấp thấp ừ một tiếng, tỏ vẻ chính mình nghe được, rồi sau đó giờ tay, không chút để ý mà hút một ngụm yên.

Đại học nam sinh, hiếm thấy sẽ không hút thuốc, Giang Dữ nhưng thật ra không thường hút thuốc, chính là tâm tình bức bối thời điểm mới có thể trừu thượng như vậy một hai căn.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

53. Canh Hai

Đây là phòng trộm chương trở về ký túc xá, Lai Âm mấy cái thương lượng điểm cơm hộp, Ninh Nhuế Tinh lại là không có gì ăn uống, hơn nữa cái mũi đồ, rất là khó chịu.

Trong không khí nổi lơ lửng nhè nhẹ lạnh lẽo, làm người sáng khoái đồng thời cũng dễ dàng tâm sinh phiền muộn.

“Không cần, các người ăn, ta ăn không vô.”

Ninh Nhuế Tinh trả lời thời điểm cau mày, phảng phất ở tự hỏi một kiện cực kỳ chuyện khó khăn.

Nàng suy nghĩ Giang Dữ lời nói.

Như vậy một câu cùng loại khích lệ nói, cũng không biết là xuất phát từ thiệt tình vẫn là lễ phép tính mà hồi khen.

Càng kỳ quái chính là, nàng luôn là sẽ không tự chủ được mà đi cân nhắc hăn đối nàng nói qua mỗi một câu, từ giữa lột kén kéo tở, đến ra bản thân suy nghĩ muốn nội dung.

Tỷ như, đem câu nói kia định tính vì đối nàng bên ngoài khích lệ.

Như vậy trạng thái rất nguy hiểm, Ninh Nhuế Tinh biết, nhưng nàng đối này giống như không thể nào chống đỡ, hoặc là nói, là không nghĩ đi phòng bị chống đỡ.

Nàng từ nhỏ liền không tốt cùng nam sinh ở chung, mà Giang Dữ, là duy nhất một cái làm nàng ở chung khi bắt đầu sinh thoải mái cảm nam sinh.

Giang Dữ làm người xử thế cùng tu dưỡng, không thể bắt bẻ, nàng từ trước đến nay thường thức, đó là như vậy thành thạo nam sinh, hiểu được nắm chắc đúng mực, tiến thoái thoải đáng, ở trong đó lại trộn lẫn tạp như vậy điểm mơ hồ không rõ tình cảm.

Nàng đang muốn hướng tâm phân tích chính mình hiện giờ trạng thái, vang lên di động tiếng chuông liền đánh gãy nàng suy nghĩ.

Sáng lên màn hình là xa lạ con số, biểu hiện lại là bản địa dãy số.

Ninh Nhuế Tinh chần chờ vài giây, mới trượt tiếp nghe, trầm thấp khàn khàn nam âm ở bên tai vang lên, xuyên thấu qua thân máy, phảng phất ở gần nàng lỗ tai nỉ non, kích khởi một cỗ từ thân đến tâm tê dại cảm, mềm đến có chút kỳ cục.

“Xuống dưới, ta ở dưới lầu.”

“Cái gì?” Kia đầu người ta nói đến lời ít mà ý nhiều, Ninh Nhuế Tinh nhất thời phản ứng không kịp.

Điện thoại trầm mặc một hai giây.

Trong nháy mắt đột nhiên nhanh trí, làm Ninh Nhuế Tinh run rẩy thanh âm hỏi ra khẩu, “Giang Dữ học trường sao?”

Lời vừa ra khỏi miệng, giống như cả người bị điện giật, run rẩy cảm truyền khắp toàn thân.

Nàng cũng không đi phân biệt, này xưng hô sau nàng sở ẩn chứa cảm xúc, ngoài ý muốn, kinh hỉ.....

Trăm mỗi cảm xúc ngổn ngang tất cả đều là bởi vì hân.

Ninh Nhuế Tinh cũng không đi ngoài ý muốn Giang Dữ biết nàng dây số, lúc trước giấy báo danh mặt sau đều phải điền dây số, Giang Dữ biết nàng dây số chẳng có gì lạ.

Kia đầu truyền đến cực thấp cười khê thanh, “Này xưng hô từ người tới kêu, còn khá tốt.”

Hân ngữ điệu mang lên điểm lười biếng, “Ta hiện tại liền ở dưới lầu, người xuống dưới một chuyến.”

“Cùng cùng, người làm gì đâu?”

Thấy Ninh Nhuế Tinh đứng lên, vài người còn không có để ý, chính là đổi giày thời điểm, lại lần nữa khiến cho ba người cùng chú ý.

“Ta đi xuống một chuyến.”

Nàng cũng không biết, chính mình nói chuyện khi, nguyên bản luôn luôn vẫn tĩnh đuôi lông mày đè nặng đường hoàng ý cười, khóe môi độ cung thậm chí đều có chút tàng không được.

Thế cho nên ở nàng ra cửa trước, đối với toàn thân kính sửa sang lại chính mình dung nhan dáng vẻ, Ninh Nhuế Tinh đều không cảm thấy có một tia quái dị.

Nhưng thật ra đem mặt khác ba người xem ngây người.

Ở Ninh Nhuế Tinh mang lên phía sau cửa, Lai Âm trước đã mở miệng, “Ta đánh đổ, khẳng định là đi xuống thấy người nào đó, ta vừa mới tựa hồ đều nghe được nàng kia thông điện thoại kêu tên ai.”

“Đem tựa hồ xóa, nhất định chính là hảo sao, ta liền không gặp nàng cùng cái nào nam sinh đi được như vậy gần quá.”

“Duyên phận.....”

-

Nữ sinh ký túc xá cửa đối diện mặt, vừa lúc xây một phen ghế đá.

Ninh Nhuế Tinh xoát tạp ra cửa, ngẩng đầu liền nhìn đến Giang Dữ ngồi ở ghế trên.

Phía sau là tầng lớn nhân công gieo trồng cây xanh, mà hăn ăn mặc sạch sẽ đơn giản bạch t, ở ánh nắng tắm gội hạ, loá mắt vạn phần.

Lui tới đi ngang qua nữ sinh không tự giác mà liền đem ánh mắt dừng lại ở Giang Dữ trên người, rồi sau đó nhỏ giọng mà đàm luận.

Giang Dữ xuất hiện ở nữ sinh ký túc xá hạ, ngẫm lại liền có chút không thể tưởng tượng.

Lại liền tưởng đến trước một đoạn thời gian vườn trường Weibo sự tình, còn có gương mặt là có thể nhìn đến đứng ở cách đó không xa ăn mặc quân huấn phục nữ sinh, xem ra thật đúng là như đồn đãi theo như lời, Giang Dữ cùng năm nhất Tiểu học muội ở bên nhau.

Này Tiểu học muội cũng không biết đi rồi cái gì vận, làm Giang Dữ nhìn vừa mắt.

Ngoại lệ không xuất hiện thời điểm, ai đều khả năng đảm đương cái kia bất đồng ngoại lệ, mà khi người kia thật sự xuất hiện, những người khác không khỏi đều có chút hâm mộ cùng ghen ghét.

Hâm mộ người khác được đến chính mình đoạt được không đến, ghen ghét người kia không phải chính mình.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu bình phục chính mình hô hấp, mới chậm rãi hướng Giang Dữ đi đến.

Nàng mới không cần cho hắn biết, nàng vừa mới chạy vội xuống dưới.

Có vẻ chính mình trong lòng quá cấp.

Làm như có chút phát hiện, Giang Dữ ngẩng đầu triều Ninh Nhuế Tinh nhìn lại đây.

Ở hắn nặng nề nhìn chăm chú hạ, Ninh Nhuế Tinh chậm rãi đi tới Giang Dữ trước mặt.

Hắn ngồi nguyên nhân có vẻ nàng có chút trên cao nhìn xuống, Ninh Nhuế Tinh không thích loại cảm giác này, có chút không lễ phép, nghĩ nghĩ, vừa định ở Giang Dữ trước mặt ngồi xổm xuống thân tới, thủ đoạn bị hắn lôi kéo, người đi theo an vị ở bên cạnh hắn.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

54. Người Nhà

Đây là phòng trộm chương

Các nàng chuyên nghiệp vừa lúc cùng phát thanh cùng thuộc một cái viện hệ, phát thanh nam hài tử mỗi người nhan giá trị lấy ra tới cũng là cực kỳ có thể đánh, hưởng chi lại thắng ở sẽ ăn mặc thượng, nhưng trước mắt vị này, diện mạo thực sự có chút quá mức tinh xảo.

Một khuôn mặt sinh đến thanh tuyển tự phụ, góc cạnh rõ ràng, màu da trắng nõn, mũi cao thẳng, hai tròng mắt hẹp dài thâm thúy, môi mỏng hơi hơi nhấp, phiếm nhạt nhẽo màu sắc, ngũ quan tinh xảo hoàn mỹ đến làm người chọn không ra một tia sai lầm, khí chất ôn hòa trung lại phảng phất mang theo điểm lạnh lẽo, lại không mâu thuẫn.

Bởi vì thân cao nguyên nhân, giờ phút này cúi đầu hơi có chút trên cao nhìn xuống mà nhìn chăm chăm nàng xem, sâu không lường được đáy mắt hơi hơi tràn ra một chút cảm xúc ra tới, không phải chán ghét, cũng không phải kinh ngạc.

Ninh Nhuế Tinh cũng nói không nên lời cặp mắt kia ẩn chứa gió nổi mây phun, như là hăm sâu nào đó tình cảnh trung đặc sệt thối quết, phảng phất đều muốn đem nàng cả người cấp hít vào đi giống nhau.

Nàng mở to hai mắt vừa định phân biệt, trước mắt người lại là sai khai cùng nàng đối diện ánh mắt, triều nàng phía sau không sai biệt lắm cũng đã xơ cứng mặt khác ba người nhìn qua đi, như là căn bản cái gì đều không có phát sinh quá giống nhau, chính mình cũng không có nói qua kia một câu,

trên mặt biểu tình bình tĩnh bình thản, “Học Sinh Hội lệ hành Kiểm Tra Vệ Sinh, phương tiện đi vào sao?”

Âm thanh trong trẻo câu chữ rõ ràng, lộ ra hơi hơi ách ý, lại mang lên điểm thanh tuyến bản thân trầm thấp lười biếng, cực phú từ tính, như mềm mại tế gió thổi phát trái tim, nói không nên lời lệnh người mê muội say mê.

“Phương, phương tiện, phương tiện.” Hứa Giai Văn nhanh chóng mà phục hồi tinh thần lại, vội không ngừng mà trả lời, duỗi tay vừa định đem che ở cửa thạch hóa Ninh Nhuế Tinh kéo ra, lại thấy Ninh Nhuế Tinh không biết khi nào đã súc tới rồi phía sau cửa đi, đem chính mình kẹp ở ván cửa cùng màu trắng vách tường trung gian.

Một hồi dùng chính mình cái trán một thấp vừa nhắc mà đi tông cửa bản, một hồi một tay phủng chính mình mặt, trong miệng còn lẩm bẩm, lỏa lồ bên ngoài nải da trắng da đã hơi hơi mà nổi lên hồng nhạt, gương mặt ửng đỏ, cũng không biết là cảm giác say phía trên vẫn là thẹn thùng, phỏng chừng trên mặt đất nếu là có hố nói, Hứa Giai Văn không chút nghi ngờ Ninh Nhuế Tinh sẽ đem chính mình súc đi vào.

Đổi làm là nàng lời nói, phỏng chừng cũng hảo không đến chạy đi đâu, đùa giỡn như vậy một cái thanh tuyệt trần trần tựa như giống như trích tiên nhân vật, thật sự là có tội, bất quá hẳn là cũng là tập mãi thành thói quen nữ sinh thông báo, bằng không sẽ không như vậy bình tĩnh, Hứa Giai Văn sâu kín mà tưởng.

Giang Dữ đi vào môn trái qua Ninh Nhuế Tinh thời điểm, bước chân dừng một chút, liền hướng bên trong đi đến, nâng một đôi thanh lãnh hai mắt cực nhanh mà nhìn quét chính gian ký túc xá, nghĩ đến cửa đứng người, Giang Dữ thu liễm đáy mắt cảm xúc, chưa nói cái gì, xoay người hướng ngoài cửa đi.

Trải qua cửa thời điểm, chỉ là trong nháy mắt ý tưởng, thân thể sớm một bước với ý thức làm ra động tác.

Giang Dữ giơ tay muốn cầm then cửa tay, tựa hồ là tưởng thế các nàng mang lên môn.

Hắn tầm mắt là thẳng tắp hướng bên ngoài, cũng không biết là cố ý vẫn là vô tình, thon dài mà khớp xương rõ ràng tay tùy tay rơi xuống, đáp ở Ninh Nhuế Tinh khẩu ở ván cửa bên cạnh thượng tay, chỉ là trong nháy mắt đụng vào, Ninh Nhuế Tinh cùng bị năng tới rồi giống nhau nhanh chóng mà rút ra bản thân tay.

Chờ nàng đột nhiên phản ứng lại đây, tức khắc cảm thấy có chút xấu hổ, phục hồi tinh thần lại liền run run rẩy rẩy mà đem chính mình tay lại đáp thượng ván cửa bên cạnh, chỉ là dịch hạ vài phần, tưởng chứng minh chính mình chỉ là tưởng dịch dịch tay, không phải bởi vì hắn nguyên nhân.

An tĩnh vài giây, Ninh Nhuế Tinh ngẩng đầu muốn đi xem người nọ thần sắc, lại thấy hắn thẳng tắp mà triều nàng nhìn lại đây, thần sắc như nhau vừa mới tự nhiên, thanh tuyến bình tĩnh lãnh đạm, “Người tay.”

Hắn nói được rất là lời ít mà ý nhiều, Ninh Nhuế Tinh căn bản nghe không hiểu lắm, có chút nghi hoặc mà a một tiếng, ngơ ngác mà thu hồi chính mình tay, cúi đầu đi xem.

Vừa định mở miệng hỏi làm sao vậy, liền thấy màu xám môn bị người từ bên ngoài cấp mang lên, nháy mắt ngăn cách hành lang mỏng manh ánh đèn, cũng ngăn cách ngoài cửa người khác tò mò ánh mắt.

Chờ đóng cửa lại, Giang Dữ nguyên bản rũ đặt ở bên cạnh người ngón tay không tự giác mà vuốt ve, tựa hồ còn có thể cảm nhận được vừa mới mềm mại xúc cảm.

Giương mắt bất động thanh sắc mà liếc liếc mắt một cái ván cửa thượng tẩm hào cùng nhân viên nhân, tối tăm ánh đèn ở sắc mặt của hắn đánh hạ lưu loát bóng ma, cả người hơi thở cũng là đổi đổi, mắt đồng tại đây một cái chớp mắt có chút ám, đứng đầy đa dạng phức tạp cảm xúc, hết sức đen tối khó hiểu.

Hứa Giai Văn thật cẩn thận mà xuyên thấu qua mắt mèo nhìn một chút hành lang tình huống, xác định người rời đi về sau, lúc này mới kích động mà kêu lên tiếng, hận không thể tại chỗ xoay quanh, “Này này này, trường học thật là có như vậy soái người.....”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

55. Video

Đây là phòng trộm chương vào cửa thời điểm vừa lúc đến phiên một cái kinh tế học viện nam sinh ở diễn thuyết, Ninh Nhuế Tinh chạy nhanh tìm một vị trí ngồi xuống, tự hỏi chính mình luận đề thời điểm, nhìn không được hướng Giang Dữ nhìn qua đi.

Trên đỉnh đầu đèn dây tóc quang minh lắc lắc mà đánh vào hắt trên mặt, quanh thân khí chất cùng người khác ngăn cách, không chỉ là nhỏ tí tạo khoảng cách, hơi hơi mà buông xuống, mân khẩn môi, đốt ngón tay rõ ràng ngón tay lật xem trên bàn sách phóng tư liệu.

Rõ ràng là có chút nghiêm túc trường hợp, lẳng là làm Ninh Nhuế Tinh nhìn ra điểm hắt động tác gian không chút để ý.

Nhìn hắt ngẩng đầu, Ninh Nhuế Tinh mới phản ứng lại đây, vội vàng dời đi chính mình ánh mắt.

Giang Dữ thanh âm không tính cao, thậm chí chỉ là bình thường âm điệu, nhưng hắt chính là có một loại mạc danh khí tràng, có thể làm thanh âm truyền lại đến toàn bộ phòng học mọi người bên tai, làm người muốn buông trong tay sự tình đi cẩn thận nghe hắt theo như lời nói.

Phòng vẫn không chỉ có yêu cầu diễn thuyết, còn cần ở Giang Dữ cường đại khí tràng nhìn chăm chú hạ bảo trì trấn định, loại này trải qua thể nghiệm, thật là ai thượng ai biết.

“Ngoại Liên Bộ yêu cầu đại biểu trường học trực tiếp cùng bên ngoài xí nghiệp giao tiếp, nếu hiện tại ta yêu cầu người kéo đến mỗi hạng tài trợ,

nhưng được đến cự tuyệt, người nhiều nhất sẽ đi mời vài lần, vì cái gì”

“Đối ngoại liên bộ người có cái gì hiểu biết, so với người khác, người có cái gì ta cần thiết muốn người người ưu thế?”

“Người diễn thuyết đề mục là ‘ đại học vườn trường trật tự duy trì ’ yêu cầu ‘ hần luật ’ vẫn là ‘ tự hạn chế ’, chính là vừa mới thông thiên người giảng tất cả đều là tự hạn chế, không phải tự mâu thuẫn sao? Còn có, nhằm vào người lên tiếng, ta đưa ra một vấn đề, nếu Ngoại Liên Bộ vừa lúc gặp phải sự tình yêu cầu người tới làm, mà người vừa lúc ở đi học, lão sư điểm danh quan hệ đến học phân, người sẽ như thế nào làm?”

Dựa theo vào cửa trình tự bài tự diễn thuyết, mỗi một cái đi lên diễn thuyết, Ninh Nhuế Tinh trong lòng liền càng thêm mà khẩn trương.

Đề mục ở nàng xem ra không tính quá khó, chính là Giang Dữ phản ứng thực sự có chút quá nhanh, người khác hơi có làm lỗi, hần là có thể bắt lấy cái kia điểm vô cơ phóng đại, làm người á khẩu không trả lời được, thậm chí hần phía sau ngồi mấy cái học trưởng học tỷ giống như bài trí giống nhau, đưa ra mấy cái không quan hệ đau khổ vấn đề, dư lại, tất cả đều là Giang Dữ đưa ra hơi có chút xảo quyết vấn đề.

Không thể không nói, đối đãi phỏng vấn chuyện này, thật đúng là có trong truyền thuyết nghiêm cẩn thái độ, làm người khó có thể chống đỡ.

Mắt thấy liền phải đến phiên Ninh Nhuế Tinh, nàng thật sâu mà hít một hơi, lúc này mới ở bảng đen thượng viết xuống tên của mình, xoay người đi đến phòng học trung ương đối mặt phỏng vấn học trưởng học tỷ.

Thấy mấy cái học trưởng học tỷ khéo môi mang cười, làm Ninh Nhuế Tinh thả lỏng không ít, vừa định đi xem Giang Dữ, liền thấy người nọ không biết khi nào cúi đầu, cầm bút, phảng phất ở đăng ký thứ gì.

Hần không thấy nàng, làm nàng nhẹ nhàng không ít.

Giang Dữ cúi đầu, hàng mi dài che khuất sở hữu kích động cảm xúc, nghe được nàng thanh âm sừng sờ gian, trong tay bút đã không chịu khống chế mà trên giấy viết xuống nàng tên.

Vũ trụ sáng lên vật thể trung nhất lóe sáng ngôi sao.

Loá mắt không tự biết, vận mệnh chú định lại hấp dẫn người khác không tự giác mà muốn tới gần.

Giang Dữ được cũng thật là dùng tốt, một ngày xuống dưới, Ninh Nhuế Tinh yết hầu cùng thanh âm đã khôi phục đến không sai biệt lắm, cả người cũng không có như vậy khó chịu.

Nàng là văn học sinh, đối với loại này lý luận biện luận luôn luôn là sở trường, tại như vậy nhiều người trước mặt diễn thuyết, rốt cuộc có chút khẩn trương, bất quá lại là rơi vào cảnh đẹp, từ lúc bắt đầu gặp ghèngh đến sau lại lưu loát thông thuận.

“Ta luận đề là....., theo ý ta tới có phiên diện tính, cổ nhân có vân, thư trung tự hữu hoàng kim ốc, thư trung tự hữu nhan như ngọc, cuộc Duy Tân trăm ngày xe bus thượng thư chính là thư sinh..... Nhưng nếu đặt ở chiến tranh niên đại đi lên giảng, thư sinh đích xác không bằng tướng sĩ.....”

Chần chờ hai ba giây, Ninh Nhuế Tinh mới nói ra bản thân kết thúc lời nói, “Vừa mới ta từ hai phương diện tới trình bày ta quan điểm, nhưng ta càng muốn nói, nếu thật sự trăm không một dùng là thư sinh, kia đang ngồi các vị lại tính cái gì?”

Nàng này một câu, không thể nghi ngờ là đem đầu mâu nhắm ngay học trường học tử, còn có chung quanh mặt khác phỏng vấn giả.

Học sinh học sinh, không phải cũng là thư sinh một loại.

Phòng học bởi vì Ninh Nhuế Tinh nói lạc, trong nháy mắt yên tĩnh.

Ngoại Liên Bộ mấy cái can sự có rõ ràng giật mình lắng, kỳ thật mặc kệ Ninh Nhuế Tinh biểu hiện như thế nào, cái này Ngoại Liên Bộ nàng là nhất định sẽ tiến vào.

Học sinh tổ chức thu người không chỉ có xem năng lực, cũng xem nhân tình.

Học Sinh Hội ở nạp tân đợt thứ hai hoàn thành trước, đều sẽ đem danh sách thống nhất đặt ở cùng nhau, tránh cho có tân sinh sẽ bị hai cái bộ môn tuyển nhận, mà Giang Dữ, không chút do dự ở thực tiễn bộ trúng tuyển danh sách thượng hoa rút Ninh Nhuế Tinh tên, đem nàng bỏ vào Ngoại Liên Bộ.

“Giang Dữ, tuy rằng ngươi là hội trưởng, cũng không thể lấy quyền mưu tư đi, cái này học muội tài ăn nói thực không tồi, thực tiễn năng lực cũng là, càng thích hợp chúng ta thực tiễn bộ.”

Giang Dữ gần hai năm năng lực không thể nghi ngờ, đã điều động nội bộ vì hội trưởng, mà thực tiễn bộ bộ trưởng lâm vĩ vừa lúc cũng là cuộc đua đoàn chủ tịch phó chủ tịch vị trí người được chọn chi nhất, còn không có nhiệm kỳ mới tham dự cạnh tranh, liền trấn cửa ải thực tiễn bộ chiêu tân.

Ninh Nhuế Tinh năng lực hẳn thật sự cảm thấy là không tồi, ai biết Giang Dữ vừa lên tới liền đoạt người.

Đối mặt lâm vĩ nghi ngờ, Giang Dữ chỉ là nhàn nhạt mà liếc mắt nhìn hẳn, không có bao lớn cảm xúc dao động, lại mặc danh mà có một loại tạo áp lực cảm giác.

“Người của ta, vì cái gì muốn đặt ở người bộ môn?”

Đừng tưởng rằng hãn không biết lâm vĩ đánh cái gì chủ ý, thực tiễn bộ có rất nhiều nam sinh, lang nhiều thịt thiếu, không an toàn.

Này đây Ninh Nhuế Tinh tuy không biết, nhưng tham dự mở họp mấy cái bộ trưởng phó bộ tuy cảm thấy kinh ngạc, lại là hiểu biết, cũng biết hiểu Giang Dữ ý tứ.

Đại vừa tiến đến tiểu học muội Ninh Nhuế Tinh, là Giang Dữ muốn che chở người, người khác không động chạm đến.

Chỉ là bọn hãn cũng không nghĩ tới, Ninh Nhuế Tinh nhìn như văn tĩnh bề ngoài hạ, sẽ có như vậy sắc bén quan điểm, nàng trả lời hoàn mỹ đến không thể bắt bẻ, làm người tìm không ra phản bác điểm.

Cũng không biết, bọn họ vừa mới vẫn luôn ở khó xử tân sinh bộ trưởng, sẽ hỏi ra cái gì vấn đề?

Giang Dữ đợi Ninh Nhuế Tinh nói xong, buông trong tay bút, giương mắt thẳng tắp mà nhìn về phía nàng, khóe môi hơi câu, trên mặt đều là lộ ra ngoài ý cười, tiếng nói phảng phất đều lộ ra một tia sung sướng, “Khá tốt.”

Mặt khác phỏng vấn không hiểu rõ người chỉ cho là Giang Dữ tính tình hảo, bị học muội giáp mặt khiêu khích cũng không thêm để ý, đối hãn càng có hảo cảm.

Phảng phất vừa mới lệnh người sợ hãi “Vấn đề sát thủ” không phải hãn bản nhân giống nhau.

Chu Hạo ngồi ở mặt sau nhin không được trợn trắng mắt.

Tổng cảm giác từ gặp được Ninh Nhuế Tinh, Giang Dữ chưa từng làm người biết được thuộc tính một đám bị khai phá ra tới.

Hiện tại cư nhiên còn giáp mặt phóng thủy.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

56. Tắm Rửa

Đây là phòng trộm chương mũi gian đều là đến từ hân trên người hương vị, làm nàng đại não hiện ra một mảnh ngăn ngủi chỗ trống, ngửa đầu xem hân khoảng cách quá mức tiếp cận, thậm chí đều có thể phân biệt ra hân đồng tử nhan sắc, đen nhánh u ám đến kỳ cực, làm nàng cảm thấy một trận miệng khô lưỡi khô.

Đột nhiên phục hồi tinh thần lại, Ninh Nhuế Tinh thật cẩn thận mà từ Giang Dữ trong lòng ngực rời khỏi tới, duỗi tay chỉ chỉ cánh tay hân, nhẹ giọng mở miệng, “Rất đau sao?”

Hân nói có việc, ở trải qua trong đầu cân nhắc sau, bị nàng tự động lọc thành đau đớn.

Rốt cuộc, ngạnh sinh sinh mà thế nàng chặn một cầu, Ninh Nhuế Tinh ngẫm lại đều có chút đau, như là đồng cảm như bản thân mình cũng bị giống nhau, cong cong mày liễu không tự giác mà đều nhăn tới rồi cùng nhau.

Nhìn đến nàng đáy mắt dày đặc lo lắng cùng tự trách, Giang Dữ nhẹ nhàng cười một chút, rốt cuộc không bỏ được làm người tự trách, âm thanh trong trẻo mang lên điểm ý vị không rõ hương vị, rất thấp, “Giúp người chặn, không đau.”

Giang Dữ tiếng nói cố tình đè thấp, thân mật đến giống như bên tai thân mật nỉ non, tuy là Ninh Nhuế Tinh không có nghĩ nhiều, trắng nõn khuôn mặt vẫn là bởi vì những lời này mà không ngừng thăng ôn, nhiễm một mặt đỏ ửng.

Rõ ràng biết học trưởng không phải cái kia ý tứ, chính là hấn đỉnh như vậy một khuôn mặt, lại nói như vậy chọc người nghĩa khác nói, phạm quy đến dễ dàng làm người miên man suy nghĩ.

Ninh Nhuế Tinh tuy là cùng Giang Dữ kéo ra điểm khoảng cách, nhưng Giang Dữ tay vẫn là dán nàng eo oa, chỉ cần hấn duỗi ra tay, Ninh Nhuế Tinh liền sẽ không chịu khống chế mà nhào vào hấn trong lòng ngực.

Giang Dữ buông xuống mặt mày, che khuất đáy mắt kích động cảm xúc, nhìn trước mắt người như cây quạt chớp hàng mi dài, cùng giờ phút này nhìn vẻ mặt của hấn, ngoan ngoãn đến làm nhân tâm ngứa, nhẫn nhịn, thu hồi tay mình.

Chờ trở lại nữ sinh ký túc xá, Ninh Nhuế Tinh không có gì bất ngờ xảy ra mà lại bị mặt khác ba người “Nghiêm hình tra tấn”.

Thật vất vả mới ứng phó qua đi, chờ tắm rửa xong, Ninh Nhuế Tinh nằm ở trên giường, nhìn chính mình đen như mực cái màn giường đỉnh, cũng không biết như thế nào, liền nhớ tới cặp kia sâu không lường được mắt đen.

Như vậy thần nhân, cũng không phải là nàng bộ dáng này phạm nhân có thể tiểu tưởng.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, dùng chăn bao ở chính mình đầu, bức bách chính mình đừng lại nghĩ nhiều, chạy nhanh đi vào giấc ngủ.

-

Ngày hôm sau lên thời điểm, Ninh Nhuế Tinh chỉ cảm thấy một trận đầu nặng chân nhẹ, cái mũi giống như ngăn chặn, rất là khó chịu.

Lai Âm nhìn đến nàng tái nhợt khuôn mặt nhỏ thỏ còn treo hai cái đại đại quầng thâm mắt, thiếu chút nữa không hoảng sợ, “Cùng cùng, người

không thoải mái sao? Nếu không cùng phụ đạo viên thỉnh cái giả?”

“Không cần,” Ninh Nhuế Tinh chống mặc quần áo, “Quân huấn không phải có học phân, ta thật sự chịu đựng không nổi nói, lại xin bồi huấn là được.”

Cảm mạo thời điểm Ninh Nhuế Tinh vốn là có loại rất nhỏ choáng váng cảm, hơn nữa dưới ánh mặt trời bạo phơi, khoang miệng nóng lên đồng thời, tim đập mau đến có chút không bình thường, Ninh Nhuế Tinh híp mắt, nỗ lực làm chính mình thấy rõ phía trước cái ót, mơ hồ trung sinh ra bóng chông, thậm chí có chút ngực buồn ghê tởm, rốt cuộc là chống đỡ không đi xuống, xin nghỉ ngơi.

Giang Dữ hạ khóa từ sân thể dục trải qua thời điểm, liếc mắt một cái liền nhìn đến ngồi ở chủ tịch đài thang lầu bóng ma chỗ nghỉ ngơi người, cơ hồ không có bất luận cái gì chần chờ, đối với những người khác nói một câu “Các người đi trước”, liền triều sân thể dục đi đến.

Trải qua phía trước Weibo ảnh chụp cho hấp thụ ánh sáng, hơn nữa Học Sinh Hội báo danh sự tình, không quen biết Giang Dữ người cũng phần lớn đã biết hẳn, hướng chi từ sân thể dục cửa xa xa đi tới một cái khí chất tuấn lãng, tắm mình dưới ánh mặt trời đỉnh bạt thân ảnh, lập tức liền hấp dẫn một bộ phận tò mò ánh mắt.

Nếu không phải phía trước còn có huấn luyện viên như hồ rình mồi mà nhìn chăm chăm, một đám đều nhin không được muốn thảo luận đi lên.

Ninh Nhuế Tinh ghé vào thang lầu lan can thượng, nhìn xanh mướt phương trận đội, liền thấy chính mình trước mắt bao phủ một bóng ma, nàng cũng không để ý, chỉ cho là tổng huấn luyện viên muốn đi lên chủ tịch đài tuyên bố nghỉ ngơi, thẳng đến người nọ ở bên người nàng cầu thang ngồi xuống, trầm thấp tiếng nói tiếp theo ở bên tai vang lên, “Như thế nào đái ở chỗ này, thân thể không thoải mái sao?”

Ninh Nhuế Tinh thu hồi chính mình ánh mắt, quay đầu nhìn về phía bên người ngồi người, phát hiện là Giang Dữ, trên mặt còn nhỏ tiểu mà giật mình một phen, thanh âm lại là trước sau như một mềm mại, “Học trưởng, người như thế nào ở chỗ này?”

Trong tay của hắn còn cầm một quyển chuyên nghiệp thư, hắn là vừa mới tan học.

Nhưng sân thể dục có chuyện gì yêu cầu hắn lại đây sao?

Học Sinh Hội còn không có chính thức nhiệm kỳ mới, tân sinh cũng là từ các chuyên nghiệp mấy cái tiểu đạo phụ trách, căn bản không cần hội trưởng ra mặt, cho nên hắn tới nơi này, là vì cái gì?

Ninh Nhuế Tinh tuy rằng cảm tạ hắn không thêm để ý lúc trước nàng đùa giỡn hắn kia chuyện, làm nàng sẽ không quá xấu hổ, nhưng nhìn đến hắn thời điểm, cả người vẫn là thực không được tự nhiên.

Không biết có phải hay không chính mình cảm giác sai rồi, giống như từ kia sự kiện phát sinh sau, như có như không liền cùng hắn thường xuyên tính mà xa ở bên nhau, nàng thậm chí có chút hoài nghi, chính mình có phải hay không đi cái vài bước lộ cũng có thể gặp được hắn?

Giang Dữ tự nhiên là không biết Ninh Nhuế Tinh trong đầu bách chuyển thiên hồi, có chút không chút để ý mà nhìn nàng một cái, thâm thúy đồng tử tràn đầy nhỏ vụ nhu hòa ý cười, “Vừa lúc nhìn đến người ở, liền tới đây.”

Nhẹ nhàng một câu, phảng phất nháy mắt kéo gần lại Ninh Nhuế Tinh cùng hắn khoảng cách.

Nàng còn không có từ Giang Dữ trả lời trung phục hồi tinh thần lại, liền nghe hắn tiếp tục mở miệng nói, “Hiện tại, đối người đến trả lời ta vấn đề, bị cảm nắng vẫn là làm sao vậy?”

Ninh Nhuế Tinh giật giật môi vừa định nói chuyện, một trận mềm gió thổi tới, mũi gian tức khắc liền có chút ngứa, giống như có cái gì muốn ra tới, không kịp cầm lấy trong túi khăn giấy, vội vàng giơ tay che lại cái mũi của mình.

Ninh Nhuế Tinh thói quen hai tay đem cái mũi của mình che đến gắt gao, giờ phút này căn bản trừu không khai tay đi lấy chính mình khăn giấy, chỉ lộ ra một đôi ướm dầm dề mắt to, xin giúp đỡ mà nhìn về phía Giang Dữ, tiếng nói mềm mại, mang theo điểm giọng mũi, ung ung có chút đáng yêu, “Học trưởng, có thể giúp ta cầm quần áo trong túi khăn giấy đưa cho ta sao?”

Giang Dữ rũ mi nhìn thẳng cặp mắt kia, hốc mắt bởi vì vừa mới động tác hơi hơi hồng đến có chút ướm át, hần thậm chí từ sạch sẽ thanh triệt hai tròng mắt nhìn thấy điểm đáng thương hề hề ủy khuất, lông mày cũng là nhăn dúm dỏ, phảng phất ở khi này một trận gió, làm nàng ở hần trước mắt bêu xấu.

Bất đắc dĩ chỉ có thể xin giúp đỡ hần.

Giang Dữ chỉ cảm thấy chính mình mềm lòng đến rồi tình rồi mù.

Thấy hần ngơ ngẩn, giống như không có nghe đi vào nàng lời nói, Ninh Nhuế Tinh che lại cái mũi, động tác hạn chế nàng âm lượng, yết hầu cũng là nghẹn thanh đến khó chịu, chỉ có thể biên nói chuyện biên triều Giang Dữ chớp chớp mắt, “Bên phải trong túi.....”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

57. Người Thơm Quá

Đây là phòng trộm chương

“Lão tứ, trường học Weibo lại thả người bát quái.”

Giang Dữ đối này không có bất luận cái gì phản ứng, thậm chí đều không nghĩ đi qua hỏi, nhưng một bên liền đã có người thể hấn hỏi, “Lần này lại là ai thổ lộ?”

“Không phải a,” Chu Hạo đem thân thể chuyển hướng Giang Dữ phương hướng, rất có vài phần đáng khinh mà nở nụ cười, “Ta nói vừa mới người vì cái gì mạo hiểm mưa to ra cửa, nguyên lai là đi đưa ấm áp a.”

“Nhìn một cái này mấy trương ảnh chụp, còn trực tiếp ôm lên, nếu không phải cảm kích, ta đều cho rằng các người thật là nam nữ bằng hữu.” Chu Hạo đáy mắt tràn đầy trêu chọc, “Nhìn không ra a lão tứ, ngày thường gặp người luôn là lạnh một khuôn mặt, kết quả nên ra tay khi liền ra tay, quả thật là hành động phái.”

“A,” Giang Dữ buông xuống trong tay khăn lông, thanh âm có chút đậm, “Người suy nghĩ nhiều.”

“Người bộ dáng này nhưng không giống như là ta suy nghĩ nhiều, vệt chết cái mỏ vẫn còn cứng, phía dưới đã có người đang hỏi Tiểu học muội tin tức, thật sự không cần thể người biểu thị công khai chủ quyền?”

Nghe xong Chu Hạo nói, Giang Dữ ánh mắt không tự giác mà trầm trầm, thỉnh một tầng khói mù, sắc mặt lại là không có gì rõ ràng biến hóa.

Thấy Giang Dữ mở ra máy tính, trên màn hình như là số hiệu giống nhau số liệu đôi ở bên nhau, Chu Hạo chỉ cho rằng Giang Dữ là đang làm cái gì mặt khác sự tình, cũng không nhiều đi chú ý, thật khi về phía toàn bộ ký túc xá bá báo Weibo bình luận mới nhất tin tức.

“Ngọa tào,” Chu Hạo kêu một tiếng, tràn đầy khó có thể tin, “Weibo bị người xóa.....” Vừa định mở miệng mắng vài câu, hách mà ngẩng đầu nhìn về phía Giang Dữ, “Lão tứ không phải là người xóa đi?”

“Ân,” Giang Dữ tắt đi máy tính, màu đen màn hình ảnh ngược ra hắt một trường thần sắc lãnh đạm khuôn mặt tuần tú, “Ta không quá thích người khác đàm luận chuyện của ta, truyền bá ta ảnh chụp.”

Một bên ngồi xá trưởng Lâm Châu không thể ngăn chặn mà cười lên tiếng, “Lão tứ người là không biết đi, người một trường ảnh chụp bên ngoài chính là bán ra giá trên trời, lại nói, này không phải chuyện thường sao, như thế nào lần này người còn coi trọng đi lên?”

“Thôi đi,” Chu Hạo còn không hiểu biết Giang Dữ, hết sức vui mừng mà vạch trần hắt mặt nạ, ngay cả âm lượng đều cao hơn không ít, có thể thấy được cảm xúc cất dấu hưng phấn, “Sợ là bởi vì Tiểu học muội bị người chú ý, truy vấn tin tức đi, người nói ta nói rất đúng không đúng?”

Giang Dữ giơ tay xoa xoa ấn đường, hỏi một đằng trả lời một nẻo địa đạo, “Người suy nghĩ nhiều.”

Chu Hạo buông tay lại là không có nói nữa, có phải hay không suy nghĩ nhiều Giang Dữ chính mình trong lòng rõ ràng, hắt không cần thiết phi buộc hắt thừa nhận.

Giang Dữ một thân, đối chính mình muốn đồ vật luôn luôn là có mình xác quy hoạch,

Hắn muốn thiết tình thích một người, kia người kia sẽ không có bất luận cái gì cơ hội từ hắn trong tay chạy thoát.

Giang Dữ sẽ đi bước một mà, chậm rãi tiếp cận, giống như đối đãi cường đại địch nhân giống nhau, làm đối phương buông cảnh giác, sau đó che trời lấp đất mật võng sẽ bao phủ, cuối cùng làm đối phương thói quen với hắn tồn tại.

Khủng bố chính là thói quen, khó nhất từ bỏ, cũng là thói quen.

Tiểu học muội đối đãi khác phái nhất gan thật sự, yêu cầu chính là loại này bất động thanh sắc tiếp cận, hắn tuy rằng trêu chọc Giang Dữ, nhưng cũng là có điểm không quá tin tưởng Giang Dữ thật sự thích loại này loại hình nữ sinh.

Dĩ vãng hướng Giang Dữ thông báo cũng không phải không có như vậy ngoan ngoãn văn tĩnh, không đạo lý thay đổi một người, Giang Dữ liền thay đổi chủ ý.

-

Học Sinh Hội ngày đó buổi tối sơ thí, Ninh Nhuế Tinh vẫn là đi.

Nàng phía trước bồi Lai Âm thời điểm thêm vào nhiều báo một cái bộ môn, ngày đó buổi tối phỏng vấn sau, nguyên bản là tưởng rời đi, nhưng cửa ngời học tử một chút nhận ra nàng, rất là nhiệt tình, không nói hai lời mà liền đem nàng đẩy mạnh đi phỏng vấn.

Ninh Nhuế Tinh phía trước còn lo lắng gặp phải Giang Dữ cấp chính mình phỏng vấn, nhìn chung quanh một chút phòng học, không có nhìn đến người kia, lúc này mới yên tâm xuống dưới trả lời đối diện học tử vấn đề.

Đi ra phỏng vấn phòng học, Ninh Nhuế Tinh vừa định từng một hơi, liền nhìn đến cửa một thân áo đen quần đen đứng người.

Giang Dữ nhìn đến nàng nhưng thật ra không có đặc biệt gì mình, tự nhiên mà đi lên trước, thấp giọng hỏi nói, “Phòng vẫn cảm giác thế nào?”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

58. Tình Hình Chiến Đấu

Đây là phòng trộm chương Ninh Nhuế Tinh phát âm thuần khiết, thiên hướng anh khang, tiết tấu cấp hoãn thoả đáng, nàng giáo viên tiếng Anh đang nghe quá nàng anh âm sau, không nói hai lời liền đem người đẩy lên thi đấu.

Tiếng Anh diễn thuyết thi đấu từ ngoại quốc ngữ học viện toàn quyền phụ trách, Lâm Tử Hào vừa lúc lại là chỉ đạo nàng tiếng Anh diễn thuyết bản thảo đạo sư đặc ý môn sinh, tham dự thi đấu kinh nghiệm phong phú, có mấy lần còn cố ý bị gọi tới chỉ đạo nàng diễn thuyết kỹ xảo cùng ngữ tốc không chế.

Không thể không nói, chỉ nhìn một cách đơn thuần Lâm Tử Hào diện mạo, đích xác lệnh người cảnh đẹp ý vui, huống chi đương một cái thành thực nam âm nói ngoại ngữ, tự tin đa tình, cũng xác có làm Nhân Tâm Động tư bản.

Chỉ là Giang Dữ châu ngọc ở trước, Ninh Nhuế Tinh bản thân lại không phải dễ dàng đối Nhân Tâm Động tính cách, này đây Lâm Tử Hào từng có vài lần mộng lung ám chỉ, đều bị nàng lấy các loại lý do uyển chuyển tránh đi.

Nhưng nàng không nghĩ tới hần lần này sẽ như thế mà trực tiếp mà gan lớn, làm trò đại bộ phận người trên mặt diễn này vừa ra.

Thổ lộ vốn là hai người sự tình, đương người khác lựa chọn ở nơi công cộng tiến hành nhuộm dâm chính mình cảm tình, vô hình trung chính là ở gây áp lực, bức bách bị thổ lộ giả bất đắc dĩ đồng ý.

Ninh Nhuế Tinh tức khắc cảm thấy có chút phiền.

Theo Lâm Tử Hào ánh mắt, chung quanh làm thành vòng người không ít đã đi theo nhìn lại đây.

Ninh Nhuế Tinh nói khề với Hứa Giai Văn nói một tiếng đi trước, cúi đầu vừa định làm bộ đi ngang qua bộ dáng đi vào nữ sinh ký túc xá, mới vừa xoay người, thanh tuyến sạch sẽ giọng nam liền xuyên thấu qua đại loa truyền đến trong tai.

“xx cấp tiếng Trung hệ Ninh Nhuế Tinh đồng học, ta là ngoại quốc ngữ học viện Lâm Tử Hào, có câu nói ta tưởng đối với người nói thật lâu, ta thích.....”

Giây tiếp theo, sắp xuất hiện chưa ra lời nói trong nháy mắt ngừng, sở hữu âm ỉ ồ ào tùy theo rút đi, bỗng nhiên yên tĩnh qua đi, kế chi dựng lên chính là chung quanh hết đợt này đến đợt khác tiếng kinh hô.

“Ngoạ tào, cái kia soái ca trực tiếp cướp đi loa.....”

“Giang Dữ hảo soái a.....”

“Nhìn qua tựa hồ thực tức giận bộ dáng, sẽ không có cái gì ẩn tình đi?”

Nghe chung quanh thanh âm, Ninh Nhuế Tinh bước chân thành linh dừng lại, ngay cả tim đập, đều thác loạn một phách.

Xuyên thấu qua trọng điệp tầng tầng bóng người, Ninh Nhuế Tinh giương mắt triều đề tài trung tâm nhìn lại, liền nhìn đến đứng ở Lâm Tử Hào bên cạnh người người.

Lâm Tử Hào nếu có thể trở thành ngoại quốc ngữ học viện bề mặt, diện mạo tự nhiên cũng là hiếm có dương quang tuyến dật, nhưng giờ phút

này cùng Giang Dữ đứng chung một chỗ, ai cao ai thấp khí chất lập tức tấn hiện.

Đèn đường hạ mờ nhạt ánh đèn chiếu xạ ra mờ lung cảnh tượng, rơi vào nàng trong mắt, cũng cũng chỉ có Giang Dữ trường thân ngọc lập thân ảnh.

Rõ ràng vừa mới xem Lâm Tử Hào chỉ cảm thấy tầm nhìn mơ hồ, nhưng về Giang Dữ, nàng lại là xem đến dị thường rõ ràng.

Bao gồm hẳn cầm loa nhân dùng sức mà trở nên trắng căn căn xương ngón tay, còn có thô suyền khí mà chấn động ngực, thế cho nên hỗn độn tóc đen, tuy tự phụ, lại có loại nói không nên lời chật vật.

Giang Dữ có, vĩnh viễn là định liệu trước trấn định, nhưng lúc này như có như không chật vật cảm, như là mã bất đình đề chạy tới giống nhau.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, hô hấp một ngưng.

Giang Dữ vừa mới không phải đang cùng Học Sinh Hội liên hoan, như thế nào sẽ như thế gãi đúng chỗ ngứa mà xuất hiện?

Ghế lô nội.

Mới từ toilet trở về đoàn chủ tịch thành viên, liếc mắt một cái liền nhìn đến chủ vị chỗ trống, thuận miệng hỏi một câu, “Chủ tịch người đâu? Vừa mới không còn ở?”

Chu Hạo cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình sáng lên màn hình di động, ngữ khí rõ ràng có thể thấy được trêu chọc, “Xử lý gia sự đi.”

Lâm Tử Hào làm này vừa ra cũng thật là đại động tác, không khỏi có mấy cái bát quái người sẽ ở năm đoạn trong đàn đề thượng một miệng,

cũng trách hăn làm quá mức mọi người đều biết, hướng hỗ trợ trù bị thông báo người hỏi một câu, liền hỏi ra hăn thông báo đối tượng.

Hảo hảo bất hảo, hăn vừa mới xem tin tức thời điểm vừa lúc bị ngồi ở bên cạnh Giang Dữ thấy được.

Như thế hăn lần đầu tiên xem Giang Dữ như vậy vô cùng lo lắng đâu.

-

Lâm Tử Hào từ mới đầu khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, có chút không vui mà nhìn về phía Giang Dữ, mở miệng chất vấn, “Giang Dữ, người làm cái gì?”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

59. Phu Nhân

Đây là phòng trộm chương Ninh Nhuế Tinh tìm thanh âm ngơ ngác mà ngẩng đầu, sau đó ánh mắt chớp cũng không nháy mắt mà nhìn chăm chăm trước mắt người xem.

Lý trí nhắc nhở nàng nên thu hồi ánh mắt cùng nhân gia xin lỗi, nhưng tình cảm tiểu nhân cũng đã chiếm thượng thượng phong.

Không phải nàng không cảm thấy như vậy thăng lăng lăng mà nhìn chăm chăm người khác xem thực không lẽ phép, thật sự là, người này lớn lên thật sự quá đẹp, làm nàng đôi mắt khổng chế không được mà liên giáo ở hân trên người.

Các nàng chuyên nghiệp vừa lúc cùng phát thanh cùng thuộc một cái viện hệ, phát thanh nam hài tử mỗi người nhan giá trị lấy ra tới cũng là cực kỳ có thể đánh, hưởng chi lại thăng ở sẽ ăn mặc thượng, nhưng trước mắt vị này, diện mạo thực sự có chút quá mức tinh xảo.

Một khuôn mặt sinh đến thanh tuyến tự phụ, góc cạnh rõ ràng, màu da trắng nõn, mũi cao thẳng, hai tròng mắt hẹp dài thâm thúy, môi mỏng hơi hơi nhấp, phiếm nhạt nhẽo màu sắc, ngũ quan tinh xảo hoàn mỹ đến làm người chọn không ra một tia sai lầm, khí chất ôn hòa trung lại phảng phất mang theo điểm lạnh lẽo, lại không mâu thuẫn.

Bởi vì thân cao nguyên nhân, giờ phút này cúi đầu hơi có chút trên cao nhìn xuống mà nhìn chăm chăm nàng xem, sâu không lường được đáy mắt hơi hơi tràn ra một chút cảm xúc ra tới, không phải chán ghét, cũng không phải kinh ngạc.

Ninh Nhuế Tinh cũng nói không nên lời cặp mắt kia ẩn chứa gió nổi mây phun, như là hăm sâu nào đó tình cảnh trung đặc sệt thối quết, phảng phất đều muốn đem nàng cả người cặp hít vào đi giống nhau.

Nàng mở to hai mắt vừa định phân biệt, trước mắt người lại là sai khai cùng nàng đối diện ánh mắt, triều nàng phía sau không sai biệt lắm cũng đã xơ cứng mặt khác ba người nhìn qua đi, như là căn bản cái gì đều không có phát sinh quá giống nhau, chính mình cũng không có nói qua kia một câu, trên mặt biểu tình bình tĩnh bình thản, “Học Sinh Hội lệ hành Kiểm Tra Vệ Sinh, phương tiện đi vào sao?”

Âm thanh trong trẻo câu chữ rõ ràng, lộ ra hơi hơi ách ý, lại mang lên điểm thanh tuyến bản thân trầm thấp lười biếng, cực phú từ tính, như mềm mại tế gió thổi phất trái tim, nói không nên lời lệnh người mê muội say mê.

“Phương, phương tiện, phương tiện.” Hứa Giai Văn nhanh chóng mà phục hồi tinh thần lại, vội không ngừng mà trả lời, duỗi tay vừa định đem che ở cửa thạch hóa Ninh Nhuế Tinh kéo ra, lại thấy Ninh Nhuế Tinh không biết khi nào đã súc tới rồi phía sau cửa đi, đem chính mình kẹp ở ván cửa cùng màu trắng vách tường trung gian.

Một hồi dùng chính mình cái trán một thấp vừa nhấc mà đi tông cửa bản, một hồi một tay phủng chính mình mặt, trong miệng còn lẩm bẩm, lỏa lồ bên ngoài nãi da trắng da đã hơi hơi mà nổi lên hồng nhạt, gương mặt ửng đỏ, cũng không biết là cảm giác say phía trên vẫn là thẹn thùng, phỏng chừng trên mặt đất nếu là có hố nói, Hứa Giai Văn không chút nghi ngờ Ninh Nhuế Tinh sẽ đem chính mình súc đi vào.

Đổi làm là nàng lời nói, phỏng chừng cũng hảo không đến chạy đi đâu, đùa giỡn như vậy một cái thanh tuyệt trần trần tựa như giống như trích tiên nhân vật, thật sự là có tội, bất quá hẳn là cũng là tập mãi thành thói quen nữ sinh thông báo, bằng không sẽ không như vậy bình tĩnh, Hứa Giai Văn sâu kín mà tưởng.

Giang Dữ đi vào môn trái qua Ninh Nhuế Tinh thời điểm, bước chân dừng một chút, liền hướng bên trong đi đến, nâng một đôi thanh lãnh hai mắt cực nhanh mà nhìn quét chính gian ký túc xá, nghĩ đến cửa đứng người, Giang Dữ thu liễm đáy mắt cảm xúc, chưa nói cái gì, xoay người hướng ngoài cửa đi.

Trái qua cửa thời điểm, chỉ là trong nháy mắt ý tưởng, thân thể sớm một bước với ý thức làm ra động tác.

Giang Dữ giơ tay muốn cầm then cửa tay, tựa hồ là tưởng thế các nàng mang lên môn.

Hắn tầm mắt là thẳng tắp hướng bên ngoài, cũng không biết là cố ý vẫn là vô tình, thon dài mà khớp xương rõ ràng tay tùy tay rơi xuống, đáp ở Ninh Nhuế Tinh khẩu ở ván cửa bên cạnh thượng tay, chỉ là trong nháy mắt đụng vào, Ninh Nhuế Tinh cùng bị năng tới rồi giống nhau nhanh chóng mà rút ra bản thân tay.

Chờ nàng đột nhiên phản ứng lại đây, tức khắc cảm thấy có chút xấu hổ, phục hồi tinh thần lại liền run run rẩy rẩy mà đem chính mình tay lại đáp thượng ván cửa bên cạnh, chỉ là dịch hạ vài phần, tưởng chứng minh chính mình chỉ là tưởng dịch dịch tay, không phải bởi vì hãn nguyên nhân.

An tĩnh vài giây, Ninh Nhuế Tinh ngẩng đầu muốn đi xem người nọ thần sắc, lại thấy hắn thẳng tắp mà triều nàng nhìn lại đây, thần sắc như nhau vừa mới tự nhiên, thanh tuyến bình tĩnh lãnh đạm, “Người tay.”

Hắn nói được rất là lời ít mà ý nhiều, Ninh Nhuế Tinh căn bản nghe không hiểu lắm, có chút nghi hoặc mà a một tiếng, ngơ ngác mà thu hồi chính mình tay, cúi đầu đi xem.

Vừa định mở miệng hỏi làm sao vậy, liền thấy màu xám môn bị người từ bên ngoài cấp mang lên, nháy mắt ngăn cách hành lang mỏng manh ánh đèn, cũng ngăn cách ngoài cửa người khác tò mò ánh mắt.

Chờ đóng cửa lại, Giang Dữ nguyên bản rũ đặt ở bên cạnh người ngón tay không tự giác mà vuốt ve, tựa hồ còn có thể cảm nhận được vừa mới mềm mại xúc cảm.

Giương mắt bất động thanh sắc mà liếc liếc mắt một cái ván cửa thượng tấm hào cùng nhân viên nhân, tối tăm ánh đèn ở sắc mặt của hắn đánh hạ lưu loát bóng ma, cả người hơi thở cũng là đối đối, mắt đồng tại đây một cái chớp mắt có chút ám, đứng đầy đa dạng phức tạp cảm xúc, hết sức đen tối khó hiểu.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

60. Rất Nhớ Người

Đây là phòng trộm chương

Trong phòng học chơi game chơi game, nói chuyện phiếm nói chuyện phiếm, Ninh Nhuế Tinh nhìn đắm đuối màn hình di động, có chút hụt hẫng.

Chính mình lại nhiều vài lần đi ấn lượng di động, thời gian cũng sẽ không thay đổi mau.

Nàng vì chính mình không biết từ đâu mà đến, muốn chạy nhanh nhìn thấy Giang Dữ nóng vội mà ảo não.

Một bên Lai Âm xoát Weibo, lơ đãng mà quay đầu, liền nhìn đến Ninh Nhuế Tinh phát gốc bộ dáng, thuận miệng hỏi, “Cùng cùng người tưởng cái gì đâu?”

Ninh Nhuế Tinh thở dài, lắc lắc đầu, “Không có.”

Nàng nhưng ngượng ngùng nói cho Lai Âm, nàng vừa mới quá khứ một giờ nội, tưởng tất cả đều là Giang Dữ cùng nàng ở chung khi bộ dáng.

Ninh Nhuế Tinh phiên trang thư, liền nghe được Lai Âm thanh âm, “Màu trắng cùng màu đen, người càng thích loại nào nhan sắc a cùng cùng.”

Không có nghĩ nhiều, Ninh Nhuế Tinh mở miệng trở về thanh màu trắng.

Vừa dứt lời, Lai Âm vẫn đề liền tiếp huynh tới, mau đến làm nàng có chút không kịp chống đỡ.

“Ở người trong mắt, người thích người là cái dạng gì phong độ nhẹ nhàng vẫn là văn võ song toàn gì đó.”

Thích người.....

Rõ ràng đã bắt giữ tới rồi này đó hẳn cảm đa tình chữ, nhưng giây tiếp theo, trong đầu vẫn là không chịu khống chế mà hiện ra Giang Dữ bộ dáng.

Giang Dữ nói, tái hảo tân trang từ hẳn là đều không đủ để đi hình dung hẳn đi?

Lai Âm cũng chỉ là vừa lúc hỏi, nguyên bản cho rằng Ninh Nhuế Tinh hồi sẽ là “Không có thích người”, lại hoặc là “Không biết”, nào biết căn bản không có trong dự đoán thanh âm cùng đáp án.

Nàng đem ánh mắt từ màn hình di động chuyển dời đến Ninh Nhuế Tinh trên mặt, liền thấy nàng ngơ ngẩn mà nhìn chăm chăm bàn học phát gốc.

Ở phóng không chính mình, lại hoặc là ở miệt mài theo đuổi tự hỏi.

Lai Âm hai mắt tỏa ánh sáng, khắc chế không được chính mình đánh gãy Ninh Nhuế Tinh suy nghĩ.

Cố kỵ ở phòng học, không dám quá mức lớn tiếng tuyên dương, nhưng so với giống nhau nói chuyện rõ ràng cất cao âm lượng, vẫn là bán đứng nàng trong lòng kích động.

“Oa cùng cùng, mau nói cho kia một khắc người tưởng chính là ai? Ta thật đúng là không nghĩ tới, người ngày thường cái gì đều không nói, thật là

có thích người.”

Các nàng vài người cảm tình luôn luôn thực hảo, cơ hồ là có cái gì nói cái gì.

Chỉ là Ninh Nhuế Tinh không giống các nàng mấy cái có phong phú cảm tình trải qua, cũng liền không có cái gì có thể hỏi, ngày thường nói, trừ bỏ làm chút trường học sự tình, cơ hồ liền đều ngâm mình ở các loại thư tịch thượng.

Nào biết đâu rằng sẽ bất động thanh sắc mà thích người.

Chính là dựa theo nàng đối đãi nam sinh hàm súc nội liễm thái độ, lại là nơi nào tới ở chung thời gian đi bồi dưỡng cảm tình

Lai Âm ý tưởng tạm dừng hạ, nháy mắt nghĩ tới một người.

Nghĩ, nàng để sát vào Ninh Nhuế Tinh, đưa lỗ tai thấp giọng nói, “Người kia là Giang Dữ học trưởng sao?”

Giang Dữ người như vậy, ai sẽ không động tâm? Khá vậy giới hạn là đem hắn coi như nam thần giống nhau tồn tại, chính mình có mấy cân mấy lượng vẫn là rõ ràng.

Người khác với hắn chỉ biết đến tới một trận xa cách lễ phép, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại là cái ngoại lệ.

Bao gồm lần trước nữ sinh ký túc xá thông báo sự kiện, nàng cùng Hứa Giai Văn các nàng liền cảm thấy có chút không thích hợp.

Trường học đích xác văn bản rõ ràng cấm ký túc xá buổi tối âm ỉ, nhưng Giang Dữ lý do cũng thực sự không đứng được chân.

Chỉ có hắn một người xuất hiện, mà đều không phải là là Học Sinh Hội ký túc xá tra tầm.

Như vậy tư thái, đảo như là xuất phát từ đối thích người, có được cường đại chiếm hữu dục ở quấy phá.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu, nhìn về phía Lai Âm màn hình di động, liếc mắt một cái liền thấy được vừa mới từ Lai Âm trong miệng hỏi ra tới đề mục.

Có thích hay không một người thí nghiệm đề.

“Ta vừa mới suy nghĩ chuyện khác.” Ninh Nhuế Tinh đem cái kia bác chủ ghi tạc trong lòng, hỏi một đằng trả lời một nẻo mà nói.

“Úc.” Lai Âm rõ ràng không có như vậy hảo lừa gạt, hai mắt tràn đầy hài hước ý vị, “Ta cũng không hỏi người suy nghĩ cái gì a, ta hỏi chính là.....”

Đình linh linh.....

Thình lình xảy ra tiếng chuông đánh gãy Lai Âm hỏi chuyện.

Ninh Nhuế Tinh nặng nề mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, cầm lấy đặt lên bàn di động lập tức đứng lên, đem sách giáo khoa giao cho Lai Âm, “Ta huấn luyện không còn kịp rồi ha, giúp ta đem thư mang về, sao sao.”

Lai Âm thỉnh cầu người khác hỗ trợ làm việc tổng hội lấy “Sao sao” hoặc là “Cảm ơn bảo bối” kết thúc, Ninh Nhuế Tinh cùng nàng dãi lâu rồi, thuận miệng cũng liền tới rồi một câu.

“Hồi ký tức xá ta hỏi lại người.”

Xác nhận bóng rổ thi đấu nữ sinh danh sách lúc sau, cũng từng có quá vài lần tiết tự học buổi tối sau yêu cầu huấn luyện tình huống, này đây Lai Âm cũng không có nghĩ nhiều.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

61. Gả Cho Ta

Đây là phòng trộm chương

Chờ tranh cử đoàn chủ tịch một chúng bộ trưởng cấp từ trên đài đi xuống tới sau, Ninh Nhuế Tinh vốn tưởng rằng Giang Dữ sẽ ngồi vào phía trước đi, chuẩn bị chính mình lên tiếng, ai biết lại là trực tiếp ngồi vào bọn họ bộ môn chỗ ngồi tịch tới, vẫn là nàng bên cạnh không vị.

Ninh Nhuế Tinh dư quang liếc đến bên cạnh ngồi nghiêm chỉnh người, không khỏi có chút khẩn trương, đặc biệt là nhận thấy được đến từ bốn phía chói lọi đánh giá, còn có không khí trung tràn đầy hân hoan thở.

Chẳng sợ biết đại gia là đang xem Giang Dữ, vẫn là nhin không được hơi hơi cúi đầu, dùng khoác đầu tóc che khuất chính mình mặt.

Đoàn chủ tịch chính phó chức vị dựa số phiếu tới quyết định, từ Học Sinh Hội các bộ môn phái ra mấy cái thành viên tiến hành đầu phiếu, rồi sau đó là chiếm một đại phân tỉ trọng lão sư ý kiến, Giang Dữ mấy năm nay làm tất cả mọi người đều xem ở đáy mắt, chủ tịch sớm đã là vật trong bàn tay.

Này đây Giang Dữ ngồi ở phía dưới, nghiêm túc nghe trên đài các tranh cử giả sở làm diễn thuyết, cũng phê bình tương lai có lợi cho Học Sinh Hội chính đốn cùng tiến bộ ý kiến, làm người không cấm càng thêm bội phục hân tu dưỡng.

Hắn hoàn toàn có thể ở phía dưới làm chính mình sự tình, không cần thiết nghe được như vậy đầu nhập cùng chuyên chú, Ninh Nhuế Tinh

tưởng.

Ninh Nhuế Tinh bốn cảm thấy nhàm chán muốn chơi di động, nhưng Giang Dữ ngồi ở một bên, nàng chỉ có thể chịu đựng chơi di động ý tưởng, làm bộ nghe được nghiêm túc bộ dáng.

Rốt cuộc không nhịn xuống, Ninh Nhuế Tinh quay đầu trộm đánh giá Giang Dữ vài lần, còn không có tới kịp thu hồi chính mình ánh mắt, liền thấy Giang Dữ thẳng tắp nhìn lại đây, đem nàng bắt vừa vặn.

Ninh Nhuế Tinh sửng sốt, trên mặt không khỏi có chút quần bách.

Vừa định mở miệng giải thích, bình đặt ở trên bàn lòng bàn tay liền bị để vào một cái lạnh băng đồ vật, bên tai truyền đến khàn khàn tiếng nói, “Di động trước thả người kia, chờ kết thúc ta lại tìm người lấy.”

Giang Dữ nói xong, cũng chưa cho Ninh Nhuế Tinh nói chuyện cơ hội, đứng dậy hướng trên đài đi.

Ninh Nhuế Tinh không biết nên hình dung như thế nào kia trong nháy mắt cảm giác, nhìn hắc đỉnh bạt trường thân ngọc lập bóng dáng, tim đập ở trong nháy mắt gia tốc nhảy lên.

Có lẽ chỉ là đã chịu cảnh vật chung quanh ảnh hưởng, nàng tưởng.

Rốt cuộc, Giang Dữ ở đại học Bắc Hoa cá nhân mị lực thật sự quá lớn, chỉ là lên đài, toàn bộ báo cáo thính liền vang lên như sấm vỗ tay.

Kế tiếp hết thấy thuận lý thành chương mà tiến hành, xướng phiếu số lượng, Giang Dữ xa xa ném ra người khác một mảng lớn.

Sớm tại kết quả tuyên bố thời điểm, Ninh Nhuế Tinh ký túc xá đàn liền nổ tung.

Lai Âm: Về Giang Dữ học trường những cái đó truyền thuyết thật đúng là lời nói phi hư a, người như vậy, không biết sẽ thích cái dạng gì nữ sinh?

Hứa Giai Văn: Ta cảm thấy cùng cùng liền khá tốt, xứng đôi.

Phương Đình Dư: Thần tán thành

Ninh Nhuế Tinh:.....

Nàng chính rồi rằm muốn hay không phát một cái đại bạch hùng trợn trắng mắt biểu tình bao, trước mắt liền rơi xuống một bóng ma.

Mang theo ần ần cảm giác áp bách.

Nàng theo bản năng mà ngẩng đầu, liền nhìn đến Giang Dữ tay chống ở bàn duyên, nửa cúi người, ánh mắt dừng ở di động của nàng màn hình, “Nhìn cái gì như vậy nghiêm túc, liền muốn chụp ảnh cũng chưa nghe được?”

Ninh Nhuế Tinh lập tức phản ứng lại đây, đột nhiên che khuất chính mình màn hình di động, “Không, không có gì.”

Xem Giang Dữ vừa mới bộ dáng kia, cũng không biết có hay không nhìn đến các nàng ký túc xá lịch sử trò chuyện, Lai Âm các nàng cũng thật là, loạn vui đùa cái gì vậy, vạn nhất bị hiểu lầm liền không hảo.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, lại nghĩ đến Giang Dữ khả năng thấy kia mấy cái tin tức, khuôn mặt không khỏi có chút đỏ lên.

Giang Dữ nhưng thật ra không có nghĩ nhiều, buông xuống chính mình đôi mắt, thật dài lông mi che khuất kích động lưu quang, nhìn mở ra trắng nõn lòng bàn tay thượng di động, ánh mắt không tự giác có chút u ám.

Lấy về chính mình di động thời điểm, hơi lạnh ngón tay lơ đãng mà liền mơn trớn tay nàng tâm.

Thấy Ninh Nhuế Tinh còn ngơ ngẩn mà ngồi ở trên chỗ ngồi, Giang Dữ vỗ vỗ nàng bả vai, tiếng nói thấp nhu, “Đi thôi, đều đang đợi người.”

Ninh Nhuế Tinh nhìn đứng ở phía trước, bị vây quanh thành vòng người, hốc mắt không khỏi có vài phần chua xót.

Giang Dữ thật sự quá xuất sắc, đến chỗ nào đều là tiêu điểm tồn tại.

Bộ dáng này người, Ninh Nhuế Tinh cũng suy nghĩ, hẳn sẽ thích cái dạng gì người?

Thật vất vả chụp xong rồi ảnh chụp, Ninh Nhuế Tinh cũng không rảnh lo cùng Giang Dữ chào hỏi một cái, liền vội vội chạy tới cùng ký túc xá mặt khác ba người hội hợp.

Trong đó còn có điểm nói không rõ nhân tố ở làm quái.

Nói không nên lời vì cái gì, nàng có chút sợ hãi cùng Giang Dữ ở chung.

Tổng cảm thấy không rất giống là chính mình.

“Đợi lát nữa không phải muốn tụ hội sao, như thế nào chạy trốn so con thỏ còn nhanh?”

Nghe xong Chu Hạo hỏi chuyện, Giang Dữ mím môi, nhìn về phía đã đi mau tới cửa bóng dáng, thanh âm nhu hòa một lần xuống dưới, “Đợi lát nữa tụ hội không cần tân can sự tham gia.”

“Nga,” Chu Hạo sờ sờ cái mũi của mình, sắc mặt mang theo chói lọi trên chọc, “Ta còn tưởng rằng người sẽ dẫn người tham dự đâu.”

Giang Dữ nghe vậy, khinh phiêu phiêu mà nhìn hăn một cái, mới mở miệng.

“Nếu nàng tưởng nói, ta nhưng thật ra không ngại.”

“Giang Dữ, ngươi.....”

Chu Hạo oán hận mà nhìn thoáng qua Giang Dữ bóng dáng, chỉ cảm thấy chính mình đã chịu một vạn điểm đòn nghiêm trọng thương tổn.

Hăn rút cuộc vì cái gì muốn miệng tiện mà trêu chọc hăn?

-

Nhiệm kỳ mới đại hội không sai biệt lắm 9 giờ nhiều kết thúc.

Lai Âm mấy cái vội vàng hỗ trợ bố trí nơi sân, căn bản không rảnh lo cơm chiều, thừa dịp còn không tính quá muộn, liền nghĩ đi khao chính mình một bữa.

Trường học có thể tụ hội liên hoan địa phương nhiều như vậy, Ninh Nhuế Tinh nhưng thật ra không nghĩ tới lại gặp gỡ Giang Dữ.

Hăn đi ở phía trước, phía sau đi theo đoàn chủ tịch cùng các tân lão bộ trưởng cấp học trường học tỷ, bởi vì vị trí nguyên nhân, Ninh Nhuế Tinh trước với Lai Âm các nàng nhìn đến Giang Dữ đám người.

Lễ phép vấn đề vẫn luôn là Học Sinh Hội ân cần dạy bảo, Ninh Nhuế Tinh đứng dậy vừa định chào hỏi một cái, Giang Dữ lại là rõ ràng không thấy được nàng, lập tức lãnh một đám người hướng ghế lô đi.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình đã giơ lên một nửa tay, có chút hậm hực mà thu trở về.

Có chút xấu hổ, càng có rất nhiều mất mát.

Giang Dữ không thấy được nàng, nàng cũng không có can đảm ở nơi công cộng lớn tiếng kêu gọi tên của hấn.

Hứa Giai Văn đối diện Ninh Nhuế Tinh, vừa vặn nhìn đến nàng động tác, mở miệng hỏi thanh làm sao vậy, biên xoay người, liền nhìn đến chỗ rẽ chỗ sắp biến mất bóng dáng, không khỏi cảm thán vài câu, “Đều là giáo Học Sinh Hội các đại lão.”

Lai Âm tiếp nhận Hứa Giai Văn nói, “Kia Giang Dữ học trưởng chính là đại lão trung đại lão, chiến đấu cơ siêu cường cơ.”

“Khụ.....” Ninh Nhuế Tinh đang ở uống nước, nghe thế câu nói thiếu chút nữa sặc đến.

Biết chỉ là cái so sánh, nhưng dừng ở bên tai, liền cảm thấy có vài phần buồn cười.

Rốt cuộc cố kỵ người nhiều mắt tap, Ninh Nhuế Tinh mấy cái không nói thêm nữa cái gì, lên nghị luận học trưởng học tỷ còn hành, nếu như bị người nghe thấy được, đại thêm nhuộm đầm truyền bá, kia đã có thể mấy trương miệng đều giải thích không rõ.

Chờ đến ăn đến không sai biệt lắm thời điểm, Ninh Nhuế Tinh liền đứng dậy chuẩn bị đi tính tiền, lại từ Lai Âm các nàng chuyển khoản cho nàng, tình phiền toái.

Thu bạc người là đại học Bắc Hoa vừa học vừa làm học sinh, nhìn đến Ninh Nhuế Tinh khẽ cười một chút, báo cho nàng trưởng đã có người kết.

Ninh Nhuế Tinh cũng không hỏi tính tiền người, chỉ là dò hỏi hạ các nàng này bàn giấy tờ số lượng.

Có thể giúp nàng tính tiền người.....

Trừ bỏ Giang Dữ, Ninh Nhuế Tinh không thể tưởng được những người khác.

-

Nghe người khác nói chuyện thanh âm, Giang Dữ trạng thái rõ ràng có chút không chút để ý.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

62. Phiên Ngoại (1)

Đây là phòng trộm chương

Cào người ngựa ý từ dán sát chỗ lan tràn đến thể xác và tinh thần, nàng cũng không dám duỗi tay đẩy ra, chỉ có thể dựa vào Giang Dữ ngực, đi theo hần vô ý thức mà cất bước.

Xoang mũi trung đều là đến từ hần trên người mát lạnh dễ ngửi hương vị, nóng bỏng ngực cùng cực nóng môi tức không hề khe hở mà vây quanh nàng, thân thể ở được đến ấm áp yên ổn đồng thời, nỗi lòng lại là loạn đến càng phiêu càng xa.

Toàn thân tựa hồ đều có chút không rất giống là chính mình, chỉ có kia tiếng tim đập, còn vẫn duy trì cấp tốc kịch liệt nhảy lên.

Chờ đến Giang Dữ thu hồi dù, một bên hết đợt này đến đợt khác giao lưu thanh truyền tới, Ninh Nhuế Tinh mới hồi phục tinh thần lại, thu liễm chính mình cảm xúc, gương mặt nhìn bả vai rõ ràng ướt một nửa người, đáy mắt tràn đầy cảm tạ cùng xin lỗi, “Học trưởng, thật là thật cảm ơn người.”

Ký túc xá ngoại dưới mái hiên vừa lúc đứng mấy cái vừa trở về nữ sinh, xoát tạt mở ra ký túc xá môn thời điểm biên quay đầu lại nhìn Ninh Nhuế Tinh bọn họ vài lần, biên nhỏ giọng đàm luận

Bởi vì phương vị nguyên nhân, Ninh Nhuế Tinh tự nhiên nhìn không tới các nàng trên mặt khiếp sợ.

Giang Dữ không có nói tiếp, rũ mắt nhìn thoáng qua Ninh Nhuế Tinh trên người lúc trước bị vũ xối dầu vết, thanh âm có chút phát trầm khàn khàn, “Người gặp mưa, trở lại ký túc xá có thể nói phao ly cảm mạo linh.”

Ninh Nhuế Tinh vừa định trả lời nói không cần, nghĩ lại tưởng tượng, chính mình giáp mặt cự tuyệt không khỏi có chút quá không thương đạo, chẳng sợ trong lòng đối với hãn quan tâm miệng lưỡi cảm thấy có một tia quái dị, vẫn là cười lên tiếng đã biết.

Ở đối diện thượng cấp kia mỉm cười tinh mắt sáng mắt khi, Giang Dữ bay nhanh mà dời đi chính mình ánh mắt, giương mắt nhìn một chút Ninh Nhuế Tinh phía sau ánh đèn sáng tỏ lầu một hành lang, “Vào đi thôi.”

Giống như được đến đặc xá lệnh, Ninh Nhuế Tinh nhẹ nhàng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, cực kỳ lễ phép ngoan ngoãn mà nói một tiếng học trưởng tái kiến, cầm lấy tròng lên di động xác nội môn tạp vừa định mở cửa, như là nghĩ đến cái gì dường như, đột nhiên quay đầu lại.

Vừa quay đầu lại liền nhìn đến Giang Dữ còn đứng tại chỗ, vẫn duy trì nguyên bản tư thế triều nàng xem ra, lại như là nhìn chăm chú nàng hồi lâu, cho nên nàng quay đầu lại là có thể đối thượng hãn ánh mắt, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại là không có nghĩ nhiều, nhấc chân đi rồi hai bước, triều Giang Dữ tiếp cận.

“Còn có việc sao?” Giang Dữ thu thu mắt, che khuất đáy mắt kích động mạch nước ngầm, dùng lại bình thường bất quá tiếng nói hỏi.

“Học trưởng, tuy rằng nói lấy ta thân phận tới cùng người nói có điểm không thích hợp, bất quá ta còn là tưởng cùng người nói một chút,” Ninh Nhuế Tinh chần chờ vài giây mở miệng nói, trên mặt mang theo chút rõ ràng ửng đỏ, thanh âm cũng là so lúc trước yếu đi một lần đi xuống, “Hút thuốc đối thân thể không tốt, nếu có thể nói, tận lực thiếu hút thuốc.”

Vừa mới một đường đi tới khoảng cách thân cận quá, hân trên người hương vị theo gió đêm phiêu vào nàng xoang mũi, còn kẹp nhàn nhạt mùi thuốc lá, không khó nghe, nhưng như vậy yên vị xuất hiện ở hân trên người, luôn có loại nói không nên lời quái dị cảm,

Ở Ninh Nhuế Tinh xem ra, như vậy một cái khí chất xuất sắc, lời nói việc làm lễ phép hiếu đúng mực nam hài tử, thật giống như là Thiên Sơn đỉnh tuyết liên, không nên nhiễm phàm trần tục khí, làm người có loại hân bị làm bắn cảm giác.

Huống chi tuy rằng nàng không quá tương cùng nam hài tử từng có nhiều tiếp xúc, nhưng trước mắt người này, cùng những người khác không giống nhau.

Đối với hân kịp thời trợ giúp, nàng là lòng mang cảm ơn, cũng muốn làm chút chính mình có thể làm sự tình hồi báo hân.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

63. Phiên Ngoại (2)

Đây là phòng trộm chương

Ninh Nhuế Tinh phiên phiên cái bàn, lại hồi tưởng chính mình ra cửa trước thật là đem chìa khóa đặt ở trong túi, nhưng trở về thời điểm trong tay chỉ lấy di động cùng trà sữa, nhớ mang máng đi vào tiệm đồ uống thời điểm chính mình hình như là đem chìa khóa cấp lấy ở trên tay, sau lại chờ trà sữa thời điểm ở trong tiệm ngồi trong chốc lát, hẳn là đem chìa khóa dừng ở tiệm trà sữa.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, cầm di động liền đứng lên, đi hướng cửa bày giày giá, chuẩn bị đổi giày ra cửa.

“Cùng cùng người làm gì đâu?”

Lai Âm đi vào tắm rửa, Phương Đình Dư đã nằm ở trên giường, nghe được Hứa Giai Văn nói cũng dò ra đầu tối, lặp lại hỏi, “Người muốn ra cửa?”

“Ta chìa khóa giống như dừng ở tiệm trà sữa, đi lấy một chút, thực mau trở lại.”

-

Nghi thị liên tục toàn bộ ban ngày oi bức, vạn vật bị cao nhiệt độ không khí lặp lại mà nướng nướng, tối rồi buổi tối, lại là đột nhiên ngấm nổi lên vũ.

Ninh Nhuế Tinh ra cửa vội vàng, cũng căn bản sẽ không đoán trước tới rồi trời mưa cục diện, cầm chìa khóa mới từ tiệm trà sữa ra tới, liền thấy trắng sáng sao thưa không trung chậm rãi rơi rụng xuống dưới vài tia giọt mưa, rồi sau đó nhanh chóng chuyển vì tí tách tí tách kẹt gió lạnh mưa phùn, có càng hạ càng đại xu thế.

Không chấp nhận được nửa điểm chần chờ, Ninh Nhuế Tinh nửa chống tay làm dạng xòe ô che đầu đi nhanh chạy vào trong mưa.

Tiệm trà sữa cùng ký túc xá rất cuộc là có điểm khoảng cách, sôi nổi nhiều giọt mưa nghiêng góc độ, rậm rạp thủy trạng thể tần hưởng người trên người tạt, cùng với nháy mắt cắt qua màu đen trời cao âm âm âm tiếng sấm, trên đường chậm rãi tích tụ một tầng theo địa thế uốn lượn chảy nước mưa.

Ninh Nhuế Tinh không cần xem cũng biết chính mình tiểu bạch giày khăng định dơ đến không thành bộ dáng, mắt thấy dừng ở bên tai tiếng mưa rơi càng lúc càng lớn, thật sự không có biện pháp, Ninh Nhuế Tinh chỉ có thể hướng cách đó không xa siêu thị chạy, tính toán trước tiên ở dưới mái hiên tránh mưa.

Siêu thị đối diện mặt kiến trúc vừa vặn chính là quán viện, kiến công cùng máy tính nam sinh ký túc xá, Giang Dữ gần nhất đã ở tiếp nhận hội trưởng toàn bộ công tác, tổ chức bộ đại bộ phận là hai cái phó bộ ở quán, hẳn cũng chỉ là đi xem đi ngang qua sân khấu.

Chu Hạo ở bên trong cùng mặt khác hai cái nói chuyện, Giang Dữ lại là một người đái ở ban công.

Ban công không bật đèn đèn nhánh, cùng lầu ngoại thất nội ánh đèn hình thành mãnh liệt tiên minh đối lập.

Giang Dữ dựa nghiêng ban công môn, cả người hơi thở có chút lười nhác, chỉ gian kẹt mình mình diệt diệt ánh đèn, như ẩn như hiện trung hiện

lên rõ ràng nicotin hương vị, nếu Ninh Nhuế Tinh hoặc là mặt khác nữ sinh ở đây, nhất định sẽ phát ra vài tiếng cảm thán.

Người nam nhân này, liên thủ chỉ kẹp yên tư thế đều là như vậy đẹp, giống như toàn thân bị cất dấu tự phụ bị người không chút nào thu liễm lộ ra ngoài, giờ tay nhắc chân gian mỗi một động tác đều mang theo một cỗ sinh ra đã có sẵn quý khí, giống như bị truyện tranh phục chế ra tới giống nhau cực cụ mỹ cảm cùng mê hoặc tính, làm người không tự giác mà liên tưởng tiếp cận.

Giang Dữ đối với điện thoại thấp thấp ừ một tiếng, tỏ vẻ chính mình nghe được, rồi sau đó giờ tay, không chút để ý mà hút một ngụm yên.

Đại học nam sinh, hiếm thấy sẽ không hút thuốc, Giang Dữ nhưng thật ra không thường hút thuốc, chính là tâm tình bức bối thời điểm mới có thể trừu thượng như vậy một hai căn.

Bên ngoài vũ vẫn là xôn xao rơi xuống, gõ rơi trên mặt đất thanh âm dễ dàng làm người càng thêm phiền.

Giang Dữ buông xuống mắt, ánh mắt dần dần mà nhiệm không kiên nhẫn cùng mệt mỏi, ánh mắt lơ đãng mà liên rơi xuống đứng ở cửa siêu thị nhân thân thượng, động tác chỉ là một đốn, mở miệng tiếng nói tất như bình thường bình tĩnh, “Ta bây giờ còn có điểm sự, đợi lát nữa lại cho người gọi điện thoại.”

“Tiểu đảo.....” Cận lam vừa định nhiều lời một câu, liền thấy nhi tử đã cắt đứt điện thoại.

“Lão tứ, xá trưởng mới từ bên ngoài mua bữa ăn khuya trở về, mau tới đây cùng nhau ăn.” Thấy Giang Dữ đẩy cửa ra đi đến, Lưu Cường biên mở ra đóng gói biên mở miệng.

Giang Dữ tuy là bọn họ ký túc xá tuổi nhỏ nhất, nhưng vô luận là thành tích mới có thể vẫn là xã giao năng lực, đều là nhất đẳng nhất không thể bắt bẻ, một trường khuôn mặt tuần tú cùng treo mặt nạ, tuy nói không có gì dư thừa cảm xúc, nói chuyện xử sự lại là lưu lại đường sống bình đạm ôn hòa.

Hắn ở trường học ngoại có một bộ chính mình phòng ở, chỉ là gần nhất khai giảng vừa lúc gặp phải Học Sinh Hội chính vội, liền không chừng khi ở tại ký túc xá.

“Các người ăn, ta có việc trước đi ra ngoài một chuyến.”

“Người làm gì đi, bên ngoài còn rơi xuống mưa to đâu?”

Chu Hạo còn không kịp hỏi ra khẩu, Giang Dữ đã tùy tay cầm một phen đại dù đóng cửa lại.

Mưa to liên tục không ngừng nghỉ ngừng, Ninh Nhuế Tinh nhú nhú mây, một trận ướt át gió lạnh thổi qua, đốn giác có chút lạnh, nhin không được chà xát chính mình hai tay sưởi ấm.

Vừa mới Lai Âm gọi điện thoại lại đây hỏi nàng địa chỉ, muốn lại đây đưa dù, Ninh Nhuế Tinh lại là sợ phiền toái người, một chút liền cự tuyệt.

Nhìn từ dưới mái hiên vuông góc hạ trụ giọt mưa cùng màn đêm trung rõ ràng vũ thác nước, Ninh Nhuế Tinh nghĩ dù sao cũng còn không có tắm rửa, dứt khoát liền trực tiếp hướng trở về, bằng không xem này vũ, đợi lát nữa sợ là sẽ hạ đến lớn hơn nữa.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

64. Lục Hành X Phương Đình Dư (3)

Đây là phòng trộm chương hành chính lâu báo cáo thính.

Nhìn trên đài đứng ở chính giữa nhất đỉnh bạt người, Ninh Nhuế Tinh vẫn có chút hoảng hốt.

Rõ ràng đều là giống nhau sơ mi trắng cùng hắc quần tây, lại chỉ có Giang Dữ đẹp nhất cùng hút tình.

Gương mặt kia, thật sự là điêu luyện sắc sảo đến kỳ cục, còn có sinh ra đã có sẵn tự phụ khí chất, người khác đứng ở hần bên người, đều sẽ trong nháy mắt đắm đuối thất sắc.

Trên đài chói lọi bạch đèn đánh vào hần trên mặt, không duyên cớ vô cớ vì hần quanh thân độ một tầng quang, ánh mắt vẫn duy trì phía trước nhìn thẳng, ngoại phóng đi sứ người kinh sợ cảm giác áp bách.

Chờ tranh cử đoàn chủ tịch một chúng bộ trưởng cấp từ trên đài đi xuống tới sau, Ninh Nhuế Tinh vốn tưởng rằng Giang Dữ sẽ ngồi vào phía trước đi, chuẩn bị chính mình lên tiếng, ai biết lại là trực tiếp ngồi vào bọn họ bộ môn chỗ ngồi tịch tới, vẫn là nàng bên cạnh không vị.

Ninh Nhuế Tinh dư quang liếc đến bên cạnh ngồi nghiêm chỉnh người, không khỏi có chút khâm trương, đặc biệt là nhận thấy được đến từ bốn phía chói lọi đánh giá, còn có không khí trung tràn đầy hần hơi thở.

Chẳng sợ biết đại gia là đang xem Giang Dữ, vẫn là nhin không được hơi hơi cúi đầu, dùng khoác đầu tóc che khuất chính mình mặt.

Đoàn chủ tịch chính phó chức vị dựa sổ phiếu tới quyết định, từ Học Sinh Hội các bộ môn phái ra mấy cái thành viên tiến hành đầu phiếu, rồi sau đó là chiếm một đại phân tỉ trọng lão sư ý kiến, Giang Dữ mấy năm nay làm tất cả mọi người đều xem ở đáy mắt, chủ tịch sớm đã là vật trong bàn tay.

Này đây Giang Dữ ngồi ở phía dưới, nghiêm túc nghe trên đài các tranh cử giả sử làm diễn thuyết, cũng phê bình tương lai có lợi cho Học Sinh Hội chinh đồn cùng tiến bộ ý kiến, làm người không cấm càng thêm bội phục hần tu dưỡng.

Hắn hoàn toàn có thể ở phía dưới làm chính mình sự tình, không cần thiết nghe được như vậy đầu nhập cùng chuyên chú, Ninh Nhuế Tinh tưởng.

Ninh Nhuế Tinh bốn cảm thấy nhàm chán muốn chơi di động, nhưng Giang Dữ ngồi ở một bên, nàng chỉ có thể chịu đựng chơi di động ý tưởng, làm bộ nghe được nghiêm túc bộ dáng.

Rốt cuộc không nhịn xuống, Ninh Nhuế Tinh quay đầu trộm đánh giá Giang Dữ vài lần, còn không có tới kịp thu hồi chính mình ánh mắt, liền thấy Giang Dữ thẳng tắp nhìn lại đây, đem nàng bắt vừa vặn.

Ninh Nhuế Tinh sửng sốt, trên mặt không khỏi có chút quần bách.

Vừa định mở miệng giải thích, bình đặt ở trên bàn lòng bàn tay liền bị để vào một cái lạnh băng đồ vật, bên tai truyền đến khàn khàn tiếng nói, “Di động trước thả người kia, chờ kết thúc ta lại tìm người lấy.”

Giang Dữ nói xong, cũng chưa cho Ninh Nhuế Tinh nói chuyện cơ hội, đứng dậy hướng trên đài đi.

Ninh Nhuế Tinh không biết nên hình dung như thế nào kia trong nháy mắt cảm giác, nhìn hắn đỉnh bạt trường thân ngọc lập bóng dáng, tim đập ở

trong nháy mắt gia tốc nhảy lên.

Có lẽ chỉ là đã chịu cảnh vật chung quanh ảnh hưởng, nàng tưởng.

Rốt cuộc, Giang Dữ ở đại học Bắc Hoa cá nhân mị lực thật sự quá lớn, chỉ là lên đài, toàn bộ báo cáo thính liên vang lên như sấm vỗ tay.

Kế tiếp hết thầy thuận lý thành chương mà tiến hành, xướng phiếu số lượng, Giang Dữ xa xa ném ra người khác một mảng lớn.

Sớm tại kết quả tuyên bố thời điểm, Ninh Nhuế Tinh ký túc xá đàn liên nổ tung.

Lai Âm: Về Giang Dữ học trường những cái đó truyền thuyết thật đúng là lời nói phi hư a, người như vậy, không biết sẽ thích cái dạng gì nữ sinh?

Hứa Giai Văn: Ta cảm thấy cùng cùng liên khá tốt, xứng đôi.

Phương Đình Dư: Thần tán thành

Ninh Nhuế Tinh:.....

Nàng chính rối rắm muốn hay không phát một cái đại bạch hùng trợn trắng mắt biểu tình bao, trước mắt liền rơi xuống một bóng ma.

Mang theo ần ần cảm giác áp bách.

Nàng theo bản năng mà ngẩng đầu, liền nhìn đến Giang Dữ tay chống ở bàn duyên, nửa cúi người, ánh mắt dừng ở di động của nàng màn hình, “Nhìn cái gì như vậy nghiêm túc, liền muốn chụp ảnh cũng chưa nghe được?”

Ninh Nhuế Tinh lập tức phản ứng lại đây, đột nhiên che khuất chính mình màn hình di động, “Không, không có gì.”

Xem Giang Dữ vừa mới bộ dáng kia, cũng không biết có hay không nhìn đến các nàng ký túc xá lịch sử trò chuyện, Lai Âm các nàng cũng thật là, loạn vui đùa cái gì vậy, vạn nhất bị hiểu lầm liền không hảo.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, lại nghĩ đến Giang Dữ khả năng thấy kia mấy cái tin tức, khuôn mặt không khỏi có chút đỏ lên.

Giang Dữ nhưng thật ra không có nghĩ nhiều, buông xuống chính mình đôi mắt, thật dài lông mi che khuất kích động lưu quang, nhìn mở ra trắng nõn lòng bàn tay thượng di động, ánh mắt không tự giác có chút u ám.

Lấy về chính mình di động thời điểm, hơi lạnh ngón tay lơ đãng mà liền mơn trớn tay nàng tâm.

Thấy Ninh Nhuế Tinh còn ngơ ngẩn mà ngồi ở trên chỗ ngồi, Giang Dữ vỗ vỗ nàng bả vai, tiếng nói thấp nhu, “Đi thôi, đều đang đợi người.”

Ninh Nhuế Tinh nhìn đứng ở phía trước, bị vây quanh thành vòng người, hốc mắt không khỏi có vài phần chua xót.

Giang Dữ thật sự quá xuất sắc, đến chỗ nào đều là tiêu điểm tồn tại.

Bộ dáng này người, Ninh Nhuế Tinh cũng suy nghĩ, hẳn sẽ thích cái dạng gì người?

Thật vất vả chụp xong rồi ảnh chụp, Ninh Nhuế Tinh cũng không rảnh lo cùng Giang Dữ chào hỏi một cái, liền vội vội chạy tới cùng ký túc xá mặt khác ba người hội hợp.

Trong đó còn có điểm nói không rõ nhân tố ở làm quái.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

65. Lục Hành X Phương Đình Dư (4)

Đây là phòng trộm chương

Ninh Nhuế Tinh cùng các nàng mấy cái vẫn là ở nghỉ hè chuyên nghiệp tân sinh đàn nhận thức.

Bởi vì cộng đồng thích hồng nhật nguyên nhân, thực mau mà liền hợp thành một cái “Hồng nhật liên minh”, lén gõ định rồi bốn người tạo thành ký túc xá đàn, khai giảng cùng ngày vẫn là phí thật lớn kính mới làm đảm đương tiểu đạo học trưởng học tỷ đồng ý đem chìa khóa cho bọn hắn.

Sự thật chứng minh Ninh Nhuế Tinh cũng không lựa chọn sai, các nàng bốn người cơ hồ xem như nhất kiến như cố, so khai giảng báo danh thời gian trước thời gian vài thiên tới trường học, có lẽ là nghỉ hè trò chuyện qua nguyên nhân, hoàn toàn không có xa lạ cảm giác, ngược lại cùng tiến cùng ra như hình với bóng.

Vui sướng ký túc xá sinh hoạt, có thể cho tương lai đại học bốn năm thêm phân không ít.

Chờ từ trong đám người tể ra tới, Ninh Nhuế Tinh mới cảm thấy chung quanh bỗng nhiên mà đến áp lực cảm tan đi không ít, liền hô hấp đều nhẹ nhàng rất nhiều.

Quân huấn giải tán thời điểm đã mau tiếp cận chạng vạng, như hỏa thiêu đốt hoàng hôn ở chậm rãi tiếp cận đường chân trời, trên bầu trời vẫn tàn lưu vầng hoàng ấm quang, không thể so buổi trưa phơi, nhưng rất cuộc cũng là mang theo điểm nhiệt ý.

Đen nghìn nghịt một mảnh hướng nhà ăn dừng đi, Ninh Nhuế Tinh dám người bước chân lại là không đành.

Hôm nay vừa vặn là trường học Kiểm Tra Vệ Sinh thời gian, vừa lúc trười đến các nàng viện, vài người vội vàng vội ký túc xá tắm rửa cùng sửa sang lại phòng ngủ.

Ninh Nhuế Tinh vội vã mà lôi kéo Lai Âm hướng ký túc xá đi, mới vừa đi đến sân bóng rổ ra tới đường dốc, lơ đãng mà ngẩng đầu khắp nơi vừa thấy, liền thấy được một đạo đỉnh bạt đẹp bóng dáng.

Ninh Nhuế Tinh đầu tiên là sửng sốt, sau đó tầm mắt hoàn toàn chinh chinh, một phen không tồi mà dừng ở cái kia bóng dáng thượng.

Nam sinh một đầu đơn giản lưu loát màu đen tóc ngắn, ăn mặc đơn giản màu trắng áo thun, màu đen năm phần hừa nhàn quần.

Lộ ra một đoạn cẳng chân không giống Ninh Nhuế Tinh bình thường nhìn đến nam sinh như vậy lông chân tràn đầy, màu da ngăm đen, mà là dị thường trắng nõn, thon dài thon chắc mà lại phát đạt, là đại học nam sinh bình thường trang điểm, sáng khoái mà lại sạch sẽ đơn giản.

Chỉ là ăn mặc khiến cho Ninh Nhuế Tinh cảm thấy thực thoải mái, hướng chi không ngừng rời xa bóng dáng vẫn như cũ như bạch dương đỉnh đến thẳng tắp, so sánh với cùng bên cạnh song hành đi tới người, đều lộ ra một cổ không giống người thường xuất sắc khí chất.

Chỉ là một cái bóng dáng, khiến cho người thực tâm động, làm người không tự giác mà liền tưởng nhìn chăm chăm hẳn xem.

Ninh Nhuế Tinh đôi mắt đi theo tấm lưng kia di động, đều mau đã quên cất bước, thẳng đến bên cạnh Lai Âm vỗ vỗ nàng bả vai, “Cùng cùng, người nhìn cái gì đâu?”

Cùng cùng là Ninh Nhuế Tinh nhũ danh, sợ bạn cùng phòng mấy cái sẽ cảm thấy nàng tên khó đọc, hơn nữa bản thân nàng tên liền không hảo niệm, kêu lên có rõ ràng xa cách cảm, liền làm các nàng mấy cái đi theo kêu nhũ danh.

“Nhìn cái gì đâu, xem đến như vậy nghiêm túc? Dem ngươi hồn đều câu đi rồi.”

Ninh Nhuế Tinh thu hồi tầm mắt, lắc lắc đầu, “Không có gì, chúng ta chạy nhanh hồi ký túc xá đi, đợi lát nữa không phải muốn Kiểm Tra Vệ Sinh?”

Nói đến cũng kỳ lạ, khai giảng quân huấn mấy ngày nay, trường học không biết làm sao vậy, Kiểm Tra Vệ Sinh đặc biệt cần mẫn, đầu tiên là các học viện Học Sinh Hội kiểm tra học viện vệ sinh, sau đó đó là trường học chuyên môn Kiểm Tra Vệ Sinh học sinh tổ chức, ai biết tới rồi cuối cùng liền giáo Học Sinh Hội đều xuất động, bị cắt cử lại đây kiểm tra các viện ký túc xá vệ sinh.

Rõ ràng có bộ môn không đối khẩu, cũng chính là bị kéo lên cùng nhau kiểm tra tân sinh ký túc xá.

Đối này, tân sinh một mảnh tiếng oán than dậy đất.

Vốn dĩ quân huấn một ngày xuống dưới liền mệt đến không thành bộ dáng, còn muốn ứng phó trường học không chừng khi kiểm tra, không thể nghi ngờ là tăng thêm gánh nặng.

Chờ ký túc xá bốn người đều tắm rửa xong, thật lâu cũng không gặp Kiểm Tra Vệ Sinh lại đây, làm chờ cũng là nhàm chán, Hứa Giai Văn liền đề nghị chơi bài.

Chơi bài cùng Ninh Nhuế Tinh phía trước tiếp xúc quá không giống nhau, cùng loại với chơi trò chơi trù thẻ bài, nhiều là dùng để ktv điều tiết

không khí, trừu đến “Đại quý” người có thể chỉ định trừu đến “Tiểu quý” người làm bất luận cái gì một việc, mà “Tiểu quý” chỉ có thể tiếp thu, không thể cự tuyệt, trừu đến mặt khác bài còn lại là không có sự tình.

“Nói thật, ta hiện tại vừa nghe đến “Đồng học người hảo, Học Sinh Hội kiểm tra ký túc xá vệ sinh” ta đều phản xạ có điều kiện mà muốn nôn mửa.” Lai Âm dừng một chút, “Cao trung thời điểm ta có thể vì Học Sinh Hội đó chính là thần giống nhau tồn tại, bên trong đều là soái ca mỹ nữ, kết quả đều là gạ người.”

“Nhập học đến bây giờ người có nhìn đến cái nào soái ca sao? Sớm một chút tỉnh tỉnh đi hài tử.” Hứa Giai Văn biên phát ra bài biên nói.

Đại học Bắc Hoa là cả nước số một số hai cao đẳng học phủ, có thể tiến vào kia đều là không sai biệt lắm là “Không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền” loại hình, mà giáo Học Sinh Hội trước không nói, liền nói các nàng Văn Học Viện Học Sinh Hội, kia có thể coi trọng cũng liền thanh tú thuận mắt trình độ, xa xa không thể nói soái đến cực kỳ bi thảm nông nổi.

“Không nga, nghe nói giáo học sinh liền có cái đại soái ca, vẫn là chúng ta trường học bề mặt, thật nhiều nữ sinh hướng về phía hắn cũng muốn thi được chúng ta trường học, chính là tiến vào lâu như vậy, cũng chưa nhìn thấy quá chân nhân.” Phương Đình Dư thanh âm nói không nên lời tiếc nuối tiếc hận.

Vừa dứt lời, liền có lục tục tiếng bước chân đi theo ở ngoài cửa vang lên, hơi có chút ồn ào, ván cửa cách âm hiệu quả không tốt, làm Ninh Nhuế Tinh mấy cái nghe được rất là rõ ràng.

“Tối tối, ma quỷ nện bước.”

Vừa dứt lời, Ninh Nhuế Tinh trừng lớn đôi mắt nhìn chính mình bài, trên mặt tràn đầy không thể tin tưởng, “Ta trừu đến tiểu quý.....”

Nàng cảm thấy chính mình gần nhất khả năng có điểm suy.

Rõ ràng lúc trước chơi một buổi trưa đều thành công tránh đi, ai biết hôm nay buổi tối ngay từ đầu liền tài.

Không có việc gì không có việc gì, Ninh Nhuế Tinh lặp lại an ủi chính mình, không chừng không ai trêu đến chỉ định bài.

Nhưng nàng ý tưởng không vài giây liền bị Hứa Giai Văn cấp đánh nát, nghe được Ninh Nhuế Tinh nói, Hứa Giai Văn triều nàng bốn cột mà cười cười, “Ha ha ha cùng cùng ta muốn tới chỉ định người làm việc.”

“Ai ai ai, ta muốn.....” Hứa Giai Văn lời nói mới vừa nói một nửa liền bị một trận tiếng đập cửa cấp đánh gãy, ký túc xá môn bị người lễ phép mà gõ gõ, tiếp theo thanh tuyến gió mát giọng nam truyền tiến vào, “Đồng học người hảo, Học Sinh Hội kiểm tra ký túc xá vệ sinh.”

“Vừa lúc nga,” Hứa Giai Văn tròn mắt xoay chuyển, vẻ mặt xem kịch vui mà nhìn về phía Ninh Nhuế Tinh, “Không bằng, cùng cùng người đi mở cửa đi, thuận tiện đùa giỡn một chút gõ cửa người kia.”

“Không.....” Ninh Nhuế Tinh không hiểu Hứa Giai Văn thành linh xảy ra hứng thú, nào biết một đám giống như đánh thuốc kích thích giống nhau, nghe được nàng rõ ràng muốn cự tuyệt thanh âm, cơ hồ có chút trăm miệng một lời mà nói, “Không thể cự tuyệt nga.”

Mắt thấy tránh không khỏi, Ninh Nhuế Tinh néo néo chính mình ngón tay, nặng nề mà thở ra một hơi.

Nàng còn tưởng rằng chính mình có thể an toàn vô ngu.

Sớm biết rằng liền không chơi trò chơi.

Cố tình lại muốn đã đánh cuộc thì phải chịu thua.

Mặt khác ba người đã lửa nóng mà bắt đầu thảo luận lên, về Ninh Nhuế Tinh muốn như thế nào đùa giỡn lời nói cùng động tác.

Thấy bên trong người thật lâu không có động tĩnh, ngoài cửa người không nề này phiền mà lại lặp lại gõ cửa động tác cùng lời nói, rõ ràng mười phần kiên nhẫn.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông

www.dtv-ebook.com

66. Lục Hành X Phương Đình Dư (5)

Đây là phòng trộm chương

Cùng hẳn nhận thức quá trình tuy có chút không nở nhìn thẳng, nhưng ở trường học có thể nói truyền kỳ người, hiện giờ tồn tại với nàng trò chuyện danh sách, nghĩ đến vẫn là có chút tiêu kích động.

Nàng nhận thức Giang Dữ đâu.

Ninh Nhuế Tinh nhận được tin nhắn thời điểm, Lai Âm mấy cái cũng không sai biệt lắm thời gian nhận được mượn người thông tri, một cái ký túc xá bốn người đều bị giáo Học Sinh Hội mượn người.

Vừa lúc quân huấn mới vừa kết thúc, vừa lúc gặp thứ sáu, liền nghĩ buổi tối đi ra ngoài khao chính mình một đốn, ai biết liền nhận được học tỷ buổi tối tổ chức bộ tụ hội thông tri.

“Sa đọa phố” quán bar nhiều như vậy, vừa tới trường học còn không có một tháng, Ninh Nhuế Tinh tự nhiên không biết tụ hội địa điểm địa chỉ ở nơi nào, học tỷ chỉ làm nàng ở nữ sinh ký túc xá hạ bữa cục chờ là được, sẽ có người tới đón nàng.

Đàn liêu hẳn là chiêu tân tân kiến, nàng tìm một vòng, lằng là không có nhìn đến Giang Dữ.

Đối với liên hoan, Ninh Nhuế Tinh vẫn là có chút chờ mong, rốt cuộc liền phải cùng cùng bộ môn can sự nhóm gặp mặt, đại học vườn trường nhiều nhận thức điểm người vẫn là tốt.

Thật vất vả chờ đến buổi tối, Ninh Nhuế Tinh mới vừa thối xong đầu, liền nhìn đến đàn liêu học tử làm nàng đi xuống lầu cực, đã có người đang đợi nàng.

Nhưng vừa ra ký túc xá đại môn, nàng xa xa mà liền nhìn đến đứng ở lầu cực bên quen thuộc thân ảnh.

Như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ là Giang Dữ lại đây tiếp nàng.

Ninh Nhuế Tinh bước nhanh đi qua đi, hơi hơi mà thở phì phò, ở Giang Dữ trước mặt đứng yên, ngửa đầu xem hắn, đáy mắt là tàng cũng tàng không được kinh ngạc cùng vui sướng, “Học..... Giang Dữ học trưởng, như thế nào là người tới đón ta?”

Nàng nguyên bản đều kêu thói quen học trưởng, chỉ cần gặp phải hiểu biết thống nhất đều xưng hô học trưởng, buột miệng thốt ra thời điểm mới nhớ tới Giang Dữ không thích, hắn cũng không nên cùng những người khác giống nhau, lập tức sửa lại khẩu.

Bởi vì là bộ môn lần đầu tiên gặp mặt, Ninh Nhuế Tinh liền hóa cái trang điểm nhẹ, nàng làn da vốn là trắng nõn đến vô cùng mịn màng, hai cong mày liễu cũng bị người hơi làm tân trang, ở trang dung làm nền hạ, ngũ quan càng thêm mà lập thể tinh xảo, không giảm tú mỹ, càng giống tú kính mỹ lệ búp bê Tây Dương, đẹp đến kỳ cực.

Giang Dữ rũ mắt nhìn nàng, thẳng đến nàng khuôn mặt ở hắn nhìn chăm chú hạ chậm rãi đỏ lên, mới sâu kín mà thu hồi chính mình ánh mắt, “Ta tới đón người, không hảo sao?”

Đối với Giang Dữ nói, nàng không biết nên như thế nào tiếp, nhưng vẫn là thuận theo chính mình nội tâm hỏi ra chính mình nghi hoặc, “Nhưng người không phải rất vội sao? Như thế nào sẽ có rảnh?”

“Ta còn là Ngoại Liên Bộ bộ trưởng, loại này bộ môn tự hội tự nhiên là muốn tham gia, lại nói,” hần dừng một chút, “Không phải ai đều có thể để cho ta tới tiếp.”

Hần ngữ khí trước sau như một vân đạm phong khinh, như là đang nói lại bình thường bất quá sự tình, Ninh Nhuế Tinh nghe xong, tâm đột nhiên nhảy dựng, chỉ cảm thấy chung quanh không khí đều nhiệt không ít.

Sớm biết rằng nàng liền không mặc cao bồi quần dài, quái nhiệt.

Giang Dữ thanh khụ một tiếng, đánh vỡ có chút khô nóng không khí, “Đi thôi, bọn họ đang chờ.”

-

Vừa ra cổng trường, não nhiệt hơi thở liền ập vào trước mặt.

Tân sinh ban ngày quân huấn, buổi tối đó là bị cưỡng chế yêu cầu tham gia các loại toạ đàm, này đây gần hai ba cái tuần, Ninh Nhuế Tinh còn không có cùng bạn cùng phòng đặt chân quá “Sa đọa phổ”.

Lui tới nhiều là tình lữ, dặt tay đùa giỡn, toàn bộ phổ nhìn lại, đều là học sinh, Ninh Nhuế Tinh đi theo Giang Dữ mặt sau, không khỏi có chút tò mò mà nhìn chung quanh chung quanh.

Cao trung hiếm thấy ban đêm não nhiệt, nhiều là ngủ đông ở phòng học chuẩn bị chiến tranh thi đại học, cũng sẽ không có này đó muôn hình muôn vẻ tiêu khiển.

Nhìn đi ở phía trước bất quá ba bước khoảng cách cao lớn bóng dáng, Ninh Nhuế Tinh mặc danh có chút hốc mắt nóng lên.

Chung quanh não nhiệt hoàn cảnh, lui tới tình lữ ở một khắc cho nàng nào đó xa lạ mãnh liệt ảnh hưởng, cực nóng cảm xúc ở trong nháy mắt xâm

nhập nàng ngũ cảm, trong cơ thể ần ần mà bốc lên khỏi một cổ xúc động.

Tưởng tiến lên giữ chặt hẳn tay, cùng người chung quanh giống nhau.

Nhưng nàng lại không có thể làm như vậy lý do, Ninh Nhuế Tinh thực mau mà bình tĩnh lại.

Cuối tuần ban đêm, “Sa đọa phố” người thực sự có điểm quá nhiều, Giang Dữ quay đầu lại nhìn thoáng qua Ninh Nhuế Tinh, thấy nàng ở phía sau cúi đầu chậm rì rì mà đi tới, giống như có chút uể oải bộ dáng, nhúu nhúu mày, xoay người ba bước làm hai bước đi đến bên người nàng, thấp giọng hỏi nói, “Làm sao vậy?”

“A,” Ninh Nhuế Tinh ngẩng đầu liền thấy Giang Dữ gần trong gang tấc khuôn mặt tuần tú, theo bản năng mà sau này lui một bước lắc đầu, mặt sau lại là bất bình thản bậc thang, Giang Dữ tay mắt lạnh lẽo mà đỡ lấy Ninh Nhuế Tinh bả vai, ổn định nàng sau này đảo thân thể.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

67. Lục Hành X Phương Đình Dư (6)

Đặt mua tỉ lệ không đủ 70%, đây là phòng trộm chương

“Không, không phải a.....”

Ninh Nhuế Tinh một khuôn mặt trưởng đến đỏ bừng, yết hầu bởi vì khẩn trương e lệ khô khốc thật sự.

Cũng không biết vì cái gì, lại có lẽ là bởi vì phía trước không nên có đùa giỡn, một đôi thượng hãn, Ninh Nhuế Tinh liền khẩn trương đến một câu đều nói không nên lời, cũng không biết nên như thế nào mở miệng giải thích.

Rõ ràng là bị hãn kêu, đi theo phía sau hãn lại đây, như thế nào liền biến thành chính mình đuổi tới bộ môn tới?

Ninh Nhuế Tinh lớn lên trắng nõn, lại sinh đến ngoan ngoãn, toàn thân từ sợi tóc đến mũi chân đều lộ ra tinh xảo sạch sẽ, không có gương nanh múa vuốt răng nanh, ngược lại là quy quy củ củ hơi hơi có chút co quắp bất an, nhìn khiến cho người rất có mềm mại hảo cảm.

Mấy cái học trưởng học tỷ khóe môi mỉm cười, trên mặt sôi nổi niềm trêu chọc, dùng một bộ “Ta hiểu” biểu tình nhìn Ninh Nhuế Tinh, đặc biệt là nàng trong tay còn nhéo giấy báo danh, không thể nghi ngờ là “Nhân chứng vật chứng” đều ở, nhiều lời ngược lại có loại bịt tai trộm chuông tái nhợt biện giải.

Ninh Nhuế Tinh cảm thấy chính mình hẳn là muốn giải thích, bằng không cái này hiểu lầm nháo lớn liền không hảo, đem giấy báo danh nhẹ nhàng mà đặt lên bàn, cơ hồ không chút suy nghĩ mà duỗi tay giữ chặt Giang Dữ góc áo, tiếng nói run rẩy, lộ ra rõ ràng bất an khẩn trương, “Học trưởng, ta có thể đơn độc cùng người nói chuyện sao?”

Rốt cuộc kia sự kiện, vẫn là càng ít người biết càng tốt, huống chi một bên còn có chờ xem kịch vui học tử cùng xếp hàng báo danh tân sinh, nếu là trực tiếp cùng hắn ở chỗ này bệnh loét mũi nói thẳng, không biết sẽ có bao nhiêu người sẽ nhịn không được đi bát quái sự tình tiền căn hậu quả.

Cảm nhận được góc áo phía dưới lực kéo, Giang Dữ hơi hơi mà cúi đầu, nhìn nàng thanh triệt đồng tử chỗ sâu trong đựng đầy khẩn trương, đi xuống nhéo góc áo trắng nõn ngón tay thon dài, hầu kết hơi hơi giật giật, hẹp dài đôi mắt đen nhánh như vậy mực trung nhiễm mấy mật không rõ ràng ám sắc.

Giang Dữ buông xuống đôi mắt, thu thu lơ đãng lộ ra ngoài cảm xúc, ánh mắt lại là cực giống một uông thanh tuyền bình tĩnh, xả môi không tiếng động mà cười cười, trong lời nói có chính hắn đều không trong sáng ý vị, “Người trước báo danh.”

“A?” Ninh Nhuế Tinh không nghĩ tới hắn sẽ nói những lời này.

Nhưng đây là hắn nơi bộ môn, nàng sao có thể lại báo danh tham gia?

“Chờ người điền xong giấy báo danh, ta liền nghe người nói.” Giang Dữ đơn giản mà giải thích, thấy Ninh Nhuế Tinh do dự tại chỗ chần chờ, trên mặt biểu tình là có thể thấy được rồi rằm, khuôn mặt nhỏ hơi hơi khổ ba ba mà nhăn, như là bao phủ uế oải.

Giang Dữ ho nhẹ một tiếng, biểu tình vẫn là như nhau bình thường đạm nhiên, Ninh Nhuế Tinh lại là đột nhiên phục hồi tinh thần lại, không

lại do dự, cầm lấy một bên bút xoát xoát mà viết xuống chính mình học viện chuyên nghiệp, tên cùng liên hệ phương thức.

Dù sao chỉ là điền cái biểu, đến lúc đó sơ thí bất quá tới cũng không có chuyện.

Chờ nàng buông bút, Giang Dữ giống như không chút để ý mà tùy ý liếc mắt một cái, rồi sau đó đem ánh mắt dừng ở giữa đầu nhìn người của hắn trên người, tiếng nói rất thấp, “Đi thôi.”

Ninh Nhuế Tinh sửng sốt một hai giây, nhìn dần dần rời xa đỉnh bạt bóng dáng, khẽ cắn môi theo đi lên.

-

Ánh đèn tái nhợt thang lầu gian, phía dưới là phô thảm đỏ từng đoạn thang lầu cùng âm ỉ ồn ào đi lại đám người, trên lầu lại là mặt khác một bộ quang cảnh.

Ninh Nhuế Tinh nhìn dựa lưng vào vách tường, trên người hơi thở vô cớ có chút lười biếng người, tranh tối tranh sáng trung, hắn mặt xem đến cũng không rõ ràng mơ hồ, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại có thể ở trong đầu khêu ra giờ phút này hắn mỗi một tắc đường cong đi trạng điều luyện sắc sảo dường như tuần mỹ khuôn mặt, cùng này vài lần gặp mặt thường có lạnh lùng biểu tình.

Như vậy một trường không giống nhân gian nên có khuôn mặt tuần tú, thật sự là làm người nhìn thoáng qua liền khó có thể quên.

Hắn không nói chuyện, ánh mắt cũng không biết ngăm nhìn ở nơi nào, so với đi theo hắn phía sau nghe quy luật tiếng bước chân cùng như có như không bằng phẳng tiếng hít thở, như vậy như là bị thời không đình trệ giống nhau yên tĩnh, làm Ninh Nhuế Tinh trong lòng nói không nên lời khẩn trương.

Khăn trương rất nhiều lại mang theo điểm hơi hơi có chút xa lạ cảm xúc, trong lồng ngực trái tim nhảy lên tần suất dị thường mà mau, phảng phất đều phải thoát ly bản thân thân thể vật chứa.

“Học, học trưởng,” Ninh Nhuế Tinh thật cẩn thận mà đã mở miệng, thấy chính mình giọng nói nghẹn thanh đến lợi hại, nhin không được nhẹ giọng khụ khụ, đánh vỡ trong không khí nguyên bản yên lặng, tiếp tục nói, “Kia sự kiện là cái ngoài ý muốn, ta cùng ta bạn cùng phòng ở chơi trò chơi, đó là trò chơi trừng phạt, đối với người nói câu nói kia không phải ta bốn ý, nếu là cho người tạo thành bối rối, ta ở chỗ này cùng người nói một tiếng thực xin lỗi.”

Vừa mới bắt đầu còn có chút lắp bắp, nói năng lộn xộn, sau lại lại là càng nói càng thuận.

Ninh Nhuế Tinh cũng là một cổ não mà đem chính mình trong lòng suy nghĩ nói cấp nói ra, ngẩng đầu muốn nhìn người nọ phản ứng, lại thấy hần vẫn là vẫn duy trì như điêu khắc tư thế giống nhau vẫn không nhúc nhích, liền nửa phần ánh mắt cũng chưa thưởng cho nàng.

Ninh Nhuế Tinh chỉ đương hần còn không có chú ý, ban đầu tổ chức lời nói không có bất luận cái gì tác dụng, lập tức càng khăn trương.

Trong đầu trống rỗng, cũng là nghĩ đến cái gì liền nói cái gì, tiếng nói căng chặt trung đều mau nhiễm run ý, “Học trưởng, ta không phải cố ý nói câu nói kia, thật sự ta thề, ta đối với người không có một tia ý đồ.....”

Giang Dữ rừ đặt ở bên cạnh người tay đang nghe đến nào đó chữ khi hơi hơi giật giật, thình lình mà mở miệng, âm sắc như đàn cello giống nhau cổ tình đè thấp trầm thấp khàn khàn, “Nga?”

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

68. Lục Hành X Phương Đình Dư (7)

Đặt mua tỉ lệ không đủ 70%, đây là phòng trộm chương xoang mũi đều là hân trên người hương vị, hỗn loạn tinh điểm hân vị, không khó nghe, trong lòng nàng ngược lại có loại đặc biệt cảm giác.

Vì nàng mà lưu hân.

Nguyên bản có chút mát lạnh gió đêm, vô duyên chốn cũ nhiễm vài phần khô nóng, trắng nõn gương mặt dán ấm áp ngực, chậm rãi trở nên ửng đỏ.

Giang Dữ sắc mặt vẫn là như nhau bình thường bình tĩnh, chỉ là càng thêm sâu thẳm đôi mắt rốt cuộc là tiết lộ một chút cảm xúc.

Môi mỏng giật giật, tiếng nói cực nhẹ, ý vị không rõ lại phảng phất mang theo sâu đậm tình cảm.

“Ninh Nhuế Tinh.”

Hân nhẹ giọng niệm nàng tên, như là có cái gì, liền phải khắc chế không được mà trút xuống mà ra.

Bởi vì Giang Dữ thanh âm, Ninh Nhuế Tinh lại là đột nhiên phục hồi tinh thần lại, vội vội vàng vàng mà từ Giang Dữ trong lòng ngực rời khỏi tới, trở về an toàn khoảng cách.

“Xin lỗi xin lỗi, Giang Dữ học trưởng, ta không phải cố ý ôm người, ta chỉ là quá kích động.....”

Bóng đêm dày đặc, Giang Dữ hơi hơi cúi đầu, liếc mắt một cái liền thấy rõ Ninh Nhuế Tinh giờ phút này khẩn trương cùng quần bách.

Nàng sốt ruột mà giải thích, sợ hãi hấn chỉ trích.

Trong lòng ngực phong phú cảm cùng ấm áp dần dần tan đi, trở nên một mảnh làm lạnh, mất mát cảm giác tùy theo dựng lên.

Giang Dữ thu liễm giữa mày không nên có cảm xúc, triều nàng hơi hơi mỉm cười, giơ tay sờ sờ nàng đầu, lực đạo thực nhẹ, tiếng nói cũng là.

“Không có việc gì, ta hiểu loại này muốn cùng người chia sẻ vui sướng.”

Dăm ba câu, dễ dàng hóa giải nàng giống như bị mê hoặc, làm ra sở hữu không nên có hành động dựng lên xấu hổ.

Cùng Giang Dữ đãi ở bên nhau, thật là nói không nên lời thoải mái.

Loại này thoải mái cảm, làm người quyến luyến, nhưng trong lòng đồng thời cũng tràn ra một chút tiếc nuối.

Giang Dữ không thềm để ý.

Bởi vì chính mình hành động cũng không thể đối hấn tạo thành cái dạng gì ảnh hưởng, bởi vì chính mình không quan trọng.

Yết hầu khô khốc, thậm chí ần ần làm đau, Ninh Nhuế Tinh có chút gian nan mà nói, “Ta đây lại đi luyện tập một hồi, học trưởng người nếu không đi về trước?”

Giang Dữ thật sâu mà ngưng trụ nàng, như là muốn tìm tòi nghiên cứu nàng nội tâm ý tưởng giống nhau, rồi sau đó buông xuống đôi mắt, hàng mi dài che khuất kích động mạch nước ngầm.

“Không có việc gì, ta chờ người.”

Giang Dữ nói chờ nàng, Ninh Nhuế Tinh tự nhiên sẽ không tự thảo mất mặt mà lại làm hấn rời đi, ngăn chặn đối mặt hấn nhảy đến quá nhanh tim đập, nỗ lực dùng cùng bình thường lại vô nhị âm lượng miệng lưỡi cùng hấn đối thoại.

“Hảo, ta đây đi luyện tập.”

Được đến Giang Dữ khẳng định sau khi gạt đầu, Ninh Nhuế Tinh lúc này mới ôm bóng rổ chạy chậm đến bóng rổ giá hạ.

Có lẽ là bởi vì lúc trước nhiều lần luyện tập làm cho thoát lực, lại hoặc là cùng Giang Dữ thân mật ở chung hao phí nàng tâm lực, tiếp được đi hơn mười thứ ném rổ, Ninh Nhuế Tinh không lại quăng vào đi một cái cầu.

Nàng cúi đầu có chút thất bại.

Chẳng lẽ vừa mới ba bước thượng rổ cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn?

Căn cứ không chịu thua giao tranh tâm lý, Ninh Nhuế Tinh ôm bóng rổ, thật sâu mà hít một hơi, vượt chân vừa định ném rổ, liền bị người cản lại.

Nhìn đột nhiên gần trong gang tấc tuần nhan, Ninh Nhuế Tinh có trong nháy mắt giật mình lảng.

“Hôm nay liền đến đây thôi, không cần cấp chính mình áp lực quá lớn,” Giang Dữ liếm mi, ánh mắt ôn nhu, “Nếu người đã quăng vào đi qua, kia tự nhiên là có thể, không cần hoài nghi chính mình năng lực.”

“Chính là.....”

Ninh Nhuế Tinh động động môi còn tưởng lại nói chút cái gì, Giang Dữ lại là duỗi tay tiếp nhận nàng trong tay ôm bóng rổ, “Luyện tập yêu cầu vừa phải, quá độ ngược lại tốt quá hoá lố.”

Trong tay bóng rổ bị hấn vướn ngón tay tùy ý xoay cái vòng, phảng phất giờ phút này mới đỡ xuống hấn nghiêm cần bình tĩnh mặt nạ, nhiều ti bạn cùng lứa tuổi nên có sức sống.

Giang Dữ rũ mi nhìn về phía Ninh Nhuế Tinh, “Ta đi còn cầu, người chờ ta một chút.”

Nhìn Giang Dữ đi hướng bên kia sân bóng, thân ảnh bị đèn đường kéo lớn lên đồng thời, não nhiệt cũng đi theo truyền vào trong tai.

Đại để đều là cùng Giang Dữ quen biết người, trêu chọc Giang Dữ có phải hay không ở giáo bạn gái Đả Lam cầu?

Ninh Nhuế Tinh tâm đi theo run lên.

Bởi vì hấn đưa lưng về phía nàng đứng nguyên nhân, Ninh Nhuế Tinh nhìn không thấy hấn giờ phút này trên mặt biểu tình, chỉ là đợi một hai phút, nàng cũng không chờ đến Giang Dữ phủ định trả lời.

Hấn không phủ định, nhưng cũng không khẳng định.

Trong đầu suy nghĩ theo hấn hành vi động tác đã bắt đầu miên man suy nghĩ lên, suy đoán thái độ của hấn.

Thằng đến di động leng keng một tiếng truyền đến tin tức nhắc nhở, lôi trở lại Ninh Nhuế Tinh hoảng hốt thần trí.

WeChat nhắc nhở 24 giờ chưa bị tiếp thu chuyển khoản bị lui về, ngẩng đầu liền thấy Giang Dữ đã đứng ở nàng trước mặt.

“Học trưởng, người như thế nào tịch thu chuyển khoản?” Không kịp nghĩ nhiều, Ninh Nhuế Tinh khống chế không được hỏi xuất khẩu.

Giang Dữ ánh mắt từ Ninh Nhuế Tinh hướng hẳn màn hình di động, chuyển dời đến nàng trên mặt, thấp giọng hỏi lại, “Vì cái gì muốn thu?”

Nhìn Ninh Nhuế Tinh muốn nói lại thôi bộ dáng, Giang Dữ lãnh đạm mặt mày trung hiện lên hiềm thấy ý cười, “Các nàng là người bạn cùng phòng, lại đều là Học Sinh Hội tân can sự, nếu gặp gỡ, lý nên ta mua đơn.....”

Tiếp được đi nói Ninh Nhuế Tinh lắng là không nghe đi vào, mãi mãi mãi nhân đều bị trước một câu cấp hấp dẫn.

Người bạn cùng phòng.....

Vô duyên vô cớ thỉnh ăn cơm, bởi vì là nàng bạn cùng phòng sao?

stop!

Ninh Nhuế Tinh cấp chính mình đầu óc gió lốc nhanh chóng kêu đình, lặp lại nói cho chính mình không cần nghĩ nhiều.

Nhân gia Giang Dữ khả năng cũng không kia ý tứ, chính mình ở bên này hạt loạn tưởng cái gì a.

Không đều nói còn có là Học Sinh Hội tân can sự.

Trong nháy mắt ở Ninh Nhuế Tinh đáy mắt bốc cháy lên quang phút chốc mà lại diệt đi xuống, rũ đầu, có chút ủ rũ.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu nhìn chính mình mũi chân, mơ hồ nghe thấy Giang Dữ hỏi nàng làm sao vậy, nàng lắc lắc đầu, thanh âm rầu rĩ, “Học trưởng, ta đây thỉnh người uống trà sữa đi?”

Mặc kệ Giang Dữ xuất phát từ loại nào lý do mời khách, ăn thịt người tay đoản bắt người nhu nhược, huống chi không duyên cớ vô cớ mà chiếm người khác tiện nghi, Ninh Nhuế Tinh trong lòng rất cuộc có chút băn khoăn.

Vừa mới vận động xong, thân thể khuyết thiếu hơi nước, còn nữa thời tiết oi bức, tới một ly băng băng trà sữa, lại thích hợp bất quá.

Giang Dữ từ trước đến nay không mừng đồ ngọt, nhúu mà vừa định từ chối, liền thấy Ninh Nhuế Tinh đỉnh một đầu màu đen lông mềm đối với hắn, cúi đầu độ cung dục dàng nhu hòa, ngón tay giáo ở bên nhau, giống như đối với lần này mời, có chút khó xử cùng khẩn trương.

Hắn là sợ hãi được đến hắn cự tuyệt.

Nàng thích, muốn đồ vật, cũng cũng không có cái gì không thể.

Giang Dữ vuốt ve chính mình rũ đặt ở bên cạnh người ngón tay, ấn hạ muốn sờ lên kia đầu mềm phát xúc động, nhẹ giọng trở về câu hỏi.

-

Ninh Nhuế Tinh tuyển gia giáo nội tiệm trà sữa.

Nhìn mắt thực đơn, điểm ly phô mai ô long, biên mở miệng muốn nhiều hơn điểm khối băng.

Buổi tối trà không thật nhiều uống, nàng lại thật sự oi bức, vừa lúc khối băng có thể pha loãng điểm nước trà độ dày.

“Nhiều băng sao?”

Ninh Nhuế Tinh vừa định gật đầu đáp lại người phục vụ, bên cạnh liền cắm vào một đạo từ tính nam âm, triều phục vụ viên phân phó nói, “Thiếu băng, có thể làm ôn liên tận lực làm ôn.”

Nghe thấy Giang Dữ thanh âm, Ninh Nhuế Tĩnh theo bản năng mà ngẩng đầu, đối thượng Giang Dữ cúi đầu xem ra mặt mày.

Tiệm trà sữa ngoại dòng người chen chúc, trong tiệm máy móc vận chuyển, đa dạng thanh âm truyền vào trong tai, trở nên mơ hồ lên, chỉ có Giang Dữ nói, dị thường rõ ràng.

Ở trong đầu cùng trái tim thượng lập lại quay cuồng.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

69. Lục Hành X Phương Đình Dư (8)

Đặt mua tỉ lệ không đủ 70%, đây là phòng trộm chương “Cùng cùng, người thật sự không ăn sao?”

Trở về ký túc xá, Lai Âm mấy cái thương lượng điểm cơm hộp, Ninh Nhuế Tinh lại là không có gì ăn uống, hơn nữa cái mũi đồ, rất là khó chịu.

Trong không khí nổi lơ lửng nhẹ nhàng lạnh lẽo, làm người sáng khoái đồng thời cũng dễ dàng tâm sinh phiền muộn.

“Không cần, các người ăn, ta ăn không vô.”

Ninh Nhuế Tinh trả lời thời điểm cau mày, phảng phất ở tự hỏi một kiện cực kỳ chuyện khó khăn.

Nàng suy nghĩ Giang Dữ lời nói.

Như vậy một câu cùng loại khích lệ nói, cũng không biết là xuất phát từ thiệt tình vẫn là lễ phép tính mà hồi khen.

Càng kỳ quái chính là, nàng luôn là sẽ không tự chủ được mà đi cân nhắc hẫng đối nàng nói qua mỗi một câu, từ giữa lột kén kéo tơ, đến ra bản thân suy nghĩ muốn nội dung.

Tỷ như, đem câu nói kia định tính vì đối nàng bên ngoài khích lệ.

Như vậy trạng thái rất nguy hiểm, Ninh Nhuế Tinh biết, nhưng nàng đối này giống như không thể nào chống đỡ, hoặc là nói, là không nghĩ đi phòng bị chống đỡ.

Nàng từ nhỏ liền không tốt cùng nam sinh ở chung, mà Giang Dữ, là duy nhất một cái làm nàng ở chung khi bắt đầu sinh thoải mái cảm nam sinh.

Giang Dữ làm người xử thế cùng tu dưỡng, không thể bắt bẻ, nàng từ trước đến nay thường thức, đó là như vậy thành thạo nam sinh, hiểu được nắm chắc đúng mực, tiến thoái thoải đáng, ở trong đó lại trộn lẫn tạp như vậy điểm mơ hồ không rõ tình cảm.

Nàng đang muốn hướng tâm phân tích chính mình hiện giờ trạng thái, vang lên di động tiếng chuông liền đánh gãy nàng suy nghĩ.

Sáng lên màn hình là xa lạ con số, biểu hiện lại là bản địa dãy số.

Ninh Nhuế Tinh chần chờ vài giây, mới trượt tiếp nghe, trầm thấp khàn khàn nam âm ở bên tai vang lên, xuyên thấu qua thân máy, phảng phất ở gần nàng lỗ tai nỉ non, kích khởi một cổ từ thân đến tâm tê dại cảm, mềm đến có chút kỳ cục.

“Xuống dưới, ta ở dưới lầu.”

“Cái gì?” Kia đầu người ta nói đến lời ít mà ý nhiều, Ninh Nhuế Tinh nhất thời phản ứng không kịp.

Điện thoại trầm mặc một hai giây.

Trong nháy mắt đột nhiên nhanh trí, làm Ninh Nhuế Tinh run rẩy thanh âm hỏi ra khẩu, “Giang Dữ học trường sao?”

Lời vừa ra khỏi miệng, giống như cả người bị điện giật, run rẩy cảm truyền khắp toàn thân.

Nàng cũng không đi phân biệt, này xưng hô sau nàng sở ẩn chứa cảm xúc, ngoài ý muốn, kinh hỉ.....

Trăm mối cảm xúc ngổn ngang tất cả đều là bởi vì hắn.

Ninh Nhuế Tinh cũng không đi ngoài ý muốn Giang Dữ biết nàng dây số, lúc trước giấy báo danh mặt sau đều phải điền dây số, Giang Dữ biết nàng dây số chẳng có gì lạ.

Kia đầu truyền đến cực thấp cười khẽ thanh, “Này xưng hô từ người tới kêu, còn khá tốt.”

Hắn ngữ điệu mang lên điểm lười biếng, “Ta hiện tại liền ở dưới lầu, người xuống dưới một chuyến.”

“Cùng cùng, người làm gì đâu?”

Thấy Ninh Nhuế Tinh đứng lên, vài người còn không có để ý, chính là đổi giày thời điểm, lại lần nữa khiến cho ba người cùng chú ý.

“Ta đi xuống một chuyến.”

Nàng cũng không biết, chính mình nói chuyện khi, nguyên bản luôn luôn vẫn tĩnh đuôi lông mày đè nặng đường hoàng ý cười, khóe môi độ cung thậm chí đều có chút tàng không được.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

70. Lục Hành X Phương Đình Dư (9)

Đặt mua tỉ lệ không đủ 70%, đây là phòng trộm chương

Một bên Lai Âm xoát Weibo, lơ đãng mà quay đầu, liền nhìn đến Ninh Nhuế Tinh phát ngọc bộ dáng, thuận miệng hỏi, “Cùng cùng người tưởng cái gì đâu?”

Ninh Nhuế Tinh thở dài, lắc lắc đầu, “Không có.”

Nàng nhưng ngược ngùng nói cho Lai Âm, nàng vừa mới quá khứ một giờ nội, tưởng tất cả đều là Giang Dữ cùng nàng ở chung khi bộ dáng.

Ninh Nhuế Tinh phiên trang thư, liền nghe được Lai Âm thanh âm, “Màu trắng cùng màu đen, người càng thích loại nào nhan sắc a cùng cùng.”

Không có nghĩ nhiều, Ninh Nhuế Tinh mở miệng trở về thanh màu trắng.

Vừa dứt lời, Lai Âm vẫn đề liền tiếp huýnh tới, mau đến làm nàng có chút không kịp chống đỡ.

“Ở người trong mắt, người thích người là cái dạng gì phong độ nhẹ nhàng vẫn là văn võ song toàn gì đó.”

Thích người.....

Rõ ràng đã bắt giữ tới rồi này đó mẫn cảm đa tình chữ, nhưng giây tiếp theo, trong đầu vẫn là không chịu khống chế mà hiện ra Giang Dữ bộ

dáng.

Giang Dữ nói, tái hảo tân trang từ hần là đều không đủ để đi hình dung hần đi?

Lai Âm cũng chỉ là vừa lúc hỏi, nguyên bản cho rằng Ninh Nhuế Tinh hồi sẽ là “Không có thích người”, lại hoặc là “Không biết”, nào biết căn bản không có trong dự đoán thanh âm cùng đáp án.

Nàng đem ánh mắt từ màn hình di động chuyển dời đến Ninh Nhuế Tinh trên mặt, liền thấy nàng ngơ ngẩn mà nhìn chăm chăm bàn học phát ngốc.

Ở phóng không chính mình, lại hoặc là ở miệt mài theo đuổi tự hỏi.

Lai Âm hai mắt tỏa ánh sáng, khắc chế không được chính mình đánh gãy Ninh Nhuế Tinh suy nghĩ.

Cố kỵ ở phòng học, không dám quá mức lớn tiếng tuyên dương, nhưng so với giống nhau nói chuyện rõ ràng cất cao âm lượng, vẫn là bán đứng nàng trong lòng kích động.

“Oa cùng cùng, mau nói cho kia một khắc người tưởng chính là ai? Ta thật đúng là không nghĩ tới, người ngày thường cái gì đều không nói, thật là có thích người.”

Các nàng vài người cảm tình luôn luôn thực hảo, cơ hồ là có cái gì nói cái gì.

Chỉ là Ninh Nhuế Tinh không giống các nàng mấy cái có phong phú cảm tình trải qua, cũng liền không có cái gì có thể hỏi, ngày thường nói, trừ bỏ làm chút trường học sự tình, cơ hồ liền đều ngâm mình ở các loại thư tịch thượng.

Nào biết đâu rằng sẽ bất động thanh sắc mà thích người.

Chính là dựa theo nàng đối đãi nam sinh hàm súc nội liễm thái độ, lại là nơi nào tới ở chung thời gian đi bồi dưỡng cảm tình

Lai Âm ý tưởng tạm dừng hạ, nháy mắt nghĩ tới một người.

Nghĩ, nàng để sát vào Ninh Nhuế Tinh, đưa lỗ tai thấp giọng nói, “Người kia là Giang Dữ học trưởng sao?”

Giang Dữ người như vậy, ai sẽ không động tâm? Khá vậy giới hạn là đem hắn coi như nam thần giống nhau tồn tại, chính mình có mấy cân mấy lượng vẫn là rõ ràng.

Người khác với hắn chỉ biết đến tới một trận xa cách lễ phép, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại là cái ngoại lệ.

Bao gồm lần trước nữ sinh ký túc xá thông báo sự kiện, nàng cùng Hứa Giai Văn các nàng liền cảm thấy có chút không thích hợp.

Trường học đích xác văn bản rõ ràng cấm ký túc xá buổi tối âm ỉ, nhưng Giang Dữ lý do cũng thực sự không đứng được chân.

Chỉ có hắn một người xuất hiện, mà đều không phải là là Học Sinh Hội ký túc xá tra tầm.

Như vậy tư thái, đảo như là xuất phát từ đối thích người, có được cường đại chiếm hữu dục ở quấy phá.

Ninh Nhuế Tinh cúi đầu, nhìn về phía Lai Âm màn hình di động, liếc mắt một cái liền thấy được vừa mới từ Lai Âm trong miệng hỏi ra tới đề mục.

Có thích hay không một người thí nghiệm đề.

“Ta vừa mới suy nghĩ chuyện khác.” Ninh Nhuế Tinh đem cái kia bác chủ ghi tạc trong lòng, hỏi một đằng trả lời một nẻo mà nói.

“Úc.” Lai Âm rõ ràng không có như vậy hảo lừa gạt, hai mắt tràn đầy hài hước ý vị, “Ta cũng không hỏi người suy nghĩ cái gì a, ta hỏi chính là.....”

Đình linh linh.....

Thình lình xảy ra tiếng chuông đánh gãy Lai Âm hỏi chuyện.

Ninh Nhuế Tinh nặng nề mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, cầm lấy đặt lên bàn di động lập tức đứng lên, đem sách giáo khoa giao cho Lai Âm, “Ta huấn luyện không còn kịp rồi ha, giúp ta đem thư mang về, sao sao.”

Lai Âm thỉnh cầu người khác hỗ trợ làm việc tổng hội lấy “Sao sao” hoặc là “Cảm ơn bảo bối” kết thúc, Ninh Nhuế Tinh cùng nàng dãi lâu rồi, thuận miệng cũng liền tới rồi một câu.

“Hồi ký tức xá ta hỏi lại người.”

Xác nhận bóng rổ thi đấu nữ sinh danh sách lúc sau, cũng từng có quá vài lần tiết tự học buổi tối sau yêu cầu huấn luyện tình huống, này đây Lai Âm cũng không có nghĩ nhiều.

Nhìn Ninh Nhuế Tinh vội vã bộ dáng, chưa từ bỏ ý định mà bổ sung nói.

Ninh Nhuế Tinh ý đồ đánh qua loa mắt, “Lại nói lại nói.”

Mới vừa tan học, hàng hiên rất là quạnh quẽ, rải rác vài người.

Ninh Nhuế Tinh vuốt ve thân máy, rồi rầm muốn hay không cấp Giang Dữ phát tin tức, mới vừa xuống lầu, vừa nhắc đầu liền nhìn đến khu dạy học ngoại câý đa hạ đứng một người cao lớn thân ảnh.

Mờ nhạt ánh đèn xuyên thấu qua loang lỗ bóng cây, đan xen mà đánh vào hắt trên mặt, tranh tối tranh sáng trung, nói không nên lời cực cụ mê hoặc.

Ở hắt giường mắt xem ra nháy mắt, Ninh Nhuế Tinh cơ hồ không chút suy nghĩ, một đường chạy chậm đến Giang Dữ trước mặt.

“Giang Dữ học trưởng, người như thế nào ở chỗ này?”

Khu dạy học cùng cây đa khoảng cách không xa, nhưng rất cuộc là vận động, Ninh Nhuế Tinh hơi hơi mà thở phì phò, hơi thở có chút không xong.

Âm điệu trung có rõ ràng kinh hỉ, phảng phất ở kinh ngạc giờ phút này hắt xuất hiện.

Giang Dữ cúi đầu, nhìn Ninh Nhuế Tinh giờ khắc này triển lộ miệng cười cùng phi dương ánh mắt, hầu kết không tự giác mà lẩn lẩn, mở miệng tiếng nói có chút ám ách.

“Ta tới đón người.”

Khinh khinh xảo xảo mấy chữ mắt, phảng phất mang theo phân lượng, nặng nề mà nện ở Ninh Nhuế Tinh trong lòng.

Ngửa đầu nhìn hắt đầy mắt ngọt mà nhiều chút ngạc nhiên.

Đối với cảm tình nàng lại như thế nào xa lạ, cũng là biết đại học, nam sinh tới đón nữ sinh tan học đơn giản là kia một loại tình huống.

Bạn trai tới đón bạn gái a.

Hắt rất cuộc có biết hay không a.

Nhận thấy được Ninh Nhuế Tinh thất thần, Giang Dữ triều nàng đến gần một bước, nháy mắt kéo gần lại hai người khoảng cách.

“Suy nghĩ cái gì”

Cổ tình đề thấp thanh âm tựa mê hoặc, theo gió thổi tiến nàng bên tai, kích khởi một trận tê dại ngứa ý.

Nhìn cặp kia đen nhánh đôi mắt, sâu không thấy đáy giống như lỗc xoáy, một không cẩn thận liền sẽ bị hút vào đi, không chút suy nghĩ, phần đậm đầy đặn cánh môi trường đóng mở hợp.

“Tưởng người.”

Lời vừa ra khỏi miệng, trái tim cấp tốc mà nhảy lên, mau đến có chút kỳ cục.

Ninh Nhuế Tinh mới kinh ngạc phát hiện chính mình đem trong lòng ý tưởng nói ra, sắc mặt trong nháy mắt trường đến đỏ bừng, vội vàng mở miệng giải thích.

“Không phải, không phải ý tứ này,” thật sự là quá khẩn trương, tinh lượng thanh triệt tròng mắt nhiễm vài phần đám sương, như lông chim phất quá tâm gian, lưu lại một mảnh ngứa ý.

“Ta là suy nghĩ học trường như thế nào sẽ qua tới tiếp ta, ta còn tưởng rằng sẽ là đi nơi nào hội hợp đâu.”

Giang Dữ ở nhà ăn nói qua sẽ đến tiếp nàng, nàng lại là cho rằng cái này “Tiếp”, là ở sân bóng rổ tiếp nàng.

Rốt cuộc sân bóng rổ, khoảng cách Văn Học Viện khu dạy học, vẫn là có chút khoảng cách.

Giang Dữ thấp thấp cười, ngay cả mắt đen cũng tràn đầy nhỏ vụn ý cười, cũng không đi để ý Ninh Nhuế Tinh cái gọi là “Nói sai”, nhẹ giọng mở miệng.

“Đi thôi.”

—

Ninh Nhuế Tinh cũng đích xác không có khoa trương năng thượng rõ năng lực.

Chẳng sợ Giang Dữ lại như thế nào ngôn ngữ dạy dỗ kỹ xảo, cũng hoặc là tự mình làm mẫu, Ninh Nhuế Tinh thử mấy chục hạ sau, lẳng là không quăng vào đi một cái cầu.

Ôm bóng rổ, Ninh Nhuế Tinh thật cẩn thận mà đánh giá hạ lưu Trường Giang đảo sắc mặt, thấy hẳn không có sinh khí, sắc mặt còn tính bình thường, mới dám thử tính mà mở miệng.

“Nếu không, hôm nay liền đến nơi này?”

Vừa mới Giang Dữ cho nàng làm mẫu như vậy nhiều lần, nàng chỉ lo thưởng thức hẳn nước chảy mây trôi động tác cùng mạnh mẽ thân ảnh, căn bản không học được nhỏ tí tẹo da lông.

Rõ ràng nàng mới là nên luyện tập người, trái lại Giang Dữ, lại là chảy không ít hãn, còn như vậy đi xuống, nàng đều sợ hãi Giang Dữ sẽ phát giận.

Giang Dữ nghe vậy nhú mày, đại khái cũng là không nghĩ tới Ninh Nhuế Tinh tứ chi sẽ như vậy cứng đờ, thanh âm cũng có chút trầm, “Người thử lại.”

Giang Dữ nếu nói giáo này, đó chính là năm lấy nhất định phải giáo hội ý tưởng.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông

www.dtv-ebook.com

71. Lục Hành X Phương Đình Dư (10)

Đặt mua tỉ lệ không đủ 70%, đây là phòng trộm chương lần trước Giang Dữ cho nàng gọi điện thoại thời điểm nàng liền ghi chú cái này dãy số, giờ phút này nhìn trên màn hình “Giang Dữ học trưởng”, đáy lòng mạc danh mà tràn ra một tia vị ngọt.

Cùng hẳn nhận thức quá trình tuy có chút không nở nhìn thẳng, nhưng ở trường học có thể nói truyền kỳ người, hiện giờ tồn tại với nàng trò chuyện danh sách, nghĩ đến vẫn là có chút tiểu kích động.

Nàng nhận thức Giang Dữ đâu.

Ninh Nhuế Tinh nhận được tin nhắn thời điểm, Lai Âm mấy cái cũng không sai biệt lắm thời gian nhận được mượn người thông tri, một cái ký túc xá bốn người đều bị giáo Học Sinh Hội mượn người.

Vừa lúc quân huấn mới vừa kết thúc, vừa lúc gặp thứ sáu, liền nghĩ buổi tối đi ra ngoài khao chính mình một đốn, ai biết liền nhận được học tỷ buổi tối tổ chức bộ tụ hội thông tri.

“Sa đọa phổ” quán bar nhiều như vậy, vừa tới trường học còn không có một tháng, Ninh Nhuế Tinh tự nhiên không biết tụ hội địa điểm địa chỉ ở nơi nào, học tỷ chỉ làm nàng ở nữ sinh ký túc xá hạ bưu cục chờ là được, sẽ có người tới đón nàng.

Đàn liêu hẳn là chiêu tân tân kiến, nàng tìm một vòng, lẳng là không có nhìn đến Giang Dữ.

Đối với liên hoan, Ninh Nhuế Tinh vẫn là có chút chờ mong, rốt cuộc liên phải cùng cùng bộ môn can sự nhóm gặp mặt, đại học vườn trường nhiều nhận thức điểm người vẫn là tốt.

Thật vất vả chờ đến buổi tối, Ninh Nhuế Tinh mới vừa thối xong đầu, liền nhìn đến đàn liêu học tử làm nàng đi xuống bưu cục, đã có người đang đợi nàng.

Nhưng vừa ra ký túc xá đại môn, nàng xa xa mà liền nhìn đến đứng ở bưu cục bên quen thuộc thân ảnh.

Như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ là Giang Dữ lại đây tiếp nàng.

Ninh Nhuế Tinh bước nhanh đi qua đi, hơi hơi mà thở phì phò, ở Giang Dữ trước mặt đứng yên, ngửa đầu xem hắn, đáy mắt là tàng cũng tàng không được kinh ngạc cùng vui sướng, “Học..... Giang Dữ học trưởng, như thế nào là người tới đón ta?”

Nàng nguyên bản đều kêu thói quen học trưởng, chỉ cần gặp phải hiểu biết thống nhất đều xưng hô học trưởng, buột miệng thốt ra thời điểm mới nhớ tới Giang Dữ không thích, hắn cũng không nên cùng những người khác giống nhau, lập tức sửa lại khẩu.

Bởi vì là bộ môn lần đầu tiên gặp mặt, Ninh Nhuế Tinh liền hóa cái trang điểm nhẹ, nàng làn da vốn là trắng nõn đến vô cùng mịn màng, hai cong mày liễu cũng bị người hơi làm tân trang, ở trang dung làm nền hạ, ngũ quan càng thêm mà lập thể tinh xảo, không giảm tú mỹ, càng giống tú kính mỹ lệ búp bê Tây Dương, đẹp đến kỳ cục.

Giang Dữ rũ mắt nhìn nàng, thẳng đến nàng khuôn mặt ở hắn nhìn chăm chú hạ chậm rãi đỏ lên, mới sâu kín mà thu hồi chính mình ánh mắt, “Ta tới đón người, không hảo sao?”

Đối với Giang Dữ nói, nàng không biết nên như thế nào tiếp, nhưng vẫn là thuận theo chính mình nội tâm hỏi ra chính mình nghi hoặc, “Nhưng người không phải rất vội sao? Như thế nào sẽ có rảnh?”

“Ta còn là Ngoại Liên Bộ bộ trưởng, loại này bộ môn tự hội tự nhiên là muốn tham gia, lại nói,” hần dừng một chút, “Không phải ai đều có thể để cho ta tới tiếp.”

Hần ngữ khí trước sau như một vân đạm phong khinh, như là đang nói lại bình thường bất quá sự tình, Ninh Nhuế Tinh nghe xong, tâm đột nhiên nhảy dựng, chỉ cảm thấy chung quanh không khí đều nhiệt không ít.

Sớm biết rằng nàng liền không mặc cao bồi quần dài, quá nhiệt.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

72. Hôn Lễ

Đặt mua tỉ lệ không đủ 70%, đây là phòng trộm chương

Chính mình lại nhiều vài lần đi ấn lượng di động, thời gian cũng sẽ không thay đổi mau.

Nàng vì chính mình không biết từ đâu mà đến, muốn chạy nhanh nhìn thấy Giang Dữ nóng vội mà ảo não.

Một bên Lai Âm xoát Weibo, lơ đãng mà quay đầu, liền nhìn đến Ninh Nhuế Tinh phát gốc bộ dáng, thuận miệng hỏi, “Cùng cùng người tưởng cái gì đâu?”

Ninh Nhuế Tinh thở dài, lắc lắc đầu, “Không có.”

Nàng nhưng ngượng ngùng nói cho Lai Âm, nàng vừa mới quá khứ một giờ nội, tưởng tất cả đều là Giang Dữ cùng nàng ở chung khi bộ dáng.

Ninh Nhuế Tinh phiên trang thư, liền nghe được Lai Âm thanh âm, “Màu trắng cùng màu đen, người càng thích loại nào nhan sắc a cùng cùng.”

Không có nghĩ nhiều, Ninh Nhuế Tinh mở miệng trở về thanh màu trắng.

Vừa dứt lời, Lai Âm vấn đề liền tiếp huỳnh tới, mau đến làm nàng có chút không kịp chống đỡ.

“Ở người trong mắt, người thích người là cái dạng gì phong độ nhẹ nhàng vẫn là văn võ song toàn gì đó.”

Thích người.....

Rõ ràng đã bắt giữ tới rồi này đó mẫn cảm đa tình chữ, nhưng giây tiếp theo, trong đầu vẫn là không chịu khống chế mà hiện ra Giang Dữ bộ dáng.

Giang Dữ nói, tái hảo tân trang từ hân là đều không đủ để đi hình dung hân đi?

Lai Âm cũng chỉ là vừa lúc hỏi, nguyên bản cho rằng Ninh Nhuế Tinh hời sẽ là “Không có thích người”, lại hoặc là “Không biết”, nào biết căn bản không có trong dự đoán thanh âm cùng đáp án.

Nàng đem ánh mắt từ màn hình di động chuyển dời đến Ninh Nhuế Tinh trên mặt, liền thấy nàng ngơ ngẩn mà nhìn chăm chăm bàn học phát ngốc.

Ở phóng không chính mình, lại hoặc là ở miệt mài theo đuổi tự hỏi.

Lai Âm hai mắt tỏa ánh sáng, khắc chế không được chính mình đánh gãy Ninh Nhuế Tinh suy nghĩ.

Cố kỵ ở phòng học, không dám quá mức lớn tiếng tuyên dương, nhưng so với giống nhau nói chuyện rõ ràng cất cao âm lượng, vẫn là bán đứng nàng trong lòng kích động.

“Oa cùng cùng, mau nói cho kia một khắc người tưởng chính là ai? Ta thật đúng là không nghĩ tới, người ngày thường cái gì đều không nói, thật là có thích người.”

Các nàng vài người cảm tình luôn luôn thực hảo, cơ hồ là có cái gì nói cái gì.

Chỉ là Ninh Nhuế Tinh không giống các nàng mấy cái có phong phú cảm tình trải qua, cũng liền không có cái gì có thể hỏi, ngày thường nói, trừ bỏ làm chút trường học sự tình, cơ hồ liền đều ngâm mình ở các loại thư tịch thượng.

Nào biết đâu rằng sẽ bất động thanh sắc mà thích người.

Chính là dựa theo nàng đối đãi nam sinh hàm súc nội liễm thái độ, lại là nơi nào tới ở chung thời gian đi bồi dưỡng cảm tình

Lai Âm ý tưởng tạm dừng hạ, nháy mắt nghĩ tới một người.

Nghĩ, nàng để sát vào Ninh Nhuế Tinh, đưa lỗ tai thấp giọng nói, “Người kia là Giang Dữ học trưởng sao?”

Giang Dữ người như vậy, ai sẽ không động tâm? Khá vậy giới hạn là đem hắn coi như nam thần giống nhau tồn tại, chính mình có mấy cân mấy lượng vẫn là rõ ràng.

Người khác với hắn chỉ biết đến tới một trận xa cách lễ phép, nhưng Ninh Nhuế Tinh lại là cái ngoại lệ.

Bao gồm lần trước nữ sinh ký túc xá thông báo sự kiện, nàng cùng Hứa Giai Văn các nàng liền cảm thấy có chút không thích hợp.

Trường học đích xác văn bản rõ ràng cấm ký túc xá buổi tối âm ỉ, nhưng Giang Dữ lý do cũng thực sự không đứng được chân.

Chỉ có hắn một người xuất hiện, mà đều không phải là là Học Sinh Hội ký túc xá tra tầm.

Như vậy tư thái, đảo như là xuất phát từ đối thích người, có được cường đại chiếm hữu dục ở quấy phá.

EM LÀ NGÔI SAO NÀO? [C]

Thường Đông
www.dtv-ebook.com

73. Cuối Cùng

Đặt mua tỉ lệ không đủ 70%, đây là phòng trộm chương hành chính lâu báo cáo thính.

Nhìn trên đài đứng ở chính giữa nhất đỉnh bạt người, Ninh Nhuế Tinh vẫn có chút hoảng hốt.

Rõ ràng đều là giống nhau sơ mi trắng cùng hắc quần tây, lại chỉ có Giang Dữ đẹp nhất cùng hút tình.

Gương mặt kia, thật sự là điêu luyện sắc sảo đến kỳ cực, còn có sinh ra đã có sẵn tự phụ khí chất, người khác đứng ở hân bên người, đều sẽ trong nháy mắt ảm đạm thất sắc.

Trên đài chói lọi bạch đèn đánh vào hân trên mặt, không duyên cớ vô cớ vì hân quanh thân độ một tầng quang, ánh mắt vẫn duy trì phía trước nhìn thẳng, ngoại phóng đi sứ người kinh sợ cảm giác áp bách.

Chờ tranh cử đoàn chủ tịch một chúng bộ trưởng cấp từ trên đài đi xuống tới sau, Ninh Nhuế Tinh vốn tưởng rằng Giang Dữ sẽ ngồi vào phía trước đi, chuẩn bị chính mình lên tiếng, ai biết lại là trực tiếp ngồi vào bọn họ bộ môn chỗ ngồi tịch tới, vẫn là nàng bên cạnh không vị.

Ninh Nhuế Tinh dư quang liếc đến bên cạnh ngồi nghiêm chỉnh người, không khỏi có chút khẩn trương, đặc biệt là nhận thấy được đến từ bốn phía chói lọi đánh giá, còn có không khí trung tràn đầy hân hơi thở.

Chẳng sợ biết đại gia là đang xem Giang Dữ, vẫn là nhịn không được hơi hơi cúi đầu, dùng khoác đầu tóc che khuất chính mình mặt.

Đoàn chủ tịch chính phó chức vị dựa số phiếu tới quyết định, từ Học Sinh Hội các bộ môn phái ra mấy cái thành viên tiến hành đầu phiếu, rồi sau đó là chiếm một đại phân tử trọng lão sư ý kiến, Giang Dữ mấy năm nay làm tất cả mọi người đều xem ở đáy mắt, chủ tịch sớm đã là vật trong bàn tay.

Này đây Giang Dữ ngồi ở phía dưới, nghiêm túc nghe trên đài các tranh cử giả sử làm diễn thuyết, cũng phê bình tương lai có lợi cho Học Sinh Hội chinh đồn cùng tiến bộ ý kiến, làm người không cấm càng thêm bội phục hãn tu dưỡng.

Hắn hoàn toàn có thể ở phía dưới làm chính mình sự tình, không cần thiết nghe được như vậy đầu nhập cùng chuyên chú, Ninh Nhuế Tinh tưởng.

Ninh Nhuế Tinh bốn cảm thấy nhàm chán muốn chơi di động, nhưng Giang Dữ ngồi ở một bên, nàng chỉ có thể chịu đựng chơi di động ý tưởng, làm bộ nghe được nghiêm túc bộ dáng.

Rốt cuộc không nhịn xuống, Ninh Nhuế Tinh quay đầu trộm đánh giá Giang Dữ vài lần, còn không có tới kịp thu hồi chính mình ánh mắt, liền thấy Giang Dữ thẳng tắp nhìn lại đây, đem nàng bắt vừa vặn.

Ninh Nhuế Tinh sửng sốt, trên mặt không khỏi có chút quần bách.

Vừa định mở miệng giải thích, bình đặt ở trên bàn lòng bàn tay liền bị để vào một cái lạnh băng đồ vật, bên tai truyền đến khàn khàn tiếng nói, “Di động trước thả người kia, chờ kết thúc ta lại tìm người lấy.”

Giang Dữ nói xong, cũng chưa cho Ninh Nhuế Tinh nói chuyện cơ hội, đứng dậy hướng trên đài đi.

Ninh Nhuế Tinh không biết nên hình dung như thế nào kia trong nháy mắt cảm giác, nhìn hắt đỉnh bạt trường thân ngọc lập bóng dáng, tim đập ở trong nháy mắt gia tốc nhảy lên.

Có lẽ chỉ là đã chịu cảnh vật chung quanh ảnh hưởng, nàng tưởng.

Rốt cuộc, Giang Dữ ở đại học Bắc Hoa cá nhân mị lực thật sự quá lớn, chỉ là lên đài, toàn bộ báo cáo thính liên vang lên như sấm vỗ tay.

Kế tiếp hết thầy thuận lý thành chương mà tiến hành, xướng phiếu số lượng, Giang Dữ xa xa ném ra người khác một mảng lớn.

Sớm tại kết quả tuyên bố thời điểm, Ninh Nhuế Tinh ký túc xá đàn liên nổ tung.

Lai Âm: Về Giang Dữ học trưởng những cái đó truyền thuyết thật đúng là lời nói phi hư a, người như vậy, không biết sẽ thích cái dạng gì nữ sinh?

Hứa Giai Văn: Ta cảm thấy cùng cùng liên khá tốt, xứng đôi.

Phương Đình Dư: Thần tán thành

Ninh Nhuế Tinh:.....

Nàng chính rối rắm muốn hay không phát một cái đại bạch hùng trợn trắng mắt biểu tình bao, trước mắt liền rơi xuống một bóng ma.

Mang theo ần ần cảm giác áp bách.

Nàng theo bản năng mà ngẩng đầu, liền nhìn đến Giang Dữ tay chống ở bàn duyên, nửa cúi người, ánh mắt dừng ở di động của nàng màn hình, “Nhìn cái gì như vậy nghiêm túc, liền muốn chụp ảnh cũng chưa nghe được?”

Ninh Nhuế Tinh lập tức phản ứng lại đây, đột nhiên che khuất chính mình màn hình di động, “Không, không có gì.”

Xem Giang Dữ vừa mới bộ dáng kia, cũng không biết có hay không nhìn đến các nàng ký túc xá lịch sử trò chuyện, Lai Âm các nàng cũng thật là, loạn vui đùa cái gì vậy, vạn nhất bị hiểu lầm liền không hảo.

Ninh Nhuế Tinh nghĩ, lại nghĩ đến Giang Dữ khả năng thấy kia mấy cái tin tức, khuôn mặt không khỏi có chút đỏ lên.

Giang Dữ nhưng thật ra không có nghĩ nhiều, buông xuống chính mình đôi mắt, thật dài lông mi che khuất kích động lưu quang, nhìn mở ra trắng nõn lòng bàn tay thượng di động, ánh mắt không tự giác có chút u ám.

Lấy về chính mình di động thời điểm, hơi lạnh ngón tay lơ đãng mà liền mơn trớn tay nàng tâm.

Thấy Ninh Nhuế Tinh còn ngơ ngẩn mà ngồi ở trên chỗ ngồi, Giang Dữ vỗ vỗ nàng bả vai, tiếng nói thấp nhu, “Đi thôi, đều đang đợi người.”

Ninh Nhuế Tinh nhìn đứng ở phía trước, bị vây quanh thành vòng người, hốc mắt không khỏi có vài phần chua xót.

Giang Dữ thật sự quá xuất sắc, đến chỗ nào đều là tiêu điểm tồn tại.

Bộ dáng này người, Ninh Nhuế Tinh cũng suy nghĩ, hẳn sẽ thích cái dạng gì người?

Thật vất vả chụp xong rồi ảnh chụp, Ninh Nhuế Tinh cũng không rảnh lo cùng Giang Dữ chào hỏi một cái, liền vội vội chạy tới cùng ký túc xá mặt khác ba người hội hợp.

Trong đó còn có điểm nói không rõ nhân tố ở làm quái.

Nói không nên lời vì cái gì, nàng có chút sợ hãi cùng Giang Dữ ở chung.

Tổng cảm thấy không rất giống là chính mình.

“Đợi lát nữa không phải muốn tụ hội sao, như thế nào chạy trốn so con thỏ còn nhanh?”

Nghe xong Chu Hạo hỏi chuyện, Giang Dữ mím môi, nhìn về phía đã đi mau tới cửa bóng dáng, thanh âm nhu hòa một lần xuống dưới, “Đợi lát nữa tụ hội không cần tân can sự tham gia.”

“Nga,” Chu Hạo sờ sờ cái mũi của mình, sắc mặt mang theo chói lợi trên chọc, “Ta còn tưởng rằng người sẽ dẫn người tham dự đâu.”

Giang Dữ nghe vậy, khinh phiêu phiêu mà nhìn hẩn một cái, mới mở miệng.

“Nếu nàng tưởng nói, ta nhưng thật ra không ngại.”

“Giang Dữ, người.....”

Table of Contents

Mục lục

1. Trùng Phạt
2. Tiểu học Muội
3. Thang Lầu Gian
4. Thực Lãnh
5. Bát Quái Weibo
6. Hành Động Phái
7. Người Đẹp
8. Ngoan Một Chút
9. Vấn Đề Sát Thủ
10. Tụ Hội
11. Liên Hệ Phương Thức
12. Phân Đến Thanh
13. Ta
14. Thanh Khống
15. Tưởng Người
16. Phô Mai Ô Long
17. Thực Thích
18. Người Sờ Sờ
19. Từ Ta Phụ Trách
20. Cùng Cùng
21. Biển Hoa
22. Tên Của Người
23. Ý Đồ Xấu
24. Muốn Hay Không
25. Xuất Hiện
26. Thích Người
27. Chạy Cái Gì
28. Luyến Ái Sao

- [29. Bạn Trai](#)
- [30. Ngọt Hơn Mỗi Tình Đầu](#)
- [31. Hôn](#)
- [32. Chơi Lưu Manh](#)
- [33. Bán Thảm](#)
- [34. Áo Ngủ](#)
- [35. Tiểu Bàng Hữu](#)
- [36. Xoa Xoa](#)
- [37. Tiểu Hải Tử](#)
- [38. Tình Lữ Trang](#)
- [39. Chơi Tình Thú](#)
- [40. Thân Một Chút](#)
- [41. Lão Phu Lão Thê](#)
- [42. Nàng](#)
- [43. Bóng Rổ](#)
- [44. Có Bệnh](#)
- [45. Tiểu Tiên Nữ](#)
- [46. Mười Tám Tuổi](#)
- [47. Đường Hồ Lô](#)
- [48. Biểu Tấu](#)
- [49. Canh Hai](#)
- [50. Đêm Đẹp](#)
- [51. Vượt Năm](#)
- [52. Canh Một](#)
- [53. Canh Hai](#)
- [54. Người Nhà](#)
- [55. Video](#)
- [56. Tắm Rửa](#)
- [57. Người Thơm Quá](#)
- [58. Tình Hình Chiến Đấu](#)
- [59. Phu Nhân](#)
- [60. Rất Nhớ Người](#)

- [61. Gả Cho Ta](#)
- [62. Phiên Ngoại \(1 \)](#)
- [63. Phiên Ngoại \(2 \)](#)
- [64. Lục Hành X Phương Đình Dư \(3 \)](#)
- [65. Lục Hành X Phương Đình Dư \(4 \)](#)
- [66. Lục Hành X Phương Đình Dư \(5 \)](#)
- [67. Lục Hành X Phương Đình Dư \(6 \)](#)
- [68. Lục Hành X Phương Đình Dư \(7 \)](#)
- [69. Lục Hành X Phương Đình Dư \(8 \)](#)
- [70. Lục Hành X Phương Đình Dư \(9 \)](#)
- [71. Lục Hành X Phương Đình Dư \(10 \)](#)
- [72. Hôn Lễ](#)
- [73. Cuối Cùng](#)